

**DELHI UNIVERSITY
LIBRARY**

DELHI UNIVERSITY LIBRARY

Cl. No. ²15:6:61

HO-1

Ac. No. 50027

Date of release for loan

This book should be returned on or before the date last stamped below. An overdue charge of 0.5 nP. will be charged for each day the book is kept overtime.

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

Mysore University Historical Series

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

VOLUME I

S. ŚRĪKANṬHA ŚĀSTRĪ, M.A.

PUBLISHED BY
THE UNIVERSITY OF MYSORE
MYSORE
1940

All Rights Reserved

FOREWORD

THE scientific study of the history of Kaṇṇāṭaka began more than half a century ago when Dr. J. F. Fleet, Sir R. G. Bhaṇḍārkar, Elliot, Lewis Rice and other scholars began the work of collecting, editing and elucidating the numerous lithic records of the Kannada districts. But excavations were not widely undertaken and literary sources were comparatively neglected. Dr. Fleet, however, was convinced that much real history might be brought to light by examining the *prasastis* or introductions of the works of the early Kannada authors, especially among the Jainas.¹ But hitherto no systematic attempt was made to collate these sources except for the purpose of a history of Kannada Literature by Rao Bahadur R. Narasimhāchār. In this volume not only Kannada but also Telugu, Tamil, Saṃskṛit, Greek, Chinese, Persian and Marāṭhi sources have been arranged in an approximately chronological order for the use of scholars interested in the study of Kaṇṇāṭaka history and culture.

The principle adopted in the selection of epigraphic records is that of arranging the extracts in such a way as to yield a continuous account, with as few gaps as possible. Thus for example a history of the Gangas of Talakāḍ can be extracted by following the chronological order of the extracts from the records of the Ganga dynasty. Each extract is furnished with a short historical note and important references to the problems raised therein are given in the foot-notes.

The work of compiling the sources was undertaken in 1928 and much new material that has come to light since then has been included. The extracts in this volume refer to the dynasties of the later Śātavāhanas, the Gangas of Talakāḍ, the Kadambas of Banavāsi, the Chālukyas of Bādāmi, the Rāshtrakūṭas of Malkhed, the Chālukyas of Kalyāṇi, the Kālachūryas of Kalyāṇi and the Yādavas of Dēvagiri. It is proposed to include in a separate volume the Sources of the

¹ Fleet, *Dynasties of the Kanarese Districts*, p. 381.

History of the Hoysaḷas and Vijayaṇagara. The chronology and some of the conclusions are necessarily tentative.

In conclusion, I desire to express my deep gratitude to Rājakāryapraṇiṇa N. S. Subba Rao, M.A. (Cantab.), Bar-at-Law, the Vice-Chancellor of the University of Mysore, for his gracious help. I am deeply indebted to Professor S. V. Venkatēśwara, M.A., formerly of the University of Mysore, for valuable suggestions. To Mr. G. Srīnivasa Rao, the Superintendent of the Bangalore Press, I desire to express my thanks for his keen interest in seeing this work through the press.

S. ŚRĪKANTHA ŚĀSIRI.

INTRODUCTION

I. GEOGRAPHY OF KARṆĀṬAKA

THE Karṇāṭaka country for the purpose of its history, has been taken to comprise that part of Dakṣiṇāpātha which extends from the Gōdāvarī in the North down to the Kāvērī in the South, bordered on the West by the Arabian Sea and in the East extending approximately to 78° longitude. According to Nṛpatunga's *Karirājamārga*, there were four important centres where Kannada was spoken in all its purity in the 9th century A.D., viz., Puligeṛe, Onkuṇḍa, Koṇaṇa and Kisuvāḷa.

'Karṇāṭa' was also used in a narrower sense to distinguish it from other portions of the country like Aparānta, Mahārāshṭra, Vanavāsi, Kuntāḷa, Kaḷhappu, Daṇḍaka, Konkaṇa, Punnāta, Pannāte, etc. Yaśōdhara in his commentary on *Vātsyāyana* says that Mahārāshṭra was between the Narmadā and Karṇāṭa viśhaya; Aparānta was the country near the western sea; east of Konkaṇa was Vanavāsi viśhaya; Drāviḍa was to the south of Karṇāṭa viśhaya.

The Periplus (70 A.D.), Pliny (77-78 A.D.) and Ptolemy (140 A.D.) refer to the main divisions—Lālike (Lāṭa), Barygaza (Bharukaccha), Ariake (Āryaka) and Limyrike (Dramiḷa). A Greek farce of the third century A.D. refers to the River Psolichus and Malpi on the west coast. Varāhamihira refers to Kankaṇa, Tenkaṇa, Vanavāsi, Phaṇikāra, Konkaṇa, Karṇāta, Mahāṭavi, Kollagiri, Kāvērya, Ṛṣhyamūka, Vellūra, Piśika, Ṛshika, Āryaka, Baladēvapaṭṭaṇa, Daṇḍakāvana, Kuntāḷa, Kuñjaradāri, Ishika, Gōmaṭi. The *Prapanchaḥṛdaya* of uncertain date, enumerates the seven Konkaṇas thus:—Kūpaka, Kēraḷa, Mūshaka, Āluva, Paṣu, Konkaṇa, Parakonkaṇa. Erumaiyūran was defeated by Nṇuncheliyan the victor at Talaiyālarkālam. Mahishavishaya is mentioned in the Hebbaṭa grant of Kadamba Viśṇuvarman II.

The later divisions of the country were the three Mahārāshṭrakas, Gangavāḍi 96,000, Banavāsi 12,000, Naḷavāḍi, Nalambavāḍi 20,000, Tardavāḍi 1,000, Raṭṭapāḍi, Karahāṭa 4,000.

In the north of Kaṛṇāṭaka, we have Śilāravāḍi, Khūṇḍi 3000, Ruddavāḍi, Tardavāḍi 1000, including Gondavāḍi, Bāge-
vāḍi, Bāgaḍige; South of the Kṛṣṇa, Kisukāḍ 70, Keḷavāḍi
300, Sindavāḍi, Erambarige, Nalavāḍi, Belvoḷa 300, Puligere
3,000, Tōrangal 6,000, Eḍenāḍ 70, Karahāḍ 4,000, Pānumgal
500 and Hosanāḍu, included in Noḷambavāḍi and Raṭṭapāḍi.

South of Noḷambavāḍi there was Gangavāḍi in the east
including Taḍigaippāḍi, Iḍigūr viśhaya, Kalbaṛṇṇāḍu, Haḍi-
nāḍu, Pūnāḍu, Gōvindavāḍi, Eḍetorenāḍu, Haḍaḍābayil,
Talakāḍu, Kiḡgatanāḍu, Kuḍimalaināḍu, Erumaināḍu.
Towards the west, Konkāṇa, Sāvimalai, Sāntaliḡe, Haive
500 and Āḷvara Kḷēṭa were included in Banavāṣe 12,000.

Jinasēna II describing the conquests of Bharata in
Dakṣiṇāpāṭha mentions Trikaḷiṅga, Aūśa (Aucha of Sōmadēva),
Kaccha-Āṇḍhra, Prāṭara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa. Kūṭa of
the Aṇḷaka (Āḷuka), Mahiśhāka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara
Pāṇḍya, Śapta-Gōḍāvari, Saṇṇira, Pravēṇi, Kaṛṇāṭaka and
Vaijayanti mahādvāra.

Rājaśēkhara places in Dakṣiṇāpāṭha these kingdoms :—
Mahārāṣṭra, Māhiśhka, Āśmaka, Vidarbha, Kuntala, Kauśāla,
Suppāra, Kāūchi, Kēraḷa, Kavēra, Muraḷa, Vanavāśika,
Simhaḷa, Chōḍa, Daṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāśikya,
Konkāṇa, Kollagiri and Vallūra.

II. POLITICAL HISTORY

The Jaina inscriptions and literary records from about
the seventh century assert that Chandragupta the contem-
porary of Śrutakēvalin Bhadrabāhu accompanied Bhadrabāhu
on the way to Kalbappu. The inscriptions of Aśōka are
found in Central Kaṛṇāṭaka (Brahmagiri, Jatinga Rāmēśvara,
Kopaṇa, Maski, Erraguḍi, etc.) and the *Mahāramāśa* says that
Aśōka sent Buddhist preachers to Vanavāsi and Māhiśha
viśhayas. Since there is no indication that the Mauryas con-
quered Kaṛṇāṭaka they must have inherited this province
from the Nandas, who are said to have been in possession of
Nāgarakhaṇḍa.

The Purāṇic legends regarding Agastya and Paraśurāma
throw meagre and uncertain light on the condition of
Kaṛṇāṭaka.

The Śātavāhanas are essentially a Kārnātic dynasty and their rule extended from the Narmadā and Gōdāvarī to the Tungabhadra. Their alliance with the Chūtus resulted in the foundation of the Pallava empire. As a reaction against the misrule of the Pallavas, the Śātāhanihāra passed into the hands of the Kadambas in c. 250 A.D.

The Kadambas were the heirs to the Śātavāhana empire in the south. Mayūra Śarman, the founder of the dynasty, became independent of the Pallavas and having defeated Br̥hadbāṇa, Trēkūta, Abhīra, Pallava, Pāriyātra, Śakasthāna, Sayindaka, Punāṭa and Maukhari chiefs, he established himself at Banavāsi.¹ His son Karga (Skanda?) renewed the grant to Mattapattidēva. His son Bhagīratha probably issued coins with the legend "*Bhagi*". His son Raghu probably had to fight with the Pallavas and caused the world to be enjoyed by his own family. He probably died in battle and was succeeded by his younger brother Kākustha who gave his daughter to Gupta and other kings. His date is given as the year 80 (*Halsi* plates, I. 4., VI) and referred to the Gupta era conjecturally. It may well refer to the year of the foundation of Kadamba dynasty in c. 250 A.D., and Kākustha may have had connection with Gupta (Chandra Gupta I).

Śāntivarman, the son of Kākustha, probably united the three Kadamba provinces Banavāsi, Tri-Parvata and Uchangī, as three *paṭṭas* adorned his figure. His son Mrgēśa was for a time eclipsed by Kṛṣṇavarman I the younger brother of Śāntivarman, and Kṛṣṇavarman founded the Tri-parvata (fantastically identified with Belur) branch. He is said to have conquered the Nāgas and probably celebrated Aśvamēdha like his grandson Kṛṣṇavarman II.

Śiṃṣa Mrgēśa ruled for a short period of eight years and the Halmiḍi inscription is one of the earliest Kannaḍa records.

¹ Mr. Jayaswal's conjectural reading eliminates Śakasthāna, Punāṭa, Mokari and Pāriyātrika. He reads:—

कदंबाणं मयूर शम्भणा विणिग्मि अं

तटी कांची त्रेकूट आभीर पल्लव पुरी

(यात्रि)केण सातहनीस्थ सेन्द्रक पुरि दमन कारिणा ॥

(*History of India*, 150-300 A.D. Ap.) J.B.O.R.S. 1933 March.

The Aluvas were subject to him. His reign was troubled by feuds between Sēndrakas, Rāṇas and Pallavas. Mr̥gēśa is said to have overthrown Gāṅgas and Pallavas who seem to have come to the assistance of Viṣṇuvarma I of the Tri-parvata branch. Mr̥gēśa's queen Prabhāvaṭi the mother of Ravi-varman belonged to the Kēkaya family. Śivananḍivarman, who on his mother's side belonged the Kēkaya family probably perished after being defeated about this time by Pallava Nanakkāsa (?).

The Parivi branch of the Gangas and the Tri-parvata branch of the Kaḍambas had intimate relations with the Pallavas. Viṣṇuvarma I, Kaḍamba, was crowned by Pallava Śāntivarman. His rival Avinīta was protected by Māndhātṛ-varma, the younger brother of Mr̥gēśa. Viṣṇuvarma I, the son of Kṛṣṇavarman I, claims to have been the lord of Karṇāta and had his capital at Kūḍalūr in Mahiṣa viṣaya, while southwards Avinīta was struggling to retain his hold near Talakāḍu. Viṣṇuvarma's son Simhavarma had a short reign and his son Kṛṣṇavarman II was in possession of Bellāvi viṣaya and Sēndraka viṣaya. But Ravivarman, the son of Mr̥gēśa, defeated him and the Pallava Chaṇḍaṇḍa. He established his brother Bhānuvarman at Halsi and ruled for more than thirty-five years (*E.I.*, XVI, p. 268). His son Hari-varman ruled from c. 520 A.D. to 540 A.D., and was the last independent Kaḍamba ruler.

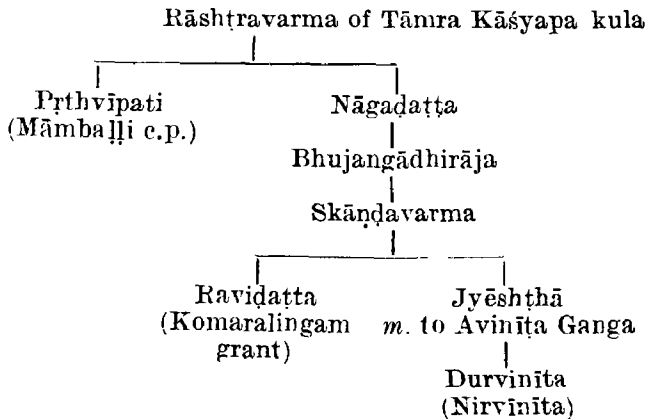
The sixth century which saw the decline of the Kaḍamba power witnessed the rise of the Rāshtrakūṭas, Gangas and the Chālukyas into prominence. The family of the Rāshtrakūṭa emperor Mānānka was in effective possession of Vidarbha and Aśmaka, probably taken from the Vākātakas, and their sway extended from Mānpur in Mālava (near Mhow) to Pāṇḍu-rangapalli in the south. In the Kaḍapa district the village of Muḍivēmū was the first centre of the Chālukya power. This portion of the country was in the possession of the Pallavas. Vijayāditya of the Chālukya family probably married the daughter of Ganga Durvinīta and though he conquered the Pallava Trilōchana, he died and his posthumous son brought up by Viṣṇubhaṭṭa was called Viṣṇuvardhana. Viṣṇuvardhana was the title of Jayaśimha according to Ranna,

Durvinīta helped his daughter's son Jayaśimha Viṣṇuvardhana to reign in his hereditary kingdom by defeating the Kāḍuveṭṭi.

The Gangas of Talakāḍu were the natural enemies of the Pallavas. Daḍiga and Mādhava came to Pērūr and with the help of Śimhanandin conquered Bāṇamaṇḍala and made themselves masters of the cities Kōlāla and Talakāḍu. The Pērūr branch began with Āyyavarman and the Kaivāra branch with Kṛṣṇavarman, the younger brothers of Harivarman. These three were the sons of Mādhavamahādhirāja who wrote a gloss on the *Vaiśika sūtras* of Dattaka and was proficient in *Nītiśāstra*. The Kuḍithiyam grant of Kṛṣṇavarman (*M.A.R.*, 1932, No. 1) shows that he was in possession of Pērūr Viśaya, probably displacing Āyyavarman. Āyyavarman had been placed on the throne by a Pallava Śimhavarman and again the Pallava Skāndavarman had to come to the help of the Pērūr branch by placing Mādhava (of the Penukoṇḍa and Nittūr grants) on the throne. The Pallavas Śimhavarman and Skāndavarman can be identified with Śimhavarman, the elder brother of Yuvamahārāja Viṣṇugōpa, and his son Skāndavarman (c. 450 A.D.).

• Harivarman was succeeded by Viṣṇugōpa and his son was Mādhava known as Taḍaṅgāla Mādhava. Mādhava married the sister of Kadamba Kṛṣṇavarman II (the son of Simhavarman). His son was Avinīta who was anointed on the lap of his mother and he married the daughter of Skāndavarman of Punnāṭa.

The rulers of Punnāṭa are mentioned in the Komaralingam and Māmbaḷli grants thus :—

Avinīta ruled for not less than thirty years and was succeeded by Durvinīta who ruled for at least forty years (according to the Gunṃaredḍipura and Nallāḷa grants) from c. 495 to 535 A.D. He was the contemporary of Bhāravi whose reputation had been firmly established by 630 A.D. (Ihoḷe inscription) and therefore must have lived long before that date, probably in about 530 A.D. Bhāravi was also the friend of Viṣṇuvardhana (Jayaśimha I Chālukya, who was placed on the throne by Durvinīta) and Simhavishṇu (Śimha-varman II, the father of Viṣṇugōpa of Palakkāḍa).

Durvinīta had two sons Polavīra and Mushkara. Mushkara's son was Śrīvikrama. Śrīvikrama had two queens a Chōḷa princess (the mother of Bhūvikrama) and a daughter of Sindhurāja. In his reign Kīrtivarman I conquered the Nāḷas, Kadambas, Gangas and Ālukas, and probably put an end to the Parivi and Kaivāra branches, and Koḷāla again became the possession of the Talakādu branch of the Gangas. The later Gangas of Kaḷinga now migrated from Kōlāhalapura and established themselves in Kaḷinga.

The seventh century began with the rule of Chālukya Maṅgaḷēśa (597–610 A.D.) who conquered the Kaṭachhuri prince Buddha son of Śankaragaṇa, and also took Rēvati dvīpa. His nephew Pulakēśin II (610–649 A.D.) after a period of exile ousted from power Maṅgaḷēśa and his son and began a period of conquest on all sides. The Pallava Mahēndra-varman was invading the eastern portions of Kaṇṇāṭaka. Śilāditya, from the north, came conquering and Satyāṅka (a Chālukya name) caused fear to Mahēndra and defeated the Malapas. Though there are many Śilādityas, Harsha Śilāditya of Kanūj seems to have made an attempt to conquer the south as far as Kāñchī according to an eulogistic verse of Mayūra¹

- ¹ भूपालः शशिभास्करान्वयभुवः केनामुनासादिता ।
 भर्तारं पुनरेक एव हि भुवः त्वां देव मन्यामहे ।
 येनांगं परिमृश्य कुन्तलमथाकृष्य व्युदस्यायतं ।
 चोळं प्राप्य च मध्यदेशमधुना काञ्च्यां करः पातितः ॥

(J.R.A.S., 1926.)

Compare Rudraṭa's *Kāvyāḷamkāra*, X—10—

आक्रम्य मध्यदेशं विदधस्संवाहनं तथांगानाम् ।
 पतित करः काञ्च्यामपि तव निर्जित कामरूपः ॥

(the father-in-law of Rāṇa), probably in order to rescue his sister Rājyaśrī who had taken refuge in the Vindhya forest.

After the formal coronation, Pulakēśin defeated Appāyika and Gōvinda, the Kadambas of Banavāsi, the Gangas, the Āluvas, the Mauryas of Purī, the Lāṭas, the Mālavas, the Gūrjaras and Harsha, the lord of Uttarāpatha. The northern frontier was extended up to the Rēvā. In the east, Kōśala and Kaṭṭiṅga under the Kongōdu Bhīṭas submitted to him. He captured Pishtāpura and Kēnāla lake and established his younger brother Kubja Viṣṇuvardhana in the Vēṅgi country in 615 A.D. He defeated next, Mahēndravarmaṇ of Kāñchi and brought prosperity to the Chōlas, the Pāṇḍyas and the Kēraḷa. In 634 A.D., he entered the capital Vātāpi and his influence extended to the islands beyond the seas. He sent ambassadors to Persia in 625 A.D. in the reign of Khusru II. After the defeat of Harsha, he had assumed the imperial title Paramēśvara. In 638-39 A.D. Yuvan-Chwang travelled through Konkāṇa and Mahārāshtra and gives a graphic description of the king and his people. Pulakēśin was probably killed by Nārasiṃhavarma Pallava and his general Śiruttōṇḍa who burnt Vātāpi, after the battles of Pariyala, Maṇimangala and Śūramāra.

Pulakēśin was probably succeeded by Chaṇḍrāditya and Āḍityavarman but the Pallavas had for the time effectively put an end to the Chālukya power. It fell to the lot of Vikramāditya I (654-78 A.D.) to fight single-handed against the Pallavas, the Chēras, the Chōlas, the Pāṇḍyas and the Kalabhras. At Peruvayinallūr Īśvarapōtavarmaṇ claims to have conquered Raṇaraśika. But in 674 A.D., Vikramāditya was in possession of Uragapura on the Kāvēri in Chōḷika viśhaya.

• His son Vinayāditya (678-96 A.D.) conquered the Pallavas and levied tribute from Kāvēra, Pārasika and Śimhaḷa. He also defeated a lord of Uttarāpatha, probably Āḍityaśēna (c. 672 A.D.). His feudatories were the Gangas and the Āluvas. His son Vijayāditya II (696-733 A.D.) had assisted his father and grandfather in the wars against the Pallavas. One of his enemies (probably the Pāṇḍya Kochediyan Raṇadhīraṇ) had taken him captive but Vijayāditya escaped from prison and defeated his enemies.

Vākpati in his *Gaudarakō* says that Yaśōvarman in c. 730 A.D. conquered Aparānta, Konkaṇa, Draviḍa and the Mahānadi region under Pāraśikas.

Vijayāditya's son Vikramāditya II (733-43 A.D.) defeated Nandipōtavarmān, entered Kāñchi and endowed many temples like the Rājaśimhēśvara temple. In this he was assisted by his son Kīrtivarman II (743-57 A.D.). The Pāṇḍya ruler Māravarman Rājaśimha (740-65 A.D.) conquered Kongu and defeated a Vallabha at Vembai.

The weakened power of Kīrtivarman II gave a fresh impetus to the Ganga and Rāshtrakūṭa powers that were in abeyance. Bhūvikrama had been succeeded by Śivamāra I Navakāma, and after him there is some confusion in the Ganga genealogy. In 725 A.D. Śrīpuruṣa Muttaiara the grandson of Śivamāra gave his daughter to the Pāṇḍya Kongar Kōn the son of Rājaśimha, defeated the Pallavas at Chilarde and obtained the title Permāḍi. He is also called Śrīvallabha, Lōkadhūrta and Rājakēsari. He seems to have ruled upto 788 A.D. He defeated Mahāvali Bāṇarāya at Nekkundi and another Bāṇa Diṇḍiga was his subordinate in Kalbappunāḍu.

The middle of the eighth century saw the foundation of Dantidurga's power. Dantidurga Rāshtrakūṭa crushed the power of Chālukyas in 753 A.D. and assumed the imperial title Rāja-paramēśvara. He conquered Śindabhūja, Pallava Nandivarman, Pāṇḍya Nedunjeliyan Parāntaka, Śrī Harsha, Paramāra, Vajrāta, Kōśala, Mālava, Jāṭa and Tanka (Thakka in Punjab).

He was succeeded by his uncle Kṛṣṇa I (758-72 A.D.) who finally put an end to the Chālukyas and invaded the Ganga kingdom of Śrīpuruṣa in c. 768 A.D. He constructed the Ellōra (Vellōra or Vēralū) temple to Kannēśvara.

The sons of Kṛṣṇa I, Gōvinda II (772-79 A.D.) and Dhruva Nirupama (779-93 A.D.) had direct dealings with the Gangas. Śaigotta Śivamāra II and his son Yuvarāja Māraśimha interfered in the fratricidal war but when Dhruva came out victorious Śaigotta Śivamāra was placed in prison. Śivamāra II claims to have defeated the Rāshtrakūṭa, the Chālukya and the Haihaya armies of the Vallabha, before 798 A.D. at Muḍuguṇḍūr and captured Dhara's wealth. He

compelled Gōvinda (III) and Nandivarma Pallava to crown him. Dhruva defeated the Pallavas, the Gaudas and drove Vatsarāja into the deserts of Maru. Jinasēna I, when he completed his *Harivamśa* in 783 A.D., says that in the north Indrāyudha was ruling, in the south, Śrīvallabha (Dhruva) son of Indrārāja, in the east the king of Āvanti, in the west Vatsarāja and in Sourāshṭra Jaya Varāha held sway. Dharma pāla of Gauda assisted Chakrāyudha (probably related to Indrāyudha). According to the Sanjan grant of Amoghavarsha (*E.I.*, XVIII) Dhruva first defeated Vatsarāja and then Dharmapāla in the *antarrēdi* between the Ganga and the Yamunā. Jayavīravārāha was probably a Chōpōṭaka prince.

Dhruva died in 793 A.D. Gōvinda III (793-813 A.D.) on his accession released the Ganga who tried to revolt but was again captured in c. 799 A.D. The Ganga kingdom was placed in the charge of Kambhadēva the son of Dhruva, upto 808 A.D. Gōvinda III levied tribute from the Pallava Dantivarman who had succeeded Nandivarman in 799 A.D. He defeated Gūrjaras, and the Mālavas and received tribute from Mīra Śaiva near the Vindhya. The Vengi king, like an obedient vassal built the outer walls of Mānyakhēta (or cleaned the floor of the Kataka).

The ninth century was remarkable for the reign of Amōghavarsha (813-78 A.D.). He was placed on the throne by Kakka of Gujerat after defeating many enemies. He conquered the Pāṇdyas. His teachers were Śākatāyana, Jinasēna II and Mahāvīrāchārya. He was well-versed in Syādvāda.

In the Ganga territory. Vijayāditya Raṇavikrama and his son Rāchamalla tried to become independent. But Bankēśa captured Kaidāḷa and Talavanapura and as a reward obtained Banavāsṭ 12,000, where the city of Bankāpura was founded.

Amōghavarsha sacrificed his left finger to avert some calamity to the kingdom, according to the Sanjan grant¹ (*E.I.*, 18).

¹ सपुं पतुमसौ ददौ निजतनुं जीमूतकेतोः सुतः ।
इयनायाथ शिबिः कपोत परिरक्षार्थं दधीच्यर्थिने ।
तेप्येकैकमतर्पयन् किल महालक्ष्म्येस्व वामांगुलिम् ।
लोकोपद्रव शान्तयेस्म दिशति श्री वीरनारायणः ॥

Soon after this, he seems to have abdicated the kingdom according to the *Praśnottara Ratnamālikā*. Amōghavarsha's daughter was married to Būtuga I.

Amōghavarsha I was succeeded by Kṛṣṇa II (878-912 A.D.) and in 915 A.D., Indra III succeeded his grand father Kṛṣṇa II and invaded Ujjaini. Kanūj and upto the Ganges and Yamuna. The Chālukya chief Naraśimha defeated Mahipāla of Kanūj and bathed his horse in the Ganges. The *Chanda Kauśika* of Kshēmēśvara says that Mahipāla managed to drive out the Kaiṇātakas. Indra III patronised Nōmāditya and his son Trivikramabhaṭṭa (the author of *Nalachampu*).

Amōghavarsha II succeeded Indra in 917 A.D. but died soon after in 918 A.D. Gōvinda IV (918-36) came to power after his brother Amōghavarsha II. But he is said to have taken to evil courses and the nobles requested Amōghavarsha III, the uncle of Gōvinda IV, to become king in 937 A.D. He gave his daughter to Būtuga II. After a short reign of two years, he was succeeded by his son Kṛṣṇa III in 939 A.D.

Kṛṣṇa, with the help of his brother-in-law Būtuga II, defeated Lallēya and became king. Būtuga conquered Achalapura, Bijja, Dantivarma, Rājavarma, Dāmari of Nulugugiri and captured Chitrakūṭa and Kālanjara. He subdued Rājāditya of Emagaṇḍuga dēśa. He killed his brother Rāchamalla II and was crowned as the ruler of Gangavāḍi and Banavāsi. He accompanied Kṛṣṇa in his southern campaign and slew Chōḷa Rājāditya on the back of the elephant at Takkōlam. Kṛṣṇa defeated the Chōḷa, the Pāṇḍya, the Kēraḷa, the Kaḷabhra, the Aucha, the Śimhaḷa chiefs and set up a pillar of victory at Rāmēśvaram. On his return he encamped at Mēlpāṭi in 959 A.D. He married his daughter to Maruḷa. The Ganga Māraśimha and his general Chāvunḍa-rāya conquered the Nolambas, the Gūrjaras, the Kirātas, Banavāsi, Ucchangi, and several chiefs Allāṇa, Vajjvaḷa, Mudu Rāchayya, etc.

After the death of Kṛṣṇa III, Khottiga (967-71 A.D.) came to the throne. Siyaka Harsha of Mālva invaded Tardavāḍi or Raṭṭapāḍi and burnt Mānyakhēta in 971 A.D. and probably killed Khottiga. Kakka II (971-73 A.D.) claims to have

conquered the Pallavas, the Gūrjaras, the Hūṇas and the Pāṇḍyas but in Śrīmukha (973-74 A.D.) Taila II probably killed him and became the founder of the family of the Chālukyas of Kalyāṇi.

The Gangas tried to re-establish the Rāshtrakūṭa power by placing Kṛṣṇa III's grandson Indra IV in Mānyakhēṭa. But the attempt failed and Indra IV (who was proficient in polo) spent his last days at Śravaṇa Belagoḷa where he lived upto 982 A.D. But Māraśimha died by voluntary starvation at the feet of his guru Ajiṭasēna in 975 A.D. He was the last great Ganga ruler to wield influence in imperial politics. The later Gangas mentioned in the Huncha record became the subordinates of the Chālukyas.

The last quarter of the tenth century saw two great empires flourishing in the south. The Chālukyas of Kalyāṇi and the Chōḷas were constantly at war and invaded each other's territories. Tailapa II (973-97 A.D.) invaded Karahāṭa, Konkaṇa, Pallikōṭa, Bhadraka, Kīākalika, Rāshtrakūṭa, Gūrjara and Mālava and killed Pāñchaladēva. At Tōragale, Rāṭṭahalli and Ājiragōḷa he defeated the Bēḍas, Būṭuga, Bīruga and Gōye. His son defeated Aparāditya of Konkan and burnt his city. Muñja of Mālva had invaded the Chālukya country sixteen times but Taila captured and beheaded him between 994 and 997 A.D.

His son Satyāśraya Iriva Beḍanga fought with Rāja Rāja Chōḷa in the latter's third campaign. Satyāśraya retaliated by invading the Vēngi country in 1006 A.D. and placed Śaktivarman on the throne of Vēngi. Paḍavala Taila, his feudatory patronised Ranna. Satyāśraya's son Kundamarasa had to yield the throne to Dāsavarman's son Vikramāditya V (1008-13 A.D.). Ayyaṇa II the younger brother of Vikrama V probably ruled for a year (1013-14 A.D.). Jayasimha II (1014-42 A.D.) his brother fought with Bhōja of Mālva, and Rājendra Chōḷa between 1019 and 1021 A.D. His reign witnessed a great output of literature. His son Śōmēśvara I (1046-68 A.D.) killed the Chōḷa king, entered Kāñchī, drove away Bhōja from Dhārā and destroyed the power of Karṇa. Rājādhirāja Chōḷa was killed at Koppam in 1052 A.D. Rājendra II claims to have taken Raṭṭapāḍi and set up a

pillar of victory at Kollāpuram before 1063 A.D. In 1063 A.D. Vīra Rājendra frustrated the attempts of the Chālukyas to interfere in Vēngi affairs and at Kūḍaḷ Sangama defeated Sōmēśvara in 1068 A.D. He sent a challenge to Sōmēśvara but Sōmēśvara being afflicted with an incurable fever committed suicide by drowning himself in the Tungabhadra on the 30th March 1068 A.D. (*E.C.*, VII; *H.C.*, 1).

Sōmēśvara enlarged and beautified Kalyāṇi. He wanted to make his younger son Vikramāditya VI his heir but Vikrama declined to accept sovereignty as long as his elder brother Sōmēśvara II lived. Sōmēśvara II (1068-76 A.D.) is said to have tried to harm his brothers Vikrama and Jayaśimha. Vikrama had placed Adhirājendra on the Chōḷa throne but Sōmēśvara II with the help of Kulōttunga Rājiga, attacked Vikrama who took his brother prisoner and became king.

The long reign of Vikramāditya VI (1076-1128 A.D.) was one of constant wars with the Chōḷa, the Mālava, the Chālukyas of Vēngi. Gauda, Kāmarūpa. Kēraḷa and minor feudatories. Two new powers were coming to the fore in the Chālukya empire—the Kākatīyas in the north and Hoysaḷas under Viṣṇuvardhana Bittiga in the south.

Sōmēśvara III (1127-39 A.D.) succeeded Vikrama VI. He is known as *Sarvajña* and was the author of *Abhilāṣitārtha Chintāmaṇi* or *Rājamānasollāsa*. His son Jayaśimha III (1139-52 A.D.) lost much of his territory to Viṣṇuvardhana Hoysaḷa. His younger brother Taila III (1148-63 A.D.) and Jagadēkamalla III (1163-84 A.D.) were succeeded by Kālachūrya Bijjala who occupied the capital Kalyāṇi.

The Kālachūryas claimed descent from Śiva and had leanings towards Śaivism. In 1155 A.D. Bijjala became independent in Tardavāḍi. He was a Śaiva and patronised the Pāsupata ascetics of Balligāve. His reign witnessed the rise of Vīraśaivism into prominence. He seems to have abdicated in 1167 A.D. and there is no evidence to prove that he was killed by zealous Vīraśaivas. His sons Sōmēśvara (1167-75 A.D.), Sankama (1175-82 A.D.) and Āhavamalla (1178-82 A.D.) continued to rule at Kalyāṇi, but the Kālachūrya power was diminished by the attacks of the Yādavas

of Dēvagiri and the Hoysaḷas. In about 1183 A.D., Chāḷukya Sōmēśvara IV tried to restore the Chāḷukya power by putting an end to the Kālachūrya dynasty. Sōmēśvara IV seems to have continued to hold some territory upto 1210 A.D. But the Chāḷukya Empire suffered the same fate as that of the Kālachūryas and was partitioned—the Hoysaḷas holding sway upto the Tungabhadra and the Yādavas from the Tungabhadra upto Gujerat.

The Yādavas of Dēvagiri had come into prominence in the reign of Satyāśraya Irivabedanga, when Bhillama II took part in the campaign against Muṇja and Bhōja. Under Sōmēśvara I Bhillama III was a *mahāsāmanta* and married the sister of Sōmēśvara. Sēuṇa II assisted Vikrama VI to ascend the throne. Bhillama V (1187–91 A.D.) was the real founder of the independent Yādava Empire. He took Kalyāṇi but made Dēvagiri his capital. But in December 1190, he was defeated at Soratūr by Vira Ballāḷa II and fled beyond the Kṛṣṇā. Bhillama's son Jaitugi (1191–1210 A.D.) killed Kākatīya Rudra and placed Gaṇapati on the throne. His son Śimhaṇa (1210–47 A.D.) defeated Ballāḷa and occupied Bānavāsi upto 1222 A.D. He invaded Gujerat and in 1231 A.D. Lāvaṇyaprasāda made a treaty with him. He is said to have defeated Arjuna, Lakshmīdhara, Śimha of Bhambhāgiri, Jajjala, Kakkala, Hammīra, and others. His son Jaitugi probably predeceased him and Śimhaṇa was succeeded by his grandson Kṛṣṇa (1247–60 A.D.). Kṛṣṇa conquered the Mālava, the Gūrjara, the Konkaṇa and the Chōḷa countries. Kṛṣṇa's son was set aside by Mahādēva who seems to have ruled conjointly with his brother Kṛṣṇa for some time. Mahādēva (1260–70 A.D.) was defeated by the Hoysaḷa Naraśimha in c. 1268 A.D. Mahādēva tried to hand over the sovereignty to his son Āmaṇa but Rāmachandra, the son of Kṛṣṇa, blinded Āmaṇa and became king.

The long reign of Rāmachandra (1270–1309 A.D.) saw the decline of the Yādava power. In 1276 A.D., Rāmachandra was defeated by the Hoysaḷa Naraśimha but in 1277 A.D. the Yādavas seem to have captured Dōrasamudra. In 1296 A.D. Allāudin Khilji attacked Dēvagiri suddenly and Rāmachandra promised to pay tribute to Delhi. But when the

tribute ceased to be paid, Malik Kafur invaded Dēvagiri again in 1307 A.D. and imprisoned Rāmachandra for six months. In 1309 A.D. Malik Kafur on the way to Warangal was hospitably entertained by Rāmadēva who seems to have died in the same year (*Khazain-ul-Futuh*).

Rāmachandra's son Śankara (1369-12 A.D.) refused to pay tribute to Delhi and was put to death by Malik Kafur. In 1318 A.D. Harapāla, the son-in-law of Rāmachandra expelled the Muhammadans from Dēvagiri. Mubarak Shah attacked Dēvagiri and capturing Harapāla had him flayed alive.

. III. LITERATURE AND FINE ARTS

The Kannaḍa language is said to have been spoken from the Kāvēri to the Gōdāvāri and in a Greek drama of the second century A.D. some words are identified as Kannaḍa spoken at Malpi on the western coast. But the restorations from Greek hitherto attempted have all failed to conform to the laws of the evolution of the Kannaḍa language. The earliest datable Kannaḍa inscription is that of Kākusthavarman at Halmiḍi of c. 450 A.D. Long before Amōghavarsha, there existed a Kannaḍa literature in prose and poetry. Nṛpaṭunga mentions Vimala, Udaya, Nāgārjuna, Jayabandhu, and Durvinita as early authors. *Voddārādhana* of Śivakōṭi probably belongs to the seventh century. To the same century may be assigned some Kannaḍa inscriptions at Śravaṇa Beḷagoḷa. Śrīvijaya Kaviśvara was a great poet in the court of Amōghavarsha. Among the Ganga rulers, Śivamāra is said to have composed a *Gajāshṭaka* in the vernacular. The reign of Kṛṣṇa III was remarkable for the patronage given to the great Kannaḍa poets Pampa, Ponna and Chāvuṇḍa-rāya. Tailapa II and his son Satyāśraya patronised Ranna. In the reign of Jayasimha II, Nāgavarma, Durgasimha, Chandrarāja flourished. Śrīdharāchārya who probably wrote also in Kannada was patronised by Sōmēśvara I. Vikramāditya VI patronised Kirtivarma. Bijjala's reign witnessed the rise of Vachanakāras like Basava and Maḍivāḷa Mācha.

The Telugu literature owes its origin to the Chāḷukyas who occupied Vēngi. This is acknowledged by the author of *Kumāra Sambhavam*, Nannechōḍa.

మును ముగ్ధకళిత లోకం

బున వెలయగ దేశికవిత్తులైచి తేనుం ।

గునిలిపి రంధ్ర విషయమున

జన సత్కృతయుని తొట్టి చాళుక్య స్మృతుల్ ॥ I-23.

Many important Kannaḍa authors like Pampa, Ponna and Nāgavarma, who originally belonged to Vēngi vishaya, preferred to write in the pure Kannaḍa language of Purigere. Telugu literature assumed a distinct form only in the time of Rājarāja Narēndra (the patron of Nannayabhaṭṭa and Nārāyaṇa—a Kannaḍa poet who began the Telugu Bhārata) and Nanneya Chōḍa.

Karṇāṭaka made the most valuable contribution to Samskr̥t literature. Though Buddhism prevailed in Karṇāṭaka up to the twelfth century, there is no extant Buddhist literature of Karṇāṭaka. But the Jainas by giving up the Prākṛts and writing in Samskr̥t from the fifth century onwards brought into existence many important polemical works. The illustrious names of Samantabhadra, Pūjyapāda, Bhattākālanka, Pātrakēsari, Vidyānandin, Prabhāchandra, Jinasēna I, Māṇikyanandin, Padmanandin, Vakragrīva, Paravādimalla, Śrīvardhadēva (praised by Daṇḍin), Jinasēna II, Asaga, Chāmuṇḍarāya, Guṇabhadra occur in the Ganga and Rāshṭra-kūṭa histories.

Under the Chālukyas of Kalyāṇi, Vādirāja, Vādibhaṣimha, Ajītasēna, Nēmichandra, Kamalabhadra, Hēmasēna, Ananta-vīrya and Prabhāchandra wrote upon Jaina philosophy.

The Jaina Kāvya literature was enriched by the works of Jinasēna I, Jinasēna II, Sōmadēva, Vīranandin, Vādirāja, Vādibhaṣimha, Jinasēna (III) and others. Jaina grammatical system had two famous exponents in Karṇāṭaka—Pūjyapāda and Śākaṭāyana. The Jaina medical work *Kalyāṇa Kāraka* was written by Ugrāditya Paṇḍita in the time of Amōghavarsha.

The Brahmanic literature in Karṇāṭaka flourished from about the sixth century when Śamkarāchārya wrote his commentaries in the dominion of the Chālukyas—Balavarma and

Jayasimha. Sarvajñātman lived in the time of Manukulāditya. Amalānanda wrote his commentary *Kalpataru* in the time of Kṛṣṇa Yādava. Rāmānuja is said to have written his commentaries at Sāligrāma. Madhvāchārya seems to have lived in the reign of Hoysaḷa Sōmēśvara or Yādava Mahādēva.

Vijñānēśvara, Aparārka and Hēmādri systematised Hindu law and ritual. In Kāvya literature the illustrious names are Trivikrama of *Naḷa Champu*, Dhananjaya, Kavirāja (author of *Rāghava Pāṇḍavīya*), Bilhaṇa, Sōḍhaḷa (of *Uḍaya-sundarī Champu*).

Bhaṭṭabhāskara (the author of *Siddhānta Śiromaṇi*) was a native of Bijjaḷabīḍu and his system of astronomy was studied in a college established by Simhaṇa Yādava. In music the greatest exponents were Sōmēśvara III, and Śārṅgadēva who was patronised by Śimhaṇa Yādava. Śārṅgadēva's work *Saṅgīta Ratnākara* is perhaps the earliest extant work on the theory of Kārṇāṭaka music. Directions for painting are given by Sōmēśvara, and the famous Ajanta and Ellora paintings are the works of the Kārṇāṭaka people.

The Viraśaiva and Śaiva authors who wrote in Saṃskṛt are Śrīkaṇṭha Śiva and Śrīpatipaṇḍita. They expounded the qualified monistic theory of Śaivism.

IV. RELIGION

Buddhism existed in Kārṇāṭaka from the days of Aśōka who sent missionaries to Vanavāsi and Mahishamaṇḍala and established his edicts at Erraguḍi, Kopana, Māski, Jaṭinga Rāmēśvara, Brahmagiri, etc. Yuvan-Chwang found in Konkaṇa and Mahārāshṭra both the Mahāyāna and the Hinayāna flourishing and at Konkaṇapura, he found the *Stūpas* of Aśōkarāja. In the Ganga records there are references to several chaityas of Bōdhisattva. Tārā Bhagavatī continued to be worshipped at Balligāve upto the twelfth century. In the University of Balligāve the *chatus-samayās* (of Śiva, Viṣṇu, Jina and Buddha) were taught.

Jainism entered Kārṇāṭaka earlier than Buddhism, in the days of Chandragupta Maurya and Śrutakēvalin Bhadrabāhu. The Digambara sect became distinct in the first century of

the Christian era. Kuṇḍa Kuṇḍa was the first great scholar of this sect and wrote *Prābhṛta Sāra*, *Rāyaṇa Sāra*, *Samaya Sāra*, *Pravachana Sāra* and *Dvādaśanūprēksha*. Arhadbali is credited with the formation of the four *Samghas* of Kuṇḍa Kuṇḍānvaya—Nandi, Dēva, Sēna and Śimha. Umāsvāti wrote in Sanskrit the *Tattvārthādhigama Sūtras*. Samantabhadra, a native of Sōragapura in Phaṇimaṇḍala, wrote his *Devāgama Stōtra* criticising all rival creeds and toured all India defeating his opponents at Kāñchī, Puṇḍra, Daśapura, Vārāṇasī, Pātali-putra, and in Mālava, Sindhu, Thakka, Vidēśa and Karahāṭa. Simhanandin helped Daḍiga and Mādhava to found a kingdom near Pērūr. Pūjyapāda was a contemporary of Durvīmīta.

The Chālukyas of Bādāmi patronised many Jaina scholars like Ravikīrti. Among the Rāshtrakūṭas the greatest patron of Jainism was Amōghavarsha Nīpatunga who was personally a Jaina. In the reign of Kṛṣṇa III, Būṭuga II, Maruḷa (Mamala) and Mārasimha were great patrons of Jainism. Mārasimha's general Chāvunḍarāya caused the colossal statue of Gommaṭa to be erected in c. 930 A.D. In the reign of Tailapa II and Satyāśraya Irivabeḍanga, Attimabbe was the greatest devotee of Gommaṭa and her donations won for her the title “*Dāna Chintāmani*”. In the reign of Jayasimha II, Vādirāja and Vādibhasimha were the greatest champions of Jainism. Jainism, however, began to decline from the twelfth century due to the growing importance of Śrivaishnavism and Viraśaivism.

Pāsupata Śaivism flourished in Kaṇṇāṭaka from a very early period. The Kannēśvara temple at Ellōra was constructed for Pāsupata ascetics. Gōvinda III authorised the construction of Bhōganandīśvara at Nandi. Kṛṣṇa III made a grant to the Pāsupata ascetics of Karahāṭa, from Mēlpāṭi. The Chālukyas of Kalyāṇi were mostly Śaivas. The Kēdāra maṭha at Balligāve became an important University centre and wielded great influence throughout Kaṇṇāṭaka for nearly two centuries. In the time of Jayasimha II, Vādi Rudragaṇa Lakulēśvara Paṇḍita claims to have defeated Vādirāja, Jñānānanda and others. Śrīśailam, Hūli and Alampur were other important centres of the Pāsupatas.

Pāsupata Śaivism had much in common with Virāśaivism. The Virāśaiva religion as a distinct entity may be traced to the days of Jayasimha II in the middle of the eleventh century when Jēḍara or Dēvara Dāsimaṃya is said to have converted Jayasimha and his queen Suggaḷa at Poṭṭalakere. Basavēśvara went to Kūḍala Sangama and probably studied under Isāna guru, a Pāsupata ascetic. But he went further than the Pāsupatas in condemning caste-restrictions and soon by his piety and earnestness won a huge following. But the Kālāmukha influence continued in the Ārādhyā Sampradāya and five Āchāryas Rēvaṇa, Maruḷa, Siddha, Ekōrāma, Viśva and Paṇḍitārādhyā reconciled Brahmanical tradition with Virāśaiva ideals while Basavēśvara preached a more democratic faith. Virāśaivism continued to flourish in Kaṇṇāṭaka until it received a check at the hands of the Vaiṣṇava āchārya Madhva in the thirteenth century. It was only in the fourteenth century in the time of Dēva Rāya II of Vijayanagara that Virāśaivism once again became rejuvenated.

V. SOCIAL AND ECONOMIC CONDITIONS

The *Periplus*, Pliny and Ptolemy in the first two centuries of the Christian era testify to the great foreign trade carried on in the west coast. Pepper, pearls, beryl, ivory, cotton and silk, cloths, diamonds, amethysts were exported and the imports were specie in abundance, strabium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, but "very little wine". That the Kaṇṇāṭaka people were unaccustomed to strong drinks is also attested to by the Greek farce, for one character says "in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it not against their will". Yuwan-Chwang in the seventh century says that the land was regularly cultivated and produced large crops. The people were honest and simple, grateful to benefactors, but if insulted, sacrificed their own lives in order to avenge themselves. The king had a special band of champions who probably were like the Garudas of the Hoysaḷas, pledged to die along with their master.

The inland trade was in the hands of the Ayyāvaḷe 500 and similar corporations. Mahāvīrāchārya in the ninth century

mentions the coins *gaṇḍaka*, *gunja*, *paṇa*, *dharāṇa*, *karsha*, *pala*, *māshaka*, *purāṇa*, *drāchma*, *stater* used as weights also. The measures of grain were *kuḍuha*, *prastha*, *āḍhaka*, *droṇi*, *mānī*, *khāri*, *pravartika*, *vāha* and *kumbha*. Sōmēśvara III mentions *Manjādi* or *Gunja*, *Rūpaka* and *Kaḷanju*, and gives directions for the construction of accurate scales.

The empire was divided into *Mahāmaṇḍalas*, *Vishayas*, *Nāḍus*, *Grāmas* and *Kampanas*. There were officers over one, ten, twenty, hundred and thousand grāmas grouped probably according to income (e.g., Bauavāsi 12,000, Gangavādi 96,000, etc.). There were local *sabhas* presided over by a government officer and all disputes if unsettled there, were to be referred to the next superior officer, according to the *Pājamānasōllāsa*. The taxes formed $\frac{1}{4}$ th, $\frac{1}{8}$ th, $\frac{1}{16}$ th or $\frac{1}{32}$ th according to the value of the article. The *Mahāmaṇḍalēśvaras* were also *Daṇḍa-nāyakas* and usually eight of them formed the King's Council. Women of the royal family sometimes governed provinces. Akkāḍēvi, the sister of Jayasimha II, was ruling Kisukāḍu in 1021 A.D. when in the memory of her elder brother Vikramāditya IV gave Pērūr to the temple of Traipurushas where students were educated in the four tenets (Bauddha, Jaina, Śaiva and Vaishṇava).

Nrpatunga says that the people of Karṇāṭaka were horn poets and even the illiterate were highly intelligent. Yuwan-Chwang also says that the people were greatly interested in learning. Among their amusements was a form of polo in which Indra IV was very proficient.

VI. KARṆĀṬAKA CULTURE

The pattern of Karṇāṭaka culture was the result partly of the physical environment and partly of the various racial and religious forces. Karṇāṭaka is the heart of South India and occupies the central place in the Dakṣiṇāpatha. The Gondids, the Malids, the South Melanids, the Kolids and the Indid races fused together to form the Karṇāṭaka people. The language shows a similar fusion of Dravidic and Āryan and extended in the north upto Sindh (Brāhui) and Bundelkhand and in the south upto the Nilagiris. The religious influences which moulded the life of the people were Jaina,

Buddhistic, Vīra Śaiva and Brahmanical. The principle of religious toleration is much in evidence until the thirteenth century. It is not uncommon to find in the same family three different faiths Jaina, Śaiva and Vaiṣṇava followed, and inter-marriages were quite common.¹ Akalanka who defeated the Buddhists, says that he did so not out of arrogance or hatred but out of compassion. Therefore Karnāṭaka culture was in a fluid state capable of adapting itself to a changing environment until the thirteenth and fourteenth centuries, when it degenerated into a rigid civilisation in order to protect itself from the invasions of the Muhammadan rulers of the North. Karnāṭaka influence extended even over northern India upto Nēpāl. The Nēpāl royal family of Nānyadēva is of Karnāṭaka origin. The Sēnas of Bengal trace their descent from Sāmantasēna a Karnāṭaka feudatory born in the family of Virasēna, a *Brahmakshatra* (*E.I.*, I, p. 300; *J.A.S.B.*, V, p. 467). The *Gaḥaḍawālas* of Kanūj trace their descent from Nandapāla who became a king of Karnāṭa. The Rathōds of Jōdhpur and Bikaner were also the descendants of Karnāṭaka rulers² (*cf.* Nayasūri's *Rambhāmanjarī Nāṭaka*). The Gaṅgas and Kadambas of Kāṇṇa similarly trace their descent from the Gaṅgas and Kadambas of Karnāṭaka.³ The Barbhujya Rājas of East Bengal came from Karnāṭa.

Thus in art, literature, religion, philosophy, science, administration and political history Karnāṭaka has made a very valuable contribution to Indian Culture.

¹ See 124 & 53, *E.C.*, II, *Dg.* 90, *E.C.*, VII, *Tk.* 45, *Kd.* 30, *E.C.*, VI, etc.

² The Vaiṣṇava teachers Rūpa Gōsvāmi and Sanātana Gōsvām of Bengal were of Karnāṭaka descent (D. C. Sen, *Bengali Language and Literature*).

ABBREVIATIONS

<i>An.Bh.Or.I.</i>	..	The Annals of the Bhandarkar Oriental Institute, Poona.
<i>E.C.</i>	..	The Epigraphia Carnatica.
<i>E.I.</i>	..	The Epigraphia Indica.
<i>I.A.</i>	..	The Indian Antiquary.
<i>I.H.Q.</i>	..	The Indian Historical Quarterly.
<i>J. & S.B.</i>	..	The Journal of the Asiatic Society of Bengal.
<i>J.B.B.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society.
<i>J.B.H.S.</i>	..	The Journal of Bombay Historical Society.
<i>J.B.O.R.S.</i>	..	The Journal of the Bihar and Orissa Research Society.
<i>J.I.H.</i>	..	The Journal of Indian History.
<i>J.O.R.</i>	..	The Journal of Oriental Research.
<i>J.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Royal Asiatic Society.
<i>Q.J.M.S.</i>	..	The Quarterly Journal of the Mythic Society.

CHIEF COIN TYPES

THE WESTERN CHĀLUKYAS OF BĀDĀMI¹

PULAKĒŚIN I (?)

- (1) Ai ; 55 ; Double die type struck before the revival of punch-marked coins.

Obr.—Caparisoned boar with horn ? Sun and Moon.

Rev.—Eight-petalled lotus.

- (2) Ai ; 57 ; Cup-shaped.

Obr.—Boar and lotus with eight petals. *Śamṛtha* and strung bow.

Rev.—Lines forming a square.

THE RĀSHṬRAKŪṬAS OF MĀLKHĒD

No Rāṣṭrakūṭa coins seem to be extant, though Cunningham attributes some types to the Rāṣṭrakūṭas. It is likely that Rāṣṭrakūṭa coins were punch-marked and were of the lion type, having a weight of 57 gr.

THE CHĀLUKYAS OF KALYĀṆI

TAILAPA II

Weight 57, 58.

Obr.—Five maned lions with looped tails and left paw raised as on Kadamba coins. Two *Śrīs* in Kannada legend and *Pa Ra* struck two times.

Rev.—Blank.

SATYĀŚRAYA IRIVABEDANGA OR VIKRAMĀDITYA V

Obr.—Five lions and legend *Mā Na* (not Malla as read by Hultzsch).

Rev.—Blank.

YAŚĪVARMA OR JAYASIMHA I

Weight 57, 59, 69.

- A. *Obr.*—Five lions ; legend *Śrī*, spear-head and dot ; legend *Ya Ja*.

Rev.—Blank.

- B. *Obr.*—Temple with dome and *Chakra* ; legend *Śrī* and *Jagadē*

Ka Ma La.

Rev.—Blank.

- C. *Obr.*—Five lions and legend *Śrī Ja Ya*

Dē Va.

Rev.—Blank.

¹ *Mysore Archaeological Reports*, 1933-35.

D. *Obv.*—Five lions and legend *Ja ga dē*.

Rev.—Types from Kōdūr in Nellore District have four or five petal-lotuses and an eye with pupil.

Types from Khandēsh have blank reverses.

SOMĒŚVARA I

Coins from Central Provinces

A. Lions and legend *Trē Lō . . Malla* in Kannaḍa.

B. *Śrī* and spear-head ? Nāgati legend *Śrī Ja ga dē va*.

Rev.—Blank.

SŌMĒŚVARA II

Coins from Kōdūr in Nellore District

Weight 54 gr.

Obv.—Five lotuses ; *Śrī Śrī* ; Sun, Moon and goad. Kannaḍa legend *Bhū va na*.

Variants.—Goad in place of sun and moon and lions.

Elephant, Sun and Moon. Legend *Ba va na* (found at Koṇḍa-vīḍu).

JAYASIMHA III

Weight 54.3 gr.

Four lotuses ; *Śrī Śrī Ga Ja*. Boar, Sun, dagger and Moon.

VIKRAMĀDITYA VI

Weight 54.5 gr.

A. Five lions ; Kannaḍa legend *Śrī Śrī*, goad, Sun, Moon ; Legend *Bhu Ja*.

Weight 53.4 gr.

B. Five lions ; *Śrī Śrī* ; goad, Sun and Moon. Legend *Bu Ja ba*.

Weight 52.5 gr.

C. As above with Tamil legend *Bhu ja ba*.

JAGADĒKAMALLA II

Obv.—Lions, goad and Tamil legend *Bhu ja ba*.

TAILAPA III (?)

Weight 52.4 gr.

Lions and goad. No legend.

THE KADAMBA FEUDATORIES (?)

Weight 53.5 gr.

Obv.—Legend *Śrī* ; Sun and Hanumān.

Rev.—Blank.

CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	v
INTRODUCTION	vii
GENEALOGICAL TABLES	xxvii
ABBREVIATIONS	xxxix
CHIEF COIN TYPES	xl
1. Periplus Mari Erithriæa	1
2. Geographike Huphegesis of Klaudios Ptolemaios	2
3. A Greek Farce in the Oxyrhynchus Papyri (No. 4137)	5
4. <i>Kāmasūtras</i> of Vātsyāyana	10
5. Banavāsi Inscription of Viṇhukaḍa Puṭukulānanda	11
6. Aganānūru	12
7. Chandravallī Inscription of Mayūra Śarman	15
8. Malavallī Inscription of Sivaskandavarman	16
9. Tālgunda Inscription of Śāntivarman	17
10. Halmiḍi Inscription of Kākusthavarman	20
11. Hireśakuna Grant of Mrgeśavarman	21
12. Epitaph of Śivanandivarman	22
13. Hebbāṭa Grant of Viṣṇuvarman	23
14. Koramanga Grant of Ravivarman	24
15. <i>Bṛhatsamhitā</i> of Varāhamihira	25
16. <i>Prapanchahrdaya</i>	26
17. Pāṇḍurangapalli Grant of Avidhēya	27
18. Keṛegalūr Grant of Mādhava II	28
19. Niṭṭūr Grant of Mādhava	29
20. Komaralingam Grant of Ravidatta	31
21. Mercara Grant of Avinīta	32
22. <i>Avanti Sundarī Kathā</i> of Paṇḍin	33
23. Dēvarahallī Inscription of Durvinīta Ereyappa	34
24. Chellūr Grant of Vīra Chōḍa	35

	PAGE
25. Mahākūṭa Inscription of Mangaliśa	36
26. <i>Āptamīmāṃsā</i> of Samantabhadra	38
27. Gaddemane Inscription of Satyāmka	39
28. Ihoḷe Inscription of Pulakēśin II	40
29. Records of the Western World by Yuwan Chwang	44
30. History of Persia by Tabāri	48
31. Vokkalēri Plates of Kirtivarman II	49
32. Bedirūr Grant of Bhūvikrama	52
33. <i>Akalamkāśhṭaka</i>	54
34. <i>Samkara Bhāshya</i>	55
35. <i>Samkshēpa Sārīraka</i> of Sarvajñātman	56
36. Samangad Grant of Dantidurga	57
37. Kovalaveṭṭu Grant of Śrīpurusha	59
38. Ālūr Grant of Yuvarāja Mārasimha	60
39. Badanaguppe Grant of Kambadēva	62
40. <i>Pramēyakamala Mārtāṇḍa</i> of Prabhāchandra	65
41. <i>Nyāyakumuda Chandrōdaya</i> of Prabhāchandra	66
42. <u><i>Harivamśa</i> of Jinasēna I</u>	67
43. <u><i>Pārśvābhyaṣya</i> of Jinasēna</u>	68
44. <i>Amōghavṛtti</i> of Sākatāyana	69
45. <u><i>Vardhamāna Charita</i> of Asaga</u>	70
46. <i>Gaṇitasāra Saṁgraha</i> of Mahāvira	71
47. <u><i>Mahāpurāṇa</i> of Jinasēna II</u>	74
48. <i>Jayadhavaḷa Tīkā</i> of Jinasēna II	77
49. <i>Prasṇōttara Ratnamālikā</i> of Amōghavarsha	78
50. <i>Kavirājamārga</i> of Nṛpatunga	79
51. <i>Kalyāṇakāraka</i> of Ugrāditya	81
52. <i>Nāḷa Champu</i> of Trivikrama Bhaṭṭa	83
53. <i>Chandakauśika</i> of Kshēmēśvara	84
54. Chitaldrug Inscription of Amōghavarsha II	85
55. <i>Ādipurāṇa</i> of Pampa	87
56. <i>Vikramārjuna Vijaya</i> of Pampa	88
57. Karhaḍ Grant of Kṛṣṇa III	92

	PAGE
58. <i>Yasastilaka Champu</i> of Sōmadēva	94
59. Ātakūr Inscription of Būtuga II	96
60. Keṛegōḍe Rangapura Grant of Rāchamalla II	98
61. <i>Kavi Rahasya</i> of Halāyudha	101
62. <i>Jvālāmālinikalpa</i> of Indranandin	103
63. <i>Samayabhūshaṇa</i> of Indranandin	104
64. Kūḍalūr Grant of Mārasimha	105
65. <i>Laghū Mānasa</i> of Munjaḷa	108
66. <i>Uttara Purāṇa</i> of Guṇabhadra	109
67. <i>Trishashṭhilakṣhaṇa Purāṇa</i> of Chāmunḍarāya	111
68. <i>Chāritrasāra</i> of Chāmunḍarāya	113
69. <i>Gommaṭasāra</i> of Nēmichandra	114
70. <i>Navasāhasāṅka Charita</i> of Padma Gupta	115
71. <i>Śānti Purāṇa</i> of Ponna	117
72. Śravaṇa Beḷagoḷa Epitaph of Indra IV	119
73. <i>Kāvya Mimāṃsā</i> of Rājaśekhara	122
74. Huṁcha Inscription of Nanni Śāntara	123
75. <i>Yājñavalkīya Nibandha</i> of Aparārka	129
76. <i>Śrikanṭha Charita</i> of Mankhaka	130
77. <i>Sāhasa Bhīma Vijaya</i> of Ranna	131
78. <i>Ajitanātha Purāṇa</i> of Ranna	134
79. Chebrolu Inscription of Āhavamalla	139
80. Balagāmve Inscription of Jayasimha II	140
81. <i>Madana Tilaka</i> of Chandra Rāja	142
82. Kollipara Grant of Arikēsari	143
83. <i>Panchatantra</i> of Durga Simha	145
84. <i>Bhāshābhūshaṇa</i> of Nāgavarma	147
85. <i>Chandombudhi</i> of Nāgavarma	148
86. <i>Karṇāṭaka Kādambari</i> of Nāgavarma	149
87. <i>Kāvyaavalōkana</i> of Nāgavarma	150
88. <i>Chandraprabha Charita</i> of Viranandin	154
89. <i>Lōkōpakāra</i> of Chāvunḍa Rāya	155
90. <i>Nyāyaviniśchaya Viveraṇa</i> of Vādirāja	156

	PAGE
91. <i>Yaśodhara Charita</i> of Vādirāja	157
92. <i>Ēkibhāva Stōtra</i> of Vādirāja	158
93. <i>Pārśvanātha Charita</i> of Vādirāja	159
94. <i>Gāḍya Chintāmaṇi</i> of Vādibhasimha	162
95. <i>Kṣatra Chūdāmaṇi</i> of Vādibhasimha	163
96. <i>Parikṣhāmukha Sūtra Laghucṛtti</i> of Anantavīrya	164
97. <i>Alaṃkārachintāmaṇi</i> of Jinasēna III	166
98. <i>Udayasundari Kathā</i> of Sōḍhala	167
99. <i>Mahāpurāṇa</i> of Mallishēṇa	168
100. ✓ <i>Nāgakumāra Charita</i> of Mallishēṇa	170
101. <i>Sajjana Chitta Vallabha</i> of Mallishēṇa	171
102. <i>Chandra Chūdāmaṇi Śataka</i> of Nāgavarma	172
103. <i>Jātaka Tilaka</i> of Śrīdharāchārya	173
104. <i>Mitākshara</i> of Vijñānēśvara	174
105. <i>Vikramāṅka Charita</i> of Bilhaṇa	175
106. <i>Nīlgunda Grant</i> of Vikramāditya VI	177
107. <i>Gōvaidya</i> of Kīrtivarman	182
108. <i>Rājamānasollāsa</i> of Sōmēśvara	183
109. <i>Dharmāmṛta</i> of Nayasēna	187
110. <i>Vizagpatam Grant</i> of Ananta Varma Chōḍa Ganga	189
111. <i>Śravaṇa Beḷagoḷa Epitaph</i> of Mallishēṇa	190
112. <i>Davanagere Inscription</i> of Bijjaḷa	197
113. <i>Vachanas</i> of Basava	199
114. <i>Siddhānta Śiromaṇi</i> of Bhāskarāchārya	200
115. <i>Rāghava Pāṇḍaviyam</i> of Kavirāja	201
116. <i>Abbalūr Grant</i> of Ēkāntaḍa Rāmayya	202
117. <i>Śrīkarabhāshya</i> of Śrīpati Paṇḍita	208
118. <i>Basavēśa Vijaya</i> of Śankara	210
119. <i>Śivatattva Sāramu</i> of Mallikārjuna Paṇḍita	211
120. <i>Pakṣhika Pratīkramaṇa Kriyā</i>	212
121. <i>Pushpadanta Purāṇa</i> of Guṇabhadra II	216
122. <i>Chandranāthāshṭaka</i> of Guṇabhadra II	217
123. <i>Saṅgita Rainākara</i> of Śārṅgadēva	218

	PAGE
124. <i>Lēkha Panchāsikā</i>	219
125. <i>Sūktimuktāvaḥi</i> of Jalhaṇa	220
126. <i>Arjunavāḍa</i> Inscription of Kṛshṇa	223
127. <i>Kalpataru</i> of Amalānanda	225
128. <i>Vratākhaṇḍa Prasasti</i> of Hēmāḍri	227
129. <i>Vijñāneśvari</i> of Jñānadēva	233
130. <i>Bhānuvijaya</i>	234
131. <i>Vṛshādhīpa Śatakamu</i> of Pālkuṛike Sōmana	235
132. <i>Jinēndra Kalyāṇābhyudaya</i> of Hastimalla	237
133. <i>Vikrānta Kaurava</i> of Hastimalla	238

I. PERIPLUS MARI ERITHRIÆ

Ariake.—Under Mambarus and subject to Minnagara.

Barygaza.—A part of Ozene on Namados.

Tagara.—In Ariake (subject to Baleokoorus whose capital was at Hippokaora and who was king of kings connected with Siropolemius of Baithana).

Limyrike.—7000 Stadia from Barygaza, commences at Naoora, 50 miles north of Nelkunda.

Akabarous.

Oopara (Sopāra).

Kalliena (abandoned in the time of the *Periplus*). A former sovereign Sāragan fostered commerce but his successor Sandanees admitted no vessels from Egypt and compelled them to go to Barygaza.

Semylla (Chaul).

Mandagora.

Palaipmai (Baleyapaṭṇa).

Melizeigara.

Toparon of Buzantians.

Turamios boas.

Sesekreienai islands.

Aigidii island.

Kainetai island (of pirates).

Leuke (white island).

Nelkunda near Barakē or Ela Barake. Exported pepper peculiar to this place called of Cottonara, superior pearls, ivory, fine silks, spikenard, betel, precious transparent stones, diamonds, amethysts, tortoise-shell.

Imports.—Specie in abundance, topazes, plain cloth, stribium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, orpiment, corn for sailors and very little wipe.

II. GEOGRAPHIKE HUPHEGESIS OF KLAUDIOS PTOLEMAIOS

<i>In Larikē</i>	..		(Lāṭa)
Mouth of R. Mophis	114°	-18° 20'	(Mahī)
Pakidare (a village)	113°	-17° 50'	
Cape Malēo	.. 111°	-17° 30'	
<i>In the Gulf of Barygaza</i>			(Bharukachha)
Kamane	.. 112°	-17°	
Mouth of			
R. Namados	.. 112°	-17° 45'	
Nausaripa	.. 112° 30'	-16° 30'	(Nausāri)
Pauli poula	.. 112° 30'	-16°	
<i>Ariake Sādinōn</i>			(Āryaka Śātavāhanā)
Soupara	.. 112° 30'	-15° 30'	(Sopāra)
Mouth of			
R. Gouaris	.. 112° 15'	-15° 10'	(Gōdāvari)
Dounga	.. 111° 30'	-15°	
Mouth of R. Benda	.. 110° 30'	-15°	(Bēṇā or Bhīvaṇḍī)
Simylla (a mart and			
a cape)	.. 110°	-14° 15'	(Chaul)
Hippoukoura	.. 111° 45'	-14° 10'	(Ghoregaon)
Baltipatṇa	.. 110° 30'	-14° 20'	(Baladevapattana Baleapatam)
<i>Ariake of the Pirates</i>			(Āryaka or of Āndhra)
Kandagera	.. 113°	-14°	
Byzanteion	.. 113° 40'	-14° 40'	(Vaijayanti)
Khersonēsos	.. 114° 20'	-14° 30'	
Armagara	.. 114° 20'	-14° 20'	
Mouth of			
R. Nanagouna	.. 114° 36'	-13° 50'	(Nānāguṇa, Tapti †)
Nitra (a mart)	.. 115° 30'	-14° 40'	(Mangalore on the Nētrāvati)
<i>Limyrike</i>			
Tyndis (a city)	.. 116°	-14° 30'	(Dramilaka) (Taṇūr)
Bramagara	.. 116° 45'	-14° 20'	(Brahmāgāra)
Kalaikarias	.. 116° 40'	-14°	(N. E. of Kranganūr)
Mouziris			
(an emporium)	.. 117°	-14°	(Muyiri Kōṭṭam or Cranganore)

Ptolemy's *Geography*, ed. Nobbe, Leipzig, 1843; *ibid.*, Geirini;
Cunninghame's *Geography of India*, ed. by Majumdar (Calcutta).

74. In like manner the parts under *Mount Bettigo* are occupied by *Brakhmanai Magoi* as far as the city *Batai* with this city, *Brakhmā* 128°-19°.

75. The parts under the range of *Adeisathros* as far as the *Arouraioi* are occupied by the *Badamaioi* with this city.

Thathilba .. 134° -18° 50' (*Badāmi* ?)

76. The parts under the *Ouxentos* range are occupied by the *Dryilophyllitoi* with these cities :

Sibriion .. 139° -22° 20'

Opotoura .. 137° 30'-21° 40'

Ozoana .. 138° 15'-20° 30' (*Seoni*)

82. In the parts of *Ariake* which still remains to be described, are the following inland cities and villages ; to the west of the *Beṇḍā* these cities :

Malippala .. 119° 30'-20° 15'

Sarisabis .. 119° 30'-20°

Tagara .. 118° -19° 20' (*Tēr*)

Baithana .. 117° -18° 30' (the royal seat of *Sire Polemaios* or *Ptolemaios*) *Paithana*

Deopali (or *Deopala*) 115° 40'-17° 50' *Devapalli*

Gamaliba .. 115° 15'-17° 20'

Omēnogara .. 114° -16° 20' (*Minnagara* ?)

83. Between the *Beṇḍā* and *Pseudostomos*

Nagarouris .. 120° -20° 15' (*Nagara* ?)

Tabasō .. 120° 30'-20° 40' (*Tāpasa*)

Inde .. 123° -20° 45'

Tiripangalida .. 221° 15'-19° 40'

Hippoukoura .. 119° 45'-19° 10' (the royal seat of *Baleokouros*—*Vijivāykura*)

Soub'outtou .. 120° 15'-19° 10'

Širimalaga .. 119° 20'-18° 36'

Kalligeris .. 118° -18° (*Kollagiri-Kolhāpur*)

Modogoulla .. 119° -18° (*Mudgal*)

Petirgala .. 117° 45'-17° 15'

Banaouasei .. 116° -16° 45' (*Banavāsi*)

84. The inland cities of the *Pirates* are these :

Olokhoira	.. 114° -15°	(Ālvara Khêṭa)
Mousopalle	.. 115° 30' -15° 45'	(the Metropolis Mūshakapalli)

85. The inland cities of *Lymyrike* (to the west of the *Pseudostomos*) are these :

Naroulla	.. 117° 45' -15° 50'
Kouba	.. 117° -15°
Paloura	.. 117° 51' -14° 50'

86. Between the *Pseudostomos* and the *Baris* these cities :

Passage	.. 124° 50' -19° 50'	(Palāsika)
Mastanour	.. 121° 30' -18° 40'	
Kourellour	.. 119° -17° 30'	
Pounnata	.. 121° 20' -17° 30'	(where there is beryl) Punnāṭa
Aloë	.. 120° 20' -17°	(Yellapura ?)
Karoura	.. 119° -16° 20'	(the royal seal of Kerobothros) Vanji
Arembour	.. 121° -16° 20'	
Bideris	.. 119° -15° 50'	
Pantipolis	.. 118° -15° 20'	(Pantiyapura)
Adarima	.. 119° 30' -15° 40'	
Kareour	.. 120° -15°	(Kareyūr)

87. The inland town of *Aioi* :—

Morounda	.. 121° 20' -14° 20'	(Murunḍa)
----------	----------------------	-----------

Ptolemy's geography was written in c. 140 A.D. Ptolemy made every degree of the latitude and longitude at the equator equal to fifty instead of sixty geographical miles. His longitudes reckoned eastwards were 6° 50' less than the real calculations from the prime meridian of Ferro in the Fortunate Islands. He also placed the equator 230 miles higher than the real position. He places Cape Comorin only 200 geographical miles, south of Barygaza, instead of 800 miles and thus the shape of South India was distorted in his maps. The positions are given here after making the necessary corrections.

III. A GREEK FARCE IN THE OXYRRHYNCUS PAPYRI (No. 4137)

- B. Lady Charition ! Rejoice with me at my escape !
 A. Great are the Gods !
 B. What gods, Fool ?
 A. Cease, fellow.
 D. Wait for me here and I will go and bring the ship to anchor.
 A. Go ! For see, here come their women from the chase.
 B. Oh ! What huge bows they have !
 A woman. *Kraunou*.¹
 Another. *Lalle*.²
 Another. *Laitaliana lalle*.³
 Another. *Kotakos anabiosara*.⁴
 B. Hail.
 All. *Laspathia*.⁵
 B. Ah ! Lady, help !
 A. *Alemaka*.⁶
 All. *Alemaka*.⁷
 B. By Athena ! there is no (harm) from us.
 A. Wretch, they took you for an enemy and nearly shot you.
 B. I am always in misfortune. Will you them . . . to the river *Psolichus* ?⁸
 A. As you like (*Drums*).
 B. . . . *porade*.⁹
 All. *Minei*.¹⁰
 F. Lady Charition. I see the wind is rising, so that we may cross the Indian Ocean and escape. So enter and fetch your property, and if you can, carry off one of the offerings to the Goddess.
 A. Prudence, fellow ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with

Mysore Archaeological Report, 1923.

¹ ಕರೆವನೋ.

² ಲಲ್ಲೆ.

³ ಲೆ (ಎನು) ತಲ್ಲೆ ತ ಲಲ್ಲೆ.

⁴ ಕೊಡಕೂಸಿನಂ ನಯ್ವಸರೆ.

⁵ ಲೆಸು ಬದಿಯ.

⁶ ಅಲೆಮಕ.

⁷ ಅಲೆಮಕ.

⁸ ಚೋಳಕ.

⁹ ಪೊರದೆ.

¹⁰ ಮಿನೈ.

sacrilege. For how will the gods listen to men who try to win mercy with wickedness ?

- B. Don't you touch ? I will fetch it.
 D. Fetch your own things then.
 A. I do not need them either but only to see my father's face.
 D. Enter then ; and do you serve them . . . and give their wine strong, for here they come.
 B. I think they are the daughters of swine ; these too I will get rid off (*Drums*).
 All. *Ai Arminthi*¹¹ (*Drums*).
 B. They also have run away to the Psolichus.
 C. Yes. But let us get ready, if we are to escape.
 B. Lady Charition ! Get ready if you can take under your arm one of the offerings to the Goddess.
 A. Hush ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with sacrilege. For how will they listen to the prayers of those who are about to gain mercy by wickedness ? The property of the goddess must remain sacred.
 B. Don't you touch. I will carry it.
 A. Don't be silly, but if they come serve them the wine neat.
 B. But if they will not drink it so ?
 C. Fool, in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it neat against their will !
 B. I will serve them, lees and all.
 C. Here they come, having bathed . . . (*Drums*).
 King. *Brathis*.¹²
 All. *Brathis*.
 B. What do they say ?
 C. Let us draw lots for the shares, he says.
 B. Yes ; let us.
 King. *Stouke pairomello Koroke*.¹³
 B. Back, accursed wretch.

¹¹ ಏ ಆರಾಮಿಂಥೈ.

¹³ ಕೊವ್ವಕ್ಕೊಳ್ಳಾಯಿರೊ ಮಲ್ಯೋಗರಳೆ.

¹² ಬೇರೆ ಅಧಿಸು.

King. *Brathie*¹⁴ (*Drums*). *Bere konzei damun petrekio paktei kortames bere ialerode pomenzipetrekiodamut Kinze paxei zebes lolobia bradis kottos.*¹⁵

All. *Kottos.*

B. May you be kicked by "kottos".

King. *Zopit*¹⁶ (*Drums*).

B. What do they say ?

C. Give them a drink quick.

B. Are you afraid to speak, then ? Hail thou whose days prosper ! (*Drums*).

King. *Zeisoukormosed*¹⁷ (*Drums*).

B. Ah ! not if I know it !

C. It is watery, put in some wine (*much drumming*).

G. *Skalmakata bapteiragoumi.*¹⁸

H. *Tougoummi nekelekethro.*¹⁹

G. *Eitou belle trachoupterugoumi.*²⁰

B. Ah ! None of your disgusting ways ! Stop ! (*Drums*).

Ah ! what are you doing ?

H. *Trachountermana.*²¹

G. *Boullitikaloumbai plata goulda bi.* . . . ²²

B. (?) *Apuleukasar*²³ (*Drums*).

King. *Chorbonor bathorba.* . . . *toumion axizdespit plata-goulda bi.* . . . *Seso srachis* (*Drums*) *ora dosaturou amesare sumpsara dara ei ia da.* . . . ²⁴

¹⁴ ಬೇರೆ ಅಡಿ.

¹⁵ ಬೇರೆ ಕೊಂಚ ದಮುನ್ ಪೇಟ್ಟಿರೇಕಿಯೋ, ಪಕಟ್ಟಿ ಕೋರಟಮೆಸಿ ಬೇರೆ ಈಯಲ್ ಎರೊಡೆಪೊಂ ಎಣಿಸಿ ಪೆಟ್ಟಿರೆಕ್ಕೆ ಇದಂ, ಉಟಿ ಕೊಂಚ ಪಕ್ಕೈ.... ಬೇರೆ ಅಡಿಸು ಕೊಟ್ಟು ಬಸು.

¹⁶ ಹೋ ದಿತ್ತು.

¹⁷ ಹೊಯ್ಯಿಸಿಕೊಳ್ ಮೋಸದೆ.

¹⁸ ಇಸುಕೊಳ್ ಮಕತಾ ಬಾ ಒಪ್ಪುತೆರಕೆ ಅವಮ್ ಈ....

¹⁹ ತೋಯಿಗೆ ಅವಮಾ ನೀ ಕೇಳಿಕೆ ಎತ್ತಿರೊ.

²⁰ ಆಯ್ತೊ ಬೆಳ್ಳಿ ದ್ರಾಕ್ಷ ಬಪ್ಪು ತೆರಕೆ ಅವಂ ಈ.

²¹ ದ್ರಾಕ್ಷವಂ ತೆರಮಾನ.

²² ಬಾ ಒಳ್ಳಿದು ಈ ಕಲ್ ಉಂಬೈ ಬಾಕ್ಟಗುಟ್ಟಿ ಪೈ.

²³ ಆ ಪುಳಿಕಸರ್.

²⁴ ತೋರ್ವನೋರ್ವ್ ತೋರ್ಬ.... ತಾವ ಮಿವೊನ್ ಅಕ್ಕಿದೇಶ ದಿಟ್ಟಿ ದಾಳ ತಗುಟ್ಟಿ ಪೈ.... ತೇಷೆಸೆಸು. ಒರೊಸೆದರ್. ಸೋಮೇಸರೆ ಸಂಸಾರದ ಅರ ಬಿದ....

B. (?) *Martha marithouma edmaimai maitho tharmouna-martha marithouma (Drums). . . . tun.*²⁵

King. *Malpinaik ouroukoukoub (n ?) i karako. . . . ra.*²⁶

All. *Aba.*²⁷

King. *Zebede za biligidoumba.*²⁸

All. *abaoun.*²⁹

King. *Panoumbretikatemanouman brethououeni*

*Panoum bretikatemanouam brethououeni parakoum bretikatemoun brethououeni olu sadi zaparda piskou piskate man arei man ridaou oupatei. . . . a.*³⁰ (*Five drum-mings*).

King. A boundless barbaric dance I lead O Goddess Moon! with wild measure and barbaric step; Ye Indian Chiefs, bring the drum of mystic sound. The frenzied *Serie* step (*much drumming and beating*).

All. *Orkis.*³¹

B. (?) What do they say again ?

C. He says "dance".

B. Just like living men (*Drums*).

C. Throw him down and bind him with the sacred girdles (*much drumming. Finale*).

B. They are now heavy with drink.

C. Good; Charition, come out here.

A. Come brother, quickly; is all ready ?

C. Yes, all! the boat is at anchor close by. Why do you linger? Helmsman, I bid you bring the ship alongside here at once.

D. (?) . Wait till I give him the word.

²⁵ ಮಾರ್ತಾ ಮರಿಥೌಮಾ ಎದಮೈಮಾ ಮೈಥೊ ತಾರ್ಮೌನಾ-
ಮಾರ್ತಾ ಮರಿಥೌಮಾ (ಡ್ರಮ್ಸ್). . . . ತುನ್.

²⁶ ಮಲ್ಪಿನಾಐಕ್ ಔರೂಕೂಕ್ (ನ ?) ಇ ಕಾರಾಕೊ ರಾ.

²⁷ ಆಬಾ.

²⁸ ಜೆಬೆಡೆ ಜಾ ಬಿಲಿಗಿದೌಂಬಾ.

²⁹ ಆಬಾ ಔನ್.

³⁰ ಪಾನೌಂಬ್ರೆತಿಕಾತೆಮಾನೌಮಾ ಬ್ರೆಥೌಔನಿ ಪಾರಾಕೌಮ ಬ್ರೆತಿಕಾತೆಮಾನೌಮ ಬ್ರೆಥೌಔನಿ ಓಲು ಸಾದಿ ಜಾಪಾರ್ದಾ ಪಿಸ್ಕೌ ಪಿಸ್ಕಾತೆ ಮಾನ ಆರೈ ಮಾನ ರಿದಾೌ ಔಪಾತೆ ಅ. (ಐದು ಡ್ರಮ್-ಮಿಂಗ್ಸ್).

³¹ ಓರಗಿಸು.

B. (!) Are you talking, again, you bungler ! Let us leave him outside to kiss the ship's bottom.

C. Are you all aboard ?

All. Aboard.

A. Oh unhappy me ! A great trembling seizes my wretched body. Be propitious Lady Goddess, save thy hand maiden !

IV. KĀMASŪTRAS OF VĀTSYĀYANA

दाक्षिणात्या :—

मातुल कुलानुवर्ती दक्षिणापथे । . . . दाक्षिणात्यानां लिंगस्य कर्णयोरिव व्यधनं बालस्य ह्रस्वन्ति कर्म सहिष्णूनि विकल्प योजनासुच स्वेच्छावपातीनि दाक्षिणात्यानाम् ।

मध्यमान्युभय भांजि महाराष्ट्रकाणाम् ।

कीलालमुरसि, कर्तरी शिरसि, विद्धां कपोलयोः, संदर्शकं स्तनयोः पार्श्वयोश्च इति पूर्वैः सह प्रहरणनमष्टविधमिति दाक्षिणात्यानाम् ।

तद्युवतीनामुरसि कीलानि च तत्कृतानि दृश्यन्ते-देशसात्म्यमेतत् । कर्तार्या कुन्तलः श्वातकर्णिः श्वातवाहनी महादेवी मलयवर्ती (जघान) । रतियोगे हि कीलया गणिकां चित्रसेनां चोळराजो जघान । नरदेवः कृपाणि विनद्धया दुष्प्रयुक्तया नटीं काणां चकार । अधोरतं पायावपि दाक्षिणात्यानाम् । मृद्यमानाश्चाभियोगान्मन्दमन्दं प्रसिच्यन्ते द्वाविध्यः ॥ मध्यमवेगाः सर्वसहाः स्वांग प्रच्छादिन्यः परांग द्वासिन्यः कुत्सिताश्चील पुरुष परिहारिण्यो वानवासिक्व्यः ॥

सकल चतुष्पष्टिप्रयोग रागिन्योऽश्चील पुरुष वाक्यप्रियाः शयने च रभसीपक्रमा महाराष्ट्रिक्यः ।

यथा दाण्डिक्यो नाम भोजः क्रमात् ब्राह्मणकन्यामभिमन्यमानः मन्बु राष्ट्रौ विननाश ॥

परिष्वंग चुंबन नखदंत चूषण प्रधानाः क्षतवर्जिताः प्रहणनसाध्या मालव्य आभीर्य शत क्षत्रिय सन्नैर्कैरंतःपुर रक्षिभिरेवार्थं साधयन्त्याऽभीरकानाम् । आभीरं हि कोहाराजं परभवन गतं भ्रातृ प्रयुक्ता रजको जघान ॥

दर्शनीयाः स्वभार्याः प्रीतिदायमेव महामात्र राजभ्यो ददत्य परान्तकानाम् . . . नाति सुरक्षितत्वादापरान्तकानाम् ॥

The Kāmasūtras of Vātsyāyana generally assigned to the c. 3 A.D. mention certain peculiarities of the peoples of the south, such as circumcision, etc. The Śātavāhana, Kuntala Śātakarni is said to have killed Malayavati Mahādevi. A Chōlarāja killed Chitrasena. Naradeva, a general of the Chōla king, blinded a woman. A Bhoja named Dāṇḍikya having coveted a Brāhmaṇa girl, perished with all his family and kingdom. The women of Dravida, Vanavāsika, Mahārāshṭra, Ābhira and Aparānta had their peculiarities.

V. BANAVĀSI INSCRIPTION OF VIṆHUKAḌA DUṬUKULĀNANDA

सिधं । राणो हारितिपुतस विण्डुकड्डुकुलानंदस सातकन्निस वास सताय
वच्चरं 102 हेमंतान पखो 8 दिवम । महाभुविय महाराज बालिकाय जीवुपुत जयु
[पजाय] सौम [सुकुभाराय] सह [शिष] खड नागसिरिय देय धम्मं नागो तडागं
विहारो च एय कामांति को अमचो खड सातिस जयतकस अचरियस दायोरकस
सिसेण नटकेन नागो कटो ॥

This inscription of Hārītiputra Viṣṇuskanda of Chūṭu (Dutu) family is dated in the year 102 and assigned by Bühler to about the beginnings of the second century. Viṣṇuskanda is taken to be the husband of Mahābhōjī and the grandfather of Śivaskandavarma (?) of the Malavalli inscription.

Cf. *I.A.*, XLVI, p. 154; *E.C.*, VIII; Rapson, *Cat. of Coins of Andhras*, pp. liii-ly; Nilakanṭha Śāstri, *J.R.A.S.*, 1926 Oct.; S. Śrikanṭha Śāstri, *Q.J.M.S.*, 1927.

VI. AGANĀNŪBU

செய்வது தெளிந்தித் தோழியல்கலு
 மகலுளாண்மை யச்சறகூறிய
 சொற்பமுதாரு மென்றுமஞ்சா
 தொல்கியன் மடமயிலொழித்த பீலி
 வான்போழ் வல்லி ந்கற்றி நேரின்சில
 யவ்வார்வளிம்பிற் கமைந்த நொவ்வியற்
 கணைஞர் விசைக்கும் விரை செலற்கடுங்கணை
 முரண்மிகு வடுகர் முன்னுற மோறியர்
 தென்றிசை மாதிர முன்னிய வாவிறகு
 விண்ணுற வோங்குய பளி யிரங்குன்றத
 தொண்குர்த்திகிரி யுளரியகுறைத்த
 வரை யிறந்வ ரோ சென்றனர்
 பறையறைந்த ன்னவலர் நமக்கோழித்தே ||

—Agam, 281

நெருப்பெனச்சிவந்த வருப்பவிர் மணடிலம்
 புலங்கடை மடங்கக் தெறுதலின் ஞொண்கி
 நிலம்புடை பெயர்வதன்று கொலின நென
 மன்னுயிர்மடிந்த மனழமாற மையத்
 குலையில வெரங்கி நிலையுயர் யாஅதது
 மேற்கவட் டிருந்த யார்ப்பினங்கட்குக்
 கல்லுடைக்குறும்பின்வயவர்விலவிட
 நிணவரிககுறைந்த நிறத்தவதர் தொறுங்
 கணவிர மாலையிலேக கழிந்தன்ன
 புண்ணுமிழ குருதி பரிப்ப க்கு டந்தோர்
 கண்ணுமிழகுமுகன்கானநீந்திச்
 சென்ற ரென்பிலர் தோழிவென்றியெடு
 வில்லைத்துண்ணும்வல்லா ன வாழ்க்கைத்
 தமிழகெழமுவர்சாத்தும்
 மொழிபெயர் தோத்த பன்மலையிறந்தே

 நினம்தெ விழுத்தடிநெரு பபிவைத் தெதெதெத்
 தணங்கரு மரபிற் பேளும் போல

Chronology of Tamils, Sivarāja Pillai.
History of the Tamils, P. T. Srinivasa Iyengar.
Cheras of Sangam Period, Sessa Aiyai, 1950.

விணருன நின்ற வேட்கை நீங்கக்
 துகணிற விணந்த தோப்பி பஞ்சுக்
 குலா அவில்லிற் கோடு நோக்காடவர்
 புலா அந் கையர் பூசா அவாய
 ரொராத வுடட்டுங் குடியிக்கு ராகலொடு
 மரா அஞ் சீரூர் மருவகிறுங்குஞ்
 கெந்துதல்யானை வேங்கடந்நழிஇ
 வெம்முனை யருஞ்சுர பிறந் தோர் ||

வலம்ட்டுமரசிற் சேரலாதன்
 முநர் ரோட்டிக்கடம் பேறி மயத்து
 முண். னோர் மருள வணங்குவிற்போறித்து
 நண் னேகர் மாந்தை முற்றத தொண்ணூர்
 புணிதி றைதந்த பாடுசா னன்கலம்
 போன் கெய பாவை வயிர மொடு

சால் பெருந் தானைச் சேர லாதண்
 மால்கட லோட்டிக கடம்பறுத்தியற்றிய
 பண்ணமை முரகின் கண்ணதிரந்தண்ண

கொய்குலம் புரவிக் கொடித் தேர்ச்செழிய
 ஞலங் கானத்த கன்றலை சிவப்பச்
 சேரல் சேம்பியன்சினங் கேழுதிதியண்
 போர்வல் யானைப் பொ லம்புனெழின்
 நேங்கமழிலத்துப் புலர்ந்தசாந்தி
 னிருங் கோ வேண் மானியவொருபுகன
 முரசொடு வெண்குடை யகப்புதததுரைசெலக்
 கொன்று ந்நாம் வேட்ட ||

—Aganāṅkuru, 31.

வெல்கொடித்
 துணைகாலன்னபுனை தேர்க் கோசர்
 தோன்மு தாலத்தரும் புணைப் பொதியி
 லின்னி சை முரசங்கடிப்பிசுத்திாங்கத்
 தெப்முனை சிதைத்த ஞாள் ஸற மொகூர்
 பணியாழ் மையிற் பகைதலை வந்த
 மா ஞ் மு தானை உம்ப மொரியர்

புனை தேர் ஞெமி யுரு னியகுறைத்த
விலங் குவெள னரு வியவுறைவாய் ||

—*Agam*, 251, ll. 6–12.

விண்பொரு ளெடுவரை யிய தேர் மோ ரியர்
போன் புனை திதிரிதி ரிதரக குறைத்த
வறை ||

—*Agam*, 69.

வென் வேல்
விண்பொரு ளெ டுங் கொடைக் கோடித் தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திருநிதிரி தரக்குறைக்க
வலகவிடை கழியறைவாய்

—*Puram*, 175, ll. 5–8.

மகத வினைஞந மராட்டக் கம்மந்
மவந்திக் கொ ல்வரும் யவ் னத்த ச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞந் தம்மொடுகடி

—*Maṇimekhalai*, XIX, 107.

The passages from *Ahanānūru* of Māṇḍiyanār refer to the Moriyars who tried to reach the southern ocean, but their progress was stopped near the Venkaṭam hills. These Moriyars had in their vanguard fierce Vaṇukas.

Pasum Pūn Pāṇḍyan is said to have defeated the Chiefs of Pannāḍu.

Nedunjeliyan, the victor at Talaiyālankālam is said to have defeated the Chief of Erumaiyūr (probably Mahishamaṇḍala).

Paranār says that Nedun Sēralātan and his son conquered the Kadamba tribes on the west coast, cut down their Kadambu tree and fashioned a war-drum out of its trunk.

The passage from *Maṇimekhalai* refers to expert craftsmen from Magadha, Marāṭṭam, Avanti and Yavana.

VII. CHANDRAVALI INSCRIPTION OF MAYŪRASAṢARMAN

कञ्चबाणं मयूर शम्भणा विष्णिमि अं ।

तटाकं दूम त्रेकूट आभीर पल्लव पारि- ।

यात्रिक सकस्थान सयिन्दक पुण्ड्र मोकरिणा ॥

This is a record of Mayūrasarman who caused a tank to be constructed and who subdued (?) Trēkūṭa, Ābhira, Pallava, Pāriyātrika, Śakasthāṇa, Sayindaka, Puṇāṭa and Mokari.

The Ābhiras of Trikūṭa are said to have ruled for 67 years and placed along with Andhrabhṛtyas and Śripārsvatīyas in the *Purāṇas*. Īśvaradatta, Śivādatta and his son Māṭhaṛiputra Īśvarasena are assigned to the third century A.D. and it is possible that a Traikūṭaka era was started in 242 A.D. In the fifth century we have the Traikūṭaka chiefs Dahrasena, his son Indradatta and his son Vyāghrasena (c. 490 A.D.). Kālidāsa mentioning the conquests of Raghu, says that at Trikūṭa the king established a pillar of victory.

The *Pallava* who celebrated the horse-sacrifice (*Aśva-samsthā*) is Dharmamahārāja Śivaskanda of Kañchi who celebrated Agnishtoma, Vājapeya and Aśvamedha according to the Hira Hadagalli grant (*E.I.*, I, p. 5).

Sakasthāṇa.—In about 250 A.D., there was a great expansion of the power of the Śakas of Ujjaini in the south. The Karāḍa hoard of coins found near Satāra include the issues of Rudragana, Vijayasena III, Dāmajadaśri III, Rudrasena, Viśvasimha, Bhartṛdāman and Viśvasena (296–300 A.D.). The Pallava Skandaśishya captured the *Ghaṭikā* of Kañchi from one Satyasena who is identified with Satyasimha (sena) Mahākshatrapa, the father of Rudrasimha (388 A.D.). The Amarāvati hoard of coins found in Berar also testifies to the wide dominion of the Śaka-Kshatrapas in the third century.

Sendrakavishaya is mentioned in the Kadamba and Chālukya records (*I.A.*, VI, p. 31; *ibid.*, XXIV, p. 10, etc.).

Punāṭa is Punnāṭa (Mysore District) where according to Ptolemy beryl was found. Its capital was at Kirtipura (Kittur).

Mokaris are the Maukhāris mentioned in a Gayā seal as *Mokkhālinam*.

VIII. MALAVALLI INSCRIPTION OF ŚIVASKANDAVARMAN

सिद्धम् । जयति भगवान् महपट्टिदेवो वैजयन्ती धर्म महाराजाधिराजो पतिक्त
साहजय चचापरो कदंबाणं राजा शिव . . . वम्मणा मानव समोत्तेन हालिती पुत्तेन
वैजयन्ती पतिना पुव्वदत्तीति सोत्वेन परिल्लक्येण¹ मनसासि स मातुलाय वितीयं
दत्तम् कोण्डिन्यसगोत्ताय कोसकी पुत्ताम् कोण्डमानाकुलतिलकाय सिरिनागदत्ताय
पूर्वोच्चितामगामा सोमपट्टि कोम्बिनगरं मरियसाकरि पेन्दीला परमुच्चण्डीक पेन्जाल
कुन्द तपुक्कं वेष्टुक्कि वेगूरं कोणतपुकलि ऐकूद्धाहारं सहलाऐत्तेगामा अभट्टप्पवेसं
संसिद्धिकं सर्वपरिहारेण दिण्णं आयुबलं वद्धति 4 सव्वच्छरं पडमसरदपकक्खं
विताय दिवसं पडमनखत्तं रोहिणियं संप्पदत्तं च, तदेवभोगं महासरण्ण महपट्टिदेवा
य च उक्तं खन्दो " विद्दशकम्मा बद्धदेज्जं से कदंबे सक्कधमाते विससत्तु चातुपेज्जं
सिद्धितं निगम विदितं च " । एवं राजा आणपयति नागदत्तेन अप्पक्ते उचित सैत्ते
तम्भे लिखापितं जयति लोकनाथो नन्दतु गोबम्हण सिद्धिरस्तु श्रीरस्तु ॥

This Prākṛt inscription of a Kadamba monarch Śiva . . . varman registers a grant to Sirināgadatta of Koundinya-gotra and Kondaṃānakula. Mr. K. P. Jayaswal attributes it to Mayūraśarman himself and elsewhere it is attributed to Kanga or Skanda varman.² The date given is year 4 the first Saratpaksha, second day and first constellation (padama-nakhattam) Rōhiṇī.

¹ परितुदेन (?)

² *History of India*, 150-300 A.D.; *I.A.*, XLVI, p. 154; *E.C.*, VII, Sk., 244; *J.I.H.*, XII.

IX. TALGUṆḌA INSCRIPTION OF ŚĀNTIVARMA

सिद्धम् नमस्विनाय । जयतिविश्वेदसंथात निश्चितैकमूर्तिस्सनातनः ।
 स्थाणुरिदुरदिवच्छुरित द्युतिमज्जटाभार मण्डनः ॥ तमनु भूधुर द्विज प्रवरा
 स्तार्सग्यजुर्वेदवादिनः । यरप्रसादस्त्रायतेनित्यं भुवनत्रयं पाप्मनो भयात् ॥ अनुपदं
 सुरेन्द्रतुल्यवपुष्काकुस्थवस्मी विशालधीः । भूपतिः कदंबसेनानी बृहदन्वय व्योम
 चन्द्रमा ॥ अथ बभूव द्विजकुलं प्रांशुचरदुर्गेद्वंशुमण्डलं त्र्यार्य्य वर्त्मन् हारिती पुत्र-
 सृषि मुख्य मानव्य गोप्रजम् ॥ विविध यज्ञावभृत पुण्यांवनियतभिषेकार्द्रमूर्धजम् ।
 प्रवचनावगाह निष्णातम् विधिवत्समिद्धामि सोमपम् । प्रणवपूर्व षड्विधाध्ययना
 नर्ष मानांतराळयम् । अकृश चातुर्मास्य होमेष्टि पशुपार्वण श्राद्ध पाष्टिकम् ॥
 अतिथिनित्य संश्रितावसथ समनंतरयावन्ध्य नैत्यकम् । गृहसमीपदेशं संरूढ
 विकसत्कदंबैकपादपम् ॥ तदुपचापरादूतदास्य तरो स्सानाम्य साधर्म्यमस्यतत् ।
 प्रवष्टे सतीर्थ्य विप्राणाम् प्राचुर्यत् स्तद्विशेषणम् ॥ एवमागते कदंबकुले श्रीमान्
 बभूव द्विजोत्तमः । नामतो मयूरशर्मैति श्रुतशील शौचायलंकृतः ॥ यः प्रयाय
 पल्लवेन्द्रपुरीं गुरुणा समं वीरशर्मणा । आधिजांसुः प्रवचन निखिलं धटिकां
 विवेशाश्रुतर्कुः ॥ तत्र पल्लवाश्वसंस्थेन कलहेन तीव्रेण रोषितः । कलियुगेस्मिन्नहो !
 बत क्षत्रात्यरिपेलवा विप्रतायतः ॥ गुरुकुलानि सम्यगाराध्य शाखामधीत्यपि यत्नतः
 ब्रह्मसिद्धिर्यदितृपाधीना किमतः परम् दुःखनित्यतः ॥ कुश समिट्षात्सृगाज्य
 चरुग्रहणादिदेक्षण पाणिना । उद्वबर्हदीति मच्छन्न विजगीषमाणो वसुंधराम् ॥
 योऽन्तपालानां पल्लवेन्द्राणां सहसाविनिर्जित्य संयुगेऽभ्युवास दुर्गमामटवीं
 श्री पर्वतद्वार संश्रिताम् । आन्दे करान् बृहद्वाण प्रमुखाद्बहून् राजमण्डलान् ।
 एवमेभिः पल्लवेन्द्राणां भुकुटी समुत्पत्तिक्राणः ॥ प्रतिज्ञा पारणोत्थान लघुभिष्कृतायैश्च
 चेष्टित भूषणैरिवा बभौ बलवद्यात्रा समुत्थापनेन च ॥ अभि युयुक्षया गतेषु शूशं
 कांची नरेन्द्रेष्वरातिषु । विश्वमदेश प्रयाण संवेश रजनी ध्ववस्कज भूमिषु ॥
 प्राप्य सेना सागरं तेषां प्राहृन्बलीं श्येन वत्तदा । आपदज्ञान् धारयामास भुजखड्गमात्र
 व्यपाश्रयः । पल्लवेन्द्रायस्य शक्तिमिमां लब्ध्वा प्रतापान्वयावपि नास्यहानिः
 निःश्रेयसीत्युक्ता यमित्रमेवाशु वत्रिरे ॥ संश्रितस्तदा महोपालान् आराध्य युद्धेषु
 स्वविक्रमैः , प्रापपट्टबन्धसंपूजां करपल्लवैः पल्लवैर्धृतम् ॥ मंगुरोर्धिवन्तिताः
 द्रव्यदमरार्णवा भक्ततावधि । प्रेहारान्ता मनन्य संचरण समयस्थिताम् भूमिमेवच ॥
 विबुध संघमौलिं संरुष्ट चरणारविन्दष्वननजः । यमभिषिक्तवाननुध्याय सेनापतिं
 मातृभिस्तह ॥

तस्यपुत्रः कंगवर्मोऽग्र समराध्वर प्रांशुचेष्टितः । प्रणत सर्वमण्डलोत्कृष्ट
 सितचरणोद्धत शेखरः ॥ तत्सुतः कदंब भूमि बभूवचितैक नाथो अणीरवः ।
 सगरमुख्य स्वयं कदंबकुले प्रसन्नजन्म जनाधिपः अथ गृह महितस्य पुत्रो प्रथित

यसा रघुशर्षिषः पृथुश्री पृथुरिव पृथ्वी प्रसह्य योऽरीनकृत पराक्रमतः स्ववंशभो-
ज्याम् ॥ प्रतिभय समरेष्वरातीषुशब्दोल्लिखित मुखोऽभि मुखद्विषां प्रहर्ता श्रुतिपथ-
निपुणोऽपि प्रदाता विविधकला कुशलः प्रजाप्रियश्च ॥

आतस्य चारु वपुरब्द गभीर नादो मोक्षत्रिवर्गपटुरन्वय बत्सलश्च । भागीरथी
नरपति मृगराजलीलः काकुत्स्थ इत्यवनिमण्डल धुष्ट कीर्तिः ॥ ज्यायाभिस्सह विप्रहो-
र्धिषु दया सम्यक् प्रजापालनं । दीनाभ्युद्धरणं प्रधान वसुभिः मुख्यद्विजाभ्यर्हणम् ।
यस्यैतत्कुल भूषणस्य नृपतेः प्रज्ञोत्तरं भूषणं । भूपालः खलु मेनिरे सुरसखं काकुत्स्थ
मन्त्रागतम् ॥

धर्माकान्ता इव मृगगणा वृक्षराजं प्रविश्य छायासेवामुदित मनसो निर्वृतं
प्राप्नुवन्ति ॥ तद्वज्रज्याये विहत गतयो बांधवा रसानु बन्धाः प्रापुःशर्मा व्यथित
मनसो यस्य भूमिं प्रविश्य ॥ नानाविध द्रविण सारसमुच्चयेषु । मत्तद्विपेन्द्र मद
वासित गोपुरेषु । संगीत वत्सुनिनदेषु गृहेषु यस्य लक्ष्म्यंगना दृतमंती सुचिरं
चरेमे ॥

गुप्तादि पार्थिव कुलांबुरुहस्थकानि स्नेहादरप्रणयसंभव केसराणि श्रीमन्त्यनेक-
नृपचन्द्रसेवितानि योऽबोध्यद्दुहितृ दीधितिभिः नृपार्कः ॥ यन्दैवसंपन्न मदीनचेष्ट
शक्तित्रयोपैतमथासनस्थं शेषैर्गुणैः पंचभिरप्यसाध्यास्तामंत चूडामणयः प्रणेमुहुः ॥

स इह भगवतो भवस्यादि देवस्य सिद्धालये, सिद्धगार्ध्व रक्षोगणैस्सेविते,
विविधनियम होमदीक्षापरैर्ब्राह्मणे स्नातकैः स्तूयमाने, सदामन्त्रवादैश्शुभैस्तुकृतिभि-
रवर्नाश्वरैरात्मनिःश्रेयसप्रेमुभिः शातकर्ण्यादिभिः श्रद्धयाभ्यर्चिते, इदमुत्सलि-
लोपयोगाश्रयं भूपतिः कारयामास काकुत्स्थवर्मा तटाकं महत् ॥

तस्यौरसस्यतनयस्य विशालकीर्तेः । पट्टत्रयार्पण विराजित चारुमूर्तेः । श्री
शान्तिवर्मे नृपतेः वरशासनस्य । कुब्जः स्वकाव्यमिदमश्मतले लिलेख ॥

नमो भगवते स्थान कुन्दूर वासिने महादेवाय । नंदतु सर्व सम्मतागतो-
यमधिवासः ॥ स्वस्ति प्रजाभ्य इति ॥

This famous record gives an account of the foundation of Kadamba power by Mayūraśarman. There existed 'a Brāhmaṇa family belonging to Mānavya gotra and called Hāritiputra, who acquired the name Kadamba from the existence of a Kadamba tree near their house. Mayūraśarman of this family went to Pallavendrapuri with his teacher Viraśarman, to study at the *ghaṭikā* of that place. Because of a quarrel at the time of a horse-sacrifice (*aśvasamstha*) where the Brāhmaṇas were not treated with proper respect by the Kshatriyas, he became a warrior and taking refuge in

Śri- (Tri- ?) parvata, he began to harass the Pallava frontier and levied tribute from Bṛhat-bāṇa and others. The Pallavas having failed to subdue him, crowned him king of the country between Amarārṇava and Premāra (Tungabhadra ?).

His son was Kangavarman, famous in battle. His son Bhagiraṭha was the father of Raghu who was a poet and a scholar. Raghu's brother was Kākustha who was like the Sun and by means of rays (daughters) caused the lotuses of Gupta and other Pārthiva families to bloom in friendliness, eagerness and love. He came to Sthāṇukundūru on a hunting expedition and near the temple of Mahādeva (who had been worshipped by Śātakarṇi and others previously) caused a big tank to be excavated. His son who had three crowns was Śāntivarman. Śāntivarman caused this inscription (composed by Kubja) to be inscribed on a stone.

X. HALMIDI INSCRIPTION OF KĀKUSTHAVARMAN

जयति श्रीपरिष्कन्ता शास्त्रिमानतिरच्युतः ।

दानवाङ्मोर्ध्वांतामिः शिष्टानां सुदर्शनः ॥

ನಮಃ ಶ್ರೀಮತ್ಕದಂಬ ಪನ್ ತ್ಯಾಗಸಂಪನ್ನ ಕಲಭೋರನಾ ಅರಿ ಕುಕುಸ್ಥಭಟೋರರನಾಳೆ ನರಿದಾವಳಿನಾಡುಳ್ ಮೈಗೇಶನಾಗೇನ್ನಾಭೀಶರ್ ಭಟಹರಪ್ಪೋರ್ ಶ್ರೀಮೈಗೇಶನಾಗಾಹ್ವಯಂರ್ಪರಾಬಟರಿ ಕುಲಾಮಲವೋನು ತಾರಾಧಿನಾಥನ್ ಅಳಪಗಣಪಶುಪತಿಯಾ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥ ಬಹುಶತಹವನಾ ಹವದುಳ್ ಪಶುಪ್ರದಾನ ಶಾಯೋದ್ಯಮ ಭರತೋನ್ ದಾನಪಶುಪತಿಯೆನ್ನು ವೋಗಳೆ ಪೊಟ್ಟಣಪಶುಪತಿ ನಾಮಧೇಯನಾ ಸರಕ್ಕಲ್ಲಭಟರಿಯಾ ಪ್ರೇಮಾಲಯ ಸುತನೆ ಸೇಂದ್ರಕಬಣೋಭಯದೇಶದಾ ವೀರಾಪುರುಷ ಸಮಕ್ಷದೆ ಕೇಕಯ ಪಲ್ಲವರಂ ಕಾದಿಱಾದು ಪೆತ್ತಜಯನಾ ವಿಜ ಅರಸನೆ ಬಾಲ್ಗಿಟ್ಟು ಪಲ್ಮಿಡಿ ಉಂ ಮೂಲಿವಳ್ಳಿಲುಂ ಕೊಟ್ಟಾರ ಬಟಾರಿಕುಲದೊನಳು ಕದಮ್ಮನ್ ಕಕ್ಕೋನ್ ಮಹಾಪಾತಕನ್ ಇರ್ವರುಂ ಸಲ್ಪಜ್ಜದರ್ ವಿಜಾರಸರುಂ ಪಲ್ಮಿಡಿಗೆ ಕುರುಮ್ಪಿಡಿ ವಿಟ್ಟಾರ ಅದಾನಳಿವೊನೆ ಮಹಾಪಾತಕಮ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಭಟ್ಟಗಿಗಿಟ್ಟಿ ಒಡ್ಡಲಿ ಅಪತ್ತೊಂದಿ ವಿಟ್ಟಾರಕರ ॥

This inscription¹ is of great importance because it is the earliest datable record in the Kannada language of the fifth century. It says that under Kakustha, who was the enemy of Kalabhōra, Mrgeśa and Nāga were governing Naridāville-nāḍu. They gave the villages Palmidi and Mulivalli to Vija Aarasa (the son of Ella Bhaṭari), who in the presence of Sendraka and Bāṇa fought with Kēkaya and Pallava at the command of Paśupati of Baṭarikula. Paśupati was the lord of Alapa gaṇas and had won many victories in Dakṣiṇāpatha.

The Tālgunda door inscription² mentions Paśupati who was identified with Kakustha by R. Narasimhāchar. But it is probable that Āluva Paśupati was the son-in-law of Kākustha and had a son Bhaṭari Kakustha of the Āluva dynasty, who signed this grant. This inscription is assigned to c. 450 A.D. and is therefore earlier than the Anaji inscription of Śiva-nandivarman³ which also refers to a fight with the Pallavas. The Pallava was probably Simhavaraman mentioned in the *Lōkavibhāga*⁴ (436-58 A.D.). Palmaḍigrāma in Sendraka Viśhaya is also mentioned in the Beṇṇūr grant of Kṛṣṇa varman.⁵

¹ M.A.R., 1930, No. 16.

⁴ M.A.R., 1909, p. 31.

² M.A.R., 1911, p. 33.

⁵ E.C., V, Bl. 245.

³ E.C., XI, Dg. 161.

XI. HIRĒSAKUNA GRANT OF MRĒSAVARMAN

स्वस्ति विजय वैजयन्त्याम् । स्वामि महासेन मातृगणानुप्याताभिषिक्तानां
मानव्य सगोत्राणां हारितीपुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चोपारगणां कदम्बानामा-
श्रितांबानां श्रीमत्काकुत्स्थप्रियतनयस्य सुतः श्री मृगेशवर्मा अनन्य पूर्व्या स्व वैजयिके
अष्टमसंवत्सरे वैशाखर्षाणमास्यां सोदकपूर्वं सदाक्षिण मुदितोदित कुलप्रसूतानां कोटके-
न्याधिलानि कनुसोमशर्मार्याय कडलकणि ग्रामं एतावन्मात्रं दत्तवान् ।
देशग्राम ग्रामभोजकानाम् श्रावित श्रावणं कृत्वा सर्वं परिहारचं अभटप्रवेशचं ॥

This grant of Mr̥gesavarman is dated in the 8th regnal
year Vaisākha Pourn̐ma. Mr̥geśa is called the son of the
dear son of Kākustha.

One of the earliest Kannada inscriptions recently dis-
covered at Halmiḍi (Belur Taluk) has been assigned to his
reign. It is a grant of two villages Palmiḍi and Mūlivaḷḷi as
bāḷgaḷchu to Vija Arasa by a Kadamba King (?) of Bhatari
kula. There is a reference to a battle between Sendraka, Bāṇa
and Pallava. The Āḷuvas are said to have been on the side
of Kadambas,

XII. EPITAPH OF ŚIVANANDIVARMAN

स्वस्ति । परम माहेश्वरः मातापितृपादभक्तः आत्रेयसगोत्रः सोमवंशोज्ज्वलः
 इक्ष्वाकुभिरपि राजर्षिभिष्कृतावाहः, विवाहानां केकयायां कुलेजातः शिवनंदिषर्मा
 स्वदेशस्वक्षये नणक्कास पल्लवराज कृष्णवर्मराजयोः समरे तुमुल्लिने प्रवृत्ते कृष्णवर्म-
 राज सैन्य भग्ने प्रशमितहृदयः संकलित संकल्पः कृतदर्म शयनः पवित्रमभ्यवहारस-
 माणः चिरकालावस्थायिनीम् कीर्तिमभिलषन् श्रुतिस्मृति विहित शील गुणी जनानः
 मनुष्य विरक्तमनाः स्वर्गोवाप्तिकृतेक्षणः इन्द्रलोक सुखमकामयत आचन्द्रार्कमात्मनो
 वंशस्य परमशिवं वितन्वन् वीर्यशौर्य विक्रम प्रतापैः वशः शौर्य कर्मपरं परश्लाघा
 विशेषण विशेषितः शूरगणनामभिमतमभिगतः । अभिगम्यापि स्ववंशस्थापक
 जनपुण्य कर्मणा युक्तः यावद्यशोलोके विचरति तावत् कालेपुरुषः दिविनिवसति
 प्रमुदितहृदय—इति ॥

This inscription records the death of Śivanandivarman of the Lunar race, Ātreya gōtra and on his mother's side related to Kekayas and crowned by Ikshvāku rājap̄rshis. When his dominion was destroyed by the Pallava Nanakkāsa and Kṛṣṇavarmanarāja, he committed suicide.

XIII. HEBBAṬA GRANT OF VIṢṆUVARMAN

स्वस्ति जितं भगवता । तेन विष्णुना यस्य वक्षसि श्री स्वयं भाति देवश्च नाभि
पद्मे पितामहः । स्वामिमहासेन मातृगणानुध्यातामिषिष्ठानां मानव्यसगोत्राणां हारिती
पुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चा पारगाणाम् कदंबानाममर प्रतिविंबस्याश्वमेधयाजिनः
श्रीकृष्णवर्म महाराजस्य उद्येष्टप्रियत्तनयेनानेक समर संकटोपलब्ध विजयेन सर्वशास्त्र
कला पारगेण सम्यक्प्रजा पालन दक्षेण सत्यसंधेन परम ब्रह्मण्येन शान्तिवर्म महाराज
पल्लवेन्द्रामिषिष्ठेन श्री विष्णुवर्म महाराजेन कूडलुराधिष्ठेन आत्मनः प्रवर्धमान
विजयसंवत्सरे पञ्चमे कार्तिक पौर्णमास्यां....महिष विषये हेन्बटग्रामः....
अग्रहारो दत्तः....

The Kadamba king Viṣṇuvarman was the eldest and dearest son of Śrī Kṛṣṇavarman who performed the Aśvamedha sacrifice. Viṣṇuvarman was crowned by the Pallavendra Śāntivarman Mahārāja. His capital was at Kūḍalūr and in his fifth year, he made a grant of Hebbata situated in *Mahisha Vishaya*.

XIV. KORAMANGA GRANT OF RAVIVARMAN

सूर्याशुषुति परिषिक्त पंकजानां । शोभां यद्वहति सदास्यपादपद्मम् ॥
 देवानां मकुट मणि प्रभाभिषिक्तं । सर्वज्ञः स जयति सर्वलोकनाथः ॥
 । कदंबामल वंशाद्रेः मौळिता मागतो रविः ॥

नृपः छलनकी विष्णुः दैत्य जिष्णु रयं स्वयम् । हिरण्मय चलन्मालां त्यक्त्वा
 चक्रं विभावितः ॥ साम्राज्ये नन्दमानोऽपि न माद्यति परंतपः । श्रीरेषा मदयत्यन्यान्
 भति पीतेव वारुणी ॥ नर्मदांतं महीप्रीत्या यमाश्रित्याभि नंदति । कौस्तुभा भारुण
 छाया वक्षो लक्ष्मीर्हरेरिव ॥ (?) रेवावधि जयंतीयं सुरेन्द्र नरांशं श्रिया । वैजयन्ती
 चलच्चित्र वैजयन्ती विराजते ॥ रवेर्भुजां गदासीव चन्दन प्रीतमानसा । तथा श्री
 नाभवत्प्रीता मुरारेपिवक्षसि । विश्वावसुमतीनाथन् नाथते नयकोविदम् ॥ शौरिवेन्द्रं
 ज्वलद्वज्र दीप्तिकोरकितांगदम् ॥ यस्य मूर्ध्नि स्वयं लक्ष्मी हेमकुम्भोदरच्युतैः ।
 राज्याभिषेकमकरोत् भोज(धि?)शबलैर्जलैः ॥ रघुणालंबितामीळी कुण्डो गिरिरधारयत् ।
 रवेराज्ञां बहल्यथ मालामिव महीधरः ॥ धर्मार्थं हरिदत्तेन सोयं विज्ञापितोनृपः ।
 स्मित ज्योत्स्नाभिषिक्तेन वचसा प्रत्यभाषत ॥ चतुर्विंशत्तमे श्रीमद् राज्यवृद्धि समा
 समा । मधुर्मासस्तिथिः पुण्या शुक्लपक्षश्च रोहिणी ॥ यदातदा महाबाहु रासंव्याम
 पराजितः । सिद्धायतन पूजार्थं संधस्य परिवृक्ष्ये ॥ वेटिकाटे त्रिनिवर्तनं ।
 उच्छादि परिहर्तव्ये समाधि स हितं हितं । दत्तवान श्री महाराजः सर्वसामन्त
 सन्निधौ ॥

Ravivarman who came from the crest of the hill (called Kadamba family) ruled the country upto the Narmadā. His sway extended upto the hill Mīlikunḍa, once resorted to by Raghu. At the request of Haridatta, in his 34th year, Madhumāsa, Śuklapakṣa, Rohiṇī, he gave grants in Veṭikāṭa for the worship in a Siddhāyatāna and for the prosperity of the Saṅgha.

XV. *BRĤATSAMHITĀ* OF VARĀHAMIHIRA

अथ दक्षिणेव लंका कालजिन सौरिकीर्ष तालिकटाः ।
 गिरिनगर मलय दुर्दर महेन्द्र मालिष भरुकच्छाः ॥
 कंकण टेंकण वनवासि शिबिक फणिकार कोंकणाभीराः ॥
 जाकर वेणावर्तक दक्षपुर गोबर्द करेळकाः ॥
 कर्णाट महाटवि चित्रकूट नासिक्य कौल्लगिरि चोळाः ।
 क्रौंचद्वीप जटाधर कावेर्यौ ऋश्यमूकख ॥
 वैदूर्य शंख मुक्ता त्रिवारि चर धर्मपट्टनद्वीपाः ।
 गणराज्य कृष्ण वेल्तूर पिशिक शूर्पादि कुसुमनगाः ॥
 तुंबवन कर्मणेयक याम्योदधि तापसाश्रमा ऋषिकाः ।
 कांची मरुचिपट्टन चेर्यार्थक सिंहळा ऋषभाः ॥

.. ..
 बलदेव पट्टणं दंडकावनं तिमिंगिलाशना भद्राः ।
 कछोऽथ कुंजरदरी सताम्रपर्णीति विज्ञेयाः ॥

—Ch. XIV.

द्रविड विदेहान्ध्राश्मक भासापुर कोंकणाः समन्त्वषिका ।
 कुंतल केरळ दंडक कातिपुर म्लेच्छ संकरजाः ॥
 नासिक्य भोगवर्धन विराट विंध्यदि पार्श्वगोदेशाः ।
 ये च पिबन्ति सुतोयां तापीं येचापि गोमती सलिलम् ॥

—Ch. XVI.

Varāhamihira (505–87 A.D.) mentions the countries and towns situated in the south:—Lankā, Kārajina, Saurikirṇa, Tālikāṭa, Girinagara, Malaya, Durdara, Mahendra, Mālindya, Bharukachha, Kankaṇa, Tenkaṇa, Vanavāsi, Śibika, Phaṇi-kāra, Konkaṇa, Ābhira, Ākara, Venāvartaka, Daśapura, Gonarda, Kareḷaka, Karṇāṭa, Mahāṭavi, Chitrakūṭa, Nāsikya, Kollagiri, Chola, Kraunchadvīpa, Jaṭādhara, Kāverya, Ṛṣhya-mūka, Trivārichara, Dharmapaṭṭaṇa, Gaṇarājya, Vellūra, Piśika, Śūrpādri, Kusumanaga, Tumbavana, Kārmaṇēyaka, Yāmyodadhi, Tāpasāśrama, Ṛṣhika, Kānchi, Maruchipaṭṭaṇa, Cherya, Āryaka, Simhaḷa, Ṛṣhabha, Baladeva Paṭṭaṇa, Daṇḍakāvana, Kuntaḷa, Kunjaradarī, Keraḷa.

XVI. PRAPANCHAHṚDAYA

तत्र मलयद्वीपवर्तिनो मलय पर्वतस्य मध्यम शिखरे लंकापुरी । सा प्रसिद्धपरा
सङ्गपादे परशुराम भूमिः । सा सप्त कोंकणाख्या कूपक केरळ मूषक आलुव
पशुकोंकण परकोंकण भेदेन दक्षिणोत्तर आयासेन स व्यवस्थिता ॥

Prapanchahr̥daya (attributed to the seventh century) mentions countries near the Sahya range known as the land of Paraśurāma. Among the seven Konkaṇas *Kūpaka*, *Keraḷa*, *Mūshaka*, *Āḷuka* (va ?), *Paśu*, *Konkaṇa* and *Parakonkaṇa* are mentioned.

XVII. PĀṆDURANGAPALLI GRANT OF AVIDHEYA

स्वस्ति बभ्रुधापिपति रंग विदर्भाश्मकविजेता मानाङ्क नृपतिः श्री सात्कुन्त
भरा यः प्रईसिता (?)

प्रजा सुखान्त्या विनयेन साधुषु क्षिप्तु शौर्येण नयेन राजसु ।
त्यागेन सर्वत्र च यः प्रकाशते लोकोत्तरस्थोपि गुणैरितिस्थितः ॥
देवराजसुतस्तस्य देवराज इळाश्रितः ।

चकारासम संपत्तिं धीरत्वे यः स्वतो जयम् ॥

छद्मव्यतीतं विनयेन शौर्य त्यागादिना सूरिभिरप्रमेयः ।

सत्यक्रियाभिश्छल विप्रयुक्तं शुद्धगुणास्तस्य बभ्रुः प्रकाशः ॥

तस्यापि सनुः नृपतीन्विजेतो प्रत्नान् न वि(?)नोपि गुणैर्विशुद्धैः ।

षड्वर्गशत्रो रविधेयकारी राजा यतस्तेन किलाऽविधेयः ॥

अदीतमात्र दात कृत प्रणयनै नृपैः ।

स्वस्त्याद्यपि प्रणौतीयं(?)प्रिदातुं प्रियमस्य गीः ॥

पूरिताशोऽपि सच्चकः सदा तन विप्रायः . . . आत्मनः प्रजा यशोऽभि

वृद्धये महादेवगिरेः पूर्वतः अनवरि छाल कदंकदुदु पल्लि सहित पार्वरंगपल्ली . .

लिखितं चेदं राज्यकरवरिसे षोडशे भाद्रपदे कार्तिकस्य बहुल पंचम्यां
राजानुज्ञातेन देवदत्तेन पण्डराग्रीशेन

Avidheya, a king of an early Rāshtrakūṭa family, belonged to the dynasty of Mānāmka who conquered Vidarbha and Āsmaka and obtained Sātकुन्ता country (?). His son was Deva Rāja and his son was Avidheya who granted Pāṇdurangapalli to Brahmans. The grant was made in the 16th year. Bhādrapada Kārtika Bahula Panchami, by the subordinate Devadatta, the lord of Pāṇḍarādri.

XVIII. KEREGAḶŪR GRANT OF MĀDHAVA II

स्वस्ति श्री जितं । भगवता गतधन गगनामेन पद्मनामेन । श्रीमज्जाह्वेय
कुलामल व्योमावभासनभास्करः, स्वखड्गैक प्रहार खंडित महा शिलास्तम्भ बलपरा-
क्रमः, काण्वायन सगोत्रः श्रीमत्कौण्डि महाधिराजो भुविबिभ्रुतमो भवत् । तत्पुत्रो
नीतिशास्त्र कुशलो दत्तक सूत्रस्य वृत्तेः प्रणेता श्रीमन्माधव महाधिराजः । तदौरसः
द्विरद तुरंगादिरोहण निपुणो धनुरभियोग संपादित संपद्विशेषः श्रीमद्वरिवर्म
महाधिराजः तदंगजः श्रीमद्विष्णुगोप महाधिराजः । तत्तदंनः श्रीमन्माधव महाधि-
राजस्य स्ववरोचित गुणगणालंकृतस्य स्वभुजबल वीर्यावाप्त राज्येन अर्थशास्त्रज्ञा(व)-
गाहित, संस्कारोप बृंहितात्म शक्ति समुत्पादिताशेष रिपुमण्डलेन, स्वकालोपभुक्त
वर्गत्रयेण, सतत परिचर्यमाण देवद्विजगुरुणाऽर्थ जन बांछितार्थ प्रदान कल्प पादपेन,
अनेक समर विजयलब्ध यक्षसा, विजित वडुर्गेण, मन्त्र चारदूत संधिविग्रह
संधनीय विगृह्यासन संभूय(?) प्रयाण पार्णिग्रहण मण्डल यात्रा दुर्गविधान जानपद
कोश पौरामाल्य विभाग कुशलाः, देव मानुष नयापनय निपुणाः प्रत्यक्षाप्रत्यक्षदेवाः,
सद्यो रोषप्रसादाः प्रजापतयः, वर्णाश्रम धर्माणां पालयितारः —

‘तस्मिन् सेन्द्रकविषये संगमपुरं स्थापयित्वा प्रासाद प्राकार बद्धोद्योगानां
चतुर्दशाष्ट कुटुंबानां षट्कर्मनिरतानां वेदपारगानां वैशाखपौर्णमास्यां शाला भोगेन
अष्टसहस्र विषये कृत्स्न बहिर्षीण बळ्ळावि विषये पण्डग्रामे केरेगाळूर पोसवळ्ळि
मीदुण्डबळ्ळि काबापळ्ळि कातुळ्ळिमळियुं देवळ्ळोविषये किरिमुण्ड नीरिणां न करस्य
दशमो भागः चतुर्दशाष्टकी सभाजनं वली द्वौ ताम्रभाजनं विष्णुः सर्वाभरणानां
भणिग्राम भ्रेणि चतुस्सामंत टेगुरे आमणिय नंशाल सीवाल देश प्रकृत्यध्याक्षाणां
.... तुवि(रि)यळ्ळु श्रोष्ठ सर्वाध्यक्षाणां सर्वपरिहारदत्तम् ॥ श्री कोडलरा नागाण्णना
कृतमिदम्—श्रीः ॥

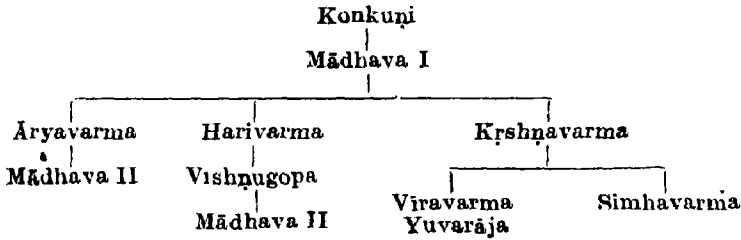
This is a genuine grant of the Ganga ruler Mādhava II. The first ruler was Konguṇi mahādhirāja who split up a pillar with his sword. His son was Mādhava mahādhirāja who was versed in Nitiśāstra and wrote a *ṛtti* on Dattaka's Sūtras. His son was Harivarman. The son of Harivarman was Viṣṇugopa, the father of Mādhava II. Mādhava obtained the kingdom by his own valour and was well versed in polity and diplomacy (cf. Mahākūṭa inscription of Mangalēśa). He founded Sangamapura in *Sendrakavishaya* and in the Bellāvi 8000 country, granted Paṇḍagrāma, Keregaḷūr, etc., and in *Devālgēvishaya* some lands.

XIX. NITTUR GRANT OF MĀDHAVA

भारद्वाजसगोत्रस्य हरितुल्यस्वविक्रमे ।
 श्रीपल्लव कुलेन्द्रस्य राज्ञः श्रीस्कंदवर्मणः ॥
 स्वस्ति धर्मात्पालयतो भूमिं वर्धमानेतु शारदे ।
 चैत्रेमासि शुचौपक्षे षष्ठ्यां रोहिणी दिने ॥
 जाह्नवी विमलाकाश जलामल कुलस्य च ।
 जाह्नवेय कुलेन्द्रस्य सुरेन्द्र समतेजसः ॥
 राज्ञः काण्वसगोत्रस्य श्रीमत्कौगुणि वर्मणः ।
 पुत्रस्य सर्वमुख्यस्य माधवस्य वृषस्य च ॥
 औरसस्याथ पुत्रस्य कर्तुर्धर्ममनुत्तमम् ।
 महाराजेन विधिना जय श्री सिंहवर्मणा ॥
 अभिषिक्तस्य शूराणां वीरस्यातुल्य कर्मणः ।
 श्रीमतो गंगराजस्य गंगवंश ध्वजस्य च ॥
 आर्याणां वर्मभूतस्य नामतोप्यार्यवर्मणः ।
 तस्य पुत्रेण धीरेण प्रगल्भेन महात्मना ॥
 शत्रूणां सूर्य तुल्येन मित्राणां चंद्रकातिना ।
 पालने कृष्ण तुल्येन क्षमणे भूसमेन च ॥
 श्री पल्लवेन्द्रेण श्री विजयस्कंदवर्मणा ।
 न्यायतोप्यभिषिक्तेन सर्वप्रकृतिभिस्सहाः ॥
 गुरुभिः कृतनाम्ना च सत्सु माधववर्मणा ।
 कौशिकगोत्राभ्यां मनुजाभ्यां च विशेषतः ॥
 कुमार भव शर्माभ्यां तैत्तरीयाभ्यां तु धर्मतः ।
 मरुकर विषये ग्रामं कूडल्लूर नाम संज्ञितम् ॥
 पश्चिमतो पेरूरात् पूर्वतःस्थितम् ।
 श्रीमन्माधव राजेन ब्रह्मण्येन सुबुद्धिना ॥
 जलदत्त्या प्रदत्तन्त ब्रह्मदेय क्रमेण च ।
 गांगेयो वाप्यगांगेयो विप्रेभ्यो(?) ग्राममीदृशम् ॥
 हर्ता हारयितायो वाह्यनुमंतोपदेशकः ।
 महापातकसंयुक्त स्सभवेत्सकळत्रकः ॥

इति भारद्वाजगोत्रेण कुमांर शर्मणा लिखितेयं ताम्र पट्टिका ॥

This grant of Mādhava of the Perūr branch of the Gangas, is similar to the Penukoṇḍa plates of Mādhava (*J.E.A.S.*, 1915, p. 471) accepted as genuine by Dr. Fleet and assigned to c. 475 A.D. This grant begins with a reference to Pallava Skāndavarman of the Bhāradvāja gotra. The son of Konguṇi was Mādhava. His son was Āryavarman crowned by *Jaya Śrī Simhavarman*. His son was Mādhava crowned by Vijaya Skāndavarman, who gave the village Kūḍalūr in Marukeṇṇē viśaya to two Brahmins Kumāra Śarma and Bhava Śarma, Putting together the Nittūr plates of Mādhava, the Keṇṇegālūr plates of Mādhava of Talakāḍu branch and the Chukuttūr grant of Simhavarman, the following genealogy may be constructed (*M.A.R.*, 1924, p. 17):—

XX. KOMARALINGAM GRANT OF RAVIDATTA

स्वस्ति ॥ तदनु जयति राजा राजमानः स दैव्या रविरिव रविदेशो दत्तवान्
 धर्मकारः । दद्याद्विशिष्टजितारेयस्य दीर्य प्रतापाः सकलमवनिदेशं संपतति विद्याविनय
 विदित वृत्तः गीतिशास्त्रं प्रयोगात् आसीद्वाजा विदित विजयः काश्यपो राष्ट्रवर्मा ।
 तत्पुत्रोभूत् समर मुखहुत प्रहृत् शूरपुरुष तुरगवर वारणः, चतुर्दश विद्यास्था-
 नाधिगत विमलमतिः गजवरूथगतिर्नागदत्तो नरेन्द्रः । तत्पुत्रस्य चातुर्दन्त विमर्द-
 विमर्दित विश्वभराधिप मौळिमालामकरंद पुंज पिंजरित शत्रुचूडा(?) विहितमक्षः . . .
 कान्त्यनंगो युवतिषु नृपशी(?) भुजंगाधिराजः श्रीसंगवर्म नृपतेस्तनया विभाति
 विद्या . . . नयनौ, तत्पुत्रस्य स्वभुजबलपराक्रम क्रयवीर्यं संपन्न स्कंदवर्मणः,
 तत्पुत्रस्य पुष्पाट राजस्यायनो दंत स्वभुज विक्रमादित्तमाल्यादेरैन्द्र (?) विक्रमो
 मृदंग गंभीर निनाद निखनः, समस्त सामंत भट प्रवर्धनः, प्रशस्तिराजा
 सुचिरं वसुंधरां श्रीमान् रविदत्त नाम धेयः कीर्तिपुर मधिवसति विजयस्कंधावारे
 चेरम्मनुज्ञेयात् फाल्गुणामावास्यायां(?) आदित्यवारे रेवती नक्षत्रे-सूर्यग्रहणे पुष्पाटविषये
 कुडगूर नाडोळ् पूर्वमध्यदेशं पुंगिसेगे नाम ग्रामः उदकपूर्वं दत्तः ॥

This grant dated Phālguna Amāvāsyā, Sunday, Rēvatī, on the occasion of a solar eclipse was issued from Kīrtipura and gives a genealogy of the Punnāṭa rulers :

Ravidatta

↓
 Kāśyapa Rāshṭravarma

↓
 Nāgadatta

↓
 Bhujangādhirāja (m. the d. of Singavarma)

↓
 Skāndavarma

↓
 Ravidatta (subordinate of Chermma)

XXI. MERCARA GRANT OF AVINĪTA

....श्रीमान् माधव महाधिराजः । तस्यपुत्रः श्रीमत्कण्ठकुल नमन गमस्ति
 मालिनः कृष्णवर्मे महाधिराजस्य प्रियभासिनेयो, विद्या विनयातिशय परिपूरितात्-
 रात्मा, निरवग्रह प्रधान सौम्यो, विद्वत्सु प्रथमगण्यः, श्रीमान् कौण्ठि महाधिराजः
 अविनीत नामधेय दत्तस्य देशीगण कोण्डकुन्दन्वय गुणचंद्र भटार(प्र)शिष्यस्य,
 गुणनंदि भटारशिष्यस्य चंद्रनंदि भटारगे अष्टाशीत्युत्तर त्रयोशतस्य संवत्सरस्य
 माघमासं सोमवारं स्वाती नक्षत्र शुक्लपंचमी अकालवर्षे पृथ्वीवल्लभ मन्त्रि तत्काल
 नगर श्री विजय जिनालयके पूनाडु छा सहस्रांष्टेनाडु सप्तति मध्ये बदनगुप्तेनाम
 अविनीत महाधिराजेन....दत्त....

This grant was considered spurious because of the mention of Akālavarsha (Kṛṣṇa III). The date is given as year 388, Māgha māsa, Monday, Svāti nakshatra, Śuddha panchami. Burnell accepted the grant as unquestionable.

The historical details about Avinīta are confirmed by other grants. He was the son of Mādhava II and the cousin of the Kadamba king Kṛṣṇavarma. The village Badanaguppe also figures in the grant of Kambadēva (*M.A.R.*, 1929, No. 122).

XXII. AVANTĪ SUNDARĪ KATHĀ OF DAṆḌIN

ललित नितंबिनीकदंबक नितंब विंब प्रलंबित मंडु शिंजान कांचीधामा कांची
पुरं नाम राजधानी सर्वराजक हरिण यूथमघन राजसिंहः सिंहविष्णुः स
इमामार्यामाकर्ष्य गुणकुतूहली तमप्राक्षीत । भद्र ! कस्यतान्यक्षराणि विकट बद्धान्यो-
जस्त्रीनि च लक्ष्यंते ॥ सतुप्रणिपत्य व्यज्ञापयत् । देव कृत निवेशितमच्छक पुरं
नाम संसृत धृति रधिवसति कुक्षिक बंशवर्धनो . . . नारायण स्वामिनो नाभिपद्म
इव प्रक्षैक धामा दामोदर स्वामि नायासमेत (?) सर्वांग मनोहरया सर्वज्ञया
विदग्धया सर्व भाषाप्रवीणया प्रमाण युक्तया ललित पदविन्यास जेहमस्वज्यत ।
. . . . यतः कौशि व पुण्यकर्मणि विष्णुवर्धनाख्ये राजसूनी प्रणय मन्व बध्नात् ।
एकदाच मुगयां गच्छतामुना नीतः यात्राप्रसंगेन दिगंतराणि भ्रमणशील
कीर्तः शांगेय भवजस्य दुर्विनीत इति विपरीत नाम्नः वदनादि सौजन्यं दर्शयिता
वक्षीकृतः तदभ्यासे वसत्यार्येयमियं च ॥

Daṇḍin mentions that Bhāravi, a native of Achalapura, became a friend of Vishṇuvardhana whom he accompanied in a hunting trip and was forced to eat forbidden food. Then Bhāravi went to the court of Durvinīta (of the Ganga family) and from that place was invited by Simhavishṇu of Kāñchi.

XXIII. DEVARAHALLI INSCRIPTION OF DURVINĪTA
EṚEYAPPA

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮತು ! ಕೊಂಗುಣಿ ಮಾಧವಶ್ಚ ಪ ವಿ
 ಸ್ವಗೋತ್ರಮಃ ಮಾಧವೋ ರ ವಿನೀತಶ್ಚ ದುರ್ವಿನೀ. .
 . . ವಿಕ್ರಮಶ್ಚ ದುಗ್ಗಶ್ಚ ಶಿವಮಾರಸ್ತಥೈವಜ ಕೊಂಗುಣಿ
 ಪೃಥಿವೀರಾಜ್ಯಂಕೆಯೇ ದುರ್ವಿನೀತೇತಿ ಅಪ್ಪೊರಾಕೊ
 ಸರುಪುಟ್ಟುಪಾದಿದಿರು ಪಯ್ಯಗಿಡಿಡಿರುದ
 ಟಿನಾಮನ್ನಾದಿಗಳು ಪಗಲೊತ್ತೆಟ್ಟಿದಿನ್ನರು ನರ
 ಮೊಕರಮನೊಡೆದೊಡೆಪ್ಪಡೆತ್ತದು ಪುಣಿಸೂರ್ವೊಲ
 ನೆಲ್ಲುಪಾಣ್ಣಿಯುವಳೆವದು ಸರ್ವಪರಿತ್ತೊಟ್ಟಪ
 ಕೆಡಿಪುಮೊನು ಕೊಳ್ಳೊನು ಪಜ್ಜಮಹಾಪಾತಕನಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕು
 ಬುಳಿದುಣ್ಣು ಕಾದುವೊಂಗಿದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟ ತೊಟ್ಟುತ್ತವಕ್ಕೆ ||

This is perhaps the earliest stone-record giving the genealogy of Ganga kings. It mentions Konguṇi Mādhava, Viṣṇugōttama (omitting Harivarman), Mādhava, Avinīta, Durvinīta, (Śrī) Vikrama (omitting Mushkara), Dugga and Śivamāra. When Konguṇi was ruling the earth, Durvinīta Eṇṇeyappa made a grant.

XXIV. CHELLŪR GRANT OF VĪRACHŌḌA

.... ततः प्रभृतिष्ववच्छिन्नसंतानेषु अयोध्यासिंहासानेष्वेकावशिष्टं चक्रवर्तिषु
नतेषु तद्वंशे विजयादित्य नामराजा विजिगीषया दक्षिणापथं गत्वा त्रिकोचनपल्लव-
मधिक्षिप्य देवदुरीहया लोकान्तरमगमत् । तस्मिन्संकुले पुरोहितेन वृद्धामास्येव
सार्धमेतैर्बतीतस्य महादेवी मुडिवेमु नामाग्रहारमुपगम्य तद्वास्तव्येन विष्णुभट्टसोमया-
जिना महामुनिप्रभावेन दहितुनिर्विशेषमाभिरक्षितासती विष्णुवर्धननन्दनमस्त ।
स तस्य कुमारकस्य मानव्यसगोत्र हारितीपुत्र द्विपक्षोपचितानि कर्माणि कारयित्वा
तमवर्धयत् ॥

सच मात्राविदित वृत्तांतः सन्निर्गत्य चतुर्व्यागिरौ नंदाभगवती गौरीमाराध्य
कुमारनारायणमातृगणांश्च संतर्प्य श्वेतातपत्रैकशंख पंचमहाशब्द पालिकेतन प्रतिष्ठा
चराहलांछन पिच्छ कुंते सिंहासन मकरतोरण कनकदण्ड गंगायमुनादीनि स्वकुलकमा-
गतानि निक्षिप्तसाम्राज्य चिह्नानि समादाय, कदंब गंगादिभूमिपारिजित्य नर्मदाभ्यं
सार्धसप्तलक्षं दक्षिणापथं पालयामास ।

तस्यासी द्विजयादित्यो विष्णुवर्धन भूपतेः ।

पल्लवान्वय जाताया महादेव्याश्च नन्दनम् ॥

तत्पुत्रः पुलकेशिवल्लभं, तत्पुत्रः कीर्तिवर्मा तस्य तनयः.... सत्याश्रववल्लभे-
न्द्रस्य भ्राता विष्णुवर्धनेऽष्टादशवर्षाणि वेंगिदेशमपालयत् ॥

This grant records the legend about the foundation of Chālukya power, as current in the eleventh century. Among the rulers of Ayōdhya was Vijayāditya who came south and defeated Trilōchana Pallava. But he died and his family-priest and ministers took the queen who was pregnant to Muḍivēmu, where Viṣṇubhaṭṭa Sōmayāji protected her. She bore a son named Viṣṇuvardhana, who worshipped Nandābhagavatī Gaurī, Kumāra, Nārāyaṇa and the Mātṛ gaṇas on the hill Chālukyagiri. He obtained the royal insignia rightfully belonging to his family, and having conquered the Kadambas, the Gangas, etc., he became the master of Dakṣiṇāpātha. His son, born of a Pallava princess, was Vijayāditya. His son was Pulakēśivallabha, his son was Kīrtivarman, his son Viṣṇuvardhana was the brother of Satyāśraya Vallabhendra and protected the Vengi country during eighteen years.

XXV. MAHĀKŪṬA INSCRIPTION OF MANGALĪSĀ

ॐ स्वस्ति । मानव्य सगोत्राणाम् हरितीपुत्राणां अप्रतिहतोत्साह बल मति
 प्रताप, शौर्य धैर्य वीर्याणां मातापितृपादानुध्यातानाम् यथाविधि हुताग्निनाम् यथा-
 कामार्चिताग्निनाम् अनेक धर्म कर्म पुण्य प्रसवानां चक्षिण्यानामन्वये सम्भूतः
 श्री जगत्सिंहबलभेन्द्रो नृपः माधवानिव गुणसंपन्नः ऋध्या वैश्रवणोपमः । तस्यानु-
 रूपगुणशौर्य ऋद्धिस्तेजोत्साह विक्रमस्मृतिमतिप्रतप्य नयविनयाधान भूतात्समुत्पन्नः
 सुगृहीत नामधेयः रणरागाख्यनृपः ; येनरणस्यरागेन जनितः स्वजनानुरागः दुहृदन्म-
 नस्तंतापश्च ॥ तस्य सदृशगुणस्य नृपतेः प्रियतनुजः सत्याश्रय श्री पृथ्वीवल्लभ
 रणविक्रमांक नृपः अग्निष्टोमामिचयन वाजोपेय बहुसुवर्ण पौण्डरीकाश्वमेधावभृतस्नान
 पुण्य पवित्रीकृत शरीरः हिरण्यगर्भसंभूतः वृद्धोपदेशग्राही ब्रह्मप्यः सत्य वाग्वि-
 संवादकः । तस्य धर्मरत बुद्धेः वासुदेव प्रतिमप्रभावः स्व बल वासुभद्रोपम गुणौ सुतौ
 समुत्पन्नौ ॥ ज्येष्ठ भ्रेष्ठगुणसमुदयोदित पुरुरणपराक्रमांक प्रियः स्वबाहुबलपराक्रमो-
 पाजित राज्य संपन्नः ; बहु सुवर्णाग्निष्टोमावभृतस्नान पुण्य पवित्रीकृत शरीरः ; बंगांग
 कळिंग बहूर मगध मद्रक केरल गंगमूषक पाण्ड्य द्रमिल चोलियालुक
 बैजयन्त्य प्रभृतिरनेक परनृपति समूहावमर्दलब्धविजयी दिव्यमारूढे काम्यान्
 उरुरणविक्रान्त मंगलीश पृथ्वीवल्लभेन्द्राख्यो नृपो बभूव ॥ देवद्विजचरणानुध्यातः
 चक्षिण्यैवंशांबर पूर्णचन्द्रः नयविनयविज्ञान दान दया दाक्षिण्य संपन्नः । भटशकुन
 गणाभिलषित युवतिमधुकरी कुल कलित ललितगुण कुसुमाकुल पुण्य सूर्यकिरण
 विबोधित विभव श्रीनिष्ठ नृपति कमल वनं कमलवन्यसौम्यः । रिपुजनमुखकुल-
 भयजात समदाहतत्परचर सेवा कमलनयन शौर्योग्रहस्त प्रताप वेगोद्भूत नृपतिसंधः ।
 मन्त्र चार कृत संशिविग्रहस्थान प्रयाण पार्थिवग्रहण मङ्गलयात्रा दुर्गविधान
 जानपद पौर मान्य विभाग कुशलः ॥ किं बहुना—महेन्द्र इव दुर्धर्षः, राम इवा-
 पराजितः ; शिवि औशीनर इव प्रदातारः ; युधिष्ठिर इव सत्यसंधः ; वासुदेव इव
 श्रीमंतः ; मांधातृ इव कीर्तिसंपन्नः ; धिया बृहस्पति उशनस्समः ; समुद्र इव
 गम्भीरः ; क्षमया पृथ्वीसमः कुतिलक भूतः ; सदुत्तरदिग्विजय कृत बुद्धिः
 बुद्धनृपमवजित्य तस्य वसुमेशधनुपगुह्य भागीरथीकूले शक्ति जयस्तम्भ निरोपणौ-
 त्पुत्र्येन, मनसाजयस्तम्भ शक्तिः प्रथमतरमेव निरोपयितव्येत्यवहृत्य, तदनुकरणयोः भूतं
 मायन्तीमिव महापतिव्रतां बप्पूर कुलललाम भूतं नैकविधधर्मफल भाग्य पवित्रीकृत
 शरीरं । स्वगुरुरूपज्ञौ दुर्लभानामधेयां देवीमाहूय इदं अधिकारं संबोधयति ॥ कळस्त्रुनि
 गणसंदेव गृहदेव द्रोणागतामदं च द्रव्यं स देवद्रोण्यां मकुटेश्वर नाथस्यास्माकं पित्रा-
 उषेष्टेन चोपदत्तम्—श्रियंवाटक तिर्मरि द्वेनस वे द्वे त्रीहिमुख ग्राम केसुबोळल
 केन्दोर्मांभ्यं नंदिग्रामप्रभृति दशग्राम भोगेन समर्पयध्वं—इति ॥

तदुत्तरात्तर प्रवर्धमान राज्य पंचप श्रीवर्षे प्रवर्तमाने सिद्धार्थि वैशाख पौर्णमा-
 स्वामिमे प्रतिष्ठापित बान् ॥

In the Chālukya lineage there was Jayasimhavallabha. His son was Raṇarāga, His son Pṛthvivallabha Raṇavikramāṅka performed *Agnishṭōma*, *Agnichayaṇa*, *Vājapeya*, *Bahusuvāna*, *Paundarika*, *Āśvamedha*, etc., and emerged from *Hiranyagarbha* (the golden cow). He had two sons, Pururaṇaparākrama who performed *Bahusuvāna* and *Agnishṭōma* and who obtained victory over Vaṅga, Aṅga, Kaṭṭiṅga, Vaṭṭūra, Magadha, Madraka, Kēraḷa, Mūshaka, Pāṇḍya, Dramiḷa, Chōḷiya Āḷuka and Vaijayanti. After his death, *Uṇṇaravikrānta* Maṅgaḷiśa Pṛthvivallabhēndra defeated Buddhāṇṇa and established a pillar of victory on the banks of the Ganges. At the request of Durlabhādēvi of Bappūra family, the wife of his elder, gave the wealth captured from the Kaḷatsuris to the god Maḷuṭṭēśwara and also ten villages were given.

The date is given as the fifth regnal year Siddhārthi Vaiśākha full moon (April 12th, 602 A.D.).

XXVI. *ĀPTAMIMĀMSĀ* OF SAMANTABHADRA

देवागम नभोयान चाभरादि विभूतयः ।
 मायाविष्वपि दृश्यन्ते नातस्त्वमसि नेमहान् ॥
 जयति जगति क्लेशा वेशप्रपञ्च हिमांशुमान् ।
 विहित विषमैकान्त ध्वान्त प्रमाण नर्वांशुमान् ॥
 यतिपतिरजोयस्यदृष्टयान्यतांषु निधिर्लवान् ।
 स्वमतमतय स्तीर्थ्या नाबापारे समुपासते ॥

इति कणिमंडलालंकार सौरग पुरस्याधिप सूतोः स्वामि समंतभद्रदेवस्य मुनेः
 कृतावाप्तमीमांसायाम्—

Samantabhadra's *Āptamimāmsa* or *Dēvāgama Stotra*, is an important Jaina work written in refutation of *Pratyakshai-kānta*, *Avinābhāva* school; *Advaikānta*, *Nityatvaikānta*, *Kṣaṇi-kaikānta*, etc.

In the colophon, Samantabhadra is said to have been the son of a ruler of Sōragapura, the ornament of Phaṇimaṇḍala (probably Nāgarakhaṇḍa).

Samantabhadra also wrote the *Gandhakastī Mahābhāṣya* on the *Tattvārtha Sūtras* of Umāsvāti; a medical work (referred to by Ugrāditya in his *Kalyāṇa Kāraka*), an astrological work (mentioned by Bhaṭṭōtpala in his commentary on the *Bṛhaj-jātaka*); a *Vyākaraṇa* (referred to by Pūjyapāda) and on Jaina ritual, etc.

According to the Śvētāmbara Pattavaḷis, he is assigned to Vira Nirvāṇa 889 (c. 360 A.D.).

XXVII. GADDEMANE INSCRIPTION OF SATYĀMKA

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶಿಲ ಆದಿತ್ಯನ್ ದಿಶಾಂಭಗ್ಗನ್ ಅಕೆವಾಳನ್ ಅಗ್ಗ-
ಕಂಟಕನ್ | ವೇಪಾಲ್ಪಿವಟಿ ಪೆಟ್ಟಣಿಸತ್ಯಾಂಕನ್ ಅಟ್ಟುಳ್ಳಭಟನ್ ಬೆದಟಿ
ಮಹೇಂದ್ರನ್ | ಬೇಡರರಾಯರಮಲಪ್ಪರ ಕಾಳಗದುಟಿ ವಿಪಾದು ಸ್ವರ್ಗಾ-
ಲಯ | ಕ್ವಾರಿದೊನ್ ಬೆಳೆಯ 'ನಾಳಕಾದೊನ್ ಕಲ್ಯಾಣಮಕ್ಕೆ ಅಟಿವೋನ್
ಪಂಚಮ(ಹಾವಾತಕನಕ್ಕೆ)

This stone-record in the characters of seventh century records the death of one Pettani Satyāmka in a fight when Śīla Ādityan came conquering and Mahēndra fled in fear. In the battle, the Bēḍas and Malapas were engaged.

XXVIII. IHOLE INSCRIPTION OF PULAKĒSIN II

अयति भगवज्जिनेन्द्रो . . . ण जन्मनो ज्ञानसमुद्रान्तर्गतमखिल जगदन्तरीप-
मिव ॥ तदनु विरमपरिचय श्रुत्वा कुलविपुल जलनिधिर्जयति ॥ पृथ्वीमौलि
ललामो यः प्रभवः पुरुषरत्नानाम् ॥ शूरे विदुषि च विभजन् दान ममानं च
युगपदेकत्र । अभिहित यथातथ्यो अयति च सत्याश्रयस्सुचिरम् ॥ पृथ्वीवल्लभ
शब्दो येषामन्वर्थं चिरं जातः । तद्वंशेषु जिगीषुषु तेषु बहुष्वप्यतीतेषु ॥

नानाहेति शताभिधात पतित भ्रान्ताश्च पतिद्विपे ।

नृत्यद्वीम कबंध खड्ग करिण ज्वाला सहस्रे रणे ॥

लक्ष्मीर्भावित चापलादि विकृता शौर्यार्णवेनात्मसात् ।

राजासीजयसिंह बल्लभ इतिख्यातश्चलुकयान्वयः ॥

तदात्मजोभूषणराग नामा दिव्यानुभावो जगदेकनाथः ।

अमानुषत्वं किल यस्यलोकः सुप्तस्य जानाति वपुः प्रकाशात् ॥

तस्याभवत्तनुजः पुलकेशिः यः श्रितेन्दुकान्तिरपि श्रीवल्लभोऽप्ययासीद्वातापि
पुरी बधूवर ताम् ॥ यत्त्रिवर्ग पदवीमलंक्षितौ नानुगंतु मधुनापि राजकंभूष्येन
हयमेधं याजिना प्रापितावभृथमज्जना बभौ ॥ नल मौर्य कदंब कालरात्रिस्तनयस्तस्य
बभूव कीर्तिबभौ । परदारविवृतचित्त वृत्तेरपि भीर्यस्य रिपु श्रियानुकृष्टा ॥
रणपराक्रम लब्ध जयश्रिया सपदि येन विरुण मशेषतः नृपति गंध गजेन महौजसा
पृथु कदंब कदंब कदंबकम् ॥

तस्मिन् सुरेश्वर विभूति गताभिलाषे राजाभवत्तदनुजः . . . किलमंगकीश
यः पूर्व पश्चिम समुद्र तटोषिताश्च सेनारजः पट विनिर्मित दिग्वितानः ॥ स्फुरन्मयूखै-
रसिदीपिकाशतैः व्युदस्य मातंगतमिस्त्र संचयम् । आवाप्तवान्यो रणरंगमंदिरे कटच्छुरि
श्रीललना परिग्रहाम् ॥ पुनरपि च जिहृक्षो स्सैन्य माक्रान्तशालं । रुचिर बहुपताकं
शेषती द्वीपमाशु । सपदि महदुदन्वत्तोय संक्रान्त बिंबम् वरुण बल मिवाभूदागतम्
यस्य वाचा ॥

तस्याग्रजस्य तनये नहुषानुभावे । लक्ष्म्या किलाभिलषिते पुलकेशिनाम्नि ।
सासूयमात्मनि भवन्तमतः पितृव्यं । शात्वापरुद्ध चरित व्यवसाय बुद्धौ । स
यदुपचित मन्त्रोत्साह शक्तिप्रयोग क्षपित बल विशेषो मंगकीशः समतात् स्वतनयगत
राज्यारम्भयत्नेन राज्यं सार्धं निजं तमुनुच राज्य जीवितं चोज्झिततमम् ।

तावत् तच्छत्र भंगे जगदखिलमरात्यंधकारोपरुद्धम् ।

यस्यासद्य प्रतापद्युति ततिभिरिवाक्रान्त मासीत्प्रभातम् ॥

नृत्यद्विद्युत्पताकैः प्रजविमरुति क्षुण्ण पर्यन्तभागैः ।

गर्जद्भिः वीरिबाहै रळिकुल मालिनं व्योमयातं कदा वा ॥

लब्ध्वा कालं भुवनमुपगते जेतुमाप्स्यन्वकाख्ये ।
 गोविन्दे च द्विरद निकरै रुचराभोविरण्यः ॥
 यः स्थानीकैः युधि भयरसस्तत्त्वमेकः प्रयातः ।
 तत्रावाप्तं फलमुपकृत स्यापरेणापि सद्यः ॥
 वरदा तुंगतरंगरंग विलसद्धंसानदी मेखलाम् ।
 बनबासी भवमृद्गत स्तुरपुर प्रसूधिनी सम्पदां ।
 महतायस्य बलार्णवेन परित स्संछेदितोर्वातलां ॥
 स्थलदुर्गं जलदुर्गं तामवगतं तल्लक्षणे पश्यताम् ॥
 गंगांशुपीत्वा व्यसनानि सप्त

हित्वा पुरोपाजित सम्पदोऽपि ।

यस्यानुभावोपन्तास्सदा सन्

नासन्न सेवामृत पान शौण्डः ॥

कौंकणेषु यदादिष्ट चण्डदण्डांशु बीचिभिः ।
 अदस्तास्तरसा मौर्यैः पल्लवांशु समृद्धयः ॥
 अपरजलघर्लक्ष्मीं यस्मिन्पुरीं पुराभितप्रभे ।
 मदगजधटाकरैः नावांशतैरव मृद्वति ॥
 जलद पटलानीका कीर्णजवोत्पलमेचकम् ।
 जलनिधिरिव व्योम व्योमि समो भवदंबुधिः ॥
 प्रतापोपनता यस्य क्वाटमाळव गूर्जराः ।
 दण्डोपनत सामन्त चर्या वर्या इवाभवन् ॥
 अपरिमितविभूतिस्फात सामन्त सेना ।
 मकुटमणि मयूखाक्रान्त पादारविन्दः ॥
 युधि पतित गजेन्द्रानीक भीमस्त भूतो ।
 भयविगच्छित हर्षो येन चाकरि हर्षः ॥
 भवमरुभिरनीकैः शासते यस्य रेवा ।
 विविध पुलिन शोभावंध्य विन्ध्योपकण्ठा ।
 अधिकतरमराजत् स्वोऽन तेजो महिम्ना ।
 शिखरिभिरवज्या वर्मणां स्पर्धयेव ॥
 विधि वदुपचिताभि इशक्तिभि इशक्र कल्पः ।
 तिस्रभिरपिगुणार्धैः स्वैश्च माहाकुलाद्यैः ।
 अनमदधिपतित्वं यो महाराष्ट्रकाणां ।
 नव नवति सहस्र ग्राम भाजं त्रयाणाम् ॥
 गृहिणां स्व स्वगुणैः स्निवर्ग तुंगां ।
 विहितान्यत् बक्षितिपाल पान भंगः ॥

अभवन्नुपजात भीतिलिंग ।

यदनीकेन स कोसला कळिगाः ॥

पिष्टं पिष्टपुरं येन जातं दुर्गम दुर्गमम् ।

वित्रं यस्य कलेर्वृत्तं जातं दुर्गम दुर्गमम् ॥

सज्जद वारण घटा स्थगितांतराळं नानायुधशत नरक्षतजां तराणं ।

आसीज्जलं यदवमर्दित मग्न भाग भाऽर्कोऽन्तलांबरमिवोजित सांध्यरागम् ॥

उद्धूतामल चामर ध्वज शत छत्रांधकारिर्बलैः ।

शौर्योत्साह रसोद्धतारि मथनैः मौढ्यादिभष्णद्विधैः ॥

आक्रान्तात्म बलोन्नतिं बलरजस्संछन्न कांचीपुरः ।

प्राकारान्तरित प्रतापमकरोद्यः पल्लवानां पतिम् ॥

कावेरीदृत शफरी विलोल नेत्रा चोळानां सपदि जयोद्यतस्य यस्य ।

प्रश्वयोत्तममदगज सेतुरुद्ध नीरा सस्पर्श परिहरतिस्म रत्नराशेः ॥

चोळ केरळ पाण्ड्यानां योभूतत्र महर्धये ।

पल्लवानीक नीहार तुहिनेतर दीधितिः ॥

उत्साह प्रभुसन्त्राशक्ति सहिते यस्मिन्समन्तादिशे ।

जित्वा भूमिपतीन् विमृज्य महिता नाराध्य देवद्विजान् ॥

वातापी नगरीं प्रविश्य नगरी मेकामिवोर्वीमिमां ।

चंच क्षीरधि नीलनीर परिस्त्राम् सत्याश्रयो शासति ॥

त्रिंशत्सु त्रिसहस्रेषु भारतादाहवादिताः ।

सप्ताब्दशत युक्तेषु शतेष्वब्देषु पंचसु ॥

पंचाशत्सुकलौ काले षट्सु पंचाशतासु च ।

समासु समतीतासु शकानामपि भूभुजाम् ॥

तस्यांबुधित्रय निवारित शासनस्य सत्याश्रयस्य परमाप्तवता प्रसादम् ।

शैलंजिनैर्भवनं भवनन्महिम्ना निर्मापितं मतिमता रविकीर्तिर्नदम् ॥

प्रशस्ति वसतेश्वास्य जिनस्य त्रिजगद्गुरोः ।

कर्ता कारयिता चापि रवि कीर्तिं कृतिस्स्वयम् ॥

येनायोजिनवेश्म स्थिरमर्थविधौ विवेकिना जिनवेश्मस्स विजयतां रविकीर्तिः
कविताश्रित कालिदास भारवि कीर्तिः ॥

In the illustrious Chālukya line was born Jayasimha Vallabha. His son was Raṇarāga. His son was Pulikēśi Śrīvallabha. The eldest son of Pulikēśi was Kīrtivarman who conquered the Nāḷas, the Mauryas and the Kādambas. His younger brother captured the wealth of Kaṭachhuris and conquered Rēvatī dvīpa. He tried to pass on the sovereignty

to his own son instead of Pulikēsin II, the son of Kirtivarman. But Pulikēsin after a period of exile, defeated his uncle, and became the master of Vātāpi.

After defeating Appāyika and Govinda near the northern sea, he subdued the Vanavāsi country bounded by Varadā and Hamsā, the Gangas, the Konkaṇas under Chaṇḍadaṇḍa, captured Pūri by means of ships, humbled the Lāṭa, the Mālava and the Gūrjara kings, frightened Harsha; annexed the three Mahārāshṭrakas. In the east he conquered Kaṭinga, Piṣṭapura, Kāñchi and the Chōḷās on the banks of the Kāvērī. In the south the Keralas and the Pāṇḍyas submitted to him. Then Pulikēsin entered his capital Vātāpi.

In Ś. 556 and 3375 (?) years after the Bhārata war, Ravikīrti (whose poetic fame was equal to that of Kālidāsa and Bhāravi) caused a Jinēndrālaya to be constructed.

XXIX. RECORDS OF THE WESTERN WORLD BY YUWAN-CHWANG

*Kong-kin-na-pu-lo*¹.—This country is about 5000 *li* in circuit. The capital is 3000 *li* or so round. The land is rich and fertile. It is regularly cultivated and produces large crops. The climate is hot, the disposition of the people ardent and quick. Their complexion is black and their manners fierce and uncultivated. They love learning and esteem virtue and talent. There are about 100 Samghārāmas with some 10,000 priests. They study both the great and little vehicle. They also highly reverence the Dēvas and there are several hundred temples in which many sectaries dwell together.

By the side of the royal palace is a great Samghārāma with some 300 priests who are all men of distinction. This convent has a great *vihāra*, a hundred feet and more in height. In it is a precious *tiara* belonging to Sarvārtha Siddha, the prince. It is somewhat less than two feet in height and is ornamented with gems and precious stones. It is kept in a jewelled casket. On fast days it is brought out and placed on a high throne. They offer to it flowers and incense on which occasion it is lit up with radiance.

By the side of the city is a great Samghārāma in which is a *vihāra* about fifty feet high. In this is a figure of Maitrēya Bōdhisattva carved out of sandal wood. It is about ten feet high. This also on fast days emits a bright light. It is the work of Arhat Śrutavimśatikōṭi.

To the north of the city, not far, is a forest of Tāla trees about 30 *li* round. The leaves are long and broad, their colour shining and glistening. In all the countries of India these leaves are everywhere used for writing on. In the forest is a Stūpa. Here the four former Buddhas sat down and walked for exercise and traces of them still remain. Besides this is a stūpa, containing the bequeathed relics of the Arhat Śrutavimśatikōṭi.

Not far to the east of the city is a stūpa which has sunk down into the ground from its foundations, but is still above

¹ *Koṅkaṇapura* identified with Banavāsi.

thirty feet high. In this stūpa is a relic of Tathāgata and on holy days it exhibits a miraculous light. In old days when Tathāgata was in the world, he preached in this place and exhibited his miraculous power and converted a multitude of men.

Not far to the south of the city is a stūpa about a hundred feet high built by Aśokaśāhī. Here the Arhat Śrutavimsatī-kōṭi exhibited great miraculous prowess and converted a great many people. By the side of it is a Samghārāma of which only the foundations remain. It was built by the forenamed Arhat.

From this going north-west we enter a great forest wild, where savage beasts and bands of robbers inflict injury on travellers. Going thus 2400 or 2500 *li* we come to the country of *Mo-ho-la-cha*.²

This country is about 5000 *li* in circuit. The capital borders on the west of a great river. It is about 30 *li* round. The soil is rich and fertile. It is regularly cultivated and very productive. The climate is hot and the disposition of the people is honest and simple. They are tall of stature and of a stern vindictive character. To their benefactors they are grateful; to their enemies relentless. If they are insulted they risk their lives to avenge themselves. If they are asked to help one in distress they will forget themselves in their haste to render assistance. If they are going to seek revenge they first give their enemy warning; then each being armed they attack each other with lances. When one turns to flee the other pursues him but they do not kill a man down. If a general loses a battle they do not inflict punishment but present him with women's clothes and so he is driven to seek death for himself. The country provides for a band of champions to the number of several hundred. Each time they are about to engage in conflict, they intoxicate themselves with wine and then one man with lance in hand will meet ten thousand and challenge them in fight. If one of these champions meets a man and kills him, the laws of the country do not punish him. Everytime they go forth they beat drums before them. Moreover they inebriate many hundred heads of elephants and

² *Mahārāshṭra*.

taking them out to fight, they themselves first drink their wine and then rushing forward in mass, they trample everything down, so that no enemy can stand before them.

The king in consequence of possessing these men and elephants treats his neighbours with contempt. He is of the Kshatriya caste and his name is *Pu-ls-ki-she*.³ His plans and undertakings are widespread and his beneficent actions are felt over a great distance. His subjects obey him with perfect submission. At the present time Śīlāditya Mahārāja has conquered the nations from east to west and has carried his army to remote districts ; but the people of this country alone have not submitted to him, though he has gathered troops from the five Indies and summoned the best leaders from all countries and himself gone at the head of his army to punish and subdue these people but has not conquered their troops.

So much for their habits. The men are fond of learning and study both heretical and orthodox (books). There are about 100 Samghārāmas with 5,000 or so priests. They practise both the great and small vehicle. There are about 100 Dēva temples in which very many heretics of both persuasions dwell.

Within and without the Capital are five stūpas to mark the spots where the former Buddhas walked and sat. They were built by Aśōkarāja. There are besides these other stūpas made of brick or stone, so many that it would be difficult to name them all.

Not far to the south of the city is a Samghārāma in which is a stone image of *Kwan-tsz-tsai* Bōdhisattva. Its spiritual powers extend (far and wide) so that many of those who have secretly prayed to it have obtained their wishes.

On the eastern frontier of the country is a great mountain with towering crags and a continuous stretch of piled-up rocks and scarped precipices. In this there is a Samghārāma constructed in a dark valley. Its lofty halls and deep side aisles open into the face of the rocks. Storey above storey they are backed by the crag and face the valley.

³ *Pulikeśi*.

This convent was built by the Arhat Achala or Achāra... The great *vihāra* of the convent is about 100 feet or so in height. In the middle is a stone figure of Buddha about 70 feet or so high. Above it is a stone canopy of seven stages towering upwards apparently without support. The space between each canopy is about three feet. According to the old report this is held in its place by the force of the vow of the Arhat. They also say it is by the force of his miraculous powers; others say the virtue of some magical compound, but no trustworthy account has explained the reason of the wonder. On the four sides of this *vihāra* on the stone walls are painted different scenes in the life of Tathāgata's preparatory life as a Bōdhisattva; the wondrous signs of good fortune which attend his acquirement of the holy fruit and the spiritual manifestations accompanying his *Nirvāṇa*. These scenes have been cut out with greatest accuracy and fineness. On the side of the gate of the Samghārāma, on the north and south, at the right hand and left there is stone elephant. The common report says that sometimes these elephants utter a great cry and the earth shakes throughout. In old days Jina Bōdhisattva stopped at this Samghārāma.

Going from this 1000 *li* or so to the west and crossing the *Nai-mo-to*⁴ river we arrive at the kingdom of *Po-lu-kie-cha-po*.⁵

⁴ The *Narmadā*.

⁵ *Bharukachhā*.

XXX. HISTORY OF PERSIA BY ṬABĀRĪ

“Two years ago the King of India sent to us in the thirty-sixth year of our reign, ambassadors carrying a letter imparting to us various news and presents for you and our other sons. He also wrote a letter to each of you, and presented—don't you remember it ?, an elephant, a sword, a white falcon and a piece of gold brocade—when we looked at the presents and the letters, we remarked that yours bore the mark ‘private’ on the cover, in the Indian language. Then we ordered that the presents and other letters should be delivered to each of you, but we kept back your letter on account of the remark written on the outside. We then sent for the Indian scribe, had the seal broken, and the letter read. The contents were ‘Rejoice and be of good cheer for on the day of Dai-ba-Ādhan of the thirty-eighth year of the reign of Khusru, thou wilt be crowned king and be the ruler of the whole empire. Signed *Pr̥mēsha*.’ ”

Khusru II in defending himself from the charges of his son Shīrūyieh, says that in his thirty-sixth year (627 A.D.) the King of India, *Pr̥mēsha* sent an embassy to the Court of Persia. This King assured the rebellious son that in two years he would ascend the throne of Persia.

Pr̥mēsha was taken to mean *Pulakēśi* by Nöldeke. It evidently stands for *Paramēśvara*, an imperial title won by *Pulakēśin* after defeating Harsha, the Lord of Uttarāpatha in 608 A.D. A frescoe at Ajanta represents a scene of the Persian ambassadors paying homage to an Indian king.

XXXI. VOKKALĒRI PLATES OF KĪRTIVARMAN II

.... श्रीमतां सकल भुवन संस्तूयमान मानव्यसगोत्राणां हारितीपुत्राणां सप्तलोक मातृभि स्सप्तमातृभिरभिर्वर्धितानां कार्तिकेय परिरक्षणप्राप्त कल्याण परंपराणां भगवन्नारायण प्रसाद समासादित वर ब्राह्मणच्छनेक्षण वक्ताकृताशेष मौळिभृतां चालुक्यानां कुलमलंकरिण्योः अश्वमेधावभृतज्ञान पवित्रीकृत गात्रस्य श्री पुलकेशिवल्लभ महाराजस्य सन्तुः । पराक्रमाक्रान्त जनबाह्यादि परचपति मण्डलः अग्निबद्ध शुद्ध कीर्तिः श्री कीर्तिवर्म पृथिवीवल्लभ महाराजः । तस्यात्मजः समर-संसक्त सकलोत्तरापथेश्वर श्री हर्षवर्धनः पराजयोपात्त परमेश्वरशब्दः । तस्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वरस्य प्रियतनयस्य प्रज्ञात नयस्य खड्गमात्र-सहायस्य चित्रकण्ठाभिधान प्रवर, तुरंगमेणैकैवोत्सादिताशेष विजिगीषोरबनिपति त्रितयांतरितां खगुरो दिश्रयमात्म सात्कृत्य प्रभाव कुलिश दक्षित पाण्ड्य षोडश केरळ कळभ प्रभृति भूभृददभ्र विभ्रमस्यानन्वयावनत कांचीपति मकुट चुंबित पादांबुजस्य विक्रमादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर परम-भट्टारकस्य प्रियसन्तुः ।

पितुराज्ञया बालेन्दु शेखरस्य तारकारातिरिव दैत्यबलमति समुद्रतं त्रैराज्य कांचीपति बलमवष्टभ्य, करदी कृत कावेर पारसीक सिंहछादि द्वीपाधिपस्य, सकलोत्तरापथनाथ मथनोपार्जितोर्जित पाळिध्वजादि समस्त पारमैश्वर्य चिह्नस्य, विजयादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ-महाराजाधिराज परमेश्वर भट्टारकस्यात्मजः ।

शैशव एवाधिगताशेषास्त्रशास्त्रे दक्षिण विजयिनि पितामहे समुन्मूलित निखिल कण्टक संहतिः । उत्तरापथविजिगीषोः गुरोरग्रत एवावह व्यापारं चरन् अराति गज घटा पाटन विशीर्यमाण कृपाण धारा समग्र विग्रहाग्रेसरः । सु साहसरसिकः समुखीकृत शत्रुमण्डलो, गंगा यमुना पाळिध्वज पटहृदकामहाशब्द चिह्न माणिक्य मतंगजादीन् पितृसात्कुर्वन् परैपलायमानै रासाद्य कथमपि विधिबशादानीतो प्रतापा-देव प्रकोपं मार्गकण्टकमुत्सारयन् वत्सराज इवानपेक्षित सहायः । तदवग्रहाभिर्गत्य स्वभुजावष्टंभ प्रसाधिताशेष विश्वंभरः प्रभुरखण्डित शक्तित्रयत्वात् छत्रुमतभंजनत्वा-दुदार त्वायद् निरवद्यत्वात् यः समस्त भुवनाश्रयः सकलपारमैश्वर्य व्यक्तिहेतु पाळिध्वजादुज्ज्वल प्राज्यराज्यो विजयादित्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भट्टारकस्य प्रियपुत्रः ।

सकलभुवन साम्राज्यलक्ष्मी स्वयंवराभिषेक समयानंत समुपजात मदीत्साहः आत्मवंशज पूर्वचपति छायापहास्त्रिः, प्रकृत्यभिन्नस्य पल्लवस्य समूलोत्तूलनय कृतमतिः, अतित्वरया तुण्डाक विषयं प्राप्याभिमुखगतं नंदिपोत वर्माभिधानं पल्लवं रणमुखे संप्रहृत्य प्रपलाय्य कनकमुख वादित्र समुद्रघोषाभिधान बाबाविशेषान् खट्वांगध्वज प्रभूतप्रख्यात हस्तिवरान् स्वकिरणनिकर विकास निराकृत तिमिरं

माणिक्यराशिं च हस्तीकृत्यकलशभवनिलय हरिदंगनाक्षित कांचीमयानां कंचामिषि-
नाश्य प्रविश्य, सतत प्रवृत्त दानानंदित द्विजदीनानाथजनो, नृसिंहपोत वरं
निर्मापित शिलामय राज सिंहेश्वरादि देवकुल सुवर्णराशि प्रत्यर्पणोपाजित पुण्यः,
अनिवारिन प्रताप प्रसर प्रतापित पाण्ड्य चोल केरळ कळभ प्रसूति राजन्यकः,
छुभित करि मकर कर हस्त दक्षित शुद्ध मुक्ताफल प्रकर मरीचिजाल विलसित
बेलाकुले घूर्णमानगोभिधाने दक्षिणार्णवे शरदमल विसर विशद यशोराशिभयं
जयस्तम्भमतिष्ठपद् विक्रमादित्य सत्याश्रय पृथ्वीवल्लभ महाराजाधिराज भट्टारकस्य
प्रियसूनुः ।

वात्ये सुशिक्षित शस्त्रशास्त्रः, शत्रु बद्धुर्ग निग्रहपरः, स्वगुण कलापानंदित
हृदयेन-पित्रा समारोपित योष्वराज्यः स्वकुल वैरिणः कंचीपतेः निग्रहायमानं प्रेषय
इति आदेशं प्रार्थ्य लब्ध्वा, तदनंतरमेव कृतप्रयाणस्तन अभिमुखमागत्य प्रकाशयुद्धं
कर्तुं असमर्थं प्रविष्टदुर्गं पृष्ठवं भग्नशक्तिं कृत्वा, मत्त मातंगज सुवर्ण कोटिरादाय
पित्रे समर्पितवान्, एवं क्रमेण सार्वभौमपदं प्रतापानुरागावनत सामंत मकुटमाला
रजः पुंजपिंजरित चरणसरसीरुहः कीर्तिवर्म सत्याश्रय श्री पृथ्वीवल्लभ महाराजाधि-
राज परमेश्वर भट्टारकः सर्वमेव माज्ञापयति—

विदितमस्तुवास्माभिः नवसप्रत्युत्तर षट्छतेष्वतीतेषु शकवर्षेषु प्रवर्धमान विजय
राज्य संवत्सरे एकादशे वर्तमाने भीमरथो नद्युत्तरतटस्य भण्डारागवट्टिगे नाम
ग्राममधिवसति विजयस्कंधावारे भाद्रपद पौर्णमास्यां श्री दोसिराज बिज्ञापयता . . .
सुळ्ळियूहनाम ग्रामो दत्तः . . . इति महासंधिविग्रहि श्रीमदनिवारित धनंजयस्य
श्री पुण्यवल्लभस्य लिखितमिदं शासनम् ॥

This grant was issued in the eleventh year of Kīrthi-
varman II in Ś. 679 (2nd September 757 A.D.), when the king
was at Bhaṇḍāragāvattige on the banks of the Bhimarathī.
Pulakēśin II was succeeded by Vikramāditya who, by the help
of his own sword and favourite horse Chitrakaṇṭha, won back
the wealth captured by the *Three kings* and vanquished the
Pāṇḍya, the Chōḷa, the Kēraḷa, the Kaḷabhra, etc., and
humbled the king of Kāñchi.

His son Vinayāditya also defeated the Trairājya Pallavas
and levied tribute from Kavēra, Pāraśika, Simhaḷa and other
island countries. He also defeated a lord of Uṭṭarāpaṭha.

His son Vijayāditya, even in his boyhood, fought in the
southern campaigns of his grandfather. And when his father
defeated the lord of Uṭṭarāpaṭha, Vijayāditya captured the

Gangā Yamunā Pāṇḍhava, Paṭaha, Dhakka and other musical instruments.

His son was Vikramāditya II, who made a sudden incursion into *Tuṇḍāka viśaya* to uproot the "natural enemy," the Pallavas. He captured the *Kanakamukha Samudra ghōsha* musical instruments, the *Khatvāṅga dhvaja*, etc., from Nandipōtavarma and having entered Kāñchi without destroying it, he gave much gold to several stone temples built by Narasimha Pōtavarma. He defeated the Pāṇḍya, the Chōḷa, the Kēraḷa, the Kaḷabhra kings and established a pillar of victory near the southern sea. /

His son Kirtivarman II appointed Yuvarāja in boyhood by his father, obtained his father's permission to carry on the war against the Pallavas. Though the Pallava hid himself in a fort, afraid to risk an open battle, Kirtivarman destroyed his *śakti* and captured his wealth. Thus gradually Kirtivarman came to occupy the place of *Sārvabhouma*.

XXXII. BEDIBŪR GRANT OF BHŪVIKRAMA

....श्रीमन्माधव महाधिराजः । तस्य पुत्रः श्रीमत्कदंबकुल-गगन गमस्ति-
मालिनः कृष्णवर्म महाधिराजस्य प्रियभागिनेयो विद्याभिनयातिशय परिपूरितांतरात्मा
निरवग्रहप्रधानशौर्यो यो विद्वत्सु प्रथमगण्यः श्रीमत्कौण्डि महाधिराजस्याभिनीत
नामधेयः । तस्य पुत्रः श्री स्कंदवर्म दुर्गाधिराजस्य प्रियपुत्रीपुत्रः, विजृम्भमाण
शक्तिप्रयः, ¹भांडरि आळतूरि पोळुरे पेर्नगराद्यनेक समरमुखमख हुतबह
प्रहत शूर पुरुष पशुपहार विधसविहस्तीकृत कृतांताभिमुखः, कारित किराताभुनीय
पंचवक्त्रसर्ग टीकाकारेण, श्रीमत्कौण्डि महाधिराज दुर्बिनीत नामधेयः । तस्य पुत्रः
दुर्दातविमर्दविमर्दित विश्वभराधिप मौळिमाला मकरंद पुंज पिंजरी क्रियमाण चरण-
युगल नाळो मुष्कर नामधेयः कौण्डि महाधिराजः । तस्य पुत्रः ततोधिकः सकल
दिगंतरांत प्रसिद्ध सिंधुराज दुहिरु चरः, चतुर्दशविद्यास्थानाधिगत विमल मतिविशेषस्य
नीतिशास्त्रस्य वक्तु प्रयोक्तु कुशलो, रिपु तिमिर निराकरणोदय भास्करः, श्री विक्रम
नामधेयः । तस्य पुत्रः कारित कावेरीतीर करिकाळ(?)कुल वंशोत्पन्नः चोळचप पुत्री
पुत्रोनेक समर संपादित विजृम्भित द्विरद रदन कुलिशाभिघात व्रणश्वरूढाश्वद्वि(?)जय
लक्षण लक्ष्मीकृतविशाल वक्षस्थलः; समधिगत सकल शास्त्रार्थ तत्त्व निरूप
समरादित्य(?)त्रिवर्गो निरवद्य चरितः; प्रतिदिनमभिवर्धमान प्रभावो भूविक्रम नाम-
धेयः । अपि च—

नाना हेति प्रहार प्रविघटित भटोरः कवाटोत्थितासृग्

धारा स्वादप्रमत्तद्विपशत चरणक्षोद सम्मर्द भोमे ।

संग्रामे पल्लवेन्द्रो नरपति विजययोगदुहण्डाभिधाने(?)

राजा श्री बलभास्वः समर शत जयावास लक्ष्मी विलासः ॥

कौण्डि महाधिराजेन कोळाळ पुरेस्थित्वा षट्पंचाशत्युत्तर पंचशतेषु गतेषु शकवर्षेषु
समतीतेष्वात्मनः प्रवर्धमान पंचविंशति वर्तमान विजयैश्वर्य संवत्सरे चैत्र शुक्लपक्षे
दशम्यां मघानक्षत्रे बृहस्पतिवारे कोळाळ विषयाधिपः सुपूर्विणां सच्छूद्रः केशिगनबलि
सिंहस्थिरमैटि बाणविद्याधरः प्रभुमेरु गावुण्डः; तस्य सूनुः विजयादित्य गौडः; तस्य
सूनुः प्रभुमेरुगौडः, तस्य सूनुः मार गौडः, तस्य सूनु ममम(?)वीर भटः विक्रमादित्य
गावुण्डस्य होदळिविषये विदिरूर् मया दत्तम् ॥

भूविक्रम गंगभूप श्रीवाक्येन तुशासनः ।

गंगनारायणाचार्य लिखितमिदं शासनम् ॥

इत्थं कृतः पशुपतिदंडाधिपेन, इत्थं कृतः पारिश्वदण्डाधिपेन

यावच्छंद्रदिवाकरौ तावत् शाश्वतः केशगः ।

अहं बेदरूदास्यामि गंगविक्रम भूभुजः ॥

¹ Text: अंतरिक्ष अलनूर प्रोळिहले वपयिसकराद्यनेक

This grant continues the history of the Gangas after Avinīta. The son of Avinīta and his queen (a daughter of Skāndavarma Durgādhirāja) was Durvinīta, who won the battles of Āndari, Ālattūr, Poruḷare, Pernagara, etc. He caused a *ṭikā* to be written on the fifteenth chapter of *Kirātārjunīya*.

His son was Konguṇi Mahādhirāja Mushkara. Śrī Vikrama, the son of Mushkara had, as his queen, a daughter of Sindhu rāja and was proficient in the fourteen branches of learning. His son Bhūvikrama fought with a Chōḷa, born in the lineage of Karikāla (who had built an embankment to the river Kāvērī). He defeated the Pallavēndra at Viḷiṇḍa (Uddaṇḍa ?). He was known as Śrīvallabha Konguṇi Mahādhirāja and had his residence at Koḷālapura. In his twenty-fifth year in Ś. 556 Chaitra Śuddha Daśami, Maghā, *Thursday* he granted Bedirūr in *Hodali vishaya* in the jurisdiction (?) of Vikramāditya Gāvunḍa, the son of Māra Gouṇḍa, the son of Prabhumēru Gouṇḍa, the son of Vijayāditya Gouṇḍa, who was the son of the *Satsūdra* Bāṇavidyādhara Prabhumēru Gouṇḍa. The grant was written by Ganga Nārāyaṇāchārya. Bhūvikrama had also the title Gangavikrama.

XXXIII. AKALĀMKASHṬAKA

योविश्वं वेदवेद्यं जनन जलनिधेर्भगिनः पारदृश्या ।
 पौर्वापर्याविरुद्धं वचनमनुपमं निष्कलंकं यदीयं ।
 तं वंदेसाधुर्वचं सकलगुणनिधिं ध्वस्तदीर्घद्विषंतं ।
 बुद्धं वा वर्धमानं शतदलनिलयं वा केशवं वा शिवं वा ॥ 8 ॥
 नाहंकार वशीकृतेन मनसा न द्वेषिणा केवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य मयति जने कारुण्य बुद्ध्या मया ।
 राज्ञः श्री हिमशीतलस्य सदसि प्रायो विदग्धात्मना ।
 बौद्धाधान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटितः ॥ 12 ॥
 किं वाद्यो भगवानमेय महिमादेवोऽकलंकः कलौ ।
 काले यो जनतासु धर्मेनिहितो देवोऽकलंको जिनः ।
 यस्यस्फार विवेकमुद्रलहरी जालप्रमेयाकुला ।
 निर्ममातनुते तरां भगवती तारा शिरः कंपनम् ॥ 15 ॥
 सा तारा खलु देवता भगवतीमन्यापि मन्यामहे ।
 षण्मासावाधि जाड्यशांख्य (?) भगवद्भट्टाकलंक प्रभोः ।
 वाक्कलील परंपराभिरमते नूनं मनोमज्जन ।
 व्यापारं सदृतेस्म विस्मितमतिः संताडितेतस्ततः ॥ 16 ॥

Akalāmka, according to *Akalāmka Charita*, is assigned to
 c. 642 A.D. (Vikrama Sam. 700) when he defeated the Buddhists
 at the court of Hināśītāla of Kāñchi. This *stōtra* refers to
 the victory over Tārā Bhagavatī.

XXXIV. ŚAMKARA BHĀSHYA

Brahma Sūtra Bhāshya.—

उभय व्यामोहात् तत्सिद्धेः ।

—IV-3-6.

तथाच लोक प्रसिद्धश्चपि आतियात्रिकेषु एवं जातीयक उपदेशोद्भूयते ।
गच्छत्वं इतो बलवर्माणं ततो जयसिंहं ततः कृष्णगुप्तमिति ॥

तथा प्राणाः

—II-4-1.

सादृश्येह सति उपमानं स्यात् यथासिंहस्तथाबलवर्ममिति ॥

Upanishad Bhāshya.—

त्रयो धर्मस्कंधाः . . . ॥

—Chhāndōgya, II-23.

. . . यथा पूर्णवर्मणः सेवामक्त परिधान मात्रफला, राजवर्मणस्तु
राजतुल्य फला इति, तद्वत् ॥
आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः . . . ॥

—Chhāndōgya, III-10-1.

आदित्य निमित्तो हि लोके सदिति व्यवहारः । यथा असदं वेदं राज्ञः
कुलं सर्वगुण संपन्ने पूर्णवर्मणि राजन्ये सताति, तद्वत् ॥

Śamkara in his commentaries mentions several kings probably contemporary : Balavarman whose prowess was leonine, and whose kingdom was next to that of Jayasimha who was next to Kṛṣṇagupta. He also mentions Rājavarman who was a great monarch and Pūrṇavarman, who though a petty ruler, was born in a good family.

Śamkara's date is now narrowed down to the sixth century as he was later than Diṇnāga (400 A.D.), and earlier than Bhavabhūti (720 A.D.). He was also the contemporary of Kumārila (600 A.D.) and Dharmakīrti (620 A.D.).¹

¹ I.A., XI, pp. 95, 174 ; An. Bh. Or. I., XII, Pt. III, p. 252 ; I.H.Q., 1930, VI, p. 169 ; J.O.R., 1930 ; Q.J.M.S., 1927 ; J.O.R., 1928 ; I.H.Q., V, 1929 ; J.O.R., I, Pt. I ; VIII Or. Conf. Proc.

XXXV. *SAMKṢĒPA ŚĀRĪRAKA* OF
SARVAJÑĀTMAN

श्रीदेवेश्वर पादपद्मजरजस्संपर्क पूताशयः ।
सर्वज्ञात्म गिरांकितो मुनिवरः संक्षेप शारीरकम् ।
चक्रे सज्जन बुद्धिवर्धनमिवं राजग्य वंश्यो नृपे ।
श्रीमत्पञ्चतशासने मनुकुलादित्यो भुवि शासति ॥

विशेषाद्विश्वदेवस्य प्रत्यग्विष्णोश्चबुद्धयोः ।
व्याख्यानं श्रद्धयालेखि गुरुणार्ता हि नो गुरु ॥
यदीय संपर्कमवाप्य केवलं वयं कृतार्था निरवय कर्तयः ।
जगत्सुते तरति शिष्य पङ्क्तयो जयन्ति देवेश्वर पादरेणवः ॥

Sarvajñātman was a pupil of Dēvēśvara (who is taken usually to be Surēśvara). But in his work *Pramāṇa Lakṣhaṇa* he says Dēvēśvara was the pupil of Dēvānanda who was the pupil of Śreṣṭhānanda (*J.O.R.*, 1936, April-June). In the *Samkṣhēpa Śārīraka* he mentions one Manukulāditya, probably the Chālukya Ādityavarman (*I.A.*, 1882), a son of Pula-kēśin II who ruled in the Karnūl district near the confluence of the Kṛṣṇā and Tungabhadra.

XXXVI. SAMAGAD GRANT OF DANTIDURGA

आसीद्विद्वत्सिमिर मुद्यतमण्डलाग्रो ध्वस्तोजयनाभिसुखो रणशर्वरीषु ।
 भूपः शुचिर्विधिरिवाप्त दिगंत कीर्तिः गोविंदराज इति राजसुराजसिंहः ॥
 दृष्ट्वा चर्ममभिसुखीं सुभटाट्टहासां मुक्ताभितं सपदिघ्न रणेषु नित्यम् ।
 दष्टाधरेण दधता भृकुटीं ललाटे खड्गं कुलं च हृदयं च निजं च सत्त्वम् ॥
 खड्गं करामान्सुखतश्चशोभामानोमनस्तस्सममेव यस्य ।
 महाहवे नाम निशाम्य सद्य खयरिपूणां विगळत्य काण्डे ॥
 तस्यात्मजो जगतिविशुद्धकीर्तिं चार्तातिहारं हरिविभुनधाम धारी ।
 भूपालः कृतिष्वपकृतानुकुनः कृतज्ञः श्री कङ्कराज इति गोत्रमणिर्बभूव ॥
 यस्मिन् प्रशास्ति महीं नरपोद्विजानाम् ।
 चैतान धूम निचयैः परिकर्तुराणि संध्यासुसौध शिखराणि विलोक्यकेकाः ।
 कुर्वन्ति वेश्म शिखिनीं जलदागभोत्कः ॥
 यस्यद्विजनाः शान्ताः शांति वाचनं वारिणा ।
 प्रत्यहं गुल्फदग्नेन जनश्चरति मंदिरे ॥
 तस्य प्रभिन्न करटच्युत दानदन्ति दन्त प्रहार रुचिरोल्लिखितांस पीठः ।
 क्ष्मापः क्षितौ क्षपति शशुरभूत्तनूजः सत्राष्टकूट कनकादिरिवेन्द्रराजः ॥
 पूरिताशा शुचिर्ध्वस्ता धूलिज्जोत्सेव मात्रितः ।
 राज्ञी सोमान्बन्धु तस्य पितृतश्च सल्लुक्यजा ॥
 श्रीमद्युवतिगणानां स्पर्धा नामापसापदम् ।
 रक्षणाद्भरणाश्लोकः परिवार निरापदम् ॥
 सनयं तनयं तस्याः स लेभे भूभृदुत्तमम् ।
 नीतावरोध मिवाशेष जगतिः पालयितायतिः ॥
 ध्वस्त तेजस धामौघ प्रक्षालित दिगंतरे ।
 श्री दन्तिदुर्गे राजाख्यः स्वकुलाम्भोजभास्करः ॥
 यस्याजौ राजसिंहस्व विप्रस्ता वैरिबाराणाः ।
 सल्लजाः स्तम्भमुन्मूल्य शायंतं क्वापिनोगताः ॥
 साहालकानि दुर्गाणि हृदयैस्सह विद्विषाम् ।
 पतन्ती यत्प्रयातोप्रा कोपामंकुर समुद्रकैः ॥
 मही महानदीरेवा रोधोभिति विदारणं ।
 लोकाविलोकयत्युच्चैः कृतं यज्यकुंजरैः ॥
 मानुभाक्तिं प्रतिग्रामं ग्रामकक्ष चतुष्टयम् ।
 दधत्याभूद्रदानां यस्य मात्रा प्रकाशिता ॥

सञ्जावभेगमगृहीत विधौतशास्त्रं अज्ञातम प्रणहितामित्रमपेत्ययत्नं ।
 यो बल्लभं सपदियेन दण्डकलेन जित्वा राजाधिराजपरमेश्वरतामवाप ॥
 कौचीश केरळ नराधिप चोळ पाण्ड्य श्रीहर्ष नज्जट विभेद विधान दक्षं ।
 कर्णाटकं बलमचिन्त्यमजेयमन्यैः भृत्यैः कियत्यपियः सहस्राजिगाय ॥

स च पृथ्वीवल्लभ महाराजाधिराजपरमेश्वर परम भट्टारक खड्गावलोक श्री-
 दन्तिदुर्ग राजदेवः सर्वानेव राष्ट्रपति विषयपति ग्राम कूटान् यथार्हं प्रतिपत्त्याऽज्ञापयति
 —अस्तुवः संविदितं यथा-पंच-सप्तत्यधिक शककाल संवत्सर शतषट्के व्यतांते संवत्सरे
 (675) पोच्छिकाय माघमास रथसप्तम्या तुलापुरुषस्थितं मातापित्रोरात्मनश्च पुण्य
 यशोभिष्टुद्धये कोप्पार पंचशत भुक्त्यन्तर्गत करंदीव डेजफित देलुवाड ग्रामः....

यस्संपद्भिरनुद्धतः परहितव्यासंगिनो यस्य धीः ।
 यस्तत्राप्युपकर्तुमिच्छति महद्वर्गस्य कास्था धने ? ॥
 तेनेन्द्रेण नरेन्द्रशृङ्गदसहितः श्रीदन्तिवर्माज्ञया ।
 प्रीत्येदं लिखितं तदुक्ततयशः प्रोद्भावितं शामनम् ॥

This grant of Dantidurga, dated 5th January 754 A.D. (S. 675) mentions Gōvindarāja; his son Kakka; his son was Indra who married a Chālukya princess of the Lunar race. The son of Indra was Dantidurga who caused fear to Rājāsīmha. His elephants sported in the waters of the Mahī, Mahānadī and Rōvā. After defeating the Vallabha, he obtained the title of Mahārājādhirāja Paramēśvara. He conquered the lord of Kāñchi, Kēraja, Choja, Pāṇḍya, Harsha and Vajraṭa. This Khadgāvalōka Dantidurga performed the *tulābhāra* ceremony and gave away the village Deluvāḍa.

XXXVII. KOVALAVETTU GRANT OF ŚRĪPURUŠA

.... भूविक्रम नामधेयः । अपि च ।

नानाहेतिप्रहार प्रविधत्त भटोरः कवाटोत्थासृग्

धाराखादप्रमत्तद्विपक्षत चरणक्षोद सम्मर्दभोगे ।

संप्राप्ते पल्लवेन्द्रः नरपुतिमजयद्यो विर्जिताभिधाने

राजा श्रीवल्लभाख्यः समरशतजयावाप्त लक्ष्मीविलासः ॥

तस्यात्मजो नत नरेन्द्र किरीट कोटि रत्नाकंदीधिति विराजित पादपद्मः ।

लक्ष्म्या स्वयं वृतपती नवकाम नामो शिष्टप्रियोऽरिविदारण गीत कीर्तिः ॥

तस्य कौण्डिणि महाराजस्य शिवमारापर नामधेयस्य पौत्रः ; समवनत सामंत
मकुट घटित बहुल रत्न विलसदमर धनुष्वंढ मंडित चरण नख मंडलः ; बारायण-
चरण निहित भक्तिः ; शूरपुरुष तुरग नरवारण घटा दारुण समर शिरसि विहितात्म-
कोपो भीमकोपः ; प्रकटरतिभय समनुवर्तन चतुर युवतीजन लोक धूर्तो लोक धूर्तः ;
सुदुर्धरानेक युद्धमूर्ध्नि लब्ध विजय संपदाहित गजधटा केसरी राजकेसरी ; अपि च ।

यो गंगान्वय निर्मलांबर तलव्योभासनप्रांलसन

मार्तांडोऽरिभयंकरः शुभकरः सन्मार्ग रक्षाकरः ।

श्री (सौ)राज्यं समुपेत्य राज समितौ राजन्वयोऽरुलैमेः

राजा श्रीपुरुषश्चिरं विजयते राजन्य चूडामणिः ॥

कामो रामासु चापे दशरथ तनयो विक्रम जामदग्न्यः ।

प्राज्यैश्वर्य बलारिः बहुमहासि रविश्च प्रभुत्वे धनेशः ॥

भूयो विख्यात शक्तिः स्फुटतरमाखिलं प्राण भाजा विधाता ।

धात्री शिष्टप्रजानां पतिरिति कवयो यं प्रशंसन्ति नित्यम् ॥

स तु प्रतिदिन प्रवृत्त महादान जानत पुण्याद् घोष मुखरित मंदिरोदरः,
श्रीपुरुष नामधेयः पृथिवी कौण्डिणि महाराजाधिराजः बाणवंशोद्भव श्री दिग्विजयार्
कस्वपुनाडु सासिरदेकेडुनूरनाडुतिर्दु श्रेष्ठपुरुष मकाराजर्गि बन्धुपुत्रो
दक्षिणायन विष्णुवत्पुत्रोऽयम्.... श्रीनरेश्वरैर्नैर्बुधनाम गामं
ब्रह्मदेयं दत्तः ॥

The son of Śrīvallabha 'Bhūvikrama' was Navakāma Śivamāra whose grandson was Śrīpuruṣa, a devotee of Nārāyaṇa, and known as Bhīmakōpa, Lōkadhūrtha and Rājakesari because of his victories at Sudurdharā, etc. At the request of Diṇḍigar who belonged to the Bāṇa family and was in charge of Kaḷbappunāḍu 1000, he granted the village Kōvalēvetṭu.

XXXVIII. ALŪR GRANT OF YUVARĀJA MĀRASIMHA

....श्रीपुरुष प्रथम नामधेयेन पृथिवी कौण्डिनि महाराजः । तत्पुत्रः प्रताप
विनमित सकल महीपाल मौळिमाळा लालित चरणारविंदः युगळो, निजभुजविराजित
निशित खड्ग पट समाकृष्ट चरापाळ वल्लभ जय श्री समालिगितः ; समरमुख समुखागत
रिपुनृपति घटा कुंभ निर्भेदनोष्णलित रक्त छटापान पाटलित निज भुजस्तंभः ; आकर्ण्य
समाकृष्ट चाप चक्रविनिर्मुक्त नाराच परंपरापात पातितारातिमण्डलो बहु समर
समार्जित जयपताकाक्षतशबलित नभस्थळः ;

यस्मिन् प्रयात वति कोपवशं महीशे
क्षणादहित भूमि भुजो रणाग्रे ।
अंत्रावलीबलय भीषणमंतकस्य
वक्त्रांतरं क्षतज कर्दम दुर्निरीक्षम् ॥

स तु शिशिर कर निकर निर्मल निजयशोराशि विशदीकृत दशदिशा चक्र
समस्त बल क्षणोपलक्षितो ; निरपेक्ष परोपकार संपादनैकव्यसनः ; प्रवर्तितन्यायबल
समुन्मूलित कलिकालः ; विलसितो निपुण निजनीति प्रयोगापहसित बृहस्पतिः ;
कुचपति कर्दंबक कपट कोटि विघटित धर्मालंबन शिलास्तंभायमान चरितः ; सतत
प्रवृत्त दीन संतर्पित द्विजाति लोकः । प्रोन्मूलित विकारेण सर्वलोकोपकारेण ; यस्य
दानेन दिव्जनागदान धाराप्यधः कृता । अपि च ।

जटानां संचातैरिह भुवि कृतानून विपदा ।
कलानामाधारो बुधजनहितापादन परः ॥
गुणानां शुद्धानामपि नियतमुत्पत्ति भवनं ।
रूपाणां नेता यः कविरितिमतमिति काव्य कुशलैः ॥

दुर्विप्राह फणिसुत मत पारावार पारदृष्टा, प्रमाण ज्ञान निशितीकृत धीर विषण
इस्तिनी वक्त्रोद्भव यतिप्रवर मतावबोधन गभीर मतिः ; विद्वन्मति वितति विकल्पित
यातायात विचार विचक्षणोऽंगीकृत तुरंगमागम प्रयोग परिणतो धनुर्विद्याभोरुह वन
गगन विकसन विदग्ध मरीचिमाली, निज निर्मित गजदंत कल्पागमानल्पचेता
विरचित सेतुबंधनिबंधनानंदित विपश्चिन्मण्डलः, सकल नाटकविषय संधि संध्यंगादि
योजना चतुरो, निरुपम निजरूप मकरध्वजो ; मकरध्वज गुरु चरण सरोज विनमन
पवित्रीकृतोत्सवांगः ; मुहुर्गुह्यरुनाम प्रामोपविष्ट राहूकूट चाकुक्ष्य हैहय प्रमुख प्रवीर
सनाथवल्लभ सैन्य विजय विख्यात प्रभावः ; अपि च—

शोरा भीरवं समंतात्प्रबलमुपगत व्याप्त दिक्चक्रवाळं
निर्जित्यानेक संरुधैः निशित निजभुजोन्मुक्त नाराच जालैः ।
देवोयः प्राज्य तेजः तिमिरशिवमहत्तीव्रभानुर्भयलैः
दुर्वोदादारपातैरुदयमभिलषन् स्वनिवेशं विवेक्ष ॥

स तु . . . राक्षसं पञ्चान्वयसिलकाभ्यां मूर्धामिषिष्ठ गोर्धिराव नन्दिवर्माभि-
धेयाभ्यां समनुष्ठित राज्याभिषेकाभ्यां निजकर षटित पञ्चविभूषित कलाटपटः विख्यात
विमल गंगान्वय नभस्थल गभस्तिमाली कौण्डिणि महाराजाधिराज प्ररमेश्वर शिवमात-
देवः ॥

तत्पुत्रः . . . यस्मिन् छासति सत्यधाम्निविमले राजन्वती मेदिनी ।

यस्मिन् स्थैर्यमुपेत्य वृंहितबलो धर्मोधिकं जृम्भते ॥

यस्यैवाभय दायिताऽतिदयिता दोऽशालिनः शाश्वती ।

लक्ष्म्या यत्र यशोनिधौ पतिमतिर्जाता जगद्गलभे ॥ . . .

. . . मारसिंहः . . . तेन लोकत्रिजेन्नापर नामधेयः समधिगत यौवराज्य-
पदेन भगवत्सहस्रकिरण चरण नठिन षट्चरणायमान मानसेन . . . माम्बपुरमधि-
वसति विजयस्कंधावारे श्रीमद्युवराज मारसिंहः एकविंशत्युत्तरेषु सप्तशतेषु शकवर्षेषु
समतीतेषु आत्मनः प्रवर्धमान संबत्सरेषु त्रिषु समतीतेषु श्रावणपौर्णमास्यां सोमवारे
धनिष्ठानक्षत्रे सोमग्रहण वेळायां मान्यविषये कौटिबनाम ग्रामं सर्वबाधा परिहारो-
पेतमदात् . . .

This extract continues the Ganga history after Śrīpuruṣa. The son of Śrīpuruṣa, who confiscated the wealth of Dharāpāla Vallabha, who was versed in various arts and sciences, like Grammar, Nyāya, Gajāśāstra, Hayaśāstra, and wrote a *Sētubandhanibandhana*, was Śivamāra II Saigōṭṭa. He was the disciple of Makaradhvaja guru, and defeated the Vallabha army, composed of Rāshtrakūṭa, Chālukya and Haihaya forces at Muduguṇḍūr. He conquered Dhōra and was crowned by Gōvinda Rāya and Nandivarma, the ornaments of Rāshtrakūṭa and Pallava families.

His son was Lōkatrinētra Mārasinga Yuvarāja, residing at Mānyapura. In S. 721 in the third regnal year, on Monday Śrāvana Pournīma, when there was a Lunar Eclipse, he granted the village Koṭṭimba in Mānyavishaya.

XXXIX. BADANAGUPPE GRANT OF KAMBADĒVA

भूपो भवद्बृहदुरस्थल राजमान श्री कौस्तुभायतकरैरुपगूढकण्ठः ।
 सत्यान्वितो विपुल बाहु विनिर्जितारि चक्रोऽप्य कृष्णचरितो भुवि कृष्णराजः ॥
 पक्षछिदभयाश्रिताखिल महा भृशकुल भ्राजिता ।
 दुर्लब्धयशपरैरनेक विपुल भ्राजिष्णु रत्नान्वितात् ॥
 यश्चाकुक्ष्य कुलादून विबुधप्राताश्रयो वारिधेः ।
 लक्ष्मी मंदरवत्सलील मचिरादाकृष्टवान् वत्सभः ॥
 तस्याभूतनयः प्रतापविसरैराकांत दिग्मंडलः ।
 चण्डांशोऽस्सहशोऽप्यचंद्रकरतो प्रह्लादितक्ष्माधरः ॥
 धीरो धर्मधनो विपक्षवनिता वक्त्रांबुज श्रीहरो ।
 हारी कृत्य यशो यदीयमनिशं दिग्नायिकाभिर्भूतम् ॥
 ज्येष्ठोऽस्तंभन जातयाप्यमलया लक्ष्म्या समेतोऽपि सन् ।
 यो भूमिमल मंडलस्थितियुतो दोषाकरो नक्तचित् ॥
 कर्णाधः कृत दान संततिभूतो यस्यान्य दानाधिकं ।
 दानं वीक्ष्य सुलज्जिता इव दिशां प्रान्तेस्थिता दिग्गजाः ॥
 अन्यैर्नजातुविजितं गुरुशक्तिसारं
 आक्रान्तभूतलमनन्य समानमानं ।
 येनेह बद्धमवलोक्य विराय गांगं
 दूरं खनिग्रहयियेवकलिः प्रयातः ॥
 एकत्रत्य बलेन वारिनिभिनाप्यन्यत्ररुध्वा धनान् ।
 निष्कृष्टासि भटो दूतं विहरत् प्राहाति भीमेन च ॥
 मातंगान् मदवारि निर्झरमुचः प्राप्यानतत् पल्लवात् ।
 तच्चित्रं मदलेशमप्यनुदिनं यः स्पृष्टवाजकचित् ॥
 देलास्त्रीकृत गौडराज्य कमलान् चांतः प्रवेदयाचिरात् ।
 उन्मार्गे मरुमध्यम प्रतिबलैः यो वत्सराजं बलैः ॥
 गौडीयं शरदिदुपाद धवळच्छत्रद्वयं केवलं ।
 तस्मादाहृत तद्यथेपि ककुभां प्रातिस्मितं तत्क्षणान् ॥
 लब्ध प्रतिष्ठितमाचिराय कलिं सुदूरमुत्सार्य शुद्धचरितैर्धरणीतलस्य ।
 कृत्वापुनः कृतयुग श्रियमप्यशेष चित्रं कथं निरुपमः कलिबल्लभोभूत् ॥
 प्राभूत्धर्म परात् निरुपमात् . . . गोविंदराजस्सताम् ॥
 येनात्यंत दयालुनाथ निगलच्छेसादपस्यानतं ।
 खंदेशंगमितोऽपि दर्पविसराद् यः प्रातिकूल्येस्थितः ।
 लीला भ्रूकटिले ललाटफलके यावच्चनालक्ष्यते
 विक्षेपेणविजित्य तावदचिरादाबद्ध गंगपुनः ॥

संधायामु (?) शिलीमुखात् स्वसमयात् बाणासनस्योपरि
 प्राप्तं वर्धितं बंधुजीवं विभवं, पद्माभिदृष्टपन्वितं ।
 सर्वकौत्रमुदीक्ष्य यंशरदंतुं पञ्चनयवपुञ्जरो ।
 नष्टः कापि भयात् तथापिसमर्थं स्वप्नपश्यन्यथा ॥
 यत्पादानति मात्रमेकं शरणानालोक्य लक्ष्मीधिया ।
 दूरान्मालव नायको नयपरो यत्तत्राणं बद्धांजलिः ।
 योविद्वान्वालिनो सहात्पबलवान् स्फुर्धान धत्तेपरान् ।
 नीतेस्सूतिरसौ यदात्म परयो राधिक्य संवदेनम् ॥
 बिम्ब्याग्नेः कटके निविष्टकटकः श्रुत्वाचरैर्यज्ञिजैः ।
 संदेशं समुपागताः ध्रुवमिति ज्ञात्वा धियाप्रेरितः ।
 माराक्षर्वं महीपतिः दृढमगादप्राप्तपूर्वं परैः ।
 यस्येष्टामनुकूल्यन् खलु धनैः पादप्रणामैरपि ॥
 नीत्वा श्रीभवने घना घन घन व्याप्तं परं प्रावृष्टम् ।
 तस्मादगतवान् समं निजबलै रातुंगभङ्गास्तदम् ।
 तत्रस्थस्वकरागतं प्रकृतिभिः निशेषमाकृष्टवान् ।
 विश्लेषैरपि चित्रमानतरिपुञ्जग्राह्यं पल्लवात् ।
 लेखाहार मुखोदितार्थं वक्षसा यत्रान्य वेगीश्वरो ।
 नित्यं किंकरवद् व्यधाद किरतं कर्मः स्वमात्मेच्छया ।
 बाह्यादीष्टतिरस्येन रचिता व्योमाबलभारुचं ।
 धार्त्रीमौक्तिकं मालिकामिव धृता मूर्ध्निस्तरारागणैः ॥

....तेनेद्ब्रह्मदेयोयंस च परमभट्टारक महाराजाधिराज पर-
 मेश्वर श्रीमद्भारवर्षदेवपादानुप्यात परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर पृथ्वीवल्लभ
 प्रभूतवर्ष श्रीगोविंदराजोदेवः ॥

धारावर्ष श्रीवल्लभमहाराजाधिराजस्य पुत्रः रणावलोक श्रीकंभराजः ;
 पुष्पाडऐडेनाडुविषये बद्धनगुप्पेनामग्रामः ; तळवन नगरमधिवसति विजयस्कंधावारे
 —विशदुत्तरेष्ठर्तातेषु [सप्तशतेषु] शकवर्षेषु कार्तिकमास पौर्णमास्यां रोहिणीनक्षत्रे
 सोमवारि कौडकुन्दान्धय सिर्मलगे गुरुगण कुमारनंदि भट्टारकस्यशिष्यः एकवाचार्थगुरुः
 तस्यशिष्यः वर्षमानगुरुःतस्मै तं ग्राममदात् स्वपुत्र श्रीशंकरगण विज्ञापनेन
 श्रीकंभदेव श्रीविजयवसतये तळवन नगरे प्रतिष्ठितायै ॥

The son of Kṛṣṇarāja (who captured the wealth
 of the Chālukyas) was Dhōra, who "leaped over his elder"
 (Gōvinda II). Dhōra imprisoned the Ganga who had proved
 formidable to other kings, defeated the Pallava and the Gauda,
 drove Vatsarāja into the deserts of Maru and captured two

white parasols of the Gauḍa. Such was Dhruva Nirupama. His son was Gōvinda (III) who out of great pity, ordered the Ganga king to be released from prison, but when the Ganga after going back to his own territory, tried to revolt, Gōvinda defeated and reimprisoned him. Gōvinda also defeated the Gūrjaras and the Mēḷavas. In his camp at the foot of the Vindhyaś Mārāsarva came to pay homage. From Śrībhavana after the rainy season, Gōvinda came again to the banks of the Tungabhadra and took the wealth of the Pallava. The lord of Vēṅgi on the written orders of Gōvinda came like a servant and built the high outer fort walls in the city precincts.

Such was Prābhūtarsha Gōvindarājadēva meditating on the feet of Dhārāvarsha dēva. The son of Dhārāvarsha was Raṇāvalōka Kambha rāja, residing at Talavananagara, who granted the village of Badanaguppe in Punṇāḍa Eḍenāḍu in Ś. 730 Kārtika Pournima, Rōhiṇī, Monday to Vardhmāna, of Sirmalage gaṇa. The grant was made at the request of Kamba's son Śankaragaṇṇa.

**XL. PRAMĒYAKAṂĀLA MĀRTĀṆḌA OF
PRABHĀCHANDRA**

गुरुः श्रीनन्दि माणिक्यो नन्दिताशेष सज्जनः ।

वन्दताहुरितैकान्तरजो जैनमतार्णवः ॥

श्री पद्मनन्दि सैद्धान्तशिष्योऽनेक गुणालयः ।

प्रभाचन्द्रश्चिरं जीयात् रत्ननन्दिपदेरतः ॥

श्री भोजदेवराज्ये श्रीमद्धारानिवासिना परापर परमेष्ठि प्रणामार्जितामल-
पुष्पनिराकृत निखिल मल कलंकन श्रीमत्प्रभाचन्द्रपण्डितेन निखिलप्रमाणप्रमेय स्वरूपो-
द्द्योत परीक्षामुख पदमिदं विवृण्वमिति ॥ (Ch. VI.)

**XLI. NYĀYAKUMUDA CHANDRŌDAYA OF
PRABHĀCHANDRA**

माणिक्य नन्दि पदमप्रतिम प्रबोधं

व्याख्याय बोधिनिधिरेष पुनः प्रबंधः ।

प्रारभ्येत सकल सिद्धिविधौ समर्थे ।

मूले प्रकाशित जगत्त्राय वस्तु सार्थे ॥

बोधः कोऽप्यसमः समस्त विषयं प्राप्याकलंकं पदं ।

जातस्तेन समस्त वस्तुविषयं व्याख्यायते तत्पदं ॥

किं नः श्रीगणसृष्टिर्नेदं पदतः प्राप्त प्रभावः स्वयं ।

व्याख्याय प्रतिमं वचो जिनपतेः सर्वात्म भाषात्मकम् ॥

Prabhāchandra was the pupil of Akalaṃka in his boyhood and then the pupil of Māṇikya (*Ratna*) Nandi and Padmanandi. Since Jinasēna II mentions Prabhāchandra as the author of *Chandrōdaya*, Prabhāchandra's date cannot be later than 800 A.D. And since there is no evidence to distinguish the author of *Chandrōdaya* from the author of *Mārtāṇḍa*; the reference to Bhōjadēva of Dhārā is spurious and the later Prabhāchandra, contemporary of Bhōja and Aviddhakarna Padmanandi, cannot be the author, the earlier Prabhāchandra, with whom he might have been confused.

XLII. HARIVAMSA OF JINASENA I

जितात्म परलोकस्य कवीनां चक्रवर्तिनः ।
 कीरसेन गुरोः कीर्तिरकलंकाव भासते ॥
 यामितोभ्युदयेतस्य जिनेन्द्रगुणसंस्तुतिः ।
 स्वामिनो जिनसेनस्य कीर्तिसंकीर्तयत्यसौ ॥
 वर्षमान पुरेणोद्यदादिलोक्तिगमस्तयः ।
 प्रस्फुरन्ति गिरीशांतः स्फुट स्फटिक भित्तिषु ॥ 1—41

 तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः क्षिपन् बभौ कीर्तितकीर्तिषेणः ।
 तदप्रशिष्येण शिवाग्रसौख्याभा ररिष्टनेमीश्वर भक्तिभाविना ॥ 66—33
 स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा धियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।
 यदत्र किंचिद्रचितं प्रसादतः परंपरव्याहृति दोषदूषितम् ॥ 34
 तदा प्रसादास्तु पुराणकोविदाः सृजंतु जंतुस्थिति शक्तिवेदिनः ।
 प्रशस्तवंशो हरिवंश पर्वतः कमे मतिः काल्पतराग्य शक्तिता ॥ 35
 शाकेश्वरदशतेषु सप्तसुादशं पंचोत्तरेषूत्तरां ।
 पार्तीद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीवल्लभे दक्षिणां ।
 पूर्वा श्रीमदवन्तिभूभृविनृपे बत्माधिराजेऽपरां ।
 सौर्याणामार्धमण्डलं जययुते वीरे वराहोवतु ॥ 53
 कल्याणैः पर्ववर्धमान विपुल श्री वर्षमाने पुरे ।
 श्री पार्श्वालय नन्नराजवसतौ पर्याप्तिशेषः पुरा ।
 पश्चाद्वास्तटिका प्रजाप्रजनित प्राज्यार्चनावर्चने ।
 शांतिशांतिगृहे जिनेश रचितो वंशो हरीणामयम् ॥ 54
 व्युत्सृष्टाखिल भेषसंतति बृहस्पुष्पाट संघान्वये ।
 प्राप्त श्री जिनसेन सूरिकाविना लाभाय बोधे पुनः ।
 दृष्टायं हरिवंश पुण्य चरितः श्री पार्श्वतः सर्वतो ।
 व्यप्ताशामुखमण्डलः स्थिरतरः स्थेयात्पृथिव्यां चिरम् ॥ 55

Jinasēna mentions as his gurus Virasēna and Kirtishēna. He wrote this work in Śaka 705 (783 A.D.) when the north was ruled by Indrāyudha, the south by Śrīvallabha, the son of Kṛṣṇa, in the east there was the lord of Avantī, in the west Vatsādhirāja and in Souryamāṇḍala Jaya Vira Varāha.

The work was finished in the Nannarāja Basadi of the Pārśva temple and then in the Śāntinātha temple was worshipped by the people of Daustatikā. Jinasēna belonged to the Bṛhat Punnāṭa Saṅgha.

XLIII. PĀRŚVĀBHYYUDAYA OF JINASĒNA

इति विरचितमेतत्काव्यमावेष्ट्य मेघं ।
 बहुगुणमपदोषं कालिदासस्य काव्यम् ॥
 मलिनितपर काव्यंतिष्ठतादाशशाकं ।
 भुवनमवतु देवः सर्वदामोघवर्षः ॥
 श्रीवीरसेनमुनि पाद पयोज मृगः ।
 श्रीमानभूद्विनयसेन मुनिर्गरीयान् ।
 तच्चोदितेन जिनसेनमुनीश्वरेण ।
 काव्यं व्यधायि परिवेष्टितमेघदूतम् ॥

इत्यमोघवर्षपरमेश्वर परमगुरु श्रीजिनसेनाचार्यविरचित मेघदूत वेष्टित वेष्टिते
 पार्श्वभ्युदये—

Pārśvābhyyudaya is a *vēśhita kāvya*, adapting the lines of Kālidāsa's *Mēghasandēśa* to suit Pārśva story. Jinasēna was prompted to write this by his fellow-student Vinayasēna, the disciple of Virasēna. Jinasēna calls himself the *parama-guru* of Amōghavarsha Paramēśvara.

XLIV. *AMŌGHAVṚTTI* OF ŚĀKAṬĀYANA

ख्याते दृश्ये ॥—VI-3-202.

भूतेऽनद्यतने, ख्याते लोकविज्ञाते, दृश्ये प्रयोक्तुःशक्य दर्शने, वर्तमानाद्यातो-
ल्लेखप्रत्ययोभवति । लिङ्पवादः । अरुणहेवः पाण्डयम् । अदहदमोक्षवर्षोऽग्रातीम् ।
ख्यात इति किं । चकार कटं दैवदत्तः । दृश्ये इति किं । जघान कंसं किल
वासुदेवः । अनद्यतन इति किं । उदगादिदित्यः ॥

Śākaṭāyana—a Śvētāmbara scholar wrote his grammar and a *vṛtti* on it, at the court of Amōghavarsha. The *vṛtti* is named "*Amōghavṛtti*" after the patron. Śākaṭāyana in illustrating the *anadyatana bhūta* tense, refers to the conquest over Pāṇḍyas and the "burning of enemies" by Amōghavarsha.

XLV. VARDHAMĀNA CHARITA OF ASAGA

श्रियंत्रिलोकीतिलकायमाना मात्यन्तिकी ज्ञात समस्त तत्त्वं ।
 उपाततं सन्मतिमुज्ज्वलोकं वन्दे जिनेन्द्रं हतमांहतन्द्रम् ॥
 मुनि चरण रजोभिः सर्वदाभूतधात्र्यां प्रणति समयलम्बैः पावनीभूत मूर्ध्ना ।
 उपशम इवमूर्तः शुद्ध सम्यक्त्वयुक्तः पटुमस्तिरितिनान्ना विश्रुत धावकोभूत् ॥
 तनुमपितनुतां यःसर्वपर्वोपवासैः तनुमनुपमधीः सःप्रापयन् संचिनोति ।
 सततमपि विभूतिं भूयसीमन्नदान प्रभृतिरुपपुण्यं कुंद शुभ्रं यशश्च ॥
 भक्ति परामविरतां समपक्षपाता मातन्वती मुनिनिकाय चतुष्टयेपि ।
 बेरिस्तिरित्यनुपमा भुवितस्य भार्या सम्यक्त्व शुद्धिरिव मूर्तिमती सदाभूत् ॥
 पुत्रस्तयोरसग इत्यवदात कीर्तिं रासीन्मनीषि निबह प्रमुखस्यशिष्यः ।
 चन्द्रांशु शुभ्र यशसोभुवि नागनंदाचार्यस्य शब्द समयाणव पारगस्य ॥
 सद्गुणं दधता स्वभाव मृदुना निःश्रेयस प्रार्थिना ।
 साधूनां हृदयोषमेन शुचिना संप्रेरितः प्रेयसा ।
 एतत्सादर मार्थनंदि गुरुणा सिद्धयै व्यबस्तासगः ।
 कौस्तुकीर्तिनमत्र चारु चरितं श्री सम्मतेः सम्मते ॥

The Vardhamāna Charita was written in the year 910. If it is the Śaka year, A.D. 988 will be too late a date for Asaga as Ponna in his *Śānti-Purāṇa* refers to Asaga as a Kannaḍa poet also. Asaga was the son of Paṭumatī and Vēritti and the disciple of Āryanandin (the disciple of Nāganandin). Asaga was at first a disciple of Bhāvakīrti at Moudgalyaparvata in Śrīnātharājya and then went to Varaṭa in the Chōḷa country where he wrote eight works (*Cat. of Skt. and Pkt. MSS. in C.P. and Berar*, Vol. 22, 111). Asaga's date is probably 852 A.D.

XLVI. GANITASĀRA SAMGRAHA OF MAHĀVĪRA

प्रणिपत्य वर्षमानं विद्यानंदं विश्वगुणनिलयं ¹ ।	
सूरि च महावीरं कुर्वे तद्गणितशास्त्रं तद्वृत्तिम् ॥	I-1
प्रीणितः प्राणि सस्यौघैर्निराति निरवग्रहः ।	
श्रीमतामोघवर्षेण येन स्वेष्टं हिनैषिणा ॥	3
वशीकुर्वज्जगत्सर्वं स्वयं नानुवशः परैः ।	
नाभिभूतः प्रभुस्तस्मात् अपूर्व मकरध्वजः ॥	5
यो विक्रमं क्रांतिं चक्री चक्रकृत क्रियः ।	
चक्रिकाभञ्जनो नाम्ना चक्रिका भञ्जनोजसः ॥	७
विध्वस्तैकान्त ¹ पक्षस्य स्याद्वादन्याय वेदिनः ।	
देवस्य नृपतुंगस्य वर्धतां तस्यशासनम् ॥	8

धान्य परिभाषाः—

विद्धि षोडशकास्तत्र चतस्रः कुडहो भवेत् ।	
कुडहाः चतुरः प्रस्थः चतुःप्रस्थानथाढकम् ॥	36
चतुर्भिराढकैर्द्रोणो मानी द्रोणैश्चतुर्गुणैः ।	
स्यारी मानी चतुष्केण स्यार्यः पंच प्रवर्तिका ॥	37
स्यं चतुर्गुणा बाहः कुम्भः पंच प्रवर्तिका ।	
इतः परं सुवर्णस्य परिभाषा विभाष्यते ॥	38

सुवर्ण परिभाषाः—

चतुर्भिर्गण्डकैर्गुंजा गुंजाः पंच पणोच्यते ।	
धरणं धरणे कर्षः पलं कर्षचतुष्टयम् ॥	
धान्यद्वयेन गुंजैका गुंजायुग्मेन माषकः ।	
माषषोडशकेनात्र धरणं परिभाष्यते ॥	

रजत परिभाषाः—

तद्द्वयं सार्धकं कर्षः पुराणांश्चतुरः पलम् ।	
रूप्ये मागधमानेन ग्राहुस्सरूपान कोविदेः ॥	

लोह परिभाषाः—

कला नामा चतुष्पादाः सपादाः षट्कला यवः ।	
यवैश्चतुर्भिरंशः स्यात् भार्गोशानां चतुष्टयम् ॥	

¹ विध्वस्तैकान्त

ब्रह्मणि भागवत्केन दीनारोऽस्माद्विसंगुणः ।	
द्वौदीनारौ स्ततेरंस्यात् प्राहुर्लौहेन सूरयः ॥	
पलैः द्वादशभित्सार्यैः प्रस्थः पल शतद्वयं ।	
तुला दशतुलाभारः संख्यादक्षाः प्रचक्षते ॥	44
वस्त्राभरणवेत्राणां युगुळान्यत्र विंशतिः ।	
कोटिकान्यंतरं भाष्ये परिकर्माणि नामतः ॥	45

विश्वस्तदुर्नयध्वान्तः सिद्धः स्याद्वादशासनः ।
विद्यानंदो जिनोजीयात् वादीन्द्रोऽमुनिपुंगवः ॥ III-2

Mahāvira, the author of this mathematical work, was the disciple of Vidyānanda Vādindra and the teacher to Amōghavarsha. Amōghavarsha had the titles Dēva, Nṛpatuṅga, Chakrikābhanjana, etc. Mahāvira gives some account of the coins, weights and measures of his time.

Grain—

4 Kuḍuhas	= 1 Prastha
4 Prasthas	= 1 Āḍhaka
4 Āḍhaka	= 1 Drōṇī
4 Drōṇī	= 1 Mānī
4 Mānī	= 1 Khāri
5 Khāri	= 1 Pravartika (†)
4 Pravartika	= 1 Vāha
5 Pravartika	= 1 Kumbha

Gold—

4 Gaṇḍaka	= 1 Gunja
5 Gunjas	= 1 Paṇa
2 Dharaṇas	= 1 Karsha
4 Karsha	= 1 Pala
2 Dhānyas	= 1 Gunja
2 Gunjas	= 1 Māsha
16 Māshas	= 1 Dharaṇa

Silver—

2½ (Dharaṇas †)	= 1 Karska
4 Palas	= 1 Purāṇa (according to Māgadha weights)

Metal—

4 Pādas	= 1 Kala
6 Kalas	= 1 Yava
4 Yavas	= 1 Amśa
4 Amśas	= 1 Bhāga
6 Bhāgas	= 1 Drakshu (Drachma)
2 Drakshus	= 1 Dināra (Dinārieus)
2 Dināras	= 1 Stātēra (Stater)

XLVII. MAHĀPURĀṆA OF JINASĒNA II

कवयः सिद्धसेनाद्या वयं च कवयोमताः ।
 मणयः पद्मरागाद्यः ननुकाचोपिमेचकः ॥
 यद्वचोदर्पणे कृत्स्नं वाङ्मयं प्रतिबिम्बितम् ।
 तान्कवीन्बहुन्मन्येऽहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥
 नमः पुराणकारिभ्यो यद्वत्क्राब्जे सरस्वती ।
 येषामन्य कवित्वस्य सूत्रपातायितं वचः ॥
 प्रवादि करियूथानां केसरी नय केसरः ।
 सिद्धसेन कविर्जीयात् विकल्पनखरांकुरः ॥
 नमस्समंत भद्राय महते कवि वेधसे ।
 यद्वचो वज्रपातेन निर्भिन्नाः कुमताद्रयः ॥
 कवीनां गमकानां च वादिनां वाग्मिनामपि ।
 यशः सामंतभदीयं मूर्ध्नि चूडामणीयते ॥
 श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपः श्री दासमूर्तये ।
 कंठीरवायितं येन प्रवादीभप्रभेदिने ॥
 विदुष्वणीषु संसत्सु यस्य नामापि कीर्तितं ।
 निस्त्वयति तद्रवं यशोभद्रः सपातुनः ॥
 चंद्रांशु शुभ्र यशसा प्रभाचंद्रकविस्तुवे ।
 कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाह्लादितं जगत् ॥
 यदा कल्पमनाम्लायि(नि) सतां शेखरतां गतं ।

शीतीभूत जगद्यस्य वाचाराध्य चतुष्टयम् ।
 मोक्षमार्गं समापन्नः शिवकोटिमुनीश्वरः ॥
 काव्यानुचितनेयस्य जटाः प्रबल वृत्तयः ।
 अर्थान्स्मानुवदंतीव जटाचार्यः सनोवतात् ॥
 धर्म सूत्रानुगा हृद्या यस्य वाङ्मणयोमला ।
 कयालंकारतां भेजुः क्वाणभिधुर्जयत्यसौ ॥
 कवीनां तीर्थकृद्देवः कितरां तत्र वर्ण्यते ।
 विदुषां वाङ्मलध्वंसि तीर्थं यस्य वचोमयम् ॥
 भट्टाकलंक श्रीपाल पात्रकेसरिणां गुणाः ।
 विदुषां हृदयारूढा हारयंतति निर्मला ॥
 कवित्वस्य परासीमा वाग्मिन्त्वस्य परंपदं ।
 गमकत्वस्य पर्यन्तो वादिसिंहोर्च्यतेनकैः ॥

श्री वीरसेन इत्यात् भट्टारकपृथुप्रथः ।
 सनः पुनातु पूतात्मा कविहृन्दारको मुनिः ॥
 लोकवित्त्वं कवित्वं च स्थितं भट्टारके द्वयं ।
 वाञ्छिता वासिमता यस्य वाचा वाचस्पतेरपि ॥
 सिद्धान्तोप निबद्धान् विधातुर्महुरोश्चिरं ।
 मन्मनः सरसि स्थेयान् मृदुपाद कुशेशयम् ॥
 धवळां भारतीं तस्य कीर्तिं च विधुनिर्मलां ।
 धवळीकृत निःशेष भुवनां तं नमाम्यहम् ॥
 जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमयोर्विधिः ।
 जयसेनगुरुः पातु बुध वृन्दाग्रणिः स नः ॥
 सपूज्यः कविभिर्लोकैः कवीनां परमेश्वरः ।
 वागर्थं संग्रहं कृत्स्नं पुराणं यः समग्रहीत् ॥

I-60

.. ..

तदापीदमनुस्मर्तुं प्रमविष्यन्ति धीधनाः ।
 जिनसेनाग्रजाः पूज्याः कवीनां परमेश्वरः ॥

153.

.. ..

इत्थं स पृथिवीमभ्यात् पारस्त्यान् निर्जयन्तृपान् ।
 प्रतस्थेदक्षिणामाशां दाक्षिणात्य जिगीषया ॥ XXVII-77
 यतोयतोबलं जिष्णोः प्रचलत्युद्धनायकं ।
 ततस्ततः समामन्ता नमन्त्यानम्रमौल्यः ॥
 त्रिकळिगाधिपा नौशान् कच्छाग्र विषयाधिपान् ।
 प्रातरान् केरळान् चोरान् पुष्पाटांश्च व्यजेष्टसः ॥
 कूटस्थानौलिकान्श्च स माहिषक मेकुरान् ।
 पाण्डयानतरपांड्यांश्च दण्डेन वशमानयत् ॥
 सप्तगोदावरीं तांर्त्वा पश्यन्गोदावरिं शुचिं ।
 सस्त्रीरांश्च प्रवेणींश्च व्यतीयाय समं बलैः ॥
 कर्णाटकान् स्फुटाटोप विकटोद्भट वेषकान् ।
 हरिद्राजन ताम्बूल प्रियान् प्रायो यशोधनान् ॥
 आंध्रान्ध्रप्रहारेषु कृतलक्ष्यान् कदर्यकान् ।
 पाषाण कठिणानंगर्गपरं हृदयैरपि ॥
 करग्रहेणसंपीड्य दक्षणाशां वधूमिव ।
 प्रसभं हृततत्सारो दक्षिणाब्धिभगात्प्रभुः ॥

98

अथ तस्मिन् वनाभोगे सैन्यमावसयद्विभुः ।

वैजयन्त महाद्वार निकटैबुनिभेस्तटे ॥

103

लेभेऽभेद्यसुरश्छदं वरतनोग्रैवेयकं च स्फुरद्- ।

चूडारत्नमुदंशु दिव्य कटकान् सूत्रं च रत्नोज्ज्वलं ।

सद्गैरिति पूजितः स भगवान् श्रीवैजयन्त्यार्णवे ।

द्वारेण प्रति सन्निवृत्य कटकं प्राविशदुत्तारणम् ॥

167

Jinasēna II mentions great Jaina scholars who preceded him :—Siddhasēna, Samantabhadra, Śrīdaṭṭa, Yaśōbbhadra, Prabhāchandra (of *Nyāyakumuda Chandrōdaya*), Śivakōṭi Jaṭāchārya, Kāṇabhikṣhu (of *Kathālamkāra*), Dēva, Bhaṭṭākaḷamka, Śrīpāla, Pātrakēsari, Vādisimha, Virasēna (who put Vāchaspaṭi to silence), Jayasēna Kavi Paramēsvara.

In enumerating the conquests of Bharata, Jinasēna mentions the following southern kingdoms :—Trikaṇṇiṅga, Auśa, Kachhāndhra, Prātara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa, Kūṭastha-Auḷika (Āluka ?), Māhishaka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara Pāṇḍya. Having crossed the *Sapta Gōdāvarī*, he saw the *Gōdāvarī* and then crossed the *Sannīra* and *Pravēṇī*. He defeated the *Karṇāṭakas* who wore strange dress and were fond of turmeric and betel-leaves. The *Āndhras* and *Ṭadaryakas* were captured and a tribute was levied from the south. Then the victor came to *Vaijayantamahādvāra* near the sea (*Banavāsi*).

XLVIII. JAYADHAVALA TĪKĀ OF JINASĒNA II

इति श्रीवीरसेनीया टीकासूत्रार्थबोधिनी ।
 मटग्रामपुरे श्रीमद्वृज्वरार्थानुपालिते ॥
 फाल्गुणेमासपूर्वाह्णे दशम्यां शुक्ल पक्षके ।
 प्रवर्धमानपूजायां नन्दीश्वरमहोत्सवे ॥
 अमोघवर्षराजेन्द्र प्राज्यराज्य गुणोदया ।
 निष्ठित प्रचयंयायादाकल्पांत मनस्विका ॥
 षष्ठिरेव सहस्राणि ग्रंथानां परिमाणतः ।
 श्लोकेनानुष्ठुभेनात्र निर्दिष्टान्युनु पूर्वशः ॥
 विभक्तिः प्रथमस्कंधो द्वितीयः संक्रमोदयः ।
 उपयोगश्च शेषास्तु तृतीयस्कंध इष्यते ॥
 एकाक्षष्टि समधिक सप्तशताब्देषु शकनरेंद्रस्य ।
 समतंतेषु समाप्ता जयधवळा प्राभृतव्याख्या ॥
 गाथा सूत्राणि सूत्राणि चूर्णीसूत्रंतु वार्तिकम् ।
 टीका श्री वीरसेनीयाऽशेषापद्धति पंजिका ॥
 श्री वीरप्रभुभाषितार्थघटना निर्लोडितान्यागम ।
 न्याया श्री जिनसेन सन्मुनिवरै रादेशितार्थःस्थितिः ॥
 टीका श्री जयचिह्नितोर धवळा सूत्रार्थ संबोधिनी ।
 स्थेयादारविचंद्रमुज्ज्वलतमा श्रीपाल संपादिता ॥ .

Jinasēna wrote this gloss on the work of Virasēna in
 Ś. 759, Phālguna Śuddha Daśami Nandīśvara festival day,
 when Amōghavarsha was ruling. The work was finished in
 Maṭagrāma in the jurisdiction of Gūrjarārya.

**XLIX. PRAŚNŌTTARA RATNAMĀLIKĀ OF
AMŌGHAVARSHA**

प्रणिपत्य बर्धमानं प्रश्नोत्तर रत्नमालिकां वक्ष्ये ।
 नागनरामरवंधं देवं देवाधिपं वीरम् ॥
 कः खलु नालंक्रियते दृष्टादृष्टसाधन पृटीयान् ।
 कण्ठस्थितया विमल प्रश्नोत्तर रत्नमालिकया ॥
 नळिनीदलगत जललवतरलं किं धनमथायुः ।
 के शशधर करविकरानुकारिणः सज्जनाएव ।
 दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यं ।
 त्यागमहितं च वित्तं दुर्लभमेतच्छुभं ॥
 इति कण्ठगतविमला प्रश्नोत्तर रत्नमालिका येषां ।
 ते मुक्ताभरणा अपि विभान्ति विद्वत्समाजेषु ॥
 रचिता सितपट गुरुणा विमला विमलेन रत्नमालेव ।
 प्रश्नोत्तर रत्नमालेयं कण्ठगता कं नभूषयति ॥

 विवेकात्यक्त राज्येन राज्ञेयं रत्नमालिका ।
 रचितामोघवर्षेण सुधिया मदलंकृतिः ॥

This work has been attributed to various authors like Śaṅkarāchārya and Vimalā, but Tibetan authorities and the last verse attribute it to Amōghavarsha, who is said to have abdicated his kingdom. Probably this abdication took place after the king had sacrificed his left finger in order to avert some national calamity (*E.I.*, 18, *Sanjan grant*).

L. KAVIRĀJAMĀRGA OF NĪPATUMGA

ಶ್ರೀ ತಳ್ತುರದೊಳ್ ಕೌಸ್ತುಭಜಾತದ್ಯುತಿ ಬಳಸಿ ಕಾಂಡಪಟದಂತಿರೆ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿನಾವನನಗಲಳ್ ನೀತಿಸಿರಂತರನುದಾರನಾ ನೃಪತುಂಗಂ || I-1
ಕೃತಕೃತ್ಯಮಲ್ಲನಪ್ರತಿಹತ ವಿಕ್ರಮನೊಸೆದು ವೀರನಾರಾಯಣನ |
ಪೃತಿತಯಧವಳಂ ನಮಗೀಗ ತರ್ಕತೋಪಸ್ಥಿತ ಪ್ರತಾಪೋದಯಮಂ ||
I-2

ಶ್ರುತದೊಳ್ಬಾವಿಸಿ ನೋಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಸತತಂ ಕವಿವೃಷಭರಾಪ್ರಯೋಗಂಗೆ
ಕೊಳಂ |
ಕೃತಪರಿಚಯ ಬಲನಪ್ಪನತಿಶಯಧವಳನ ಸಭಾಸದರ್ ಮನ್ನಿಸುವರ್ ||
I-5

.. ..
ಮಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗಬ್ಬಂಗಕೊಳಗಣಿತಗುಣ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯ ಸಂಮಿಶ್ರಿತಮಂ |
ನಗದಿಸುವರ್ ಗದ್ಯಕಥಾ ಪ್ರಗೀತಿಯಿಂ ತಚ್ಚಿರಂತನಾಚಾರ್ಯರ್ಕಳ್ ||
I-27

ವಿಮಲೋದಯ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಮೇತ ಜಯಬಂಧು
ದುರ್ವಿನೀತಾದಿಗಳೇ |
ಕ್ರಮದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟು ಗದ್ಯಾಶ್ರಮಪದ ಗುರು ತಾ ಪ್ರೀತಿಯಂ
ಕೈಕೊಂಡರ್ || I-29

.. ..
ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಕವೀಶ್ವರ ಪಂಡಿತಚಂದ್ರ ಲೋಕಪಾಲಾದಿಗಳಾ |
ನಿರತಿಶಯ ವಸ್ತು ವಿಸ್ತರ ವಿರಚನೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ತದಾದ್ಯಕಾವ್ಯಕೈದುಂ ||
I-33

.. ..
ಕಾವೇರಿಯಿಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿ ವರಮಿರ್ಪ ನಾಡದಾ ಕನ್ನಡದೊಳ್ |
ಭಾವಿಸಿದ ಜನಪದಂ ವಸುಧಾವಳಯ ವಿಲೀನ ವಿಶದ ವಿಷಯ ವಿಶೇಷಂ ||
I-36

ಅದಟೊಳಗಂ ಕಿಸುವೊಲಲಾ ಎದಿತ ಮಹಾಕೊಪಣ ನಗರದಾ
ಪುಣಿಗಿಣಿಯಾ |
ಸದಭಿಷ್ಟತಮಶ್ರೇಂಕುಂದದ ನಡುವಣ ನಾಡೆ ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳ್ ||
I-37

ಪದನಟಾದು ನುಡಿಯಲುಂ ನುಡಿದುದನಟಾದಾರಯಲು ಮಾರ್ಪರಾ
ನಾಡವರ್ಗಳ್ |
ಚದುರರ್ ನಿಜದಿಂ ಕುಟಾತೋದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಪ್ರಯೋಗ ಪರಣಿತ
ಮತಿಗಳ್ || I-38

ಅತಿಶಯ ಪ್ರತಿಭಾವಿಭವಂ ಮಹಾಚತುರ ವೃತ್ತಿನಿತಾಂತಮನಾಕುಳಂ ।
ಪ್ರತಿವಿತರ್ಕಿತ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಾಶ್ರಿತ ಮಹಾನ್ಯಪತುಂಗಸಭಾಸದಂ ॥

III-220

ನಿರವದ್ಯಾನ್ವಯನುದ್ಭವನುದ್ಭವತ ಮಹಾಕ್ಷೇರಾಬ್ಧಿ ಡಿಂಡೀರ ಪಾಂ ।
ಡುರ ಮಾಕ್ರಾಂತ ಸುಶೈಲಸಾಗರಧರಾಶಾ ಚಕ್ರವಾಳಾಂ ಬರಂ ।
ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಪ್ರಭೂತಿಜಯಶಂ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲವೃದ್ಧಾಹಿತಂ ।
ಪರಮಾನಂದಿತ ಲೋಕಮೊಪ್ಪೆ ನೆಲಗೊಳ್ಳಾ ಚಂದ್ರತಾರಂಬರಂ ॥

III-237

ಇದು ಪರಮ ಸರಸ್ವತೀ ತೀರ್ಥಾವತಾರ ನೃಪತುಂಗದೇವಾನುಮತ
ಮಪ್ಪ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಂ.

This is the earliest extant Kannada poetic work and is attributed to Nṛpatuṅga Amōghavarsha though it might have actually been written by Śrīvijaya or Kaviśvara, a courtier of the king. Kārṇāṭaka extended from the Kāverī to Gōḍāvarī and four important centres were Kisuvoḷal, Kopaṇa, Puṛigere and Onkunda. Previous authors like Vimāla, Udaya, Nāgārjuna, Jaṇabandhu, Durvinīta, Śrīvijaya, Kaviśvara, Paṇḍitaachandra, and Lōkapāla are mentioned.

LI. KALYĀNAKĀRAKA OF UGRĀDITYA

पादाख्यः पादपूज्यार्चिताय नम्यंशीतं चांजनं सिद्धसेनैः ।
 अक्ष्मे मृदास्तर्पणं श्रीजटाक्षैर्विख्यातैर्हृष्टिसंहारकाले ॥

 श्रीनेत्राचार्यादशषागमज्ञाद् ज्ञात्वा दोषान् दोषजानुप्ररोगान् ।
 तद्द्वेषज्यप्रक्रमंचापि सर्वं प्राणापायादेतदुद्धृत्य नीतम् ॥
 शालाक्यं पादपूज्यं प्रकर्तितमधिकं शल्यतन्त्रांच पात्र- ।
 स्वामिप्रोक्तं विशेषग्रहं शमनधीः सिद्धसेनैः प्रसिद्धः ॥
 काये यासाचिकित्सा दशरथगुरुभिर्मैघनादैः शिशूनां ।
 वैद्यं बृह्यंच दिव्यामृतमपि कथितं सिंहनादैः सुनींद्रैः ॥
 अष्टांगमध्यखिलमत्र समंतभेदः प्रोक्तं सविस्तरवचोविभवैर्विशेषात् ।
 संक्षेपतो निगदितं तदिहात्मशक्या कल्याणकारकमशेषपदार्थयुक्तम् ॥
 वैगीशत्रिकर्किणं देशजननं प्रस्तुत्य सानूक्तता ।
 प्रोद्यद्गुह्यलता विताननिरतैः सिद्धैस्सविद्याधरैः ।
 सर्वमंदरं कंदरोपमगुहा चैत्यालयालंकृतं ।
 रम्येरामगिरौ गिरौ विरचितं शास्त्रं हितं प्राणिनाम् ॥
 भूयाद्वात्रीममस्ता चिरतरमनुलान्युत्सवाद्वासमाना ।
 जीयादमौजिनम्यं प्राविमलं विलसद्द्रव्यतत्त्वैकधामा ।
 पायाद्वाजर्धिराजः सकलं वसुमतां जैनमार्गानुरक्तः ।
 स्थेया जैनेन्द्रवैद्यं शुभकरमस्त्रिलं प्राणिनां मान्यमेतत् ॥

 जीयाल्ललितकीर्त्याख्यो मद्रुर्मुनिपुंगवः ।
 देवचंद्रयतींद्राख्यो दयापालप्रसन्नधीः ॥
 उक्तानुक्तपदार्थशेषमस्त्रिलं संगृह्य सर्वान्मनां ।
 वक्तुं सर्वविदां प्रणीतनरुदांकं कोवासमर्थः ॥
 इत्येवं सुविचार्यं वज्रितमपि प्रहृष्टं शास्त्रं बुधैः ।
 पारं सन्पुरुषः प्रयात्यरमतो वक्ष्यामि संक्षेपतः ॥
 म्भानं रामगिरौद्रं सदृशः सर्वार्थसिद्धिप्रदं ।
 श्रीनेदि प्रभवोऽखिलागमविधिः शिक्षाप्रदानं सर्वदां ।
 प्राणापाय निरूपितार्थमस्त्रिलं सर्वज्ञं संभाषितं ।
 सामग्रीं गुणताहिं सिद्धिमधुना शास्त्रं स्वयं नान्यथा ॥
 श्रीं विष्णुराजपरमेश्वरमाळमाला संलालितांघ्रियुगुळः सकलागमज्ञः ।
 आलापनीयमाणनुज्ञतसन्मुनींद्रः श्रीनेदिनेदितगुरुर्जितोहम् ॥

तस्याज्ञयाविबिध भेषजदानसिद्धैः सद्देशवत्सलतपः परिहारणार्थं ।
 शास्त्रं कृतं जिनमतोद्धत मेतदुद्यत् कल्याणकारकमिति प्रथितं धरायाम् ॥
 इत्येतदुत्तुरमुत्तरमुत्तमज्ञः विस्तीर्णमस्तुयतमस्त समस्तदोषान् ।
 प्राग्भाषितं जिनवरैरघुनामुनीन्द्रोऽग्रादिह्य पंडित महागुरिभिः प्रणीतम् ॥
 इति जिनवत्कनिर्गत सुशास्त्र महाबुद्धिभिः ।
 सकल पदार्थं विस्तृत तरंग कुलाकुलकः ।
 उभयभवार्थसाधन तरुद्वय भासुरतो ।
 निस्तमिदं हि शीकरनिभं जगदेकहितम् ॥
 इत्युग्रादित्याचार्यं विरचितं कल्याणकारकस्समाप्तः ॥

This medical work was written by Ugrādityapaṇḍita at Rāmagiri in Vengīśa Trikālāṅga (?). His teacher was Śrinandyāchārya who was worshipped by Śrīviśṇurāja (probably Viśṇuvardhana, the Eastern Chālukya, a subordinate of Amōghavarsha, who is referred to as Rājādhirāja, interested in Jainism). Ugrāditya also refers to Lalita Kīrti, Devachandra and Dayāpāla. One Dayāpāla lived in the eleventh century. The authorities quoted by Ugrāditya are Meghanāda, Simhanāda, Pūjyapāda, Samantabhadra, Siddhasena and Pātrasvāmi.

LII. NAṬA CHAMPU OF TRIVIKRAMA BHATṬA

जयति मधुसहायः सर्वसंसारवल्ली
 जनन जरठकन्दः कोऽपिकन्दर्पदेवः ।
 तदनु पुनरर्पागोत्संग संचारितानां
 जयति तरुणु योषि ल्लोचनानां विलासः ॥
 अस्ति शाण्डिल्यनाम्नो महर्षेर्वशः ।
 तेषां वंशे विशदयशसां श्रीधरस्यात्मजोभूत् ।
 देवा (नेमा) दित्यः स्वर्मातविकसद्देवविद्याविवेकः ।
 उत्कल्लोलां दिशिदिशिजना कीर्तिपीयूषसिधुं ।
 यस्याद्यापि श्रवणपुटकैः कूणिताक्षाः पिबन्ति ॥
 तैस्तैरात्मगुणैरेन त्रिलोक्यास्तिलकायितम् ।
 तस्मादस्मि सुतोजातो जाड्यपात्रं त्रिविक्रमः ॥ I-20

.. .. .

इति श्री त्रिविक्रमभट्ट विरचितायां दमयन्तीकथायाम् हरचरणसरोजिकायां—

Trivikramabhaṭṭa was the son of Nemāditya the composer of the Bāgumra grant of Indra III in 915 A.D. **Kandarpa** probably is an allusion to Raṭṭakandarpa Indra III.

LIII. CHANḌAKAUŚIKA OF KṢĒMĒŚVARA

नान्यन्ते सूत्रधारः :—

अलमति विस्तरेण । आदिष्टोस्मि दुष्टामात्य बुद्धि वायुराऽलम्भ्य सिंह्रंहसा
श्रूभंग लीलासमुद्धृताशेष कण्टकेन, समर सागरान्तर्ध्रमद्भुजादण्ड मन्दराकृष्ट लक्ष्मी-
स्वयंवर प्रणयिना श्री महीपालदेवेन । यस्येमां पुराविदः प्रशस्त गाथामुदाहरति . . .

यः संश्रित्य प्रकृतिगहनामार्थं चाणक्यनीतिं ।

जित्वानन्दान् कुसुमनगरं चंद्रगुप्तो जिगाय ।

कर्णाटस्वं ध्रुवमुपगतानय तानेव हंतुम् ।

दौर्दर्पाढ्यः स पुनरभव ष्छ्रीमहीपालदेवः ॥

येनादिश्य प्रयोगं धनपुलकभृता नाटकस्यास्य हर्षात् ।

वस्त्रालंकार हेम्रां प्रतिदिनमकृशाराशयः संप्रदत्ताः ॥

तस्य क्षत्रप्रभूतेः भ्रमतु जगदिदं कार्तिकेयस्य कीर्तिः ।

पारे क्षीराख्यसिंधोरपि कवि यशसा सार्धमग्रेसरेण ॥

LIV. CHITALDRUG INSCRIPTION OF
AMOGHAVARSHA II

ಸ್ವಸ್ತೃಮೋಘವರ್ಷದೇವ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕರ ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮಾಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂ ಬರಂ
ಸಲುತ್ತುಮಿರೆ—

ಸಕನ್ಯಪ ಕಾಳಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳ್ ಲರ್ಶನೆಯ ಹೇವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರಂ
ಪ್ರವರ್ತಿಸೆ, ತದ್ವರ್ಷಾಭ್ಯಂತರ ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳದಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ
ದಂದು ರಟ್ಟಿಭೂಪರ ವಂಶಾವಳಿ—

ಅಜಸುತನತ್ರಿಯತ್ರಿಯ ಸುತಂ ಶಶಿ, ಸೋಮಸುತಂ ಬುಧಂ ಬುಧಾ
ನ್ವಜನಚಿತಂ ಪುರೂರವನುದಾರ ಪುರೂರವ ನಂದನಂ ಜಗ
ದ್ವಿಜಿತ ಮಹಾಬಳಂ ನಹುಷಂ ನಹುಷಂಗೆ ಮಗಂ ಯಯಾತಿ ಭೂ
ಭುಜನಮಳಂ ಯಯಾತಿಗೆ ಮಗಂ ಯದು ಯಾದವರಾದರಾತನನ್ನಜರಾ ||
ಯಾದವಕುಲರೊಳ್ಪೊಲರುಂ ಮೇದಿನಿಯಂ ಸುಖದಿ ನಾಲ್ದರವರಿಂ
ಬಳಿಯಂ |

ಶ್ರೀದಯಿತಂ ದಂತಿಗನುದಿತೋದಿತಮಾದಾತನಿಂವನವಿಲ ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯೊಳ್ ||

ದಂತಿಗನ ಪುತ್ರರುಂ ರಾಜ್ಯಾಂತರಮಾದಂದು ಕನ್ನರಂ ಕಿಜಾಯಮ್ಮಂ |
ಸಂತಾನದೊಳಿಟ್ಟು ಬಳಿಕಂ ತಾತನ ತನಯನೊಪ್ಪೆ ನಿರುಪಮದೇವಂ ||
ಅ ನಿರುಪಮಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿದನಾನತ ರಿಪುನ್ಯಪ ಕದಂಬಕಂ ಜಗತುಂಗಂ |
ತಾನಾ ಜಗತುಂಗನ ಮಗ ನೀನೆಲದೊಳ್ಳೆಗಟ್ಟಿ ನಮೋಘವರ್ಷ
ಮಹೀಶಂ ||

ನೆಗಲ್ಪಿದ್ವರ್ಷಮೋಘವರ್ಷನ ಮಗನೆಂತುಂ ದೇವನೆನಿಸಿದಾ ದೇವನ ಪೆ- |
ಮಗ ನಿಂದರನಾತಂ ಕಲಿಯುಗದೊಳ್ ಜಾಗಿಯೆನಿಸಿದಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ||
ಇಂದಿರನ ಮಗಂ ದೇವಂ ತಂದೆಯವೊಲ್ಗೆಟ್ಟ ದೇವರಾಜ ಸುತಂ ತಾ |
ನಿಂದರನಾತನ ಮಗನಭಿವಂದಿತ ನಿಲುವಕನ್ನರಂ ಧರ್ಮಪರಂ ||

....ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಸಾಮಂತಾಧಿಪತಿ
ರಣರಂಗಭೂರಿಶ್ರವಂ ಕಾಯ್ಪರ ಜವಂ ಪ್ರತಿಬಲದಗ್ಗಲ ರಿಪುಗೆ ನಿಪ್ಪಸರಂ
ಕಲಿಯುಗರಾಮಂ ಜಯದುತ್ತರಂಗನತಿರಥಮಲ್ಲಂ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಶೂದ್ರಕಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಕನ್ನಯಂ ಕದಂಬಳಿಗೆ ಸಾಯಿರಮುಮಂ ನಿಧಿನಿಧಾನ ನಿಕ್ಷೇಪದಂಡಂ
ಮೊದಲಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯಪ್ರತಿಪಾಳನಂ ಗೈಯ್ದಾಳುತ್ತಿರೆ ಕಾಕಂಬಾಟ
ಪಂಚಮಟಸ್ಥಾನಮುಂ ಗಾವುಂಡಂ ಕಂಭಯ್ಯನುಂ.... ಗೊಗ್ಗಿಯ ದೇಗುಲದ
ಧರ್ಮರಾಶಿ ಭಟಾರರ ಕಾಲಂಕರ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ.

ಪಳೆಯಾಱಿಱೋಡ್ವೇವನಾಟಂದಿಱುದು ಮಡಿಪಿದೊಂ ಪಾಂಡ್ಯನಂದಂ
 ಗಳ ಕೊಂದಂ ವೇರನಂ ಶ್ರೀ ಪುರಮೋಳಿಱುದೊಂದ್ರಾತ್ಮಜಂ ಪಲ್ಲವ
 ಕಳಱುದು(?) ನೆಗಟ್ಟರೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟಾನ್ವಯರ್ಕ್ಕಳ್ ||

The record of Amōghavarsha II, dated Ś. 859 (937 A.D.)
 Hēṇṇambi, Bhādrapada bahula, Newmoonday, Thursday, gives
 the genealogy of the Raṭṭas :

Dantiga
 |
 Kannara
 |
 Nirupama
 |
 Jagatunga
 |
 Amōghavarsha
 |
 Dēva
 |
 Indara
 |
 Deva
 |
 Indira
 |
 Iṛiva Kannara

This Iṛiva Kannara or Kannayya had the titles Raṇaranga-
 bhūriśrava, Kaliyuga Rāma, Jayaduttaranga, Atirathamalla,
 was ruling Kadambalige 1000 and gave a grant to Dharmarāṣi
 Bhatarar of Goggi's temple. A mutilated verse at the end
 mentions some exploits of Rāshtrakūtas: Deva killed the
 Pāṇḍya princes at Paleyar; the son of Indra killed a Vira at
 Śrīpura; the Pallavas were also defeated. ✓

LV. ĀDIPURĀṆA OF PAMPA

ದುಂದುಭಿ ಗಭೀರ ನಿನದಂ ದುಂದುಭಿ ಸಂವತ್ಸರೋಧ್ಯವಂ ಪ್ರಕಟ
ಯಶೋ |

ದುಂದುಭಿ ಸಿಂಹಾಸನ ಸುರದುಂದುಭಿ ಪತಿಚರಣ ಕಮಲಭೃಂಗಂ
ಪಂಪಂ || I-33

ಶಕವರ್ಷಮೆಂಟುನೂರಿಕ್ಕೆ ಕಡೆಯೊಳವತ್ತುಮೂಜು ಸಂದಂದು ಜಗ |
ತ್ವಕಟ ಪ್ಲವ ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕಂ ಮುದಮನೀಯೆ ನಂದೀಶ್ವರ
ದೊಳ್ || 16-76

ಸಿತಪಕ್ಷದ ಪಂಚಮಿ ದಿನ ಪತಿವಾರಂ ಶುಭದ ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ-
ನ್ನಿತಮಾಗೆ ನೆಗಟ್ಟುದೀ ಮತ್ಯತಿ ಜಗದೊಳ್ ಪುದಿದು ಸಾಗರಾಂತ
ಕ್ಷೀತಿಯಂ || 77

LVI. VIKRAMĀRJUNA VIJAYA OF PAMPA

ಶ್ರೀಮಚ್ಚಳುಕ್ಕವಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ವೋಮಾಮೃತಕಿರಣನಿಪ
ಕಾಂತಿಯನೊಳಕೊಂ |
ಡೀ ಮಹಿಯೊಳಾತ್ಮವಂಶ ಶಿಖಾಮಣಿ ಜಸಮೆಸೆಯೆ ಯುದ್ಧಮಲ್ಲಂ
ನೆಗಟ್ಟಂ ||

ಆತಂ ನಿಜಭುಜಬಲ ವಿಖ್ಯಾತನುಮೆನೆಯಾಳ್ವನಧಿಕಬಲನವನಿಪತಿ |
ವ್ರಾತ ಮಣಿಮಕುಟ ಕಿರಣದ್ಯೋತಿತ ಪಾದ ಸಸಾದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ||

ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಲ್ಲ ಮಹೀಪತಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿದನಖಿಲ |
ಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲ ಮೌಳಿ ಮಣಿಕಿರಣಾಪಾಳಿತ ನಖಮಯೂಖ ರಂಜಿತ ಕಿರಣಂ ||
ಅರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಂ ಸುಂದರಾಂಗನತ್ಯಂತ ವಸ್ತುವಂ ಮದಕರಿಯಂ |
ಭರದಿಂ ಪಡೆವಡೆಗುರ್ಬಿದ ಕರವಾಳೆನೆ ತೋಟಾ ನೃಪತಿ ಗೆಲ್ಲಂ ಗೊಂಡಂ ||
ನಿರುಪಮದೇವನ ರಾಜ್ಯದೊಳರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬವಂ ವಿಷಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳಂ |

ಬೆರಸೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗರ್ವದೆ ಬರೆಯಿಸಿದಂ ಪೆಸರನಖಿಲ ದಿಗ್ವಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ||
ಅರಿಕೇಸರಿಗಾತ್ಮಜರನರಪಶಿರೋದಳನಪರಣಿತೋಗ್ರಾಸಿಭಯಂ |
ಕರರೀಕಲಿಯಾರ್ವರೊಳಾದೊರೆಯೆನೆ ನರಸಿಂಹ ಭದ್ರದೇವರ್
ನೆಗಟ್ಟರ್ ||

ಬಲ್ಪರಿಕೆಯೊಳರಿನೃಪರ ಪಡಲ್ಪಡೆ ತಪ್ಪಿಟಾದು ರಣದೊಳಾ ವಿಕ್ರಮಮಂ |
ಸೋಲ್ಪಿನಮಾ ವರ್ಜಿಸಿದಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡರಿಕೆಗಳಗಂಗಳೊಳೇತಂ ||
ವನಧಿಪರೀತ ಭೂತಳದೊಳೇತನೆ ಸೋಲದ ಗಂಡನೆಂಬ ಪೆಂ |

ಪಿನ ಪೆಸರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದುದಮಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ರಮದಿಂದೆ ನಿಂದ ಗು |
ವೆನಲಿಜಿದಾಂತರಂ ಮೊಸಳೆಯಂ ಪಿಡಿವಂತಿರೆ ನೀರೊಳೊತ್ತಿ ಭೀ |
ಮನನತಿ ಗರ್ವದಿಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮೆಯ್ಯಲಿ ಬದ್ದೆಗನೆನ್ನನಾವನೋ ||

ಆ ಬದ್ದೆಗಂಗೆ ವೈರಿತಮೋಬಲದಶತಕರಂ ವಿರಾಜಿತ ವಿಜಯ |
ಶ್ರೀ ಬಾಹು ದುಗ್ಧಮಲ್ಲನಿಳಾ ಬಹುವಿಧ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪ್ರವೀಣ ನೃಪಾಲಂ ||
ಆತ್ಮಭುವನಾ ನರಾಧಿಪನಾತ್ಮಜನಾ ನಳ ನಹುಷ ಪೃಥು ಭಗೀರಥ ಮಾ |
ಹಾತ್ಮರ ನಿಳಿಟಿನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಹಾತ್ಮಂ ನರಸಿಂಹನಜಾಪಿನೊಳನು
ಪಮಾತ್ಮಂ ||

ಏಲುಂ ಮೂಳಳಮುಯ್ಯಂ ಪಾಪಿತಗಟ್ಟಿಟಾದು ನರಗಮರುಬಿ
ದೊಡೆಕರಿಂ |
ಕೇಟುಸಿದಾತನ ತೇಜದ ಬೀಟಲನನುಕರಿವುಮಾದುವೊಗೆದುಂವುರಿಗಳಾ ||

ವಿಜಯಾರಂಭ ಪುರಸ್ಕರ ವಿಜಯ ಗಜಂಗಳನೆ ಪಿಡಿದು ಗೂರ್ಜರ ರಾಜ ।
 ಧ್ವಜನಿಯ ನಿಲುದೋಡಿಸಿ ಭುಜವಿಜಯದೆ ವಿಜಯನುಮನಿಲಿಸಿದಂ
 ನರಸಿಂಹಂ ॥

ಸಿಡಿಲವೊಲೆಟಗುವ ನರಗನ ಪಡೆಗಗಿದುಮ್ಮಳದಿನ್ನುಣ್ಣೆಡೆ
 ಯೊಳುಣ್ಣದೆಡೆಯುಂ ।
 ಕೆಡದೆಡೆಯೊಳು ಕೆಡಯದೆ ನಿಂದೆಡೆಯೊಳು ನಿಲ್ಲದೆಡೆಯೋಡಿದಂ
 ಮಹೀಪಾಲಂ ॥

ಗಂಗಾವಾರ್ಧಿಯೊಳಾತ್ಮತುರಂಗಮುಸಿಸಿ ನೆಗಬಿಡ್ತೊಡಾತ್ಮ
 ಪ್ರಿಯನೊಳ್ ।
 ಸಂಗನ ಗುಣಶೀಲತೆಯನಸುಂಗೊಳೆ ಭುಜವಿಜಯ ಗರ್ವದಿಂ
 ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂ ॥

ಆ ನರಸಿಂಹ ಮನೋನಯನಾನಂದ ವಿಳಾಸವತಿ.... ಜಾಕವ್ವೆಗುಲಾದ
 ಪೆಂಡಿದೋರೆಯೋ ॥

ಆ ಜಾಕವ್ವೆಗಮಾನ ಸುಧಾಜಾಯಾ ಸದ್ವಲ್ಲಭಂಗಮತಿವಿಶದ ಯಶೋ ।
 ಭ್ರಾಜಿತನೆನಿಪರಿಕೇಸರಿ ರಾಜಂ ತೇಜೋಗ್ನಿಮಗ್ನ ರಿಪುನ್ಯಪಶಲಭಂ ॥
 ಮಗನಾದಂ....

ಸಮನೆನಿಸುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಕ್ರಮದೊಳ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಾಧಿಗತ ಪಂಚಮಾ
 ಶಬ್ದಂ ।

ಸಮತರಿತೋಪತಿಯೆನಲ್ಲರ ಸಮನೆನಿಪರೆ ಗುಣದೊಳರಿಗನೊಳ್
 ಸಾಮಂತರ್ ॥

ಅಂತು ಪಿರಿದುಮೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ದೇವಸಭೆಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯುಂ
 ಮೊಡನಿರ್ದು ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವ ನಿಮಿತ್ತಂಗಳಪ್ಪ ನಾಮಂಗಳೊಳೀತಂ—
 ಸಕಲಭುವನ ಸಂಸ್ತಾಯಮಾನಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀಮದರಿಕೇಸರಿ
 ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನುದಾತ್ತ ನಾರಾಯಣಂ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾತಾರ್ಕಂಡನುಮುದಾರ
 ಮಹೇಶ್ವರಂ, ವೈರಿ ಗಜ ಘಟಾ ವಿಘೆಟ್ಟಿನಂ, ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣನರಾತಿ
 ಕಾಲಾನಲಂ ರಿಪುಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವಂ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಪರಾಕ್ರಮ ಧವಳಂ
 ಸಮರೈಕ ಮೇರು ಶರಣಾಗತ ಜಲನಿಧಿ ವಿನಯವಿಭೂಷಣಂ ಮನುನಿಧಾನ
 ನೂನ ದಾನಿ ಲೋಕೈಕ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ಗಜಗಮನ ರಾಜಪುತ್ರನಾರೂಢ
 ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಗಂದೇಭ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ನೃಪಪರಮಾತ್ಮಂ ವಿಬುಧಜನ ಕಲಹಂಸಂ
 ಸುರತ ಮಕರಧ್ವಜಂ, ಸಹಜ ಮನೋಜಂ, ಆಂಧ್ರೀ ಕುಚಕಳಶ ಪಲ್ಲವಂ
 ಕರ್ಣಾಟೇ ಕರ್ಣಪೂರಂ, ಲಾಟ ಲಲಾಮಂ, ಕೇರಳ ಕೇಳೀ ಕಂದರ್ಪಂ ಸಂಸಾರ
 ಸಾರೋದಯಂ ಮುಖವಕ್ಕದಲ್ಲಣಂ, ನೋಡುತ್ತೆ ಗೆಲ್ಲಂ ಪಾಣ್ಣುರಂಕುಸಂ,

ಅಮ್ಮನ ಗಂಧವಾರಣಂ ಪಡೆಮೆಚ್ಚೆ ಗಂಡಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುಣನಿಧಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ
ಸಾಮಂತ ಚೂಡಾಮಣಿಯಂತಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಮುಷ್ಣೋತ್ತರ
ನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟು....

ಸೊಗಯಿಸಿ ಬಂದ ಮಾಮರನೆ ತಳ್ತೆಲೆವಳ್ಳಿಯೆ ಪೂತಜಾತಿ ಸಂ
ಪಗೆಯೆ ಕುಕಿಲ್ಪ ಕೋಗಿಲೆಯೆ ಪಾಡುಹ ತುಂಬಿಯೆ ನಲ್ಲೊರೊಳ್ಳೊಗಂ
ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಳಲಂಚಲೆಯೆ ಕೂಡವ ನಲ್ಲರ ನೋಟಿಷ್ಟೊಡವ ಬೆ
ಟ್ಟುಗಳೊಳ ಮಾವ ನಂದನವನಂಗಳೊಳಂ ವನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ IV-28

ಜಾಗದ ಭೋಗದಕ್ಕರದ ಗೇಯದ ಗೊಟ್ಟಿಯಲಂಪಿ ನಿಂವೊಗಿ |
ಬ್ಬಾಗರವಾದ ಮಾನಸರ ಮಾನಸದಂತವರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಲೇ |
ನಾಗಮಮೇನೊ ತೀರ್ದ ಪುದೊತೀಅದೊಡಂ ಮುಱುದುಂಬಿಯಾಗಿ
ಮೇಣ್ |

ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವುದು ನಂದನದೊಳ್ ವನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ ||

ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದೊಡಮೊಳ್ಳುತಿಗೈದೊಡಮಿಂಪನಾಳ್ವ ಗೇ |
ಯಂ ಕಿವಿವೊಕ್ಕೊಡಂ ಬಿರಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಂಡೊಡಮಾದ ಕೆಂಪಲಂ |
'ಪಂಗಡೆಗೊಂಡೊಡಂ ಮಧುಮಹೋತ್ಸವಮಾದೊಡಮೇನನೆಂಬೆ ನಾ |
ರಂಕುಸಮಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ವನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ ||

ಅಮರ್ದಂಮುಕ್ಕುಳಿ ಪಂತುಟಪ್ಪ ಸುಸಿಲೊಂದಿಂವುಂ ತಗುಳ್ಳೊಂದು ಗೇ
ಯಮುಮಾದಕ್ಕರ ಗೊಟ್ಟಿಯುಂ ಚದುರರೊಳ್ಳಾತುಂ

ಕುಳಿಕೋಟ್ಟು ಜೊಂ
ಪಮುಮೇವೇಟ್ಟು ದನುಳ್ಳ ಮೈಸುಕಮುಮಿಂತೆನ್ನಂ ಕರಂ ನೋಡಿ ನಾ
ಡಿ ಮನಂ ಗೊಂಡಿರೆ ತೆಂಕನಾಡ ಮುಱಿಯಲ್ಲಿನ್ನೇಂ ಮನಂ ಬರ್ಕುಮೇ ||

ಗೊಜ್ಜಿಗನೆಂಬ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಮಲೆಯೆ ತನಗೆ ಶರಣಾಗತನಾರ
ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನಂ ಕಾದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದೊಳ್ಳರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯುಂ....
ಅರಿಕರಿಗಳಂ ಪಡಲ್ವಡಿಮವ ಬೀರದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಮಾಗಿ (XIV—

ಪಂಪಂ ಧಾತ್ರೀವಳಯನಿಳಿಂಪಂ ಚತುರಂಗಬಲ ಭಯಂಕರಣಂ ನಿ
ಷ್ಕಂಪಂ ಲಲಿತಾಲಂಕರಣಾಂಪ ದ್ವಿಪನ್ನೇಕರೂಪನಪಗತಪಾಪಂ ||

ಆತಂಗರಿಕೇಸರಿ ಸಂಪ್ರೀತೆಯೆ ಬಲಾಯಿಟ್ಟು ಪಿರಿದನಿತ್ತು ನಿಜಾಧಿ |
ಖ್ಯಾತಿಯ ನಿಳೆಯೊಳ್ಳಿಪಾಸಲ್ಕೀ ತೆಲದಿತಿ ದಾಸನೊಪ್ಪನೆ ಕುಱಾತಂ ||

ಬೀರದಲವಿಯ ನನ್ನಯ ಜಾಗದ ಶಾಸನಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ |
 ಮೇರು ನಿಲ್ಲಿನಂ ನಿಲವೇಯ್ಯುಂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನಿತ್ತಂ ಶಾಸನದಗ್ರಹಾರಂ |
 ಸಾರಮೆಂಬಿನಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ತಾನೀಯೆ ಹರಿಗನಧರ್ಮಭಂಡಾರದಂತೆ |
 ಸಾರಮಾದುದು ಬಟ್ಟಗ್ರಹಾರಮಾ ಬಚ್ಚೆ ಸಾಸಿರದೊಳಂ
 ಧರ್ಮವುರಂ ||

ರಾಜ ಸುಧಾನಿಯ ಪುಟವಹ ಸಾಜದ ಪುಲಿಗೆಯೆಯ ತಿರುಳ ಕನ್ನಡ
 ದೊಳ ನ |
 ವ್ಯಾಜದೆ ಸಕದೊಳೆ ಪುದಿದೊಂದೊಜೆಯ ಬಲದಿನಿಯ ಕವಿತೆ ಪಂಪನ
 ಕವಿತೆ ||

Pampa in his *Ādipurāṇa* says that he was born in the year Dundubhi and completed the work in Śaka 863 Plava, Kārtika Śuddha Panchami, Sunday, Mūlā Nakshatra, Nandīśvara festival day.

In his *Vikrmārjuna Vijaya*, he gives the genealogy of his patron Arikēsari. In the Chālukya family, there was Yuddhamalla, the lord of *Sapādalaksha* country (Dāhala). His son was Arikēsari (I) who rose to prominence in the reign of Nirupama (Dhruva). His sons were Narasimha and Bhadradeva. Baddega (Bhadra) defeated a Bhīma. Baddega's son was Dugdhamalla. His son was Narasimha (Naraga) who conquered the Seven Mālavas, repulsed Gūrjara king and drove away Mahīpāla. He bathed his horse in the Ganges. His wife was Jākavve. To them was born Arikēsari (II) who had the titles *Maruvakkadallana*, *Ammanagandhavārana*, *Gunārṇava*, *Sāmantachūdāmaṇi*, etc. He protected Vijayāditya from the wrath of the emperor Gojjiga (Govinda).

Pampa wrote this work in the pure Kannaḍa of the capital Puligere and was rewarded by the grant of a village in Bachhe Śāsira. He describes the beauty of the Banavāsi country.

LVII. KARHĀḌ GRANT OF KṚSHṆA III.

श्रीकृष्णराजनृपति स्तस्मात्परमेश्वरा-जननि सूनुः ।

यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेप्यभूद्भवेन ॥

V, 24.

.. .. .
 श्री रट्टराज्य पुरवर रक्षा परिखां भेदेन यस्याज्ञां ।
 विपुलां विलंघयंतः स्वयमपतन् द्रोहिणोऽधस्तात् ॥
 येन मधुकैटभाविष पुनरुन्ममौ जनोपमर्दाय ।
 श्रीवल्लभेन निहितौ भुवि दंतिगवप्पुगौ दुष्टौ ॥
 रक्ष्यामस्मि विषद्रुम मदस्य निहितेन योऽकृतु सनाथां ।
 भूतार्थे पुण्यतरुणा वाटीमिव गंगवार्दी च ॥
 परिमलिताणिग पल्लव विपत्ति रासीक्षविस्मय स्थानं ।
 विस्फुरति यत्प्रतापे शोषित विद्वेषि गंगौघे ॥
 यस्यपुरुषेक्षिताखिल दक्षिणदिग्दुर्ग विजयमाकर्ष्य ।
 गळिता गूर्जरहृदया स्काळिंजर चित्रकूटाशा ॥
 अनमन्नापूर्वापर जलनिधि हिमशैल सिंहलद्दीपात् ।
 यं जनकाज्ञावशमपि मंडालिनः चण्डदण्डभयात् ॥
 स्निग्ध द्यामरुचा प्रलंबभुजया पीनायतोरस्कया ।
 मूर्त्या कीर्तिलताहितामृत जलै र्वृत्तैश्च सत्त्वोद्भवैः ।
 ज्ञात्वां यं पुरुषोत्तमं भरसहं विश्वंभराभ्युद्धतैः ।
 शान्तेधाम्निलयंगतः प्रथमिनामायः कृतार्थः पिता ॥

कृत्वा दक्षिण दिग्जयोत्सवधियो चोळान्वयोन्मूलनं ।
 तद्भूमि निजमृत्यवर्ग परितश्चेरम्म पांड्यादिकान् ।
 येनैवैस्सह सिंहलेन करदान् सन्मंडलाधीश्वरान् ।
 व्यस्तः कीर्तिलतांकुर प्रतिवृत्त स्तंभश्च रामेश्वरे ॥

स च परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदमोघवर्ष देव पादानुध्यात
 परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदकालवर्ष पृथ्वीवल्लभ श्री नरेंद्रदेवः
 कुशली—सर्वानेव यथा संबध्यमानकान् राष्ट्रपति विषयपति ग्रामकूटमहत्तरायुक्तका-
 न्समादिशत्यस्तुवः संविदितं यथा—शकनृप कालातीत संवत्सर शतेष्वष्टस्वशीत्य-
 धिकेषु कालयुक्त संवत्सरांतरगत फाल्गुण ब्रह्मल त्रयोदश्या बुधे दक्षिणदिष्मंडलानि
 मृत्येभ्यो जीवनंकर्तु मंडलेश्वर सर्वस्वानि प्रतिग्रहीतुं कालप्रिय गंडमार्तांड कृष्णेश्वराधाय-
 तनानि निष्पादयितुं मेरुपाटी समावासित श्रीमद्विष्ण्व कटकेन मया करहाटीय

वल्कलेश्वर स्थानपति करञ्च खेट संतति विनिगंतेशान शिवाचार्य शिष्याय तपस्विने
सकलशिव सिद्धान्त पारगाय गगनशिवाय कर्के नाम ग्रामः आचन्द्रार्क
नमस्यो दत्तः ॥

This grant to Gagana Śivāchārya of Karancha Khēṭa Santati in Karahāṭa, by Kṛṣṇa when he was at Mēlpāṭi, is dated Ś. 880, Kālayukti Phālgunā Bahula Trayōdaśī, Wednesday. Kṛṣṇa had given Gangavāṭi to Bhūtārya, taking it away from Rāchamalla. He had wrested Kālīnjara and Chitrakūṭa, uprooted the Chōḷa family, the Cheramma, the Pāṇḍya and the Simhaḷa and established a pillar of victory at Rāmēśvaram.

LVIII. YAŚASTILAKA CHAMPU OF SŌMADEVĀ

लाटीमुखान्न संभोगहम्स ।
 कर्णाट युवति सुरतावतंस ।
 आन्ध्रीकुचकुट्टमल कृतविलास ।
 चोळी नयनोत्पल वन विलास ।
 यवनी नितंब नख पदविदग्ध ।
 मलयस्त्री रतिभर केलिमुग्ध ।
 वनवासि योषिदधरामृताह ।
 सिंहल महिष्ठानन तिलकवर्ह ॥

—Ch. I—185.

गजिनी जहि भोजावनीश चेदीश विशाश्म वशंप्रदेश ।
 अश्मंतक वेश्मविहाय याहि पल्लव लघुकलीरसमुपैहि ॥
 चोळेश जलधिसुल्लङ्घ्यतिष्ठ पाण्ड्यस्मयमुज्झाहितप्रतिष्ठ ।
 वेरम पर्यट मलपीपकंठमागच्छत नो चेत्पादपीठम् ॥

—Ch. I—207ff.

केरळमहिळा मुखकमलहम्स वंगीवनिता श्रवणावतंस ।
 चोळीस्त्री कुच कुक्षलविनोद पल्लवरमणी कृतविरहखेद ॥
 कुंतल कांतालक भंग निरत मलयांगनांग नखदाननिरत ।
 वनवासियोषिदी क्षणविमुग्ध कर्णाट युवति कैतव विदग्ध ॥

—Ch. I—210ff.

शक नृप कालातीत संवत्सर शतेष्वष्टसु एकाशीत्यधिकेषु गतेषु सिद्धार्थ
 संवत्सरांतर्गत चैत्रमास मदनत्रयोदश्याम् पाण्डवसिंहलो च (न) चेरम प्रभृतीन्
 महीपतां प्रसाध्य मेल्याटी प्रवर्धमान राज्यप्रभावे श्रीकृष्णराजदेवसति—
 तत्पाद पद्मोप जीविनः समधिगत पंचमहाशब्द महासामंताधिपतेः चाळुक्य
 कुलजन्मनः सामंतचूडामणः श्रीमदरिकेमरिणः प्रथमपुत्रस्य श्रीमद्वागराज
 प्रवर्धमान वसुधारायां गंगधारायां विनिर्मापितमिदं काव्यम्—इति ॥

अब्दे सुधांशु युग सिद्धि धरायुतेऽस्मिन्
 शुकानुजन्मनि शुभे युगपक्षमेकव ।
 दर्शा तिथौ गुरुदिने वरकाव्यमेतत्
 यशोधरीयमगमत् समप्रतीहि ॥

श्रीमानस्ति स देव संघ तिलको देवो यशः पूर्वकः ।
 शिष्यस्तस्य बभूव सद्गुणनिधिः श्रीनिमिदेबाह्वयः ।
 तस्याश्चर्यं तपः स्थितेऽस्मिन्वतेः जनुर्महावादिनाम् ।
 शिष्यो भूदिह सोमदेव इति यस्तस्यैव काव्यकर्मः ॥

विद्या विनोद वन वासित कच्छुकेन
 पुस्तंभ्यलेखि विलसल्लिपिरच्छुकेन ।
 श्रीसोमदेव चरितस्य यशोधरस्य
 सल्लोकमान्य गुणरत्न महीधरस्य ॥

अपि च

यस्यक्षरावलि रधीर विलोचनाभि-
 राकाङ्क्षते मदन शासन लेखनेषु ।
 तस्मै विवेकिषु न यच्छति रच्छकाय
 को नामलेखक शिखामणि नामधेयम् ॥

इति श्री सकल तौर्किक लोक चूडामणेः श्रीमन्नेमिदेव भगवतः शिष्येण
 सद्योनवय गद्यपद्य विद्याधर चक्र चक्रवर्ति शिखण्डमण्डनीभूत चरण कमलेन श्री
 सोमदेव सूरिणा विरचिते यशोधर महाराज चरिते यशस्तिलकापर नाम्नि महाकाव्ये—

Sōmadēva, a pupil of Nēmadēva of Dēva Saṅgha, wrote this work in Ś. 881, Siddhārthi (Chaitra Madana-Trayōḍaśī), when Kṛṣṇa was at Mēlpāṭi after defeating the Pāṇḍava (Pāṇḍya), the Simhala, the Aucha, the Chêrama, etc. Kṛṣṇa's feudatory was Vāgarāja, the first son of the Chālukya Sāmanta Chūdāmaṇi Arikēsari, who caused this work to be written in Gangadhārā (?). The date of the completion is given as the year 1481 (? counted by the moon, yugas, siddhis and earth), Thursday, *Darśā tithi*, second (?) paksha of Śukrānujanma (?) Bhādrapada. If the date is assigned to Viranirvaṇā Samvat and earth is taken to denote seven instead of one, the date tallies with 960 A.D. (Thursday, August 9th).

LIX. ATAĀKŪR INSCRIPTION OF BŪTUGA II

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಶಕನ್ಯಪ ಕಾಲಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರ ಶತಂಗಳೆಂಟುನೂಟಿಪ್ಪತ್ತೆರಡೆ
ನೆಯ ಸೌಮ್ಯಮೆಂಬ ಸಂವತ್ಸರಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸೆ ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಅಮೋಘವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾ
ರಕ ಪಾದಪಂಕಜ ಭ್ರಮರನಂಕತ್ರಿಣೇತ್ರಂ, ಆನೆವೆಡಂಗಂ, ವನಗಜಮುಲ್ಲಂ,
ಕಚ್ಚಿಗ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಶ್ರೀಮತ್ಕನ್ನರದೇವ ಅಕ್ಕೋವದೆ ಚೋಳರಾಜಾದಿತ್ಯನ
ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಕ್ಕೋಲದೊಳ್ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ಬಿಜಯಂ ಗೈಯುತಿರ್ದು ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಕೊಂಗುಣ ವರ್ಮಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಕೋಳಾಲಪುರವರೇಶ್ವರ ನಂದಿಗಿರಿನಾಥ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಮಾಣಡಿಗಳ ನನ್ನಿಯ ಗಂಗ
ಜಯದುತ್ತರಂಗ ಗಂಗ ಗಾಂಗೇಯ ಗಂಗನಾರಾಯಣ । ಆತನಾಳು ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಸಕಲಲೋಕ ಪರಿತಾಪ ವಿಹಿತ ಪ್ರಭಾವಾವತಾರ ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹೋ
ದಾರ ಸಗರವಂಶ ವಲಭಿ ಪುರವರೇಶ್ವರ ಉದಾರ ಭಗೀರಥಂ ಇಜುವ ಬೆಡಂಗ
ಸಗರತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಸಿಂಹಸೆ ಮೂಗರಿವೋನ್ ಕದನೈಕ ಶೂದ್ರಕಂ ಬೂತುಗನಂತ
ತಾರಂ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಣಾಲರಂಗಿ ಅನುವರದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಂ
ಎಂದೊಡೆ ದಯೆಯ ಮೆಹಿಪೊಳ್ಳೆಂಬ ಕಾಳಿಯಂ ದಯೆಗೈ ಎಂದುಕೊಂಡನಾ
ನಾಯ, ಕೆಳಲಿನಾಡ ಬೆಳತಾರ ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯ ಮೊಜಡಿಯೊಳ್ ಪಿರಿಯ
ಪಂದಿಗಿವೆಟ್ಟುಡೆ ಪಂದಿಯುಂ ನಾಯುಮೊಡ ಸತ್ತುವದರ್ಕೆ ಯಾತಕೂರೊಳ್
ಚಳ್ಳೇಶ್ವರದ ಮುಂದೆ ಕಲ್ಲನಡಿಸಿ ಪಿಟಿಯ ಕೆಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮಟ್ಟ
ಕಾಲಂಗದೊಳ್ ಇರ್ಕಂಡುಗಂ ಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ರಾಮಾಣ್ಣ ನೊಕ್ಕಲ ನಾಡ ನಾ
ಳ್ವೋನ್ ಊರನಾಳ್ವಾರ್ ಈ ಮಣ್ಣಿನಲೊಡೊನ್ ಆ ನಾಯಗೈದ
ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡೋನ್ ; ಆ ಸ್ಥಾನಮನಾಳ್ವಗೊರವನಾ ಕಲ್ಲಂ ಪೂಜಿಸದುಂಡ
ರಪ್ಪೊಡೆ ನಾಯಗೈದ ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡ ॥

ಉಜಾದಿರಾಂತ ಚೋಳ ಚತುರಂಗ ಬಲಂಗಳನೆಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಿ ತ
ಟ್ಟುಟುವೆಡೆಗೊರ್ವ ರಪ್ಪೊಡಮಿದಿರ್ಚುವ ಗಂಡರನಾಂಪವೆಂದು ಪೊ
ಟ್ಟಳಸುವ ಬೀರರಂ ನೆಹಿಯೆ ಕಾಣೆಮೆ ಚೋಳನೆ ಸಕ್ಕಿಯಾಗೆ ತ
ಟ್ಟುಟುದುದನಾಮೆ ಕಂಡೆವೆನೆ ಮೆಚ್ಚದೊರಾರ್ ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಂ ॥
ನರಪತಿ ಬೆನ್ನಳಿಟ್ಟೊಂದಿರಾಂತುದು ಮೈರಿ ಸಮೂಹಮಿಲ್ಲಿ ಮ
ಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲರುಂ ಸೆಹಗುವಾಟ್ಟಿಪೊರಿನ್ನರೆಂದು ಸಿಂಗದಂ
ತಿರೆ ಹರಿ ಬೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆರವಾಗಿರೆ ಚೋಳನೆ ಕೋಟಿಯೆಂಬ ಸಿಂ-
ಧುರದ ಶಿರಾಗ್ರಮಂ ಬಿರಿಯೆ ಪೊಯಿದಂ (?) ಕದನೈಕಶೂದ್ರಕಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಶ್ರೀ ಎಲೆಯಪ್ಪನ ಮಗಂ ರಾಜಮುಲ್ಲನಂ ಬೂತಗಂ ಕಾದಿ ಕೊಂದು
ತೊಂಬತ್ತಾಲುಸಾಸಿರಮುಮಂ ಅಳುತ್ತಿರೆ, ಕನ್ನರದೇವ ಚೋಳನೆಕಾದುವಂದು,

ಬೂತುಗಂ ರಾಜಾದಿತ್ಯನಂ ಬಿಸುಗೆಯೆ ಕಲಾನಾಗಿ ಸುರಿಗಿಲಾದು ಕಾದಿ ಕೊಂದು, ಬನವಸೆವನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರಮುಮಂ ಬೆಟ್ಟೊಲಮೂನೂಲುಂ ಪುಣಿಗೆರೆ ಮೂನೂಲುಂ ಕೆಸುಕಾಡೆಪ್ಪತ್ತುಂ ಬಾಗಿನಾಡೆಪ್ಪತ್ತುವಂ ಬೂತುಗಂಗೆ ಕನ್ನರ ಬೇವಂ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟಂ | ಬೂತುಗನುಂ ಮನಾಲರಂ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಲಾದು ದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆತಕೂರ್ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಬೆಟ್ಟೊಲದ ಕಾದಿಯೂರಮುಂ ಬಾಟ್ಟಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟ | ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ ||

This inscription is dated Ś. 872 Soumya, when Kṛṣṇarāja Kannaradēva had killed Chōḷa Rājāditya at Takkōla. Kṛṣṇa's feudatory was Nanniya Ganga, Jayaduṭṭaranga, Ganga Gāṅgēya, Ganga Nārāyaṇa (Būtuga); his subordinate Manāla belonged to the Sagara vamsa and had obtained a hunting dog called Kāli which attacked a big boar near Belatūr in Kaḷale-nādu. Both the dog and the boar were killed in the fight and Manālara gave two *Khaṇḍugas* of land in memory of the dog.

Manālara fought with the Chōḷa in front of his master and attacked the elephant which was like a fort to the Chōḷa. Būtuga fought with and killed Rāchamalla the son of Eṛeyappa and was ruling Gangavādi 96,000. When Kannara was fighting, Būtuga slew Rājāditya when the howdah itself became the scene of battle and obtained as his reward Banavase 12,000, Belvola 300, Puṛigere 300, Kisukādu 70, Bāgenād 70. Būtuga pleased with Manālara for having fought in front of him, gave Ātakūr 12 and Kādiyūr in Belvola.

LX. KĒRGŌDE RANGAPURA GRANT OF
RĀCHAMALLA II

.... श्रीशिवमारदेवः सैगोद्यापरनामः, कविबिज्जादिस्वभूपाभिभूतः

तस्मादभूत्सुतवरो जगतोहिताय
तेजोहृतान्यतिमिरो नुतराजमल्लः
भूभृच्छिरोनिहित पादविराजमानो
राजांशुधेरिव शशी सकलं कलौधैः ॥

अपि च । यः खलु सकललोकसंगीयमाननीय महिमाविभासित निजभुजालान्
स्तंभलीयमान वीर श्रीकरेण विभ्रमभ्राजित शिवमार महाराज इत्सुकुशलापाय प्रच्युतां
राष्ट्रकूट क्षितिपतिहृति मलिनदु (?) मुखे स्वकुल योग्य प्राज्यराज्यलक्ष्मी युवतीमति
शयामतिविताना । हेतुयोग सिद्धि स्वभावेन नी (?) अनुदित महोदयाभिमुख कृत
मंगळाभिषेक स्वयमभिमत गुणविभूषणं रमरमरमलं करोतिस्स । अपि च ।

क्षोणीवृत्त क्षितीद्रेष्वपगतविषयं विश्रमोदिगजानां ।
जातोर्दाघश्च कालात् धरणिधरंतश्शेषतश्शेषतोत्था ।
व्यर्थो भूलोकपाला विधिरधिकतर तत्समाख्येष्वधांशे ।
यस्मिन् बंकेशलेशं भुवन गुरुभरं सत्यवाक्ये दधाने ॥

दाना सत्संप्रदाना द्विषदसुहरणा विक्रमं लोकवैदुं (?) ।
सत्यः स्तुत्यः प्रभुत्वः कुलमतिविशदद्बुद्धिमद्योगसिद्धिः ।
चंद्रखाकान्तगौरं चरितमचलितं चाभिमाना मनोजा ।
कीर्तिं संकीर्तयन्ती विहरति भुवने यस्य चोद्यन्प्रमोदात् ॥

अपि च ।

नादातुं तृष्णयार्थं नहि पृथुविषयं संप्रहीतुं प्रताप- ।
प्रख्यातिं नैव नेतुं ध्रुवमसुनिवहं न प्रहंतुप्रकोपात् ।
किंतादेत्यातिरिक्तितरयितुमुदितो दुष्टसामंत चक्रं ।
दृष्ट्वादीनाननं तत्पुनरपि कृपया जीजिवाप्यस्वदेशे ॥

यौ गंगोधमशेषमहर्षिश्रोमदधारयः स्वस्मिन् भुवि राजमल्लदेवो धनेशः परिवारितो
जयति ॥ गुर्वनुल्लंघनेन रणविक्रम नरेन्द्र पृथिव्यां राज्यं प्रतिष्ठाप्य स्वयंवृत
गृहीत यौव्वराज्यसारभारः, पुनः स्वयं समनुष्ठित राज्याभिषेक पट्टपट्टोपशोभित ललाट-
पट्टः । स्वप्रभाव विधेयीकृतशेष भुवनः त्रैकाल्यदर्शी, प्रतिदिनोदय प्रतापमर
प्रोत्सारिताराति नृप निमिरनिकरस्सजीतिचतुरम्भतिवितानापहसित बृहस्पतिमतः

समवन्त महीपाल मौक्तिकाला मणिगणक्षण किष्ठीकृत चरणयुगलः, सकल जगज्जनस्तुत्य
सत्यवाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्ममहाराजाधिराज परमेश्वर श्रीराजमहोदयः ॥

तत्पुत्रो . . . अपि च ।

चापोन्मुक्त शरीरधर्ष . . . चण्डासि विद्युत्ततो
कोपोद्गम गजेंद्रील जलदे रक्तप्रवाहेऽसमे
भीमे युद्ध घनागमे हयमहा वाते रिपूनूर्जितान्
राजारामह्यु नाग्नयः समजयद्राजाग्रणीलीलया ॥

पल्लव राष्ट्रकूट कुरु मागध माळव चोळ लाळ स-
त्पल्ल चतुर्व्य वंशज महानृपति प्रमुखै रधिष्ठतं
वल्लभसैन्यमुज्जत मनंगज वाजि भटा कुलं च यः
तल्ललनाक्षि वारि निवहेन समं समरे न्यपातयत् ॥

स तु नीतिमार्ग कौण्डिन्यवर्म महाराजाधिराज एरंगगदेवः । तत्पुत्रः—

.
इमे वंगाः पौण्ड्रः मगधनरपाः कोसल नृपाः
अमी कळिगांध्याः द्रविड नरनाथास्त्वसुहृदाः
विशीर्णांशस्त्रार्थैः नरपति विमुक्तैरिति जन
प्रशंसा यस्यालं विदधुरानिशं सामिचरणे ॥

स तु सत्यवाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्म महाराजाधिराजो राजमह्यु प्रथमनामः

तद्वरजः—प्रताप परितापित पल्लवसत्कुलोत्करः प्रणतविशेष साधन परीत
समाभोनिधि कलिमलिन तर्जन गुणः, परिशुद्धयशोधनः, चातुर्बल बलगर्वितः
प्रभुरभिष्टुत वाग्वुत भूतुगाह्वयः । तस्य गुणदुस्तरंगापर नामधेयस्य विशाल वक्षस्थळ-
मधिवसति लक्ष्मीरिव विराजित सकल पृथ्वीवल्लभ वल्लभात्मजा अल्लबल्लभाभिधाना
विश्वविश्वभरोत्पत्तिस्थिति विलय कारण त्रिमूर्तिमत्तिपुरहर विहित अमुण्डचळा
शुद्धशैवान्वय गगन निर्मल ताराधिपतिः शाकारि नाम भट्टारकः, तदन्ते बासिने
नेत्रशिवाचार्याभिधानाय निर्गुद विषये सर्व बाधा परिहारं दत्तः केडसूरु नाम ग्रामं
शकवर्षेष्वतीते प्लष्ट

This grant the date of which is not complete, may be assigned to c. 880 A.D. After Saigōtṭa Śivamāra his younger brother Vijayāditya became king. His son was Rāchamalla I who recaptured the kingdom which through the inadvertence of Śivamāra Mahārāja, had fallen into the hands of the Rāshtrakūṭas. He defeated Bankōśa and gave the kingdom to

his father and himself remained only a yuvarāja as long as his father lived. His son was Eṇṇeganga who defeated the army of the Vallabha at Rājārāmaḍu. His son was Rājamalla (II) who won the battle of Sāmiya. His younger brother Bhūtuga (I) Guṇaduṭṭaranga defeated the Pallavas and married Abbalabbā, the daughter of Prṭhivīvallabha Vallabha (Amōghavarsha). (He gave Kēḍasūr in Nīrgunda vishaya to Nētraśivāchārya of Amuṇḍavaḷā, Śuddha Śaivāṇṇaya.)

LXI. KAVI RAHASYA OF HALĀYUDHA

अस्त्यगस्त्यमुनि ज्योत्स्ना पवित्रे दक्षिणापथे । कृष्णराज इति ख्यातो राजा साम्राज्य दीक्षितः ॥	1
तोलयत्यतुलं शक्या योभारं भुवनेश्वरः । कस्तं तुल्यति स्थान्नां राष्ट्रकूट कुलोद्भवः ॥	
गाथां ग्रंथयति प्रसन्न ललितां श्लोकं च यो ग्रंथति । श्लाघ्यं प्राथयति स्फुटार्थमधुरं गद्यं च हृद्यं सदा । भावानुकृतिपेशलं यथति यः स्पष्टाक्षरं नाटकं । ग्रन्थाति प्रथितोवदात चरितः स्तोत्रं विचित्रं च यः ॥	12
.. .. . खेलंति यक्षरानित्यं खेलयंति च योषितः । खेलंति च जगत्प्रापि यत्प्रजा निरुपद्रवाः ॥	64
.. .. . हितं मितं च यो वक्ति न वचत्यप्रियं वचः । नानादेशसमुत्पन्नां वाचयत्यखिलां लिपिम् ॥	94.
.. .. . यो वाग्मी वाग्मिनां मध्ये वाचमुखैः प्रपंचते । प्रपंचयति यत्कीर्तिं दिङ्मुखेषु महाजनाः ॥	147
होमामि धूम सुरभिः पवने मारुतो मृदुः । गोदावरी तरंगार्द्रा पुनंति यद्भुवि प्रजाः ॥	181
शीकन्ते शीकरासारैः वायवी दक्षिणोदधेः । शुभ्रावती तरंगार्द्राः शीकयंति च यद्वपुः ॥	185
कुशस्थलं पथर्याति पथयत्युत्तरापथम् । यद्दण्डखण्डिताशेष प्रचंड रिपुमण्डलम् ॥	239
यथा सुवति संग्रामे स्वयमेव जनेन यः । सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशसमुद्भवः ॥	244
दक्षते सर्वकार्येषु दक्षते च कुलद्विषाम् । शिषं यक्षयते भक्त्या विभूत्या यश्च यक्षिति ॥	269
इति समाप्तमवाप्त गुणोदयं कविरहस्याग्निं रसिकप्रियम् । सदभिधान् निधान् हलायुध- द्विजवरस्य कृतिः सुकृतात्मनः ॥	274

This grammatical work was written in the reign of Rāshtrakūṭa Kṛṣṇa III, who is referred to as the conqueror of Uṭṭarāpatha and Kuśasthala. Kṛṣṇa performed many sacrifices near the Gōdāvari, patronised many scholars and was a devotee of Śiva.

LXII. JVĀLĀMALINĪKALPA OF INDRANANDIN

अष्टाशत सैक षष्टि प्रमाण शक संवत्सरेष्वतीतिषु ।

श्रीमान्यखेट कटके पर्वण्यक्षय तृतीयायाम् ॥

शतदल सहित चतुरशत परिणाम ग्रंथरचनया युक्तम् ॥

श्रीकृष्णराज राज्ये समाप्तमेतन्मतं देव्याः ॥

Indranandin wrote this work in Ś. 861 on the Akshaya
tṛtīya tithi at Mānyakhēṭa when Kṛṣṇarāja was ruling the
kingdom.

LXIII. SAMAYABHŪSHANA OF INDRANANDIN

तदैव यतिराजोपि सर्व नैमित्तिकाप्रणी ।	
अहंद्बलि गुरुध्वके संघ संघटनं परम् ॥	6
सिंहसंघो नंदिसंघः सेनसंघो महापथः ।	
देवसंघ इति स्पष्टं स्थानस्थितिविशेषतः ॥	7
गणगच्छादयस्तेभ्यो जातास्त्रपर संख्यदाः ।	
नतत्र भेदः कोप्यस्ति प्रव्रज्यादिपुर्कर्मसु ॥	8
कियत्यपि ततोऽतीते काले श्वेतांबरो भवत् ।	
द्राविडो यापुनीयश्च काष्ठासंघश्चमानतः ॥	9
गोपुच्छक इक्षेतवासाः द्राविडो यापुनीयकः ।	
निःपिच्छेऽथेति पंचैते जैनाभासा प्रकीर्तिताः ॥	10
.. .. .	11
श्रीभद्रबाहु इश्रीचंद्रो जिनचंद्रो महायतिः ।	
गृध्रपिच्छ गुरु श्रीमल्लोहाचार्यौ जितेंद्रियः ॥	67
एळाचार्यः पूज्यपादः सिंहनंदीमहाकविः ।	
जिनसेनो वीरसेनो गुणनंदी महातपाः ॥	
समंतभद्रः श्रीकुम्भः शिवकोटिः शिवंकरः ।	
शिवायनो विष्णुसेनो गुणभद्रो गुणाधिकः ॥	
अकळंको महाप्राज्ञः सोमदेवो जिनेन्द्रियः ।	
प्रभाचंद्रो नेमिचंद्र इत्याद्यैर्मुनिसत्तमैः ॥	
यच्छास्त्रं रचितं नूनं तदेवादेयमन्यकैः ।	
त्रिसंघैः रचितं नैव साध्वपिस्फुटम् ॥	

In this extract Indranandi speaks of orthodox and heterodox Jaina schools and mentions authors who in his view represent the orthodox school:—Bhadrabāhu, Śrichandra, Jinachandra, Gṛdhṛapinchha, Lōhāchārya, Ēlāchārya, Pūjya-pāda, Simhanandin, Jinasēna, Vīrasēna, Guṇanandi, Samanta-bhadra, Kumbha, Śivakōṭi, Śivāyana, Viṣṇusēna, Guṇabhadra, Akaṣaṅka, Sōmadēva, Prabhāchandra, Nēmichandra, etc.

LXIV. KŪDALŪR GRANT OF MĀRASIMHA

.... श्रीराजमल्ल प्रथमनामधेयः ।

तस्यानुजोविजित दुर्जय राजराजो ।

लक्ष्मीपतिर्मुरमिव प्रथितं हारिर्वा ।

द्विष्टं महेन्द्रमजयत् स्मिरिषूर सुरू ।

अन्यत्र सामिचरणेऽप्यथ भूतुगेन्द्रः ॥

तस्यानुजो (?) योजनि राजमल्लः

नाम्नादिना दुर्हृद राजमल्लः

पूर्वावनीपालक०र्नातिमार्गो

नाम्नापरेणापि च नीतिमार्गः ॥

पादात् शरपंजरैरविरलै रश्वीयमुग्रासिना

हत्वा हस्तिकमेक गंधकरिणा मूर्त्या नोळबाणिगम्

जित्वा विश्रुत कोट्टमंगळरणे बाणैस्त्रिभिर्दुद्रितं

कृत्वाविभ्यतमत्युवाह कृपया श्रीराजमल्लाधिपः ॥

स तु नीतिमार्गं कोणुणिवर्म धर्म महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीराजमल्ल प्रथम
नामधेयः—*சீர்த்து மலர்* । अपि च ।

तस्यानुजो निज भुजार्जित संपदर्थ

भूवल्लभ०समुपगम्य दृढाळदेशे

श्रीवहेगं तदनुतस्य सुतां सहैव

वाक्कन्यया व्यवहरदुक्तविधि स्त्रिपुर्याम् ॥

लक्ष्मीमिन्द्रस्यहर्तुं गतवतिदिवि यद्वहेगांके महाशे ।

हत्वा लल्लेय हस्तात् करितुरगसितच्छत्र मिहासनानि ।

प्रादात्कृष्णायराज्ञे क्षितिपतिगणनास्वप्रणीर्यः प्रतापाद् ।

राजा श्रीभूतुगाख्यः समजनि विजिताराति चक्रः प्रचण्डः ॥

कंचातः किनुनागादचलपुरपतेः कक्करीजोन्तकास्यम् ।

विजाळ्यो दान्तिवर्म्मा युधि निज वनवासित्वमेवाजवर्मा ।

शान्तत्वं शास्तलेक्षो नुल्लुगुगिरिपतिः ङामरेदर्पभंगे ।

वार्य्यन्तं नागवर्माऽभयमार्तरभमाद गंगगांगेयभूपाद् ॥

राजादित्य नरेश्वरं गजघटाटोपेन संदर्पितं

जित्वा देशत एमगंङ्गुगुप्रहो निर्दल्य संजापुरीं

नाळकेळो प्रमुखादि दुर्गनिवहान् दग्ध्वा गजेन्द्रान् हयान्

कृष्णाय प्रथितं धनं स्वयमदात् श्रीगंगनारायणः ॥

एकान्तमत मदोद्धत कुवादि कुम्भीद्र संभेदम् ।

नैगम नयादि कुलिशै रकरोदजयदुत्तरंगनृपः ॥

तस्य कविनिऋषभूमेः बह्वेगदेवस्य गुणनिधेः पुरुषाः ।

रेवकनिष्महिनाम्न्याः चागवेङ्गीति नामसंशयाः ॥

स तु सत्य वाक्य कौण्डिन्ये धर्म महारजाधिराज परमेश्वर श्रीब्रह्म प्रथम
नामधेयः—१२५०००००० ।

तत्पुत्रो मगध कलिङ्ग पाण्ड्य चोल क्षमापालैरभिनुतपादपङ्कजस्य ।

कृष्णस्य प्रहतरिपुत्रजस्य पुत्रीं लीलतोव्यवहृदचिन्त्य नीतिमार्गः ॥

स लेहात्सकल महीश कृष्णभूपात् भूनाथः खलु मदगावतार संज्ञाम् ।

छत्रं तत्तरपतिभिर्नरैश्चदाप्तं संप्राप्तो मरुत् इति प्रसिद्धनामा ॥

स च कीर्तिमनोभवः गंगमार्ताण्डः नीतिमार्गः गंग चक्रा-
युधांकः ; कामदः । . . . स तु नीतिमार्गः कौण्डिन्निवर्म धर्म महाराजाधि-
राज परमेश्वर श्रीगुणसेय गंग प्रथम नामधेयः, कलियुग भीमापरनामा ॥

... , आसीजगद्गहन रक्षण राजसिंहः क्षमामंडलाब्जवनमंडन राजसिंहः ।

श्रीमारसिंह इति वृंहित बाहुकीर्तिः तस्यानुजः कृतयुगाक्षितिपाल कीर्तिः ॥

..... गुप्तियगः..... गंग चूडामणिः..... स तु स्वीकृताखिल चोळ भूभागेन,
पदावष्टब्ध सिंहळादि द्वापक कदंबकेन, हस्तेकृत केरळ धरा चक्रेण, पाणौकृत पण्ड-
महीमंडलेन, स्वभोगान्तकृत कौंग कळिंग कोसल्यादि विषय विशेषेण, ... नरपतिना
नुरगादि बलसंकुल प्रबलीभूत द्रोणैलवलेपमश्वपतिं विजगीषमणेन उत्तरादिविजयस्य
प्रयाणवत्ता..... श्रीकृष्णराजदेव्रेण स्वयंकृत गंगपाडि पट्टबन्धोत्सवो गंग-
मांडलिकः सत्यवाक्य कौंगुणिवर्म धर्म महाराजाधिराज कोळाळपुर परमेश्वरः
नंदगिरिनाथः चलदुत्तरगः श्रीमान्मारसिंहस्वामी मलयै शकनृप कालातीत
संवत्सरेषु चतुरश्रत्युत्तराष्टशतेषु प्रवर्तमानेषु रुधिराद्धारि संवत्सरै चैत्रमासे शुक्ल
पंचम्यां बुधवार उत्तरदिगंगना वराट देश ललाट तिलकायमान पिप्पल ग्राम नामा-
ग्रहार समुत्पन्नः पराशरगोत्रः चळुकि वडिच चरणः..... श्रीधर भट्टोऽपि । तत्पुत्रः
समभवद्व्यपभट्टः । प्रतापप्रसर परितोषित वराटाधीश्वर नरेश्वर साहसि
बीरावतार इवा समसाहस प्रसरः । तत्सुतः..... समजनि मुम्जार्थ प्रथम नामां
चादिधंवलभट्टः..... यस्य..... छात्राभूत सकल विद्याविनोदाराम कलकृष्ट गंग-
गंगेयभूपत्य, सकल राजविद्याप्रतिपादन प्रतिबद्धबोध प्रबोधित बहुभराज कटकनेक
विद्वज्जनोपजनित पूजा प्रकटीकृत महिमोक्षत महनीय विद्यावैभवस्य तदात्वायति
सुघटमन्त्र क्रमोपदेशानुष्ठान वशीकृताखिल दिगंगना सरभस संभोगसुख संपन्न
कृष्णराजदेव विहित वचन संभाषना प्रभावोपनत सकल मांडलिक सामंत संतत

प्रसरस्य . . . तस्मै श्री गंगमांडलिको मांडलिकत्रिणेन्द्रः क्षुतगुरु दक्षिणेति गंगपात्यां
पूनाद् पद् सहस्राभ्यन्तरे बडगरे क्षतत्रैमथे

वादिचंचलमहाय मारसिंह महीपतिः ।

धारापूर्वमदाद्रामं बागेयूर नामधेयकम् ॥

Mārasimha was the last great Ganga ruler and in this grant, he gives an account of the important part played by the Gangas in the history of the Rāshtrakūṭas. After Rāchamalla (I), his younger brother Bhūtuga defeated Rājarāja and Mahēndra at the battles of Biri-yūr, Surūr and Sāmiya. His younger brother, († son) was Rāchamalla Kacchēya, Ganga who defeated the Nolambas at Koṭṭamangaḷa. His younger brother Bhūtuga (II) went to Baddega and married the emperor's daughter at Tripurī, in Daḥāladēsa. After Baddega's death, he captured the white umbrella, etc., from Lalleya and established Kṛṣṇa III on the throne. He defeated the lord of Achalāpura, Kakkarāja, Bijja, Dantivarma, Ajavarma of Vanavāsi, Śāntalēsa, Dāmari of Nuḷugugiri and Nāgavarma. Having conquered Rājāditya and invaded Ēmaganduga country, he attacked Tanjāpurī. He took the fort of Nālkēlō and gave the captured booty to Kṛṣṇa. He was a Jaina and his queen was Chāgaveḍangi Rēvakanimmaḍi, the daughter of Baddega. His son Maruḷa married the daughter of Kṛṣṇa and obtained the parasol *Madanāvalāra*, after defeating the Magadhas, the Kāḷingas, the Chōḷas, and the Pāṇḍyas. He was known as Puṇēsēya Ganga, Kāmada, Kaliyuga bhīma, etc. His younger brother was Mārasimha Guttiya Ganga, who was crowned by Kṛṣṇa himself. In Ś. 884 Rudhirōdgāri Chaitra Śuddha 5 Wednesday, he gave to his teacher Vādighanghalabhaṭṭa Munjārya as *Śruta guru dakṣhiṇā*, the village Bāgeyūr in Bādagare 300 in the district of Pūnāḍu 6000.

LXV. *LAGHU MĀNASA* OF MUÑJAĀ

प्रकाशादित्ववत्ख्यातो भारद्वाजोद्विजोत्तमः ।
 लघ्वपूर्वं स्फुटोपायं वक्ष्येऽन्यल्लघुमानसम् ॥
 कृतशरवसुमति शाके चैत्रादौ सौरवारमध्याह्ने ।
 राश्यादिरजन्तुपार्का रविरिदुर्भव धृति द्वियमाः ॥

.. ..

मानसाख्यं ग्रहज्ञानं श्लोकषष्ट्या मया कृतम् ।

भवन्त्यतोऽयशोभाजः प्रतिकचुकारिणः ॥

इति श्रीमुञ्जळाचार्य विरचित मानसकरणं समाप्तम् ॥

The date of the work is Ś. 854 (? February 24th, 928 A.D.). Muñjaḷa was as famous as Prakāśāditya, and belonged to the Bhāradvāja-gōtra. Alberuni refers to this work thus "Punjaḷa, the author of the *Small Mānasa*, says that in the year 854 of Śaka kāla, the real solistice preceded his calculation by 6°50' and that this difference will increase in future by one minute". Vādighaṅghaḷabhaṭṭa Muñjaḷa who lived in 932 A.D., however, belonged to Parāśara-gōtra.

LXVI. UTTARA PURĀṆA OF GUṆABHADRA

अकालवर्ष भूपाले पालयत्यखिलामिळां ।
 तस्मिन्निवध्वस्त निःशेष द्विविधीध्र यशोजुषि ॥
 यस्योत्तुंगमर्तगजः निजमदस्रोतस्त्रिनी संगमात् ।
 गांगं वारिकळंकितं कदुमुहुः पीत्वाप्य गच्छत्तृषः ।
 कौमारं धनचनचंदनं वनमपांपत्युत्तरंगानिलैः ।
 मंदांदोळितमस्त भास्कर करछायां समाशिश्रियन् ॥
 अभवदिह हिमाद्रिः देवसिंधुप्रवाहो- ।
 ध्वनिरिव सकलज्ञात् सर्वं शास्त्रैकमूर्तिः ।
 उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो ।
 मुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥
 यस्य प्रांशुनखांशुजालविसरद्वारांतराविर्भवत् ।
 पादांभोजरजः पिशंग मकुट प्रत्यग्रत्नद्युतिः ।
 संस्मार्तां स्वममोघवर्षं नृपतिः पूतोहमद्येललं ।
 स श्रीमान् जिनसेन पूज्य भगवत्पादो जगन्मंगळम् ॥

 विदित सकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः ।
 कविर्गविकलवृत्तः तस्य शिष्येषु मुख्यः ।
 सततमिहपुराणो प्राप्यसाहाय्यमुच्चैः ।
 गृहवरमनीषां मान्यतां स्वस्यसद्भिः ॥
 पद्मालय कुल मुकुळ प्रविकासित सत्प्रतापतत महसि ।
 श्रीमति लोकादित्ये प्रध्वस्त प्रथित शत्रुसंतमसे ॥
 चेल्लपताके चेल्लध्वजानुजे चेल्लकेतन तनुजे ।
 जैनैश्च धर्मवृद्धि विधायिनिविधुर्वाध्र पृथु यशसि ॥
 वनवासिदेशमखिलं भुजमतिशति निष्कंटक सुखसुचिरं ।
 तत्पितृ निजनामकृते ख्याते बंकापुरेष्वधिके ॥
 शकनृप कालभ्यन्तरं विंशत्यधिकाष्टशतमिताब्दाते ।
 मंगळ महार्थ कारिणि मंगळ नामनि समस्त जन सुखदे ॥
 श्रीपंचम्यां बुधार्द्रा युगादिवसकरे मन्त्रिवारे बुधांशे ।
 पूर्वायां सिंहलग्नं धनुषि धरणिजे वृश्चिकाकौ तुलायां ।
 सर्वे शुक्ले कुळोरे गविच सुरगुरौ निष्ठितं भव्य वयैः ।
 प्राप्तेज्यं सर्वसारं जगतिविजयंते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥

Guṇabhadra completed the *Mahāpurāṇa* begun by his master Jinasēna II at Bankāpura in Ś. 820 on Śripanchamī Thursday (June 23, 897 A.D.), Simhalagna, when Mars was in Dhanus, Rāhu and Budha in Vṛschika, Śukra in Kāṭaka and in Tulā all the others and Guru in Vṛshaḥḥa. Akālavārsha was ruling the Kingdom and his feudatory Lōkāditya of Chellakētana family, was at Bankāpura in Vanavāsīdēśa. Akālavārsha's elephants slaked their thirst in the Ganges and rested in the sandal forests near the southern sea. Jinasēna was worshipped by Amōghavarsha. His pupils were Lōkasēna and Guṇabhadra.

LXVII. TRISHASHTHILAKSHANA PURĀṆA
OF CHĀMUNḌARĀYA

ಪ್ರಿಯದರ್ಶನರೆನೆ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯರೆನೆ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಮುಂ ಕೂಡೆ ಜಗ |
ತ್ಸ್ರಯದೊಳ್ ಮಾಡಿದ ಪರ್ಮಾಡಿಯು ಮಣ್ಣುನುಮಜಿತಸೇನ
ದೇವರಗುಡ್ಡರ್ || I-20

ಅಂತು ಗುಣಮಣಿ ವಿಭೂಷಣರುಂ ಸಕಲಾಲಂಕಾರರುಂ ಜಗತ್ಪವಿತ್ರ
ಚಾರಿತ್ರರುಂ ವಿಜಿತ ದುರಿತಾರಾತಿಸೇನರುಮೆನಿಸಿದವಿಜಿತಸೇನ ಭಟ್ಟಾರಕರೆ ಗುರುಗ
ಳಾಗೆ, ಗಾಂಗಕುಲಾಚಲ ಶಿಖರಶೇಖರನುಂ, ಗಂಗಳೂಡಾಮಣಿಯುಂ, ಜಗದೇಕ
ವೀರನುಂ ಧರ್ಮಾಪತಾರನುಮೆನಿಸಿದ ನೊಲಂಬಕುಲಾಂತಕದೇವನೆ ತನಗೆ
ಪರಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗೆ, ಜಗತ್ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶಮೆ ತನ್ನ ವಂಶಮಾಗೆ

ಚಲದಿಂ ರಾಜಾಯ್ತನಂ ತಳ್ತಿದ ಭುಜಬಲಂ, ರಾಜನಂ ಕೊಂದ
ವೀರಂ |

ನೆಲದಿಂದಂತಾಗೆ ಗೋವಿಂದರಸೆನಿದೆ ಬೆಂಕೊಂಡ ಬಲ್ಲಾಕ್ಷನಂ ಮಂ |
ಡಲ ರಾಜ್ಯಾಸಕ್ತನಂ ರಾಜಯನನಧಿಕನಂ ಪಾಟಾಯೊಳ್ ಕೊಂದ
ಶೌರ್ಯಂ |

ಪಲರ್ಗಾಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರತಾಪೋನ್ನತನೆನೆ ನೆಗಟ್ಟುಂ ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡ
ದೇವಂ ||

ಆಳ್ವನ ಬೆಸದಿಂ ಪೇಡಗ ಕಾಳದೊಳ್ ವಜ್ರಗಳದೇವನಂ ಗೆಲ್ಲ ಸಾಹಸದಿಂ
ಸಮರ ಧುರಂಧರಂ, ಗೋನೂರ ಬಯಲೊಳ್ ಬಂದೊಡ್ಡಿದ ನೊಲಂಬರ
ಕಾಳಗದೊಳೆ ಜಗದೇಕವೀರನ ಮುಂತೆ ತನ್ನ ಬಲಮಂ ಮೆಟುದುದರಿಂ ವೀರ
ಮಾರ್ತಾಂಡಂ, ಉಚ್ಚಂಗಿಯ ಕೋಟೆಯೊಳ್ ರಾಜಾಯ್ತನೊಳ್ ಒರ್ವನೆ
ರಣಮಂ ಮೆಟಿದುದರಿಂ ರಣರಂಗಸಿಂಗಂ, ಬಾಗೆಯೂರ್ ಕೋಟೆಯೊಳ್
ತ್ರಿಭುವನವೀರನಂ ಕೊಂದು ಗೋವಿಂದರಸಂ ಪುಗಿಸಿದುದರಿಂ ಮೈರಿಕುಲ
ಕಾಲದಂಡಂ, ನೃಪಕಾಮನ ಕೋಟೆಯೊಳ್ ರಾಜ ಬಾಸ ಸಿವರ ಕೂಣಾಂಕ
ಮೊದಲಾದ ಕಲಿಗಳಂ ಒಂದೆನೆಯೊಳ್ ಪೆಣೆದಿಟುದುದರಿಂ ಭುಜವಿಕ್ರಮಂ
ತನ್ನ ತಮ್ಮಂ ನಾಗವರ್ಮನಂ ಕೊಂದ ಪಗೆಗೆ ಚಲದಂಕ ಗಂಗಂ, ಗಂಗರಭಟ
ನೆನಿಸಿದ ಮುದುರಾಜಯನಂ ಕೊಂದುದರಿಂ ಸಮರ ಪರಶುರಾಮಂ, ಜಟ್ಟಿಗರ
ನಟ್ಟಿದ ದಂಡಿನೊಳೆ ನಿಷ್ಕುಂಟಕಂ ಮಾಡಿದುದುಂ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಂ, ವೀರಭಟ
ಕೋಟಿಯಂ ತವೆ ಕೊಂದುದರಿಂ ಭಟವಾರಿ, ನಿಶ್ಯಂಕಾದಿ ಗುಣಪರಿಕ್ಷಣೈ
ಕಾಶ್ರಯನುಮಪ್ಪುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಾಕರಂ ಪರಾಂಗನಾ ಪರದ್ರವ್ಯ
ಪರಾಜ್ಞಾಪ್ರಿನಪ್ಪುದರಿಂ ಶೌಚಾಭರಣಂ, ಪರಿಹಾಸದೊಳಂ ಸೂನ್ಯತವಚನ

ನವ್ಯದರಿಂ ಸತ್ಯಯುಧಿಸ್ಥಿರಂ, ಅತಿಪ್ರಚಂಡವೀರನಾಂಡಲಿಕ ಶಿಖಂಡಮಂಡನ
ಮಣಿಯವ್ಯುದಱುಂ ಸುಭಟ ಚೂಡಾಮಣಿ. . . .

.. .. .

ನವಶತ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗೆ ಶಕ ಕಾಲಸಮಂ ನೆಗಟ್ಟೀಶ್ವರಾಬ್ಬ ಮು ।
ತ್ಸವಕರನಾಗೆ ಫಾಲ್ಗುಣ ಸಿತಾಷ್ಟಮಿ ರೋಹಿಣಿ ಸೋಮವಾರಮೆಂ ।
ಬಿವು ಶುಭದಂಗಳಾಗೆ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಗುಣರತ್ನಭೂಷಣಂ ।
ಕವಿಜನಶೇಖರಂ ಬರೆದು ವುಸ್ತುಕಕೇಱಿಸಿದಂ ಪುರಾಣಮಂ ॥

This work was written in Ś. 900 Īśwara Phālguna Śuddha
8 Rēhiṇi Monday (18th February 978 A.D.). Chāmunda-
rāya belonged to the Brahma-Kshatriya caste and
was the feudatory of Mārasimha. The enemies defeated by
him are Rājāyita, Rācha, Gōvindarasa, Rāchaya, Vajvaḷa
in the Khēdaga battle, Nōḷambas near Gōnūr, Rājāyita in
Ucchaṅgi, Tribhuvanavira in Bāgeyūr, Nṛpakāma, Mudu-
rāchaya, etc.

LXVIII. CHĀRITRASĀRA OF CHĀMUṆḌARĀYA

तत्त्वार्थसिद्धान्तमहापुराणेष्वान्तर शास्त्रेषु च विस्तरोक्तं ।

आख्यत्समासादकयोगवेदी चारित्रसारं रणरंगसिंहः ॥

.. ..

इति सकलागमसंयमसंपन्न श्रीमज्जिनसेनभट्टारक श्रीपादपद्मप्रसादासादित चतु-
रशुयोगपारावार पारगधर्मविजयि श्रीमच्छामुण्डमहाराज विरचिते भावनासार संप्रहे
चारित्रसारे—

The author of this work was Chāmuṇḍamahārāja, the disciple of Jinasēna and who had the title Raṇarangaśimha. The title Raṇarangaśimha was obtained by Chāmuṇḍa as he fought single-handed with Rājāyita at Uccaṅgi. Therefore he cannot be distinguished from the author of *Ādipurāṇa* as Dr. Winternitz does (*History of Sanskrit Literature*, Vol. II).

LXIX. GŌMMATASĀRA OF NĒMICHANDRA

अज्जसेण गुणगणसमूहं संधारि अज्जसेणगुरु ।

भुवणगुरु जस्सगुरु सोराओ गोम्मटो जयउ ॥

—V-733.

णमह गुणरयणं बूसणं सिद्धन्तामियं महब्धिभवभावं ।

वर वीरणंदिचंदं शिम्मलं गुरुं मिदणंदि गुरुं ॥

—Karmakāṇḍa, 896.

जंहिगुणाविस्संता गणहरदेवादि इत्तिपत्राणं ।

सो अज्जियसेण णाहो जस्सगुरु जयउ सोरा ओ ॥ 966

सिद्धंतुदयं तद्धुगयणिम्मलं वरं णेमिचंदं करकलिया ।

गुणरयणबूसणं बुहिमइवेला भरउ भवणयलं ॥ 967

गोम्मटसंगहसुत्तं गोम्मटसिहरवरि गोम्मटजिणोय ।

गोम्मटरायं विणिम्मियं दस्सिखणं कुक्कटं जिणोजयउ ॥ 968

जेणविणिम्मियं पडिमा वयणे सर्वं दट्ठं सिद्धिं देवेहिं ।

सव्वं परमोहिं जोगिहिं दिट्ठं सोगोम्मटो जयउ ॥ 969

वज्जयणं जिणभवणं ईसिपभारं सुवण्णं कलसंतु ।

तिहुवणं पडिमाणिकं जेणकयं जयउ सोरायो ॥ 970

जेणवृत्तियथं भुवरिमं जकोरव किराटग्गकिरणं जलधोया ।

सिद्धाणं सुद्धपाया सोराओ गोम्मटो जयउ ॥ 971

गोम्मटं सुत्तल्लिहणे गोम्मटरायेण याकया देसी ।

सोराओ चिरं कालं णामेण यं वीरमत्तण्डी ॥ 972

वरं इदंदि गुरुणो सासे सोल्लुणं सयलं सिद्धन्तं ।

सिरि कणयणंदि गुरुणा सत्तद्धुणं समुद्धिं ॥ 396

णमि ऊणं अभयणंदि सुदसायरं पाररीं इदंदि गुरुं ।

वरं वीरणंदिणाहं पयडीणं पच्चयं वोच्छं ॥ 795

Nēmichandra refers to Kuṅkuṭa Jina Gommaṭa established by Chāmuṇḍarāya at whose request *Gōmmaṭasāra* was written. Chāmuṇḍarāya is also said to have been the author of *Vira-Mārtāṇḍī*. The Jaina gurus of the time were Āryasēna, Ajitasēna, Viranandin, Indranandi and Kanakanandi. The Gommaṭa image was installed even before the days of Ranna who refers to it (c. 975 A.D.) and an inscription of Gangā Eṇṇayappa II refers to the image. Therefore the installation cannot have taken place in the eleventh century (M.A.R., 1923).

LXX. NAVASĀHASĀNKA CHARITA
OF PADMA GUPTA

निर्व्यूढ नानाद्भुत साहसं च रणे व्रतं च स्वयमेव लक्ष्म्या ।
नाम्नायमेके नवसाहस्रां कुमारनारायणमादुरन्ये ॥ —I-59.
आक्रान्त दिङ्मण्डल कुन्तलेन्द्र सांध्रान्धकारांतरितम् रणेयः ।
स्वराज्यमस्त्रारुण मण्डलाग्रो गृहीतवान् दीधिति मानिवाहः ॥
—I-74.

साम्राज्य भारोद्वहन प्रगल्भो यशेभटाख्यः (धरा भटाख्यः) सचिवोस्तिष्ठत्य ।
स्वसूक्तिं चर्या स्वपरेण नाम्ना रामांगदं यं कवयो वदन्ति ॥
विजित्य लंकामपि वर्ततेया यस्याश्च नामात्यलकपि साम्यम् ।
जेतुः पुरी साप्यपरास्तियस्य धारोत्तिनाम्ना कुलराजधानी ॥ —I-90.

.. ..
श्री सीयक इति क्षेत्रं यशसामुदभूततः ।
दिलीप प्रतिमः पृथ्वा सूक्तिमुक्ताफलं नृपः ॥
लक्ष्मी रधोक्षजस्यैव शशिमौलिः शिवाम्बिका ।
वडजे (वरमे)त्यभवद्देवी कलत्रं तस्य भूरिव ॥
.. ..

स्मितज्योत्स्ना दरिद्रेण बाष्पस्त्राविमुखेन्दुना ।
शिशंसुर्विजयं यस्य तर्दुपाटी पतिस्त्रियः ॥
अकंकणमकेयूरं अनूपरममेखलम् ।
हूणावरोध वैधव्य दीक्षादानं व्यधत्त यः ॥
.. ..
श्रीमद्वाक्पति राजोऽभूत् अग्रजोऽस्याग्रणीस्तताम् ।
सगरापत्य दत्ताब्धि परिखायाः पतिरभूवयः ॥
अतीते विक्रमादित्ये गतेऽस्तं शातवाहने ।
कविमित्रे विशश्राम यस्मिन्देवी सरस्वती ॥

—XI-85, 86, 89, 90-94.

.. ..
श्रीमत्कविप्रिय सुहृच्चलदैकराम
राजेंदुभक्त्वाग्निगत प्रतिभाविशेषः ।
एतद्विनिद्र कुसुदद्युति पद्मगुप्तः
श्री सिंधुराजानृपतेः चरितं बबन्ध ॥

इति श्री मृगांक सूक्तोः परिमळापरनाम्नः पद्मगुप्तकृतिः ॥

Padma Gupta says that Sāhasāṃka Kumāranārāyaṇa defeated the ruler of Kuṇṭala. Siyaka Harsha conquered Tardavādi (Ruddapāṭi ?) probably killing Khoṭṭiga in c. 971 A.D. His son Sindhurāja defeated Kṛṣṇa. The elder brother of Sindhurāja was Vākpati.

LXXI. ŚĀNTI PURĀṆA OF PONNA

ಭುವನದ ಕನ್ನಡಸಕ್ಕದ ಕವಿಗಳ ಸಲೆ ಸಾಲೆ ಸೋಲೆ ಸವಣಂಗಿತ್ತಂ ।

ಸವಿವೇಕಮುಭಯಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿನೆಸರಂ ನಿಜಾಹಿತೋಷ್ಣಂ

ಕೃಷ್ಣಂ ॥ I-9

..

..

..

..

ಎನಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮಮೆಶರಣ್ ಮೊನೆಗೊಡ್ಡಿದ ಭೂರಿವೈರಿ ಸಾ ।

ಧನಹರಣಂದಲೆಂದೆ ಜಿನಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಮೂಲದೊಳಾ ।

ವಿನಮಿತರಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊನೆವರ್ ಸಲೆ ವಾಣಿಯವಾಡಿಯೊಳಾ

ಮಹಾ ।

ವನಿಪರದೇನ ಗಣ್ಯ ಕೃತಪುಣ್ಯವೊ ಭಾವಿಸೆ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರನಾ ॥ 33

ಉಪಮಾತೀತಂ ಕೃತಿ ಶಾಂತಿಪುರಾಣಂ “ಸಲೆ ಪುರಾಣಚೂಡಾ

ಮಣಿ”ಯೆಂ ।

ದುಪಶಮದಿಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಮಲ್ಲಪಯ್ಯನುಂ ಪುನ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಪತಿ

ಯೆನಿಸಿದರ್ ॥ 38

ವೆಂಗೀವಿಷಯಂ ತೈಭುವನಂಗಳೊಳಗ್ಗಲದ ವಿಷಯಮುಪಮಾತೀತಂ ।

ಸಂಗತ ಸಮಸ್ತ ಮತ್ಯುತ್ತುಂಗ ಫಲದ್ರುಮಮೂಲ್ಯವಸ್ತುನಿಧಾನಂ ॥ 42

..

..

..

..

ಅತಿ ವಿಖ್ಯಾತಿಯ ಕಮ್ಮನಾಡದನುದಾತ್ತಂ ಕಾವನೀವಂ ದ್ವಿಜೋ ।

ನ್ನತ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗಳ್ಳನೂನನುಪಮಾತೀತಂ ಧೈರ್ಯಂ ಬಹು ।

ಶ್ರುತನಾಜ್ಞಾನಿಧಿಯಾಜ್ಞವಲ್ಪ್ಯ ಸದೃಶಂ ಕೌಂಡಿನೈಗೋತ್ರಂ ನಿರಾ ।

ಕೃತದೋಷಸ್ಥಿತಿ ನಾಗಮಯ್ಯನನಘಂ ಶ್ರೀ ಭೂಮಿ ದೇವೋತ್ತಮಂ ॥

44

..

..

..

..

ಆ ಭೂಮಿದೇವತನಯರ್ ಪ್ರಾಭವಪರರಿವರತ್ಯಪೂರ್ವಶ್ರುತರು ।

ರ್ವೀ ಭಾರಭರಣ ಸಹರತಿ ಶೋಭಾಸ್ವದ ತನುಗಳವರೊಳಗ್ಗ ತನೂಜಂ ॥

46

ಅಮಿತ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲಪಂ....

..

..

..

..

ಅಮ್ಮನ ಭಕ್ತನುಂ ಗುಣಗಣಾಶ್ರಯನಾತನ ತಮ್ಮನಪ ಪು ।

ನ್ನಮ್ಮನು ಮಟ್ಟಿಯಿಂ ಗುರು ಸಮಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷ ವಿನೇಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ।

ದಂ ಮನದುಕ್ಕೆವಂ ತಗುಟೆ ನಿರ್ವಹಣಸ್ಥಿತಿಗುಯ್ದಿರಿ ಪುರಾ ।

ಣಂ ಮಹಿರತ್ನಮಂತಿದೆಯಳಂಕೃತಿ ತಾಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥

XII-61

ಪ್ರಕಟಂ ಲೋಕೋತ್ತರ ಲೌಕಿಕ ಪರಿಣತಿ ಪುನ್ನಿಗಂಗೆ ಶಾಂತೀಶ್ವರ ರಾ ,
ಮಕಧಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದಾದ ಕೃತಿಗಳಿಂ ಕೃತಿಯುಗಂಗಳನ್ನವು ಮೊಳವೇ ||

65

ವಿದಿತ ಭುವನೈಕರಾಮಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಂ ಬೆಲೆಗಮಾ ವುದಂತರಮಂತೀ ರ
ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಭುವನಂಗಳ್ ಪದಿನಾಲ್ವಶ್ವಾಸ ರಚನೆಗಂ ಬೆಲೆಯಕ್ಕುಂ ||

66

Ponna, the author of *Śānti Purāṇa* and *Bhuvanaika Rāmābhyudaya*, obtained the title *Ubhayakavichakravarti* from Kṛṣṇa III, and was patronised by the brothers Mallapa and Punnamayya. His *guru* was Jinachandra of Krāṇūrgaṇa worshipped by great kings at *Vāṇiyavāḍi*.

LXXII. ŚRAVAṆA BELAGOĻA EPITAPH OF INDRA IV

ಶ್ರೀ ರಾಜತ್ಯುಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮಗನ ಮಗಂ, ಸತ್ಯಶಾಚದ್ವಯಾಲಂ
ಕಾರಂ ಶ್ರೀ ಗಂಗ ಗಾಂಗೇಯನ ಮಗಳ ಮಗಂ, ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಕಾಸಾ
ಗಾರಂ ಶ್ರೀ ರಾಜಚೂಡಾಮಣಿಯಳಿಯನಿದೇಂ ಪೆಂಪೊಪೇಟೆಂದಲಂಪಿಂ
ಭೂರಿಕ್ಷಾಚಕ್ರಮುಂ ಬಣ್ಣಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ರಟ್ಟಿಕಂದರ್ಪದೇವಂ ||

ಶ್ರೀಗೆ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ವೆಗೆ ಚಾಗಕ್ಕದಟೆಗೆ ಜಸಕೆ ಪೆಂಪಿಂಗಿನಿತ- |
ಕ್ಯಾಗರಮಿದೆಂದು ಕಂದುಕದಾಗಮದೊಳೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮಲ್ತೆ ಬೀರರ
ಬೀರಂ ||

ಒಳಗಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸುಕರೆ ದುಷ್ಕರಮಂ ಪೊಟಗಣ ಸುಕರದುಷ್ಕರ
ಭೇದಮಂ |
ಬಳಿಗೆ ವಾಮಧ ವಿಷಮಮನಲ್ಲಿಯ ವಿಷಮ ದುಷ್ಕರಮನನ್ನಿದರ ಪೊರಗ- |
ಗ್ಗಲೆಕೆಯನಿಸತಿ ವಿಷಮಮನದ ರತಿ ವಿಷಮ ದುಷ್ಕರಮೆಂಬ
ದುಷ್ಕರಮಂ |

ಎಳೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಚಾರಿಸಲ್ ಬಲ್ಲಂ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಮುಮನಿಂದ್ರ
ರಾಜಂ ||
ಚಾರಿಸೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಂ ಚಾರಣೆ ಮುನೂರಮೂವತೆಂಟಿನಿಸಿದುವಾ |
ಚಾರಣೆಗಳಶ್ರಮದಿಂ ಚಾರಿಸುಗಂ ಕೋಟಿತರದಿ ನೆಟಿವ ಬೆಡಂಗಂ ||
ಭಳಸುವೇಪ್ಪು ಸುಳಿನ ಗಲ್ಪಿನ್ತಪ್ಪ ಚಾರಣ ದೋಷಮಲ್ಲದೆ ಪೊಟ್ಟಿವ
ಟ್ಟಿಳಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಗಿರಿಗೆಯ ಕೋಲ್ಕುಟ್ಟಿ ಮಿಗಲುಂ ನೆಲಲುಪ್ಪಣ
ಮಿಯಾದಂತೊಂ
ದಳವಿಯೊಳ್ ಬರೆ ಪೊರಗೊಳಗೆಡದೊಳಂ ಬಲದೊಳಂ ಕಡುಗರ್ಪಿದೆ

ಬರ್ಪ
ನಳಯಂಧಪ್ಪದೆ ಚಾರಿಸು ಪೋಜೆಯಂ ರಟ್ಟಿಕಂದರ್ಪನಂ ತಾವ ಬಲ್ಲಂ? ||
ಮೆಳಸಿನಲಿಂದು ಗಿರಿಗೆಯ ನಳದೂರ್ಗೊಣ್ಣೊಳೊಳಗೆ ಪೊಟಗಣ

ಮೆಟಿವೊ
ಳ್ಳಳವಡೆ ಚಾರಿಪ ಬಹಲಿಕೆಯಳವುದು ಕೇವಳಮೆ ಕೀರ್ತಿನಾರಾಯಣನಾ ||
ಗಿರಿಗೆ ಮೆಳಸಿಂದಂ ಕಿರಿದಕ್ಕ ಕಾಲೋಟ್ಟು ನಾಲ್ಕರಳವಿಗೆ ಕಿರಿದುಮಕ್ಕ
ತುರುಗಂ ಬೆಟ್ಟದಿಂ ಪಿರಿದಕ್ಕವಳೆಯಮುಂ ಭೂವಳಯದಿನತ್ತ

ಪಿರಿದುವಕ್ಕು
ಗಿರಿಗೆ ಕೋಲ್ಪಳವಳಯಮೆಂತಿನುತುಮಂ ಬಗೆವೊಂಗೆ ಕರಿಮರಿದಿಂ
ತಿವಟೊಳ್

ಇರದೆ ಪತ್ತೆಂಟು ವಳೆಯಂ ಚಾರಿಸದನ್ನಂ ಭೋಗಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲನಿಂದ್ರ
ರಾಜಂ ||

ಕಡುವುಗಳುದ್ದವಟಂಗಡ ಬೆಡಂಗುಗಳ ಬೇರೆ ಭಂಗಿಗಳ್ ಲಳಿಗಳದೇಂ |
ಕಡು ಜಾಣನೆ ಬಡಿಕೆಯ್ವರಮಡರ್ಧ ಪುಳನೆ ಬರ್ಧ ಮೆಹಿದು ಮೆಹಿವ
ಬೆಡಂಗಂ ||

ನೆಗಟ್ಟು ಮಂಡಲಮಾಲೆ ತ್ರಿಮಂಡಲಮಾಮಕಮಂಡಲಮರ್ಧಚಂದ್ರ
ಮಾರ್ಗಂ

ಬಗೆವೊಡರಿದಪ್ಪ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮುದ್ದಪಟಂ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಂ ಬಲೈಗಳಂ
ಪೊಗಟವಿಸಲ್ತಕ್ಕ ಪೆಟವು ದುಷ್ಕರದೇಹಸಂಗಳನಶ್ರಮದಿ ನೆಹಿಯೊಳ್
ಜಗದೊಳಿಹುವಬೆಡಂಗ ನೋರ್ವನೆ ಬಲ್ಲಂ.... ನ್ತಾರಾಳಂ

ಮಾಂತರಮೆ ? ||

ಉದ್ದವಟಮೆಹಿವರೆಂಬುದೆ ಬಿದ್ದಂ ಮುನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೊಳ್ ಬಹು
ವಿಧದಿಂ |

ದುದ್ದವಟಮೆಹಿದುಮುರಿಗುಂ ಬಿದ್ದಮೆನಲ್ ಬಲಪ್ರವೊಹಗನೆಹಿವ
ಬೆಡಂಗಂ ||

ಎಹಕಮಲ್ಲದೆ ಪೊಲ್ಲದಾಗೆಹಗಿ ದೊರೆಕೊಂಡೆ ಕೊಟ್ಟ ತೆರನಲ್ಲದೆ
ನೆಹಿಯೆ ಬರಲೆ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸುವಲ್ಲಿಯೆ ಬೀಸಲರಿಯದೆಯಿಲ್ಲ
ಪಹಿಯನಾ ದಿಟ್ಟಿಯ ಮುರಿವಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೊಳ್ ಮುರಿದಲುಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ
ಬಿನ್ನಣವಂ

ನೆಹಿಯೆ ಕಲ್ಪದ ಬೀರದ ಬೀರನಂ ಗಿಡೆಗಳಾಭರಣಂ ನೋಡಿ ಕಲ್ಲಾ ||
ಆಸುವನುಂ ಕೂಕುವನುಂ ಬೀಸುವನುಂ ಗಡಿಯೆನೆಗಟ್ಟು ತಕ್ಕಡಿ
ಯೊಳೆನು |

ತ್ತಾಸದೆಯುಂ ಕೂಕದೆಯುಂ ಬೀಸದೆಯುಂ ಬಿದ್ದ ಮೆಹಿಗು ಮೆಹವ
ಬೆಡಂಗಂ ||

ಎಹಗಲರಿಯದೆಗೆಂಟು ಕಮ್ಮಗಟ್ಟುಂ ಬರಲಣಮಹಿಯದೆ ತಪ್ಪಂ ಪಿಂ
ತೆಹನನರಿಯದೆ ಭಂಗಮನಿಕ್ಕೆಯುಂ ಮೂಹಡೆಗಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಾಡಿಯುಂ
ಮೂಹಿಯೆ ಪೊಯಿಸಿದನುರೆಯಂ ಕೊಂದು ಧರೆಗೆಡೆ ತಗರ್ಗಡೆಯಿವ
ನೆನಿಸದೆ

ನೆಹಿಯೆ ಕಡುಜಾಣನೆನಿಸಲೈ ಬರ್ಕುಮೆಗೆಡೆಗಳಾಭರಣನ ಕಲ್ಲದನ್ನಂ ||
ಕಾಲ್ಗಳ ಕೈಗಳ ತುರುಗದ ಕಾಲ್ಗಳ ತಿಣವುಗಳೋಳಲ್ಲಿ ಬಂಚಿಸು
ತೆಹಿಗುಂ |

ಗೆಲ್ಲುಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮಾರ್ಗದೆ ಗೆಲ್ಲುಮೆ ಪೆಣೆದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ
ನಾರಾಯಣನಂ ||

ವನಧಿ ನಭೋನಿಧಿ ಪ್ರಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆ ಶಕಾವನಿಪಾಲ ಕಾಲಮಂ
ನೆನೆಯಿಸೆ ಚಿತ್ರಭಾನು ಪರಿವರ್ತಿಸೆ ಚೈತ್ರ ಸಿತೇತರಾಷ್ಟಮಾ

ದಿನಯುತ ಭೌಮವಾರದೊಳನಾಕುಲಚಿತ್ತದೆ ನೋನ್ನು ತಾಳಿದಂ
ಜನನುತನಿಂದ್ರರಾಜನಖಿಳಾಮರ ರಾಜ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಂ ||

This inscription of S. 904, Chitrabhānu Bahula Ashtami Tuesday, records the death of Indra IV, the grandson of Kṛṣṇa III and the son of the daughter of Ganga Gāṅgēya. Indra was very proficient in *Kandukāgama* (a species of Polo). The technical terms are to be explained in the light of the extract from *Rājamānasollāsa*.

LXXIII. KĀVYA MĪMĀMSĀ OF RĀJASĒKHARA

रसः कोप्यस्तु काप्यस्तु रीतिः कोप्यस्तु वा गुणः ।

सगर्वं सर्वं कर्णाटाष्टंकोरोत्तर पाठिनः ॥

.. ..

माहिष्मत्यापरतो दक्षिणापथः ; यत्र महाराष्ट्र माहिषकाश्रमक विदर्भ कुंतल
कैशक सुप्पार कांची केरळ कावेर मुरळ वनवासिक सिहळ चोड दण्डक पाण्ड्य पल्लव
गंग नाशिक्य कोंकण कोल्लगिरे वल्लुर प्रभृतयो जनपदाः । विन्ध्य दक्षिणपाद महेन्द्र
मलय मेकल पालमंजर सख्य श्रीपर्वतादयः पर्वताः । नर्मदा तापी पयोष्णी गोदावरी
कावेरी भैरवथी वैणावजुरा तुंगभद्रा ताम्रपर्णी उत्पलवती रावण गंगाद्या नद्यः ॥

Rājaśekhara refers to the fondness* of Kārṇāṭakas for musical readings. He gives a list of districts and places in Dakṣiṇāpāṭha : Mahārāshṭra, Māhishaka, Āsmaka, Vidarbha, Kuṇṭāḷa, Kaiśaka, Suppāra, Kāncī, Kēraḷa, Kāvēra, Muraḷa, Vanavāsika, Simhaḷa, Chōḷa, Daṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāsikya, Konkaṇa, Kollagiri, Vallura ; Mountains : Mahēndra Malaya, Mēkala, Pālamañjara, Sahya, Śrīparvata, etc. ; Rivers : Narmadā, Tāpī, Payōshnī, Gōdāvarī. Kāvērī, Bhaimarathī, Vaiṇā, Vanjurā, Tungabhadra, Tāmraparṇī, Utpalavati, Rāvaṇa Gangā, etc.

LXXIV. HUMCHA INSCRIPTION OF NANNI
SĀNTARA

ಖಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಕ್ಷಾಕು ಕುಲಗಗನ ಗಭಸ್ತಿ ಮಾಲಿನಿ ಪರಾಕ್ರಮಾಕ್ರಾಂತ
ಕಾಮ್ಯಕುಂಜಾಧೀಶ್ವರ ಶಿರೋವಿಲಗ್ರ ನಿಶಿತ ಶಿಲಿಸುಖ ಪಾರ್ಥಿವಪಾರ್ಶ್ವಃ, ಸಮರೇಕಾಂತಿ ಧನಂಜಯ
ಧನಂಜಯಃ; ತದ್ವಜ್ರಾಶಾ ಪಾಂಚಾರಿಡೇವಿ, ತದ್ವಸುತೋ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಃ, ತದ್ವಸುತಾ ದಿವ್ಯಾ ರೋಹಿಣೀದೇವಿ,
ತತ್ಪುತ್ರೋ ರಾಮಕೃಷ್ಣಮಣಿ, ತೌ ದಕ್ಷಿಣಮಾಂಭವಾಪರ ನಾಮಧೇಯೌ; ತದನ್ವಯೋ ಗಂಗಾನ್ವಯಃ ॥

ಮಾಧವನ ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮಾಧವನ ಭುಜಾವಲೇಪಮಂ ಬಣ್ಣಿಸಲಾ
ಮಾಧವನುಂ ತ್ರಿಭುವನದೊಳು ಮಾಧವನುಂ ನೆಲೆಯರುಳಿದವರ್

ನೆಲದಪರೇ ? ॥

ಆ ನೃಪನಗೃಹನಾತನಮಾಸ್ತುಷ ಶೌರ್ಯಾವಲೇಪ ಮತ್ಸ್ಯ ಮಹೀಭೃ -
ಶ್ರೀನೇಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಾರವ ಸೇನೆಯನಾ ಟಂಕುಬಡಿದ ದಡಿಗಂ ದಡಿಗಂ ॥

(ಆತನ ನಂದನಂ ಕಿಟಿಯ ಮಾಧವಂ ಪರಾಕ್ರಮನೆನಿಸಿ ನೆಗಲಿ)

ತತ್ತನಯಂ ಹರಿವರ್ಮನುಪಾತ್ತನಯಂ ವಿಷ್ಣುಗೋಪನಾತನ ಸುತನುದ್-
ವೃತ್ತರಿವುನುಪತಿ ಸೈನ್ಯೋನ್ಮತ್ತದ್ವಿಪ ಸಿಂಹನಾನ್ಯಪಸಿಂಹನ ತನಯಂ ॥

ಅಂತತಿ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಂ ತಡಂಗಾಲಮಾಧವನಾತನಾತ್ಮಜರ್ —

ಅವಿನೀತ ಬಲಾಟವಿಗವಿನೀತರಮೋಘಮೆನಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯಮುಗ್ರಾ-
ಹವದೊಳವಿನೀತರೆನಿಸಿದರವನಿಯೊಳವಿನೀತ ದುರ್ವಿನೀತ ನರೇಂದ್ರರ್ ॥
ವಸುಧೆಗೆ ರಾವಣಪ್ರತಿಮನೆಂಬ ನೆಗಲಿಕ್ಕಿಯ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯಂ
ವಿಸಸನ ರಂಗದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ತನ್ನತನಾಜೆಯ ಪುತ್ರನಂ ಪ್ರತಿ-
ಷ್ಠಿಸಿ ಜಯಸಿಂಹ ವಲ್ಲಭನನ್ನಯರಾಜ್ಯದೊಳುವಿಯೊಳ್ ವಿಗು-
ರ್ವಿಸಿದನಿದೇನಗುವೊ ನಿಜದೋರ್ಬಲದುನ್ನತಿ ದುರ್ವಿನೀತನಾ ॥

ಅಂತಾತನಿಂ ಮುಷ್ಕರ ನತಿ ಮುಷ್ಕರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗಿಯೆ, ತನ್ನಂದನಂ —

ತಾವಿಯ ತಡೆವರೆಗಂಧರಣೀವಲಯಮನಾಲ್ಕು ಬಾಹುವಿಕ್ರಮದಿಂ ।

ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ಭೂವಿಕ್ರಮ ಭೂವಲ್ಲಭರಧಿಕ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭರಾದರ್ ॥

ಅಂತಾತನನುಜ ನೃಪಕಾಮಂ ಗಜದಾನಮರ್ಥಗಿತ್ತು ಚಾಗಿ ಎಂಬ ವೆಸರಪಡೆದ
ನಾತನ ಮಮ್ಮಂ ಶ್ರೀಪುರುಷ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನೆನಿಪ್ಪನ್ನರ್ಥನಾಮಮಂ ತಾಲ್ಕು
ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕರ್ತೃವೆನಿಸಿ —

ಶಾತ್ರವಸಂಕುಲಪ್ರಳಯ ಭೈರವನೆಂಬ ಯಶಂ ಪೊದಟ್ಟು ಲೋ-
ಕತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪರೆಯೆ ಚೇರದ ಕಂಚಿಯ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯಂ
ಚಿತ್ರವಿದಂ ಚಿಳದೆಯೊಳಸುಂಗೊಳೆ ಕಾದಿತದೀಯ ಪಲ್ಲವ
ಭತ್ತಮನೀಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮೆರೆದಂ ಭುಜಗರ್ವಮನಾ ಮಹೀಭುಜಂ ॥

ಆ ನೃಪಚೂಡಾಮಣಿ ಕಾಂಚೀನಾಥನ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಂಗಡ ಪೆ -
ಮಾರನಡಿಯೆಂಬ ವೆಸರಮನೇನೆಂಬುದೊ ಗಂಗನ್ನ ಪರ ಶೌರ್ಯಾನ್ಮತಿಯಂ ॥

ಅಂತು ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡನೆನಿಸಿದಾತನ ಮಗಂ ಶಿವಮಾರದೇವಂ ಸೈಗೊಟ್ಟಿ
ನೆಂಬೆರಡನೆಯ ಪೆಸರಂ ತಾಬ್ಬು ಶಿವಮಾರಮತಮೆಂಬ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರನುಂ ಮಾಡಿ,
ಮತ್ತಂ—

ವಿವೇಚ್ಛುದೋ ಶಿವಮಾರಮಹೀವಳಯಾಧಿಪನ ಸುಭಗ ಕವಿತಾಗುಣಮಂ
ಭೂವಳಯದೊಳ್ ಗಜಾಷ್ಟಕಮೋಘನಿಗೆಯು ಮೊನೆಕೆವಾಡುಮಾಡುದೆ
ಪೇಚ್ಚುಂ ||

ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನರೇಂದ್ರನಾತನನುಜಂ, ತನ್ನಂದನಂ ಚಾಗ ಭೂ
ಭುಜರೊಳ್ ಮಿಕ್ಕೈಯಗಂಗನಾತನ ಮಗಂ ಶ್ರೀರಾಜಮಲ್ಲಂ ತದಾ
ತ್ವಜನಾತಂ ಮರುಳಂ ತದೀಯ ತನಯಂ ಶ್ರೀ ಬೂತುಗಂ ತತ್ಸುತಂ
ವಿಜಿಗೀಷತ್ವಮನಾಪ್ಪಿ ನಿಂತೆಱಿಯಪಂತಾನಾ ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕಂ ||
ಎನಿವ ಭುವನೈಕವೀರನ ನರಸಿಂಗನವನೆ ವೀರಬೆಡಂಗಂ |
ಮನುಜಪತಿ ರಾಜಮಲ್ಲಾಂಕನಾತನಿಂತೆಱಿಯವನೆ ಕಚ್ಚಿಯಗಂಗಂ ||
ಅಂತಾತನನುಜಂ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನುಮೆನಿಸಿ ಭೂತುಗಪೆರ್ಮಾನಡಿ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಜಂಗೆ ಬಾವನೆನಿಸಿ —

ತಾನಿಱಿದಂದುಕೊಂಡ ಪುದುಮಂಡಲಮಂ ಪೆಟರೊಳ್ಳಮಾನ ಮಂ
' ಬೀ ನುಡಿವೇಡ ಕೊಳ್ಳೆಡೆಗೆ ಬಲ್ಲಹನಾತನ ಸಂಚಿವಾರದು
ದ್ವಾನಿಗೆ ರಾಯನಾ ಪಡೆಗೆ ಚೋಳ ನಿವರ್ ದೊರೆಯೆಂದೊಡಿ “ ನ್ನಭೂ
ತೋನಭವಿಷ್ಯ ” ಮೆನ್ನ ದವರಾರಳವಂ ಜಗದುತ್ತರಂಗನಾ ||

ಶ್ರೀ|| ಜಾಹ್ನವಿ ಸಾಕ್ಷಿಮ | ಧ್ಯಾಹಾರ್ಕಸಮ ಕೋಟ |
ವಹ್ನಿಲಲ್ಲಿಯನಳುರೆ ಭೂತುಗಂ ರಾಜ್ಯ | ಚಿಹ್ನಮಂತದಂ ತುಳಿಗಂಗೆ ||
ಅಕ್ಕರ || ಬಲವಂ ಪೇಟ್ಟಿಡೆ ದಾಳಿಯೊಳ್ಳೊಂಡನಾ ಚಿತ್ರಕೂಟಮುಮೇಳು
ಮಾಳವಮಂ |

ತಲೆಯಂ ಕೊಂಡ ನಾರಾಯನ ತಮ್ಮನಾದ ಹಳೆಯಂ ಕೊಂಡನಂತೊಂದೆ
ಮೆಯ್ಯೊಳ್ |
ಪಲವುಂ ಕಲ್ಲಳನೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿರಿಸಿದಂ ಗಂಗಮಾಳವಮೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು
ಕಲಿಯ ಪೇಟೆಂದದೊಡೆಯೆಂಭ ಕಲಿಯಂತಚಲಿತಗಂಗನಂ
ಪೋಲ್ಪನಾವಂ ||

|| ರೇವಕನಿಮ್ಮಡಿಗಂ ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಭೂತುಗೆಂದ್ರಂಗಮಾ |
ದೇವಿಗಮಂದುಧರಗಾ ಪಾವಕಿಪೊಲ್ ಮರುಳದೇವನಗ್ರತನೂಜಂ ||

सन्नेहात्सकल महीश कृष्णभूषे

भूनाथः खलु मदनावतार संज्ञां ।

छत्रं नरपतिभिर्नैकश्चिदासः

संप्राप्तो मरुत इति प्रतीति नामा ॥

ಅಂತಾ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಂಗಳಿಯನೆನಿಸಿದ—

ಅ ಮರುಳದೇವನನುಜಂ ಭೀಮಾನುಜ ಸನ್ನಿಭ ಪರಾಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ।

ಶ್ರೀಮಾರಸಿಂಹದೇವಂ ಹೇಮಾದ್ರಿ ಶಿರೋವಿಲಗ್ನ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕಂ ॥

ಅಂತಾತಂ ನೊಟಂಬಕುಲಾಂತಕನುಂ ಪಲ್ಲವಮಲ್ಲನುಂ, ಗುತ್ತಿಯಗಂಗನುಮೆ
ನಿಸಿದನಾತನನುಜಂ :—

ಶ್ರೀ ರಾಜಮಲ್ಲದೇವಂ ಭಾರತಿ ಕೇಯೂರ ರಾಜಶೇಖರನಾತಂ ।

ಭಾರವಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭಾಣಮಯೂರಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕಾಳಿದಾಸಂ ವ್ಯಾಸಂ ॥

ಆತನ ತಮ್ಮ—

ಶ್ರೀ ನೀತಿಮಾರ್ಗಭೂಪತಿ ಕಾನೀನಂ ಬಲಿ ದಿಲೀಪ ದಧೀಚಿಗುತ್ತಂ
ಸಾಕ್ಷಾ ।

ದ್ವೀನಾನಾಥ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಧಾನಂ ಗೋವಿಂದಾಭಿಧಾನ ನರೇಂದ್ರಂ ॥

ಆತನ ಕಿಞ್ಞಯ-ವಾಸವ ಮಹೀಭುಜಂಗಂ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದಾಹವ
ಮಲ್ಲದೇವನಯ್ಯಾಣ ರೇವರಸನ ತಾಯ್ ಸಾವಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯಿಂ ಕಿಞ್ಞಯ ಕೆಂಚಲ
ದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗೋವಿಂದರದೇವ —

ನಿರವದ್ಯ ಚರಿತನನ್ವಯಧುರಂಧರಂ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ ನಿರ್ಬರ ಗಂಡಂ ।

ಪರಚಕ್ರಕರ್ಕಶಂಗಂಡರಮೂಕುತಿ ಗಂಡದಲ್ಲಣಂ ನೃಪತಿಲಕಂ ॥

ವಸುಧಾಲಂಕಾರನಾರೋಹಕರನೊಗದ ಕೈಬಲ್ಲಣ ಬ್ರಹ್ಮನುಗ್ರಾ

ರಿ ಸಮೂಲೋತ್ಸಾಹ ಶಕ್ತಿಪ್ರಳಯಕರ ಕರಾಭೀಳ ಖಡ್ಗಂ ಯಶಸ್ವೀ

ಪ್ರಸರ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ದಿಜ್ಞಂ ಡಲನಧಿಕಬಲಂ ಗಂಗನಾರಾಯಣಂ ರ

ಕ್ಯಸಗಂಗಂ ಗಂಗಚೂಡಾನುಣಿನೃಪತಿಲಕಂ ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡ

ದೇವಂ ॥

ತಳಿಯಂ ದಾಂಟುವ ಕರಿಯಂ ಘಳಿಲನೆ ಪಿಡಿದುಗಿಯೆ ನಿಜಶರಂ

ಪೇಚಕಮಂ ।

ಕಳೆದುದು ಕರಿಶಿರಮುರಮುಂ ಪಳೆಲನೆ ತಾಗಿದುದು ಕದನ

ಕಂಠೀರವನಾ ॥

ಆತನನುಜಂ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಂ ಕೊಮುರಂಕಭೀಮನರುನೊಳಿದೇವಂ ।

ನೀತಿಜ್ಞ ನಧಿಕತೇಜನರಾತಿ ಬಲಪ್ರಳಯ ಕಾಳನಾಹವಧೀರಂ ॥

ಅಂತಾತಂಗಿ ಕದಂಬಮಯೂರನಾತ್ಮಜೆ ಜಾಕಲದೇವಿಗಂ, ಪಂಚಲ
ದೇವಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಶಾಂತಿಯಬ್ಬರಸಿಗಂ, ಗುಡಿಯದಡಿಗಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯ
ಗೆಯ್ದಿದನನ್ವಯದ ಬಲವರ್ಮದೇವಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಬ್ಬಲದೇವಿಗಂ ಸಹಸ್ರ
ಬಾಹುಪ್ರತಾಪನುಂ, ಮಹೀ(ಅಹಿ)ಹಯವಂಶೋದ್ಭವನುಂ, ಜ್ಯೋತಿ
ಷ್ಮತೀ ಪುರವರೇಶ್ವರನುಂ ಮಧ್ಯದೇಶಾಧಿಪತಿಯುನೆನಿಸಿದಯ್ಯನ ಚಂದರ
ಸಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಾವಬ್ಬರಸಿಗಂ ಅರುನೊಳಿದೇವಂಗಂ —

ಸರಸತಿಯುಂ ಸಿರಿಯುಂ ದಿನಕರನುಂ ಪುಟ್ಟಿದುರ್ವೆಂಬಿನಂ ಚಟ್ಟಿಲಿಯುಂ ।
ವರವಧು ಕೆಂಚಲಿಯುಂ ಸತ್ತುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ ರಾಜವಿದ್ಯಾ ಭರನುಂ ॥

ಪುಟ್ಟಿ ತನಗಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟಂ ಕೈಸಾರ್ದುದೆಂದು ರಕ್ಕಸಗಂಗಂ ।
ನೆಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನರಮನೆಯೊಳ್ ನೆಟ್ಟನೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥

ಅಂತು ಸುಖಂ ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಿರ್ಬರಿಂ ಪಿರಿಯಚಟ್ಟಿಳ
ದೇವಿಯಂ ತೊಂಡೆನಾಡು ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಸಿರಕ್ಕಧಿಸತಿಯುಂ, ಕಾಂಚೇನಾಥನುಂ,
ಈಶ್ವರಪ್ರಸಾದನುಂ, ವೈಷಭಲಾಂಭನನುಮೆನಿಸಿದ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಕಸಗಂಗ
ಪೆರ್ಮಾನಡಿ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಂ ಮಾಡಿ, ಚಟ್ಟಿಳದೇವಿಗೆ ಕಾಡವನುಹಾಡೇವಿ
ಪಟ್ಟಿಳುಂ ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿರಿಸಿದಂ ।

ಆ ವೀರದೇವಂಗಂ ಕಂಚಲದೇವಿಯೆನಿಸಿಯುಂ ವೆರಡನೆಯ ವೆಸರಂ ತಾಬ್ಬಿ
ವೀರಮಹಾದೇವಿಗಂ—

ದಶರಥತನಯರಂದಮನೆಸದಿರೆ ಪೋಲ್ತಿದ್ದ ತೈಲನುಂ ಗೊಗ್ಗಿಗನುಂ ।
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆನಿಸಿ ದೊಡ್ಡಗ ವಸುಧೇಶನುಮಂತು ಬರ್ಮನುಂ
ತನಯರವರ್ ॥

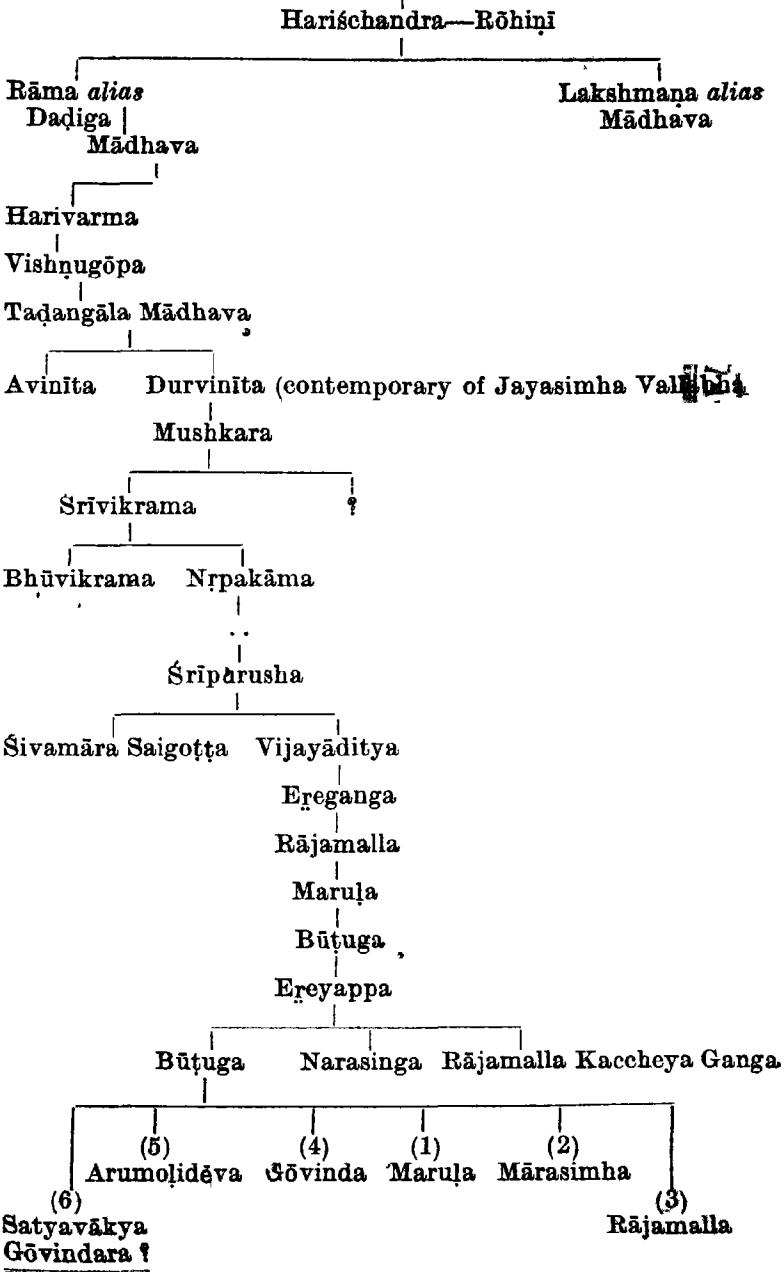
‘ಪುಟ್ಟಿಲೊಡಮನರಾತ್ಮಗೃಹದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುದೈಶ್ವರ್ಯಮೊಟ್ಟು ಮಾರ್ಪುಂ
ಕೂಪುಂ ।

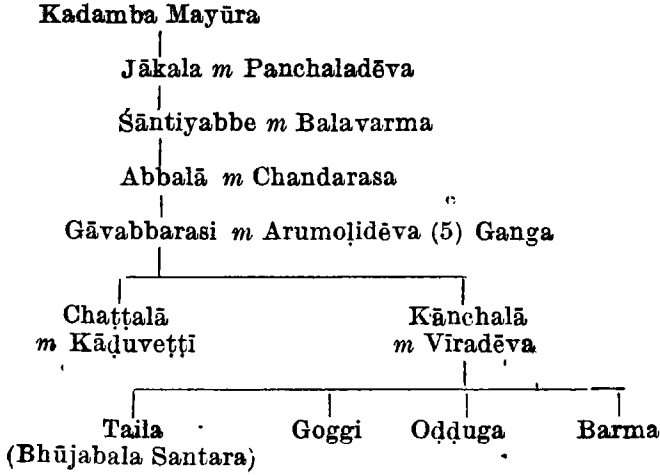
ನೆಟ್ಟಿನರಿನೃಪರ ಗೃಹದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುತ್ಪಾತ ಭೀತಿ ಚೇತೋವಿಕಲಂ ॥

ಅಂತಾ ಕುಮಾರರ್ ಸುಖದಿಂ ಬಳೆಯುತ್ತಿರೆ, ಯವರೊಳಗ್ರಜಂ ತೈಲಸದೇವನ
ಸಹಾಯ ಸಿಂಹನೆನಿಸಿಯುಂ ತನ್ನ ಬಾಹಾಬಲಮೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಾಗೆ
ದಾಯಿಗರುಮನಾಟವಿಕರುಮಂ ರಾಜ್ಯಕಂಟಕರುಮಂ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ದೋರ್ಬಲವಿಕ್ರಮದಿಂ ಶಾಂತರವಟ್ಟಿಮವಟಿಯಿಸಿ ಭೂಪಾಲ ಸಾಂತರ
ನೆನಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈದಂ ॥

This important record gives one version of the genealogy
of Gangas, thus :—

Pārtha of Ikshvāku Kula or Dhananjaya ; his queen Gāndhārī

A few details are given about the kings. The first king Pārtha is said to have killed a ruler of Kānyakubja. Durvinīta captured Kāḍuveṭṭi in battle and established his daughter's son in the hereditary kingdom of Jayasimha Vallabha. Śrī Vikrama is said to have ruled upto the banks of Tāyī. Nṛpa-kāma acquired fame as a Chāgi (*Tyāgi*) by giving elephants (or great gifts) to donees. Śrīpurusha wrote a *Gajāśāstra*, defeated the Pallava Kāḍuveṭṭi at Chīlarde and obtained the title Perṃṇāṇḍi. Saigoṭṭa Śivamāra was the author of a *Gajāśāstra* and his *Gajāshtaka* was very popular. Eṇṇeyapa was known as Mahēndrāntaka. Būtuga II was the brother-in-law of Kṛṣṇa, conquered Chōla maṇḍala and Puḍu maṇḍala and wrested the imperial insignia from Lalleya. He conquered Chitrakūṭa and Dāhaḷa. Marula obtained from Kṛṣṇa the parasol called Madanāvatāra and was the son-in-law of Kṛṣṇa. His younger brother was Mārasimha Nōḷamba Kulāntaka. His younger brother Rājamalla was equal to Bhāravi, Bāṇa, Mayūra, Vālmiki, Kāḷidāsa and Vyāsa. His younger brother was Nītimārga Govinda. His younger brother(†) Satyavākya Gōvindaradēva was known as *Gaṇḍaramūkti*, *Rakkasa Ganga*, *Ganga Nārāyaṇa*, *Viramārtāṇḍa*. His younger brother was Arumolīdēva Komaraṇka Bhīma, who married Gāvabbarasi and his eldest son Taila became a Sāntara ruler and was known as Bhūpāla Sāntara.

I. XXV. YĀJÑĀVALKĪYA NIBANDHA OF APARĀRKA

भक्त्या यस्य सविस्मयः स्मररिपुर्बुद्धया च वाचस्पतिः ।

विक्रान्त्याद्विषतांगणः शुचितया भाखान्क्षमित्वेन भूः ।

जीमूतान्वय भूषणं सबिपुळां योगीश्वरेणोदिते ।

शास्त्रोवाक्य नयानुगां जितनुने व्याख्यां सतां सम्मताम् ॥ 1-5

.. .. .

राष्ट्रं यस्य निरंकुशा वसुमती कोशस्समृद्धः सुहृत् ।

छर्कोदुर्गमनागमं क्षतपरा सेना हितामन्त्रिणः ।

शास्त्रार्थामृत चर्वणार्पितमतिः विश्वैक नाथोप्यसौ ।

शौर्यौदार्यशोधनोऽमुमपरादित्यो निबन्धं व्यधात् ॥

श्रीविद्याधरवंशप्रभव श्रीशिलाहार नरेन्द्र जीमूतवाहनान्वय प्रसूत श्रीमदपरादित्य देव विरचिते याज्ञवल्कीय धर्मशास्त्रे निबन्धेऽपराकं ।

Aparārka was a king of the Śilāhāra family. In the lists of Northern Śilāhāras there are two Aparādityas—the first Aparājita of the Bhadāna grant (E.I., III, 997 A.D.) called Aparāditya by Ranna and defeated by *Iṛivabedanga*; the second Aparāditya was in c. 1127 A.D.

LXXVI. ŚRĪKAṆṬHA CHARITA OF MANKHAKA

बचोभिर्नुनुदे दन्त द्युति श्रीखण्ड पाण्डुभिः ।
 वादिनां दर्पोष्मायेन क्षुपारकाश्वसु ॥
 यश्श्रीमदपरादित्य इति दूत्यप्रसिद्धये ।
 प्रजिघाय घनश्लाघः काश्मीरान् कुङ्कुणेश्वरः ॥
 तेन श्रीतेजकण्ठेण सोत्कुण्ठमनुवध्रता ।
 इति सोधिकवैशद्य निरवयमगद्यत ॥

(Ch. XXV—109 to 111)

Mankhaka says that Aparāditya of Koṅkaṇa sent Teja-
 Kaṇṭha to the assembly of learned men in Kāshmir in the time
 of Jayasimha of Kāshmir (1129-1150 A.D.).

LXXVII. SĀHASA BHĪMA VIJAYA OF RANNA

ನೆಗಟ್ಟರಿ ಘೋರ್ವರ ದ್ವಿಪಘಟಾಳಿಗೆ ತನ್ನಯ ಸೂಚಿಯಾನೆ ತೊ
 ಟ್ಪಿಗೆ ಸಮರಾಗ್ರದೊಳ್ ಪರಿಯೆ ಪಿಂತಣಿಸಂದವು ರಾಜಪುತ್ರರಾ
 ನೆಗಕೆನೆ ಮುನ್ನಮೆಂಬ ಬಲಕೆಂಬ ಜನೋಕ್ತಿಯೊಳಾಯ್ತು ಸೂ
 ಕ್ತಿಗೆ ನೃಪರಾನೆ ದಾರದವೊಲಾಡವು ಧಾಜಕುಮಾರರಾನೆಗಳ್ || 1-16

ಜಲಧಿಯ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಬಲಜಲಧಿಯ ನಡುವೆಳುವರ್ ಕೋಪಶಿಖಿಗಳನಡುವಿ |
 ತ್ತಲೆವೊತ್ತಿದ ಪುಳಿಯ ಪುಟುವೊಲಿದನತಿ ಚಕಿತ ಚಿತ್ತನಪರಾದಿತ್ಯಂ || 23

....ಬೆಂದುದು.... ಚತುರ್ಥಯುಗದೋಳ್ ಚಾಳುಕೈಮಾರ್ತಾಂಡನಿಂ
 ದಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಾಂತುನಗರಂ ಶಾಂತರ್ಣವಂಶಾರ್ಣವಂ || 25

ಕಂಡೆಂ ಗ್ರಹಣಮದನಾಖಂಡಲ ದಿಜ್ಞುಖದೆ ಬಂದು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಂ |
 ಗೊಂಡತ್ತಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಮಂ ಬಾಹುರಾಹು ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಾ || 26

ಮೊದಲೊಳ್ಳಾವಂತರಿಸುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಿಂದ |
 ಭೃದಯಪರನೆನಿಸಿ ಚಕ್ರಿಯಿನ್ನುದಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೈದಿದಂ ಕವಿರನ್ನಂ || 34
 ಪಡೆಯೆಡೆಯ ಕಡೆಯ ಬಡವರ್ಕುಡೆ ಪಡೆದನೊ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಳ್

ಶೈಲಪನೊಳ್ |

ಪಡೆದಂ ಮಹಿಮೋನ್ನತಿಯಂ ಪಡೆದಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ರನ್ನಂ || 37

ದೊರೆಯುಟುವ ವಸ್ತು ಪುರುಷರ್ ಪರಿಕೆಸಿ ಬೆಲೆಮಾಡೆ ಗಂಗಳೂಂಡಲ ಚಕ್ರೇ |
 ಶ್ವರ ಕಟಕೋತ್ತಮನಾಯಕ ವಿರಚನೆಯಿನ್ನನರ್ಪರತ್ನಮಾದಂ ರನ್ನಂ || 40

ಕನ್ನಡಮೆರಡಲುನೂರರ ಕನ್ನಡಮಾತಿರುಳ ಕನ್ನಡಂ ಮಧುರಮೋ |
 ತ್ವನ್ನಂ ಸಂಸ್ಕೃತಮೆನೆ ಸಂಪನ್ನಂ ನೆಗಟ್ಟುಭಯಕವಿತೆಯೋಳ್ ಕವಿರನ್ನಂ || 42
 ವನರುಹಭವನೆನಿಸಿದ ದಂಡನಾಯಕಂ ಕೇಶಿತಿರ್ದೆ ಪೇಟ್ಟಂ.... 51

....ವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿಯಿಂತೆಂದಳ್:— ಅವರ ಪೂರ್ವಜರಪುರಸುಗಳೊಳ
 ಗಯೋಧ್ಯಾಪುರಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸತ್ಯಾದಿಗುಣಾಶ್ರಯವಲ್ಲಭನುಂ ಅತಿ ಪ್ರೌಢದಿಶಾ
 ದಂತಿ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನಪ್ಪ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ ವಿಷ್ಣು ವರ್ಧನಾಪರನಾಮ
 ಧೇಯನುಂ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಗಜಘಟಾವಿಘಟ ಸಿಂಹನೆನಿಸಿದ ಜಯಸಿಂಹದೇವನಿಂ
 ಅತಿಪ್ರವರ್ಧನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗನುಮತಿ ಪ್ರಬಲ ರಣರಾಮನೆನಿಸಿದ ರಣ
 ರಂಗಸಿಂಹನಿಂ, ವಾತಾಪಿಪುರಪರಮೇಶ್ವರನುಮತ್ತಮೇಧಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತನುಂ
 ದ್ವೀಪಾಂತರ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನುಮೆನಿಸಿದ ಪುಲಕೇಶಿದೇವನಿಂ, ಪದಿರಕ್ಷಿತ
 ಪವಿತ್ರವರ್ಮನೆನಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮದೇವನಿಂ, ತತ್ತನಯನಪ್ರೇರಣನೆಯ
 ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ, ಅವನ ಕಿಱಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಮಂಗಳಾರ್ಣವನಿಂ,

ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಶ್ವೇರಡನೆಯ ಸತ್ಯವ್ರತಿಯಿಂ, ತತ್ಪ್ರನಯನಶ್ವಾದಿತ್ಯವರ್ಮನಿಂ,
ತದಪತ್ಯನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ತತ್ಪ್ರನಪ್ಪ ದುರ್ಧರಮಲ್ಲನಿಂ,
ತನ್ನಂದನನಪ್ಪ ನಿರವದ್ಯಾಪರ ನಾಮಧೇಯನಪ್ಪ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕನಿಂ,
ತತ್ಸೂನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಣವನೆನಿಸಿದ ಕೊಂಕಣ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ,
ತತ್ಸೂನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನಿಂ, ಆತನ ಕಿಷಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಭೀಮ
ಪರಾಕ್ರಮನಿಂ, ತಜ್ಞಾ ತನಶ್ವೇರಡನೆಯ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನಿಂ, ತತ್ಸೂನುವಪ್ಪ
ಪಿಷಿಯ ತೈಲಪನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ಮುಕುಂದಿಯ ಕೊಂದ ಕುಂದಿಯ
ಭೀಮನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ
ರಣರಂಗಮಲ್ಲನೆನಪ್ಪ ಅಯ್ಯಣದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನುತ್ತುಂಗಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದ
ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಲೋದ್ಭವನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂಗಂ ಚೈದ್ಯ
ಕುಲೋದ್ಭವನಪ್ಪ ಬೊಂಥಾದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ—

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಶ್ರೀಪೃಥ್ವೀ ವಲ್ಲಭಂ ಮಹಾರಾಜಾಧಿ
ರಾಜಂ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕಂ ಕರಹಟಿ ಭಯಂಕರಂ ಜಾದಿ
ಳಾಂಧ್ರಕುಲೀನ ಭುವನ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ ವಿಭೂಷಣಂ, ಸಿಂಧುರ ಕಂಧರಾಧಿ
ರೂಢ ಪಲ್ಲಿಕೋಟೀಲ್ಲಂಘನಂ ಭದ್ರಕ ವಿದ್ರಾವಣಂ ಕೊಂಕಣ ಭಯಂಕರಂ,
ಉಭಯಬಲದಲ್ಲಣಂ, ಮಾರ್ಘಲೇವರಿಗಜಕೇಸರಿ, ಕರೀಂದ್ರಕಂಠೀರವ ಮಲ್ಲಂ,
ವೈರಿಫಣೀಂದ್ರ ಸೌಪರ್ಣ್ಯಂ, ಕ್ರಾಕಲಿಕರಾಜಗಜಕೇಸರಿ ರಣ ಕುಂಭಿಕುಂಭ
ಕಂಠೀರವಂ, ಯಾದವಕುಲಾಂಬರದ್ಯುಮಣಿ, ರಣರಂಗಭೀಷಣಂ, ರಿಪುಬಲ
ಪುಂಜಕ ಗಜಘಟಾಭಂಜನನುಂ, ಸಾಮಂತಮೃಗಶಾದರ್ಶಿಲ ರಣರಂಗರಾಕ್ಷಸಂ
ಅಕಳಂಕ ರಾಮ, ತಳವರ್ಗ ತಳಪ್ರಹಾರಂ, ಅರಿಷ್ಟಘರಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ
ಕಾಲಕೂಟಂ, ನಿಜಭುಜಚಕ್ರವರ್ತಿಪಾಂಚಾಳಮದೇಭ ಪಂಚಾನನಂ, ಸಂಹಾರ
ಸಿಂಹಿತ್ಯಗೂರ್ಜರವಜ್ರದಾಢಾ ಗೂರ್ಜರ ಭಯಜ್ವರ ಸಮಸ್ತ ಮಾಳವ
ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ, ಶತ್ರುಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನನು ಮನೇಕ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರನುಂ, ಪರನೃಪ
ಮದಗಜಘಟಾಭಂಜನನುಂ ಉತ್ಪಕ್ಯಮಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಮನ್ನೂರ್ಮದಿ ತೈಲಪದೇವ
ನೆನಿಸಿದಾಹವಮಲ್ಲದೇವನಿಮುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಬಂದ ಚಾಳುಕ್ಯವಂತಂ

.....

ನರಪತಿ ತೈಲಪಂ ಬೆಸಸೆ ಘೋರ್ಜಾ ೮ ಸೀನಾ ಸುಂಜಯುಂನಯಿಂ
ಪರೆಯಿಸಿ ಗೆಲ್ಲನೊಟ್ಟಜೆಯ ಕಪ್ಪಮನಟ್ಟುವದೆಂದು ಕೊಂಕಣೇ
ಶ್ವರನನಿರ್ದಿರ್ಚಿ ಸಾಧಿಸಿದನಂಬುಧಿಸೀಮೆವರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ
ಧರೆಯನದೇಕೆ ಕೇಳ್ತಾಯ ! ಸಾಹಸ ಭೀಮನ ಸಾಹಸಂಗಳಂ ||
ಶಕಸಮ ಗತಿ ಪುತುಯುಗ ಶಶಿ ನಿಕರಾಂಕಂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ |
ರ್ತಿಕ ಸಿತಸಪ್ತಮಿ ದಿನದೊಳಾ ಸುಕರಂ ಬುಧಸ್ತೇವ್ಯಮಾಯುರನ್ನನ
ಕಾವ್ಯಂ ||

Ranna completed this work on Friday 27th October, 982 A.D. He gives the genealogy of his patrons Tailapa and Iṣivabeḍaṅga. Taila won victories over Karahāṭa, Pallikōṭa, Bhadraka, Koṅkaṇa, Krākalika, Rāshṭrakūṭa, Panchāla, Gurjara and Mālava. Satyāśraya burnt the capital of Aparāditya in the west and destroyed the Gūrjara army. Ranna obtained the title Kavi Chakravarti from the emperor Tailapa himself.

LXXVIII. AJITANĀTHA PURĀṆA OF RANNA

ದಿಗಿಭದೋಳಗಮರಕರಿದಾನಿಗಳೊಳಗ್ಗಲದ ದಾನಚಿಂತಾಮಣಿ ಚ |
 ಕ್ರಿಗಳೊಳಗಾಹವಮಲ್ಲಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಕುಂ ವಿಷಯದೊಳಗೆ ವೆಂಗೀವಿಷಯಂ ||
ವೆಂಗಿಮಂಡಲಮದಜಿಂಗಳ್ ಕಮ್ಮೆದೇಶಮನಲಂಕರಿಸಿ
 ದುರ್ದು ಪುಂಗನೂರ್ ಜಗತ್ತಿಲಕಮದರ್ಕಮುಖ್ಯಮೆನೆ ಪೆಂಪೆದಿದುರ್ದು
 ನಾಗಮಯ್ಯನಾ ||

ಆ ನೆಗಟ್ಟು ನಾಗಮಯ್ಯನ ಸೂನುಗಳಿವರೆದಲವರೊಳಗ್ಗಸುತಂ ವಿ |
 ದ್ಯಾನಿಧಿ ಮಲ್ಲಪನನುಜನನೂನ ಗುಣಂ ಪೊನ್ನಮಯ್ಯನಣ್ಣನ ಭಕ್ತಂ || 26

ಪಡೆವೆಂ ಪುತ್ರನನೋರ್ವನಂ ಪಡೆವೆ ನಾನೊಂದೇಸಿನಕ್ಕುಂ ಜಯಂ
 ನುಡಿದೆಂ ಕೇಳ್ವರಿಮೆಂದು ಮುನ್ನಟುಪಿ ತದ್ವಿದ್ಯನಾಚಾರದೊಳ್ (?)
 ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಕುಮಾರಲೋಧ್ರ ಸಮರ ಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ಬಲೈನೇ
 ಪಡೆ ಭೂವಲ್ಲಭನಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಶೌರ್ಯಾರ್ಜಿತಂ ಮಲ್ಲಪಂ || 30
 ಗುರು ಜಿನಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರರ ಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ ತಮ್ಮತಿವರುಂ

ಪೊನ್ನಿಗನಿಂ |

ಬರೆಯಿಸಿದರ್ ಸಕಲೋರ್ವಿಗೆ ಪರೆಯಿಸಿದರ್ ಸಲೆ ಪುರಾಣಚೂಡಾ
 ಮಣಿಯಂ ||

ಪರಮದ್ರೋಹರೊಳೊಂದಿ ತನ್ನೊಳಿಱಾಯಲ್ ಗೋವಿಂದರಂ ಬರ್ಪುದಂ
 ಸೆರಗಂ ಪಾರದೆ ತಾಗಿ ತೈಲಪ ನೃಪಂ ಬಾಟ್ಟಿಂದು ಬಾಟ್ಟಿತ್ತುಮು .
 ಚ್ಚರದಿಂ ಸಾರ್ಜಿದರಂ ಪಡಲ್ಪಡಿಸಿ ಕಾವೇರೀ ಸರಿತ್ತೀರದೊಳ್
 ಸುರಲೋಕಾತಿಥಿಯಾದ ಪೊನ್ನನೆವಲಂ ಗಂಡರ್ ಪೆಱರ್ ಗಂಡರೋ ||

ಅವರೊಳ್.....ಅಖಿಲ ಜಗತ್ತಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಿಗಂಬರ ಮೈರೋಹನ
 ಶ್ರೀ ಜಿನಚಂದ್ರ ದೇವಚರಣಾರವಿಂದಾರಾಧನಾ ವಿಧಿ ಕೃತಾಂತಕರಣನುಂ
 ಚಾಳುಕ್ಯಾಭರಣನುಂ ಶ್ರೀಮದಾಹವಮಲ್ಲದೇವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಹೇತುಭೂತ ನಿಜಾದೇಶಪರಂಪರಾ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಪರಿಜ್ಞಾ
 ನಾತಿಶಯನು ಮಪ್ರತಿಮಲ್ಲನೆನಿಪ್ಪ ಮಲ್ಲಪಂಗೆ—

ವಿನಯಮತಿನಾಗಿಯಬ್ಬಿಗಮನೂನಗುಣನೆನಿಪ್ಪ ನಾಗಮಯ್ಯಂಗೆಂ ನಂ |
 ದನೆಯೆನಿಸಿದಬ್ಬಕಬ್ಬಿಯ ಜಿನಪಾದಪಯೋಜ ಭೃಂಗಿ ಕುಲವಧುವಾದಳ್ ||

ಅಂತಾ ಪುಣ್ಯಭಾಜನರಪ್ಪವರ್ಗಿ ಗುಂಡಮಯ್ಯನುಂ ಮೇಳಮಯ್ಯನುಂ
 ಪೊನ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಆಹವಮಲ್ಲನುಂ ವಲ್ಲನುಮೆಂಬ ಪುರುಷರತ್ನಂಗಳುಂ,
 ಅತ್ತಿಮುಬ್ಬಿಯುಂ ಗುಂಡಮುಬ್ಬಿಯುಂ ನಾಗಿಯಬ್ಬಿಯುಮೆಂಬ ಕನ್ಯಾ
 ರತ್ನಂಗಳುಂಪುಟ್ಟಿ....ಚಾಳುಕ್ಯಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಮಹಾಮಂತ್ರಿಯಾದ ದಲ್ಲಪಂಗೆ
 ಪುಟ್ಟಿ ನಿಜಮಹೀಪತಿಯ ಮಹೀಭಾಗಕ್ಕೆ ದಿಜ್ಞಾನುಂ ನಾಗರಾಜನುಮೆನಿಸಿದ

ನಾಗದೇವನೆಂಬ ಪುರುಷರತ್ನಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿಮುಚ್ಚಿಯುಂ ಗುಂಡಮುಚ್ಚಿಯುಮೆಂಬ
ಕನ್ಯಾರತ್ನದ್ವಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟನಿಬರುಂ ಸುಖದಿನಿರೆ, ಮಲ್ಲಪ ತನೂಜಂ ಗುಂಡ
ನತಿ ಪ್ರಚಂಡನಾಗಿ—

ನರನೆನಿಪ ಶೌರ್ಯದಿಂ ಗೋನರನಂ ಪೆಣೆದಿಟಾದು ಗೆಲ್ಲು ನಿಜವಿಜಯ ಯಶಂ ।
ಪರೆಯೆ ನೆಗಟ್ಟಿದ ನವನೀಧರೆಯೊಳ್ ಮಲ್ಲಪನ ತನಯನೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ॥

ಎನೆ ನೆಗಟ್ಟಿದ ದಲ್ಲನನಂದನಂಗಮಾಕಾಂತೆಯತ್ತಿಮುಚ್ಚಿಗಂ ಮೆಚ್ಚುಗಮಾದಂ
ತನಯಂ ಪಡೆವಳೆತ್ತಲಂ ವಿನಯಾಲಂಕಾರನೆನಿಸಿದಣ್ಣಿಗದೇವಂ ॥

ಅಂತು ನಿಜಕುಲತಲಕನೆನಿಸಿದ ನನ್ನಿ ನಾರಾಯಣ ತನಗೆ ತನಯನಾಗಿ
ನಾಗದೇವನಭಿನವ ಕಾಮದೇವನುಂ ಹಯವತ್ಸರಾಜನುಂ ಸುಭಟಚೂಡಾ
ಮಣಿಯು ಮೊರಟರಮಲ್ಲನುಮಾಹವಮಲ್ಲದೇವ ಪಾದಪಂಕಜಭ್ರಮರನು
ಮೆನಿಸಿ

ಕುಮರರ ಕಾಳಗದೊಳ್ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ತಟಾಸಂದು ನಿಂದು

ಕಡಿತಲೆಗೊಂಡ

ನ್ಯಮತಂಗಜಂಗಳಂ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಗಂ ದಲ್ಲನಂದನಂ ಪೊಣರ್ದಿಟಾದಂ ॥

ಜನಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನಯ ಚಮೂಪತಿ ಮಾಡಿದನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿ ದ

ಲ್ಲನ ಮಗನೀತನಂತರಿತವರಾರ್ ಪತಿಭಕ್ತರುಮಿಗಳಾರು ಮಿ

ಲೈನಿಸಿದ ನಾಗದೇವನಣೆಮುಟ್ಟಿ ಧುರಂಧರನಾಗದೇವನೆಂ

ಬಿನಮಿಟಾದಿಕ್ಕಿದಂ ಸೆಣೆಸಿ ಪೊಕ್ಕರನಾಜಿಯೊಳಂಗರಕ್ಕಸಂ ॥

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಪಂಚಳನಬಲ್ಲಡೆ-ಪಂಚಲನಶ್ವಸಂಕುಲಂ ।

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಪಂಚಲನ ದಂತಿಘಟಾವಳಿ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ ।

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಗಾತ್ರಕರ ದಂತಿವಿಘಾತದೊಳುಗ್ಗದಂತಿ ಮ ।

ಕೃಳ ಕರುವಾಗರಂ ಪರಿದುದುದ್ಭಟನಿಂ ಸುಭಟ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಿಂ ॥

ಬಲ್ಲಹನ ಬೆಸದೊಳೊಲಿಟರಮಲ್ಲಂ ದಲ್ಲತನೂಭವಂ ಕರಹಡದಿಂ ।

ಮಲ್ಲಮನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ ಬಲ್ಲಾಕ್ಷನದಿಂ ನಿಜೇಶನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಂ ॥

.... ಅಂತು.... ನಾಗದೇವಂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ.... ಅಂತು

ಗುಂಡಮುಚ್ಚಿ ಮಹಾಪತೀ ಸಮುಚಿತಾಚಾರದೊಳಮಾಭರಣದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ..

ಗುಂಡೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಟಿ

ಜನಪದ ಭಕ್ತಿ ಜಗತ್ತಯ ಜನವಂದಿತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪೂಜಿತೆ ಜನ ಶಾ ।

ಸನರುಚಿಪಡೆವಳೆ ತೈಲನ ಜನನಿಯೆ ತೀರ್ಥಕರ ಜನನಿಯೆನ್ನದರೊಳಿತಿ ?॥

ಆಸನ್ನ ಭವ್ಯೆಯುಂ ಜನ ಶಾಸನ ದೀಪಿಕೆಯುಮೆನಿಸಿ ಮಣಿಕನಕಮಯೋ ।

ದ್ವಾಪಿ ಜನಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ಸಾಸಿರದಯ್ಯೂರನಪ್ಪಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿದಳಾ ॥

ಉನ್ನತ ಕುಕ್ಕುಟೇಶ್ವರ ಜಿನೇಶ್ವರನಂ ಜನಭಕ್ತೆ ಪೋಗಿ ಕಾಂ ।
 ಬನ್ನೆಗಮನ್ನಮಂ ಬಿಸುಟು ಪರ್ವತಮಂ ಪಂದೇಱಿ ತಜ್ಜನಾ ॥
 ಸನ್ನದೊಳತ್ತಿಮುಟ್ಟಿಗೆ ಪಥಶ್ರಮಮಾಲಕಾಲವೃಷ್ಟಿಯಾ ।
 ಯ್ತೆನ್ನದೊ ದೈವಭಕ್ತಿಗದು ಚೋದ್ಯಮೆ ಕೊಳ್ಳವೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ॥
 ಪೊನ್ನಿಗನುಂ ಮಲ್ಲಪನುಂ ಪೊನ್ನನಿಮುಟ್ಟಿಯೆ ಪುರಾಣಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ।
 ಮುನ್ನಂ ಪೇಟುಸಿದಂತೆ ಗುಣೋನ್ನತ ಕವಿರತ್ನನಿಂದಿದಂ ಪೇಳಿಸಿದಳ್ ॥

.. ..
 ವ್ರತಮಂ ಪೇಟುಟ್ಟಿಡೆ ನೋಂತು ತಾಟುದೊಡಲಂ ಚಕ್ರೇಶನಾಜ್ಞಾಧಿಪಂ
 . ಸುತನಂ ಪೇಟುಟ್ಟಿಡೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಕಟಕಕ್ಕಾಡಾಧ್ಯೆಯಾಗಿದೆಯಾ ।
 ಯತಿಯಂ ಪೇಟುಟ್ಟಿಡೆ ಕೆಟ್ಟಕಾಲದೊಳಿದಂ ಕೊಂಡಾಡಿದೈ ಧರ್ಮದು
 ನ್ನತಿಯಂ ಪೆರ್ಚಿಸುವಂದು ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಚಿಂತಾಮಣೀ ॥
 ಪಿರಿಯಂ ಬೂತುಗನಾತನಿಂಮಮಳನಾತಂಗಂ ನೊಲಂಬಾಂತಕಂ ।
 ಪಿರಿಯಂ ನೆಟ್ಟನೆ ದಾನಧರ್ಮದೆಡೆಯೊಳ್ ಚಾವುಂಡರಾಯಂ ಕರಂ ॥
 ಪಿರಿಯಂ ಶಂಕರಗಂಡನಲ್ಲೆ ಪಿರಿಯಂ ತದ್ಭಾರಮಂ ಪೊತ್ತು ನಿ ।
 . ತ್ತರಿಸುತ್ತಿಪುದರಿಂದೆ ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಚಿಂತಾಮಣೀ ॥
 ಎನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿತ್ತಿಮುಟ್ಟಿಯ ತನಯಂ ಪಡೆವಳತೈಲನಣ್ಣೆಗದೇವಂ ।
 ಎನಯಾರ್ಣವನೂರ್ಜಿತ ಶಾರ್ಯನಿಧಾನಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸೈನ್ಯಾಧೀಶಂ ॥
 ಶ್ರೀನೇಮಿಚಂದ್ರ ಮುನಿಗಳ್ ಕಾನೂರ್ಗಣತಲಕರ ವರಶಿಷ್ಯರ್ ಸದ್ವಿ ।
 ದ್ಯಾನಿಧಿ ನಿಲಯನಯ್ಯುಣಯ್ಯಂ ತಾನೋದಿಸೆ ಕುಶಲ

ನಾದನಣ್ಣೆಗದೇವಂ ॥

ಜಗತೀಚಕ್ರಮನಾಳ್ಗೆ ತೈಲನೃಪನೇಕಚ್ಚತ್ತದಿಂ ಚಕ್ರವ ।
 ತಿಗೆ ದಿಗ್ವಿತ್ತಿವರಂ ನಿಮಿರ್ಗೆ ನೆಲನಾಸ್ವಾದಿಪ್ಪ ಸಾರೋದಯಂ ॥
 ಮಿಗೆ ತೈಲಂ ನೆಗಟ್ಟಿತ್ತಿಮುಟ್ಟಿಯ ಮಗಂ ಮತ್ಯಾವ್ಯಮಂ ಮೆಚ್ಚಿಕೇ ।
 ಳ್ವ ಗುಣಂಗೊಳ್ವ ಜನಕ್ಕಮಕ್ಕೆ ವಿಭವಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥

.. ..
 ಧರಣಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿರ್ ಸಲೆ ರಟ್ಟಿರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ಪಂಪನುಂ
 ಪೊನ್ನಿಗನುಂ ।
 ನರಪತಿ ಪೂಜ್ಯಂ ಚಾಳೂಕ್ಯರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ನುಭಯಕವಿ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಅಭಿಮತ ಜೈನೇಂದ್ರ ವಚೋವಿಭವಂ ತಬ್ಬಾನುಶಾಸನ

ಪ್ರಭವವಚೋ ।

. ವಿಭವನೊಡನೆಸೆಯಿ ರಂಜಪನುಭಯವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಕರಮೆಸೆದವು ರತ್ನತ್ರಯ ಪರಿಕಲ್ಪದೆ ಪರಶುರಾಮಚರಿತಂ ಚಕ್ರೇ ।
 ಶ್ವರಚರಿತಮಜಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರಚರಿತಂ ರತ್ನನೆಂದೆ ಭುವನತ್ರಯದೊಳ್ ॥

ಬೆಳಗರೆ ನಾಡೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಬಳೆಗಾಳರ ಕುಲದೊಳೆಡೆ ಜನ ಶಾಸನಮಂ ।
 ಬೆಳಗುವ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಮಂಡಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಸಸೆ ನೆಗಟ್ಟ ಕವಿ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಅಹಿಕೆಯ ಗಟ್ಟಿಯುಂ ಪೆದೋಡೆಯುಂ ಪಂದಲ್ಲಿ ತದ್ವನಾದಿಗೆ

ತೆಂಕಲ್ :

ತೊಲಗಲೆಗೆ ಬಡಗಲಿದುಡು ನೆಪಿಯೆ ಸುಖೋದ್ದೀಪಮೆನಿಸಿ
 ಬೆಳಗಲಿ ದೇಶಂ ॥

ಬೆಳಗಲಿಯಯ್ಯೂರೊಳಗ್ಗೆಳಮೆನಿಸುವ ಜಂಬುಖಂಡಿಯೆಪ್ಪತ್ತರ್ಕಂ ।
 ತಿಳಕಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟ ಮುದುವೊಳಲೊಳೆ ಪುಟ್ಟ ಸುಪುತ್ರ ನೆನಿಸಿದಂ
 ಕವಿರತ್ನಂ ॥

ಸಂದ ಪತಿವ್ರತಾಧುಣಿ ವಿಭೂಷಣದಿಂ ನೆಗಟ್ಟ ಬ್ಬಲಬ್ಬೆ ತಾಯ್
 ತಂದೆ ಜನೇಂದ್ರ ಪಾದಕಮಲಭ್ರಮರಂ ಜಿನವಲ್ಲಭೇಂದ್ರನ
 ಣ್ಣಂ ದೃಢಬಾಹುರೇಚಣನುದಾರಗುಣಂ ಗುಣಮಾರಮಯ್ಯನೆಂ
 ದಂದೆ ವಣಿಕ್ಕುಲಾರ್ಕನೆನಿಸಿತ್ತೆಸಕಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
 ದೊರೆಕೊಂಡು ಸೌಮ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದೊಳ್ ಕರ್ಕಟಕರಾಶಿಯೊಳ್

ಸೌಮ್ಯ ಮುಖಂ ।

ಗುರುವತ್ಸಲನುದಯಿಸಿದಂ ಸರಸ್ವತೀ ರತ್ನಮಂಡನಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಗುರುಗಳಜಿತಸೇನಾಚಾರ್ಯರಿದ್ರಾದಿ ವಂದ್ಯಾ
 ಚರಿತರಜಿತಶಾರ್ಯ ಸ್ತಾಮಿ ಚಾವುಂಡರಾಯಂ

ಮದನಾನತಾರಮಂ ಕನಕದಂಡ ಚಾಮರಮನುನೃದೇಭಮನುತ್ತುಂ ।
 ಗದಭತ್ತೆಗಾವೆಯಂ ಪಡೆದುದಾತ್ಮ ಕವಿತಲಕನೆನಿಸಿದಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಸಂತತ ದೇವಭಕ್ತಿ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಗುಣಂಗಳೆ ಭೂಷಣಂಗಳೆ ।
 ಪಂತೆಸೆದಿರ್ಪಿನಂ ತನಗೆ ಧರ್ಮಕುಲೋಚಿತ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯಂ ।
 ಕಾಂತೆಯೊಳ್ಳುಣಂ ಬಡೆದ ಧರ್ಮದ ಪೆರ್ವೆಗೆ ನೋಂತ ಜಕ್ಕಿಯುಂ ।
 ಶಾಂತಿಯುಮೆಂಬರಿವರೆ ಕುಲಾಂಗನೆಯರ್ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
 ವಿದಿತ ವಿರೋಧಿ ವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದೋದಿತ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದೊಳ್ ।
 ಬಿದಿಗೆಯೊಳಾದಿನಾಸರದೊಳುತ್ತರೆಯೊಳ್ ಶಿವಯೋಗದೊಳ್ ಸುಖ ।
 ಪ್ರೆದಮೆನೆ ಕನ್ನರಾಸಿಯೊಳೆ ವೃತ್ತಿಕ ಲಗ್ನದೊಳರ್ಕಜಾಂಶಮಾ ।
 ದುಡು ಕವಿರತ್ನ ನಂದನರಾಯನ ಜಾತಕಮುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥
 ವಿಜಯಾಬ್ಧಂ ನೆಗಟ್ಟಂದು ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧೈಕಾದಶೀ ವಾಸರಂ
 ರಜನೀವಲ್ಲಭವಾರಮತ್ತಿನಿ ನಿಶಾನಾಥಾಂಶಕಂ ಕೂಡೆ ನಾ
 ಕಜ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಕಟೋದಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿನಂ ತನ್ನುಚ್ಚದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಳ್
 ನಿಜವರ್ಣೋತ್ತಮ ಯತ್ತಿಮಬ್ಬೆ ಕವಿರತ್ನಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀವೋಲ್ ॥

ನೆಗಟ್ಟಿ ವರಿವರ ಪೆಸರ್ಗಂ ನೆಗಟ್ಟಿವು ತನ್ನೆರಡುಮುದ್ದಕ್ಕೃತಿಗಳ್ ರಾಯಂ ।
 ಮಗನತ್ತಿಮುಚ್ಚೆಮಗಳೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಯಿಂ ಕವಿರನ್ನಂ ॥
 ಶಕ ವರ್ಷಂ ಪಂಚದಶಾಧಿಕ ನವಶತಮಾಗೆ ವಿಜಯ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ ।
 ತಿರ್ಕ ನಂದೀಶ್ವರ ದಿನದೊಳ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ರತ್ನನಿಂದಮಜಿತಪುರಾಣಂ ॥

Ranna, the author of this work, was born in 949 A.D. His teacher was Ajitasena and his master Chāvundarāya. His son Rāya was born on 4th August, 989 A.D., and his daughter Attimabbe on 27th November, 993 A.D. This work was published in 993 A.D. Ranna was patronised by Dānachintāmaṇi Attimabbe, the daughter of Mallapa (the Patron of Poṇṇa) and the wife of Dallapa Nāgamayya the minister of Āhavamalla His son was Aṇṇigadeva Paḍevala Taila.

In Ś. 929, Plavanga, Phālguna Nandīśvarāṣṭami, Thursday (27th February 1007 A.D.), Attimabbe, the wife of Nāgideva, made a grant to a *basadi* constructed by her at Lokkigundi, when her son Paḍevala Taila was ruling Māsavāṭi 140 (*M.E.R.*, 28 of 1926-27).

LXXIX. CHEBROLU INSCRIPTION OF ĀHAVAMALLA

స్వస్తిశ్రీ సకల భువనవల్లభ శ్రీమదాహవముల్లదేన శ్రీపాదపద్మరాధక
 పరమణ్డలసాధక సకలజగదుత్తంస విప్రవంశాలంకార సత్తిగనంకకార సాహిత్య
 విద్యానిధి వినయరత్నాంబుధి శంకరకింకర కొంకణభయంకర సమదారాతి
 మత్తమాతంగ మస్తక స్థభవిదారణదారుణ ఖరనఖరపంజర సామంతవజ్రపంజర
 నిజభుజపరాక్రమ నిజోత్త్రప్రతిమల్ల పరబలజలనిధికబలన బడపానలో రంగదావ
 నల వాజి కుళ కమలభాను ॥ స్వస్తి శక వర్షాంబులు దొంబ . . . నూటి యిరువది
 యెన్నిది యవు పరాభవ సంవత్సరంబునంబయలనంబియదిపోయి
 నదన్నడ యె స్కంఢిల రెణ్ణు కోటయం గాల్చి పచ్చి చేద్రబోల
 విడిసి కొమరస్వామికి మొక్కి

This Telugu inscription, dated 1006 A.D. acknowledges the rule of Satyāśraya Irivabedaṅga in the Vengi country. After the raids of Rājendra Chōla into the Chālukya territory Āhavamalla repulsed him and overran Andhra provinces also.

LXXX. BALAGĀMVE INSCRIPTION OF JAYASIMHA II

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮಭಟ್ಟಾರಕ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಕುಲತಿಲಕಂ ಚಳುಕ್ಯಾಭರಣಂ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನೋದಯ ನಾರ್ಪಣಂ ಭೀಮಂ ರಾಜಗಜಕೇಸರಿ ಗಂಡರೋಳ್ಗಂಡಂ
ಗಂಡಬಂಗಾಳಂ ಚೋಳೋಗ್ರಕಾಳಾನಲಂ ಚೋಳಭಂಡನಾಪೇಕ್ಷವಿದಗ್ಧ
ರಾಯ ಪವಿತ್ರ ಚೂಡಾಮಣಿ ಅರಿರಾಯತಲೆಯ ಕರವತ್ತಂ ಅರಿರಾಯ ಸೆಳೆದಂ
ರಾಯ ಪ್ರತಾಪಾದಿತ್ಯಂ ತೇಜೋಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಶೌರ್ಯನಾರಾಯಣಂ ರಾಯ
ಮುನ್ನೀರ ಬಡಬಾನಲಂ ಚೌವಾಣ ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುರಾಯ ಜಗಯುಷಿ
ಕೀರ್ತಿ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಕೋದಂಡರಾಮಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಳುಕ್ಯವಂಶೋದ್ಭವಂ
ಶ್ರೀಮತ್ತೈಲಪರಾಜ್ಯಮುತ್ತರೋತ್ತರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಮಾಚಂದ್ರಾರ್ಕ
ತಾರಂಬರಂ ಸಲುತ್ತುಮಿರೆ—

ಧರೆಯಂ ಚಾಳುಕ್ಯಾನ್ವಯದರಸುಗಳೇಕೋನಷಷ್ಠಿಸಿಂಹಾಸನಮನಾ ।
ಳ್ಳರಯೋಧ್ಯಾಪುರವರದೋಳ್ ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದಮಿದು ತದ್ವಂಶ
ಭವಂ ॥

ಜಯವನಿತೇಶಂ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವಂ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲಮನೊಬ್ಬಿನ ಸತ್ಯಾ ।
ಶ್ರಯಕುಳವೆನೆ ಸಕಲ ಧರಿತ್ರಿಯನಾಳ್ವಂ ಸಾರ್ವಭೌಮವೆಸರೆಸವಿನಗಂ ॥
ಆ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯಕುಲದೊಳಿಳಾಸುದತೀಶಂ ಪ್ರತಾಪಿ ನೂರ್ಮಡಿ ತೈಲಂ ।
ವಾಸವ ವಿಭವಂ ರಿಪುಸಂತ್ರಾಸಿ ಯಶೋಭಾಸಿ ಸಕಲ ಧರಿತ್ರಿಯನಾಳ್ವಂ ॥
ರಟ್ಟಿರ ಕೈಗಿವಿದ್ದೇಳೆಯಂ ಪಟ್ಟಮುನುಂ ರಟ್ಟರಾಡೈದರಸುಗಳುಂ ಮೂ ।
ಬಿಟ್ಟು ತರಿದೊಟ್ಟಿರಟ್ಟಘರಟ್ಟಂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮನಾಂತಂ ॥
ಆ ಜಯಸಿಂಘನೈವಾಳಂ ಭೋಜನೈವಾಂಭೋಜನಿನ ನಿಭೇಜಂ ।
ರಾಜೇಂದ್ರಚೋಳ ಗಜಮೃಗರಾಜಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆನಿಪುದು ಪಿರಿದೇ ॥

ಮಾಳವಮೇಳುಮಂ ಪುಡುಕೆಗಟ್ಟಿಸಿ ಪತ್ತೊಲಿಯಟ್ಟಿ ಚೇರನಂ
ಚೋಳನುಮಂ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿರಿದುದದಿದನಂದು ತೇಜದು
ಬೇಳು ಸಮುದ್ರಮುಂ ಗಳಿಯೆ ಪರ್ಬಿ ಪೊದಟ್ಟಿದು ದಿಗ್ವಿಯಂ ದಿಶಾ .
ಪಾಲರ ನಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಾಂತಲಾಂಪವರಾರ್ ಜಯಸಿಂಹ ದೇವನಂ ॥

ತತ್ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಸಮಧಿಗತಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಮುಂಡೆ
ಲೇಶ್ವರಂ ಬನವಸಿಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಚಾಮುಂಡಾಲಬ್ಧ ವರಪ್ರಸಾದಂ
ಕಟಕದ ಗೋವಂ ಸತ್ತಿಗನ ಚಟ್ಟಂ ಶ್ರೀಮದಿಱುವಜೆಡಂಗದೇವರ ಮಗಂ
ಶ್ರೀಮನ್ನಹಾಮುಂಡಲೇಶ್ವರಂ ಕುಂಢಮರಸರ್ ಬನವಸೆ ಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರಮುಂ
ಸಾಂತಳಿಗೆ ಸಾಸಿರಮುಂ ಹೈವೆಯಯ್ಯೂರಂ ಉಭಯ ಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಪತ್ತಿಮು
ಸಮುದ್ರ ಪರ್ಯಂತಂ ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದಿಶೆ ಬಲಿಪುರದ ನೆಲೆವೀಡಿನೋಳ್

ರಾಜ್ಯಂ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದುರ್ ಶಕ ವರ್ಷ ೯೪೦ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ
ಬಿದಿಗೆ ಆದಿತ್ಯವಾರದಂದುತ್ತರಾಯಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರ್ವನಿಮಿತ್ತದಿಂ....,
ಕೊಟ್ಟರಾ.... ಶಿವಶಕ್ತಿ ಪಂಡಿತದೇವರ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ....

This inscription of 1028 A.D. refers to the victories of Jayasimha over Bhōja, Rājendra Chōla, Mālava and Chēra. Jayasimha's titles were Mālikāmōda, Chōlōgrakāḷānala, Kīrti-Vidyādhara and Kōdaṇḍa Rāma, Gaṇḍa Bangāra, etc. His subordinate was Kundamarasa, son of Iṣivabēḍaṅga, ruling Banavāse.

LXXXI. MADANA TILAKA OF CHANDRA RĀJA

ಪ್ರಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿತಕೀರ್ತಿ ಕುಂತಳಧರಾಧೀಶಂ ದ್ವಿಷದ್ಭೂಮಿವೇ |
 ನೃಪಕಾಲಂ ಹರಿಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಲಗುಣಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಷ್ಠಿತಂ |
 ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ.... ಛಾತಿನರ್ತಿ ಜಯಸಿಂಹಂ ದೇವದೇವಾಂಘ್ರಪಂ |
 ಕಜ ಭೃಂಗಂ ನುತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಲಕಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋತ್ತಮಂ ||
 ಬಲವದ್ಧ್ವಿಟ್ಟನುವರ್ತಿ ಕಂಟಕಶಿರೋವೃತ್ತೀರ್ತಿ ಸಂಯ(?)ಗ್ರಿತಾ |
 ಖಿಲಪೃಥ್ವೀನರಲಾಭಪೂರ್ತಿ ಮಗಧೋರ್ವೀಪಾಲ ಲೀಲಾರ್ತಿ ಕುಂ |
 ತಳ ದೇಶೋದ್ಭವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭುವನಪ್ರೋತ್ಥೀರ್ತಿ ಲುಪ್ತಪ್ರಜಾ |
 ಕುಲವಿಶ್ವಾರ್ತಿ ಮುಕುಂದಮೂರ್ತಿ ನೆಗಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ ||
 ಚೋಳಮುಖವಿಷಯಕಾಲಂ ಕಾಲಮುಖ ಪ್ರಾಪಿತೋದ್ಭವಾಹಿತಮಾಳಂ |
 ಮಾಳವರಾಜಕ ಶೂಲಂ ಶೂಲಾಯುಧ ಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಿಂಗಂ ||
 ಮಳಯಾಂಧ್ರಾರ್ಬುದ ಮಾಗಧ ದ್ರವಿಡ ವೆಂಗೀ ವಂಗ ನೇಪಾಳಕೇ |
 ರಳ ಪಾಂಚಾಳ ಕಳಿಂಗ ಕೊಂಕಣ ಸುರಾಷ್ಟ್ರಭೀರ ಕಾಶ್ಮೀರಕೋ |
 ಸಲ ಲಂಪಾಕ ತುರುಷ್ಯ ಗೌಳ ಕಸ ಕಾಮಾಕ್ಷೀಂದ್ರ ಕಾಂಭೋಜ ಸಿಂ |
 ಹಳ ದೇಶಾಧಿಪರಂ ಭಯಂಗೋಳಿಸಿದಂ ವಿಕ್ರಾಂತದಿಂ ಮಾಚಿಗಂ ||

ಅಭಿನವ ಭಗದತ್ತಂ ಭೋಗದೊಳ್ವಾರುದತ್ತಂ |

ಸ್ವಭುಜ ವಿಜಯಸಾರ್ಥಂ ಖಂಡಿತಾರಾತಿಪಾರ್ಥಂ |

ಸುಭಟನಿಕಟಿಸಾಮಂತಾನತಂ ಸಂ ಘನಾಂ ಸಂ |

ವಿಭವ ಜಿತಬಿಡಾಜಂ ಮಾಚ ಕಾಂತಾಮನೋಜಿಂ ||

Māchanrpa the patron of the poet Chandra Rāja was a subordinate of Jayasimha who defeated the Chōla, Magadha and Mālava kings.

LXXXII. KOLLIPARA GRANT OF ARIKĒSARI

....चालुक्य वंशः

तस्मिन्वंशे कलाभृत्कलु कलि जनितं ध्वान्तमित्सौम्यवृत्तिः ।

क्षीरोदन्वत्युदंशुः शम्भोधर इव यः प्रादुरासीन्महात्मा ।

उत्खातानि प्रतापावनमितरिपुभूभृत्कुलो भूत चात्र्या ।

भ्राता सत्याश्रयस्स प्रभुगुणमहितो भूतलख्यातकीर्तिः ॥

एतस्माद्गणविक्रमाद् पृथुबलाद् सत्याश्रयक्षमाभृतः ।

पृथ्वीशः पृथिवीपतिः पृथुनिभो लोकस्तुतोभूत्सुतः ।

तस्मात्तत्पृथिवीपतिर्वसुमति ख्यातो महाराजकः ।

त्यागौदार्यपरः परार्थनिरतः प्रादुर्बभूवात्मजः ॥

आसीत्तस्मान्महाराजाद् आत्मजः पृथुविक्रमः ।

पृथु मांधातु संकाशो राजादित्यो धराधिपः ॥

ततो भवत्सुतो श्रीमान् श्रीरामो रामविक्रमः ।

विश्वराट् विनयादित्यो युद्धमल्लो नृपाकुशः ॥

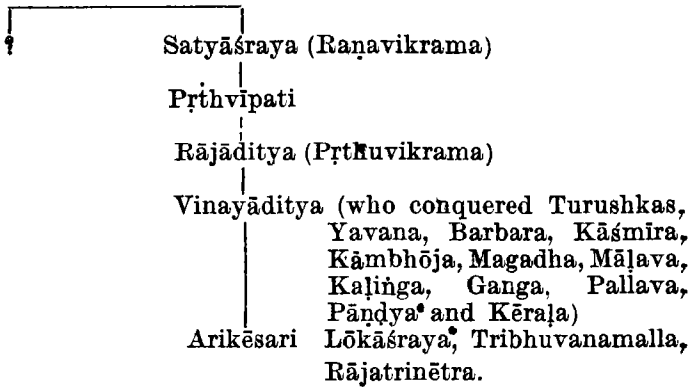
तुरङ्गक यवन बर्बर काश्मीर कांभोज मगध म्हालव कर्किण्ग गंग पल्लव पाण्ड्य
केरळ प्रभृति नरपति स संभ्रम समर्चित पादपीठः भगवन्मारायण वर वराहलोचन
वज्राकृताशेष विश्वभराचकः अभवद्विनयादित्याज्जल नहुष दिलीप दुंधुमार प्रतिभः
अरिकेसरिति नाम्नासूनुःसमस्त लोकाश्रय त्रिभुवनमल्ल राजत्रिनेत्र साहसराम
इत्येतैरभिधानैरभिष्टुतः ॥

कलौ व्याप्ते जगत्यस्मिन् सुरेन्द्रेभार्क सागराः ।

दानेन तेजसास्थित्या जित्त्वेन महात्मना ॥ 4128

अंकुट गुरुकुलेन शैवाचार्यैरवाप्त तपः प्रभावस्य श्रीकण्ठावाप्त पर्वतोत्तरद्वारे
पश्चाद् एलीश्वरे कृतनिलये सदा शाकाहारिणः सद्यो शिवाचार्यस्य शिष्यः श्री
मुग्धशिवोनाम शुद्धचरितो महितः । तस्मै महाभुम्भे अरिकेसरिणा समस्तलोका-
श्रयेण राजत्रिणेत्रेण पूर्वोदितेन क्षितिभृत्सुतेन राजर्षिकुशेन आहूयविक्रमेण ग्रामः
शिवाराधन तत्परार्थं तत्पत्स्वने मुरव शिवाय दत्तः ॥

This grant gives the following genealogy :

In Kali 4128 (?) he gave to Mugdhaśiva a village. If the date is genuine it refers to 1027 A.D. when western Chālukya Jagadēkamalla Jayasimha was ruling. Perhaps Arikesari II took his title Tribhuvanamalla from Vikramāditya V, who was also known as Tribhuvanamalla.

LXXXIII. PAÑCHATANTRA OF DURGA SIMHA

....ಶ್ರೀ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನೆಸೆದಂ ವಿಶ್ವಂಭರಾಚಕ್ರದೊಳ್ | I-20
 ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವನಿತಾಸ್ವಯಂವರವರಂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯಾನ್ವಯ
 ಪ್ರಸ್ತುತೋದಯ ಶೈಲಭಾನು ವಿನತಾಶೇಷದ್ವಿಷನ್ಯಸ್ತಕ
 ನೃಸ್ಮಾಂಘ್ರಿದ್ವಯನಬ್ಧಿವೇಷ್ಟಿತ ಮಹೀರಕ್ಷಾಕ್ಷಮೋತ್ತೂಂಗ ಬಾ
 ಹುಸ್ತಂಭಂ ನೃಪಚಕ್ರವರ್ತಿಲಕಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ ||
 ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪನಂಗಜರೂಪಂ |
 ಜಯಸಿಂಹನೃಪಂ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯಕುಲತಿಲಕಂ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಧಾರಂ ||
 ದಿಗಭವಾತದೊಳಿಂದ್ರದಂತಿ ಸುರರೊಳ್ ಶಂಬಾಯುಧಂ ಚಕ್ರವ
 ತಿಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲಮಹಿಪಂ ಶೈಲಂಗಳೊಳ್ಳೀರು ಪ
 ನ್ನಗರೊಳ್ ವಾಸುಕಿ ದಂಡನಾಯಕರೊಳಂ ಶ್ರೀಗಂಡಭೂರಿಶ್ರಯಂ
 ಮಿಗಿಲೆಂದಾರ್ ಪೊಗಲಲ್ ಪಯೋನಿಧಿ ಪರೀತಾಶೇಷ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ||
 ಸಕಲೋರ್ವೀಶ್ವರ ದಂಡನಾಯಕ ವಿನೂತಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಂ ದಂಡನಾ |
 ಯಕ ವೀರಾಗ್ರಣಿ ದಂಡನಾಯಕ ಚಮೂ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ದಂಡನಾ |
 ಯಕ ತೇಜೋನಿಧಿ ದಂಡನಾಯಕ ನಿಕಾಯಾಧೀಶ್ವರಂ ದಂಡನಾ |
 ಯಕ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸದರಾರ್ ಶ್ರೀಸಿಂಹಸನ್ನಾಹನಂ ||
 ತಚ್ಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಚ್ಚರಿತಂ ಶೌರ್ಯ.... ಕುಲೋದ |
 ನ್ನಚ್ಚಂದ್ರನವಗತಾರಿ ಕುಭೃಚ್ಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ದಂಡಾಧೀಶಂ ||
 ಧರಣೀಚಕ್ರದೊಳುಳ್ಳ ಪಾರ್ಥಿವರನಿವೊತ್ತೊಂದು ಸೂಲ್ ಕೊಂದು ಭೀ |
 ಕರ ಕೋಪಾನಲನಂ ತದೀಯ ಯುವತೀರ್ಣೇತ್ರಾಂಬುಧಾರಾ ಪರಂ |
 ಪರಿಯಿಂ ಮಲ್ಗುಸಿ ಗೆಲ್ಲಮಂ ತಳಿದ ರಾಮಂಗಳ್ಗಳಂ ವಿಕ್ರಮಾ |
 ಭರಣಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಭಂ ಕೋದಂಡರಾಮಾಧಿಪಂ ||
 ಚತುರಂಬುರಾಶಿವಲಯ ಕ್ಷಿತಿರಕ್ಷಣದಕ್ಷ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೌಕ್ಷೇಯಕಮಂ- |
 ಡಿತ ಬಾಹುರಾಹು ಕಬಳೀಕೃತ ಚೋಳಿನಾಳಿಕಾ ಮುಖೇಂದು ವಿಳಾಸಂ ||
 ಬುಧವೈತಾಳಿಕ ಗಾಯಕಾರ್ಥಿ ನಟ ವೀಣಾವಾದ ಭೂದೇವ ಮಾ |
 ಗಧವಂದಿ ಪ್ರಕರಾರ್ಥಿ ಕಲ್ಪಮಹಿಜಂ ದೋರ್ಗವದಿಂದ ದಾಂತ ವೈ |
 ರಿಧರಾಧೀಶ ಬಲಕ್ಕೆ ಗಾಂಡಿವಧರಂ ಗಂಗಾಧರಂ ತುಂಗ ಶ- |
 ಕ್ತಿಧರಂ ವಜ್ರಧರಂ ಧರಾಧರಧರಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧತಂ ||
 ಎನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನೆಚ್ಚ ಮುದದಿಂದ ಮೀಯೆ ಪಡೆದಂ ಚಕ್ರೇ
 ತನ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಾಸ್ಪದಮನಾತ್ಮ ಸಾತ್ಯತ ಸುಮಂತ್ರವರ್ಗಂ ದುರ್ಗಂ ||
 ಆತನ ನೂತನ ಗುಣಸಂಘಾತಾತ್ಮಜ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಕರ್ಣಾಟಿ ಧಾ |
 ಶ್ರೀತಿಲಕಮಖಿಲ ಜನವಿಖ್ಯಾತಂ ಕಿಸುಕಾಡ ನಾಡು ಸೊಗಯಿಸಿತೋರ್ಕುಂ ||
 ಆ ನಾಡೊಳಗ್ರಹಾರಂ ಭೂಸಾರೀ ಕುಚತಟಾಗ್ರಹಾರಂ ವಿಪುಳ |
 ಶ್ರೀ ನಿಲಯನೆನಿಸಿ ಸೈಯ್ಯಡಿ ನಾನಾವಸ್ತುತ್ಪರ.... ||

....ಅ ಬ್ರಹ್ಮೋದಯದೊಳ್....

ಆ ರೇವಾಂಬಿಕೆಗಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನಲ್ ಸಂದೀಪ್ತರಾರ್ಯಂಗಮು ।
 ವೀರಾಮಾಧಿಪ ವಲ್ಲಭಂ ಬುಧಜನಾನಂದಪ್ರದಂ ಸ್ವಾನ್ವಯ ।
 ಕ್ಷೀರೋದಾಮೃತರೋಚಿ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಂ ಶ್ರೀದುರ್ಗಸಿಂಹಂ ಗುಣಾ ।
 ಧಾರಂ ಧೀರನುದಾರ ಚಾರುಚರಿತಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನೈಕಾಶ್ರಯಂ ॥
 ಜನಕಂ ಕಮ್ಮೆ ಕುಲಪ್ರದೀಪ ನವನೀದೇವಾಸ್ವಿಯಾಂಭೋಜನೀ ।
 ದಿನಪಂ ಗೌತಮ ಗೋತ್ರಮಂಡನನಿಲಾಲೋಕಸ್ತುತಂ ದಾನಿ ವಾ ।
 ಗ್ವನಿತಾಧೀಶ್ವರನೂರ್ಜಿತಂ ಜನನಿ ಶುದ್ಧಾಚಾರೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ವ ।
 ತೀನಿ ರೇವಾಂಬಿಕೆಯೆಂದೊಡಾರ್ ಪೊಗಟರಿದುರ್ಗಾನ್ವಯ ಖ್ಯಾತಿಯಂ ॥
 ಧರೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಸೈಯಡಿಯೊಳ್ ಪೊರೆದಾಳ್ವನ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬೆಸದಿಂ ।
 ಹರಿಹರಭವನಂಗಳನಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಮಾಡಿಸಿದನೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೊ ಸಿಂಹಂ ॥

.. .. .

ಪರಮಾತ್ಮಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪುರಹರಂ ದೇವಂ, ಮಹಾಯೋಗಿಗಳ್ ।
 ಗುರುಗಳ್ ತಂಕರಭಟ್ಟರೈದೆ ಪೊರೆದಂ ಶ್ರೀಜೋಳಕಾಲಾನಲಂ ।
 ಧರಣೀಶಾಗ್ರಣಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿಲಕಂ ಪ್ರೋನ್ಮತ್ತವೈರೀಭಕೇ ।
 ಸರಿ ಸಿಂಹಂ ಪತಿಯೆಂದೊಡುನ್ನತಿಯ ನಿನ್ನೇವಣ್ಣಪೆಂ ಬಣ್ಣಪೆಂ॥

.. .. .

Durgasimha was a *Sandhivigrahin* at the court of Jayasimha II. Chōlōgrakālānala, Kīrtividyādhara, Kōḍaṇḍa Rāma were other titles of Jayasimha. Śrīgaṇḍabhaṇḍīśrava was an eminent general of Jayasimha. Durgasimha was the disciple of Śankarabhaṭṭa and built many temples in his native village Sayyaḍi in Kisukāḍunāḍu.

LXXXIV. BHĀSHĀBHŪSHAṆA OF NĀGAVARMA

Sūtra 175.—ತಥಾ ಪ್ರಯೋಗೋ ಗುಣವರ್ಮಣಃ—

ಶ್ರೀ ರಾಜಾವರ್ತದಿಂ ಕಂಡಿಸಿದ ಸಿರಿವೋಲ್ ಕಾಸ್ತುಭಂ ಮೇಘಮಾಲಾ
ಕಾರಂಜೋಲ್ ಶಂಖಮನ್ಮುಂಗೊಡಲಿಯ ಮುಗುಳ್ವೋಲ್ ನಾಭಿಕೂವೋಪ
ಪಾತಂ

ನೀರೇಜಂ ನೀಳ್ವ ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲವೊಲಿರೆ ತನುಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಮಿಕ್ಕ ಲೋಕಾ
ಧಾರಂ ರಕ್ತಿಪ್ಪನಕ್ಕೀ ಭುವನ ಭವನಮಂ ಗಾಂಗೆಚಕ್ರಾಯುಧಾಂಕಂ

Nāgavarma quotes a verse of Guṇavarman in praise of Ganga Chakrāyudhāṅka (probably Maruḷa Puṇeseya Gaṅga).

LXXXV. CHHANDOMBUDHI OF NĀGAVARMA

ಆ ಪೋಳಕಬ್ಬೆಗಂ ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನೆನಿಪ ವೆಣ್ಣು ಮಯ್ಯಂಗಂ ವಾಕ್ ।
 ಭ್ರೀಪತಿ . . . ತತ್ತ್ವ ಗುಣೋಪೇತಂ ನಾಗವರ್ಮನಗ್ರತನೂಜಂ ॥ I-೨೨
 ಕುಂತೀಪುತ್ರಂ ಪೋಣರ್ಧ ರಣದೊಳ್ ಪದ್ಮಜಂ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಶ್ರೀ ।
 ಕಾಂತಂ ನೋಡಲ್ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯೊಳ್ ಸಿಂಧುಜಂ ಶೌಚದೊಳ್ ಕೆ । -೨೪
 ಣಂ ತಪ್ಪಿ ಲ್ಲೆಂದೆನಿಪ ನುಡಿಯೊಳ್ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯವಂತೋ ।
 ರಂತಾಂತಾದಾರತೆಯೊಳಿಸೆದಂ ಕಂದ ಕಂದರ್ಪದೇವಂ ॥
 ಅರಸಂ ರಕ್ಕಸಗಂಗಂ ಗುರುಗಳೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಜಿತಸೇನದೇವರ್ ದಯೆಯ್ತುಂ ।
 ಪೊರೆವ ನೃಪನಣ್ಣನೆನೆ ಮಚ್ಚರಿಸುವರಾರ್ ನಾಕಿಯಿರುಳೊಳೇಂ
 ' ಪುಟ್ಟಿದನೋ ॥ -೨೯

ಗಂಡರ ಮೂಕುತಿಯೆನಿಸಿದ ಮಾಂಡಳಕರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ ರಾಯಂ ।
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಪೊರೆದನೆನೆ ಧರೆ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯದೇ ನಾಕಿಗನಂ ॥

Nāgavarma was the son of Venṇamayya and Polakabbe. His master was Rakkasa Ganga (Gōvinda), his teacher was Ajitasena and his protector was Anna. He was praised by Rāja who was a *Sandhivigrahi* and had the title *Gaṇḍara Mūkūti* (which title is given to Gōvinda himself in the *Humcha* inscription). Another Gaṇḍara Mūki Anṇana Singa Bachheya Nāyaka was ruling Honguṇḍa in 1065 A.D. under Viṣṇu-
 vardhana Vijayāditya (c. 47, E.C., XI).

LXXXVI. *KARṇĀṬAKA KĀDAMBARĪ* OF NĀGAVARMA

ಕ್ಷೈತಿಯೊಳ್ಸಾವರ್ಣಕಾಂತಿಪ್ರಸರಮಸದಳಂಪವೆ ಸಂದಿದುರ್ದಂತಾ
 ಕೃತಿಮುನ್ನಂ ಬಾಣವಾಣೀಪ್ರಿಯನ ವಚನದಿಂ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾ
 ಚತುರತ್ವಂ ಪೂರ್ವಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪಸರಿಸೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಾಂಕನೊಳ್ ಸಂ
 ಗತಿನೆತ್ತಾವಂ ತ್ರಿಲೋಕೇಸಹಚರಿಯೆನೆ ಸಂದುದಾ ಚಂದ್ರತಾರಂ || II-೪೨೪
 ಇವು ಕಾಳಿಂಗಾಭಿಧೇಯಪ್ರವಿದಿತಮಿವು ಕಾಂಭೋಜ ಬಾಹ್ಲೀಕದೇಶೋ |
 ದ್ವವನುಶ್ವಂ ರಾಶಿಯಾಗಿದರ್ಪವಿವು ನಿಜನಾಮಾಂಕವಿದ್ಯೋತವಾಗ |
 ಲ್ಲಿವು ನಾನಾ ಶಾಸನಂ ಸತ್ಯತವನಿತೆಗಿದೌಚಿತ್ಯಮೆಂದಿತ್ತನತ್ಯು |
 ತ್ಸವದಿಂ ವಿದ್ವತ್ಸಭಾನುಂಢಲಿ ತಣೆವೆನಗಂ ಭೋಜರಾಜಕ್ಷಿತಿಶಂ ||
 ಅತಿ ಚತುರ ಕವಿ ಕದಂಬಂ ಸ್ತುತಯಿಸೆ ಚಾತುರ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ಜಗತ್ |
 ಸ್ತುತನಾದ ನಾಗಪೂಜ್ಯಂ ಕೃತಿಪಂತಾಂ ಸುಖದಿನಿರ್ಕಯಿನನಳಿವರೆಗಂ ||

Nāgavarma seems to make a reference to Rājendra (Chōla ?). The poet was honoured by Bhōjarāja who gave him many horses of Kāmbhōja, Bāhlika and Kāṇṇiga.

LXXXVII. KĀVYĀVALŌKANA OF NĀGAVARMA

ಬಲ್ಪೆಣನುರ್ಚಿಕೋಡೊಳರೆನೆತ್ತರುರೋಮಣಿಯಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾ
 ನಲ್ವರೆಗಂ ಪ್ರ(?)ಹತದಿಂದಿಪುದೆತ್ತಿದೊಡಗ್ರಹಸ್ತದೊಳ್
 ನೇಲ್ವ ಪೆಣಕ್ಕೆ ಪದ್ವೆಱಗೆ ಮೈರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಬಲಕ್ಕನೊಂದೆ ಬಂ
 ಬಲ್ಪದಿಯುತ್ತುಮಿದುರ್ದು ಜಯದ್ವಿರದಂ ಜಘುಸಿಂಗೆ ಭೂಪನಾ ||

ಪದಿನೆಣ್ಣಾಸಿರ ಲೋಹವಕ್ಕರೆಯ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಿರ್ಭಾಸಿರಂ
 ಮದಮಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ್ದ ದಂತೆಘಟಿಗಳ್ ಪತ್ತೆಂಟುಲಕ್ಕಂ ರಣೋ
 ನ್ನದಪತ್ತಿವ್ರಜಮೆಂಬ ಸೈನ್ಯಮದದಿಂ ಬಂದರ್ ಪಲ್ಲರ್ ಕಾದಿಯೋ
 ಡಿದೊಡೆಬ್ಬಟ್ಟದ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದಂ ಚಾಳುಕ್ಕ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ||

ಫುಗಿಲಂ ಕ್ರೀಡನಶೀಲನಕ್ಕರಿಗನಾದಂ ಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಿ ವಾ
 ಸುಗಿ ನಮ್ಮಾಡುದನಾಗಲುಂ ನಮೆಯಲುಂ ಮೈಯ್ದುರ್ಕುಮೇ ತಾರನೆಂ
 ಬೆಗಡಾ ವೇಳೆಯನೆಂಬ ಡೊಂಬನರಿಯೆಂ ಕುತ್ತಂ ನೆಲಕ್ಕಕ್ಕಲೆಂ
 ದಗಲೆಂ ರಾಜಿಗ ನಿನ್ನ ನೆನ್ನೊಡಲೊಳೆನ್ನೀ ಪ್ರಾಣಮುಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ||

ತದಪತ್ಯಂ ಜಾಗದಪೆಂಪೊದವಿರೆ ನೆಗಟ್ಟಳ್ ಜಗಕ್ಕೆ ವಿನಯಗುಣೈಕಾ
 ಸ್ಪದಿ ಸುಗ್ಗಿಯಬ್ಬಿ ತನಗೊಂದಿದ ಜಾಗವೆಡಂಗಿಯೆಂಬ ಪೆಸರೆಸವನಗಂ ||

ಉದಯಾಸ್ತೋನ್ನತ ಶೈಲ ಸೇತುಹಿಮುತ್ತುತ್ತೀಲ ಪರ್ಯಂತ ಸಂ
 ಪದೆಯಂ ವಾರ್ಧಿತರತ್ತರಂಗ ನಿನದತ್ಯಾಂಚೇ ಕಲಾಸಾಂಚಿತಾಂ
 ಸ್ಪದಿಯಂ ಸಾಧಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಗಂಗೆ ನೆಲನಂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂದಂ ನಿಮಿ
 ಚಿದಗಿಲ್ಲಂ ಭುವನೈಕರಾಮ ಮಹಿಪಂಗಕ್ಕುಂ ಪೆರರ್ಗಕ್ಕುಮೋ ||

ಶ್ವಾನಂಗಳ್ ಗಂಡ(ಧ)ಮಾರ್ತಾಂಡನನತಿ ಹಿತದಿಂ ಕಾವುಗೊಂಡಿದುರ್ ವುಗ್ರ
 ಶ್ವಾನಂಗಳ್ ಕಂಡು ದೂರಾಂತರದೊಳಿವರ ಬರ್ಪಂದಮಿಂ ಬಲ್ಲಿದಸ್ತು
 ದ್ಭಾನಾರೀ ನಾಥನೊಳ್ ತಲ್ಲೆವ ಬವಸೆಯಂ ಪೂಣ್ಣ ಬಂದಪ್ಪರೀತಂ
 ಗೀ ನಿದ್ರಾಭಂಗಮಂ ಮಾಲ್ಪುದು ಪದನಣಮಲ್ಲೆಂದು ನಿಂದಾಂತ್ರುವಾಗಳ್ ||

ಪ್ರಣುತಗುಣರೆನಿಪ ವಿಬುಧಾಗ್ರಣಿಗಳ್ ಕೆಯ್ಯೊಂಡು ಪೊಗಟಿ ಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟವು ಧಾ
 ರುಣೆಯೊಳಗೆ ನಾಗವರ್ಮನ ಗುಣವರ್ಮನ ಶಂಖವರ್ಮನ ಧ್ವಾನಂಗಳ್
 ಅದ್ವೈತವಾದಿ ನಿವಹ ಮದದ್ವಿರದ ಘಟಾವಿಪಾಟಿನ್ನೆ ಕಪಟಿಷ್ಠಂ
 ಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಚಲಸಿಂಹಂ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಪೊಗಟಿ ವಾದಿರಾಜಂ ನೆಗಟ್ಟಂ

ಕಪಟಿಮುಟಿಗಳೊಳವುನೋಟಿಬ್ಬಿಡೆ ಪೆಟಪೆಟರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಕೊಟ್ಟಿಡೆ
ಗಲೊಳಂ

ಕಪಟಿಯಿಲ್ಲ ತೈಲನಲ್ಲದೆ ಪೆಟನಾಪೊಂಪಿಕ್ಕೆ ನೋಟಿಬ್ಬಿಡಿತ್ತಲೆಗೋಜಂ ||
ತೊಡುಗಲೆ ಟಿಟ್ಟುಹಳ್ಳನೆಗಲ್ಲಾಜಿರಗೋಳಮೆನ್ನಪ್ಪಗುವುನೆ
ತ್ತಪುಕೆಯ ಬೇಡವಟ್ಟುಗಳ ಬೂತುಗ ಬೀರುಗ ಗೋಯೆಯರ್ಕ್ಕಳಂ
ನೆಟಿಯರೆನಿವ್ವೆಡಂ ಕಿಡಿಸಲಂಕಡಿ ಮುನ್ನಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ
ಪೆಟರಳವಲ್ಲವಂ ಕೆಡಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಡೆ ತೈಲಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ||
ಗಲವಂಗೊಂಡಭಿಮಾನಿಯಾದನೊಳಕೊಂಡನಾಳಕಾಂತೆಯಂ
ಸಲೆ ಶೌಚವ್ರತಿಯಾದ ನಿರ್ತೆಟದಿಟುತಾಡಿ ಬಬ್ಬುಂ ಜಗ |
ದ್ವಲಯಕ್ಕೊರ್ನುಡಿ ಕಾಟನಾದನ ನಯಕುಳ್ಳಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್
ಕಲಿಯಾದಂ ವಿಪರೀತ ಜಾತಚರಿತಂ ಭೂಪಾಲರೊಳ್ ಕಾಮದಂ ||
ತರವೇಬ್ರಾಣಕ್ಕ ಭಂಡಾರದ ಪುಟಕೆಗಳಂ ಪುಂಜಿಸಲ್ವೇಟಿ ಸುವರ್ಣೋ
ತ್ಪರಮಂ ತೋಟಲೈವೇಟು ದಂತಿಗಳನಿರಿಸವೇಟು ಮುಂದೆ ವಾಹಂಗಳಂ ಬಿ
ತ್ತರಿಸಲ್ವೇಟು ಚಿತ್ರಚೀನಾಂಬರ ಪರಿಕರಮಂ ಮಾಣದೊಡೋಳಿಯಿಂ ಲೆಂ
ಕರನಾಗಟ್ಟೇಬ್ಬಿನೀಯಲ್ಲವರವರ್ಗೆ ಮಹಾದಾನಮಂ ವಿಕ್ರಮಾಂಕಂ ||
ತುರುಗದಳಂಗಳ್ಳವಿತರೆ ತುರಂಗಮಾರೂಢನಾಗಿ ತನ್ನಯ ಹಯಮಂ
ಪರಿಯಿಸಿ ಕೊಂಗಳುವರ್ವಂ ಕರಾಸಿಯಿಂದಿಟುದು ತವಿಸಿದಂ ಹಯಬಲಮಂ
ಓಲೆಯನೋಲೆಯೊಳಕ್ಕೆದನಾಲೀಢಮನಿಟ್ಟ ಬೇಟೆ ನುಡಿಬಟ್ಟದನೇಂ
ಚೋಳನೆ ಕೇರಳ ಧಾತ್ರೀಪಾಲಂ ನುಡಿದಂತೆ ನಾಳಿನಿಲ್ಕಾಹವದೊಳ್ ||
ಕರಿವೋಲ್ ಭದ್ರಗುಣಿಂ ಕೇಸರಿವೋಲ್ ನಿವ್ಯಾಜ ಶೌರ್ಯನಂಭೋನಿಧಿ
ವೋಲ್

ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣಪಟು ಗಿರಿವೋಲ್ ನಿಷ್ಕಂಪ ಚಿತ್ತನಾ ನೃಪತುಂಗಂ ||
ತನಗಿಂಬವ್ವುದನಾಯ್ಬ ನೋಡಿ ಪಲವುಂ ಬಿಲ್ವಿಲ್ಲ ಳೊಳ್ ಬಿಲ್ಲನೊಂ
ದನೆ ಕೊಂಡೇಟುಸಿ ನೀವಿಜೇವೊಡದೊಡತ್ತೊಂದಂಬಿನಿಂದೊಂದು ಸೂ
ಟ್ಟನೆಯಂ ಪಾವಿನ ಬೆನ್ನೊಳಾದುವನತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದೇಳುಮಂ
ಜನಕಾಧೀಶ ತನೂಜೆಯಾಣ್ಣನಿಸುವಂತೆಚ್ಚು ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕಂ ||
ಕಾಯಲುಂ ಬಲು ಗರ್ವದಿಂ ನೆಲನೆಲ್ಲಮಂ ನೆಲಕೆಲ್ಲಮಾ
ರ್ತಿಯಲುಂ ತನಗಾಚತುರ್ಭುಜಮಂ ಭುಜದ್ವಯಮಾದನಿ
ತ್ತಾಯದಾಯತಿ ತೋಳೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಮಿಕ್ಕ ಪೆಂಪಿನ ಕೀರ್ತಿನಾ
ರಾಯಣಂ ದಯೆಗೆಯ್ಗೆ ಜಾಗ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಗರುಡಧ್ವಜಂ ||
ವಿಕ್ರಮವಟ್ಟ ಮುನ್ನಟುದುರ್ಕೊಂಡುದು ತನ್ನನಿಯಂ ಗಡತ್ಸಮೇ
ಧಕ್ರತು ಧೂಮವಾದುದು ಗಡಂಬಟಾಯಂ ಶಿಖಿಧೂಮಯೋನಿ ಯೆಂ
ಬೀಕ್ರಮಮೆಂತು ಪೇಟುಮೆನೆ ವಿಕ್ರಮ ಯಜ್ಞವಿಧಾನಮಂ ಧರಾ
ಚಕ್ರಮೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಜಸಂ ಬಡೆದಂ ಪೊಲಿಕ್ಕೇಸಿವಲ್ಲಭಂ ||

ಪಿಂಗಿದುದಿಲ್ಲಿನ್ನುಂ ಮನದಿಂ ಗೋವರಗಡಣದೊಳ್ ದನಂಗಾಹಿತನಂ ।
 ನೀಂಗಳದೆತ್ತಲು ವಿರ್ ಬರ್ಮಂಗಂ ಬಗೆದರಿವುದರಿದನಂಗಾಹಿತನಂ ॥
 ಆತನಲ್ಲದನಂ ಮೆಚ್ಚೆಂ ಮಾತೇಂ ತಾಂ ಮಾರನಾದೊಡಂ ।
 ಕೇತನಂ ರತಿರಾಗಕ್ಕೆ ಕೇತನಂತಾರನಲ್ಲನಂ ॥
 ಅವಿಹಿತವೇಗಮೇಲ್ಗಿಯ ಜವಂ ಪ್ರಣಮಕೃತಕಾಯಮೆತ್ತಿ ಕ
 ಟ್ಪುವೆ ಮದಮುಣ್ಣಿಸೋರ್ವ ಸೊನೆ ಬೀಟ್ಟು ಗೆಜ್ಜವುಜಮಂಬರಕ್ಕೆ ನಿ
 ಟ್ಪುವ ಜಯಕೇತು ಸಂದೆಯದ ದಂದುಗಮಂ ಕಿಡಿಸಿತ್ತು ಮುಂದಣೋ
 ಡುವ ರಿಪುದಂತಿಗಂ ಪೆಜಗಣಟ್ಟುವ ಅಟ್ಟರಮೇರುದಂತಿಗಂ ॥
 ಕಲಿಪಾರ್ಥಂ ಪಾರ್ಥನಿಂದಂ ಕಲಿರವಿತನಯಂ ಪಾರ್ಥನಿಂ ಕರ್ಣನಿಂದಂ
 ಕಲಿಭೀಮಂ ಪಾರ್ಥನಿಂ ಕರ್ಣನಿನಿಲಜನಿಂ ರಾಘವಾಧೀಶ ಭೃತ್ಯಂ ॥
 ಕಲಿ ಶಕ್ರಾಪತ್ಯನಿಂ ಕರ್ಣನಿನಿಲಜನಿಂದಂಜನಾ ಪುತ್ರನಿಂದಂ
 ಕಲಿ ಧಾತ್ರೀಚಕ್ರದೊಳ್ ವಿಕ್ರಮ ಗುಣನಿಲಯಂ ನೀರಮಾರ್ತಾಂಡದೇವಂ ॥
 ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮೇಕ್ಷಣನೆಂತು ಮಂಧನ ಸತೀ ಸೌಂದರ್ಯದೊಳ್, ವಿಕ್ರಮಾ
 ನಿತ್ತನೆಂತುಂ ಪೆಜವಂ ಮಹಾಜಿ ಮುಖದೊಳ್ ನಿರ್ಣೀತ ಸಮ್ಯಗ್ಭಕ್ತು
 ಶ್ರುತನೆಂತುಂ ಬಧಿರಂ ಕರಂ ಪರಪರೀ ವಾದಂಗಳೊಳ್ ನೊಲಿಸ್ಸೊಡ
 ದ್ಭುತಮಾಶ್ಚರ್ಯಮಭೂತಪೂರ್ವಮೆಸಕಂ ಶ್ರೀಗಂಧಮಾರ್ತಾಂಡನಾ ॥
 ಹಿಮಕುಮುದ ಕುಂದಶಶಿಧವಳಮೆನಿಸಿ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಸಕದಿಂದಮಿಳಾ ಲೋ ।
 ಕಮನೆಯ್ವ ರಕ್ತಮಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿದಂ ಕೃಷ್ಣ ನಿಂತಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥
 ವಾತಿ ಪೆರವೆಣ್ಣಿ ಶರಣಾಯಾತಂಗಸುರಂ ಬಿಯಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತಂ ರಿಪುಸಂ ।
 ಘಾತಕ್ಕೆ ಪರಾಕ್ರಮನೆನೆ ಭೂತಲಮೇನೆಂದು ಕೇಶಿಯಂ ಬಣ್ಣಿ ಪುದೋ ॥
 ಜೋಡೆಕರಮಡಿಯಳಾರೊಡಗೂಡಿಯುಮವರ್ಗಲ್ಲಳೆನಿಪ ವಸುಧಾಂಗನೆಯಂ ।
 ಕೋಡೊಳೆ ತಳೆದಂ ಸೊಬಗಿನ ಗಾಡಿಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತ ಸೊಬಗಿದಾವುದು ಗಜೆಗಾ ॥
 ವಸುಧೆಗೆ ಸಂದ ಹೀನರಿಪುವರ್ಗಮನೋಡಿಸಿ ಚಕ್ರ ಮೆಚ್ಚಿ ಬ ।
 ಣ್ಣಿಸೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಂ ಮೆರೆದು ಮಂತ್ರಿಪದಕ್ಕಧಿನಾಥನಾಗಿ ಪೆಂ ।
 ಪೆಸವಿನಮಾರೊಳಂ ವಿಮುಖವೃತ್ತಿಯೊಳೊಂದದ ಪಕ್ಷವಾತದಿಂ ।
 ದೆಸಗದ ವೈನತೀಯನಿನನೆಂಬದು ಸಾಹಸವೈನತೀಯಾನಂ ॥
 ಭಯದಿಂ ಕರ್ಚಿದುದೊಂದು ಪುಲ್ ಮುಗಿದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರ್ಧ ಕೇಶಂಗಳುಂ
 ನಯನಾಂಭಃಪ್ಲವಮೋಡುವಲ್ಲಿ ಪಿರಿದುಂ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಮಾಡೆ ವೈ
 ರಿಯನಾಗಳ್ ನಗುವಂತಿರಿದುರ್ದು ಕನತ್ಪಡ್ಗಂ ವಿನಿರ್ಭಿನ್ನಕುಂ
 ಭಯುಗೋದ್ಯದ್ವಿಪ ಮೌಕ್ತಿಕಾಳಿಕಳಿತಂ ಶ್ರೀವಿಪ್ರಮಾರ್ತಾಂಡನಾ ॥
 ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿ ನಿಜಭುಜಾಸಿಯೊಳೊಲಿದು ಜಯಾಂಗನೆ ವಿರೋಧಿವಂಶಾವಳಿಯಂ ।
 ನೆಲೆಗಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ತೇಜೋಜ್ವಲನಂ ತಳ್ತಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮತುಂಗಾ ॥
 ಕಡೆಗಣ್ಣೆಂ ಕಡೆಗೋಡಿವೋಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಜಲ್ಲಂ ಕುಚಟ್ಟಂದ್ವ ದಿ
 ಟ್ಟಡೆಯಿಂ ಸ್ವೇದಜಲಂ ತುಳುಂಕೆ ಜಘನಾಂತರ್ದೇಶದಿಂದಾವಗಂ

ಬಿಡದುಣ್ಣುತ್ತಿರೆ ಮನ್ನಥದ್ರವಮನಂಗಾವೇಶದಿಂ ಕಾಲ್ತಡಂ
 ಬಡೆ ಬಂದಾಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳ್ ಪದಪಿನಿಂ ಶ್ರೀವಿಪ್ರ(ಚಕ್ರ)ಮಾತಾಂಡನಂ ||
 ಹರಹಾಸದ್ಭೂತಿಯಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಗಂಗಾ ಸಿಂಧುಕಲ್ಲೋಲ ಶೀ |
 ಕರಮಂ ನಿಂದಿಸಿ ಸಿಂಧುವಾರಕುಸುಮಶ್ರೀಯಂ ಪಳಂಚಾಡಿ ಭಾ |
 ಸುರ ಚಂದ್ರಾಂಶು ವಿಕಾಸನುಂ ಶೈಗಲ್ಪು ಮುಕ್ತಾಹಾರ ವಿಸ್ತಾರ ಡಂ |
 ಬರಮಂ ಮಿಕ್ಕು ಬೆಳವ್ವುದುಜ್ಜ್ವಲ ಯಶಂ ಶ್ರೀ ಗಂಡಮಾತಾಂಡನಾ ||

ದ್ವಿಜವಂಶಾರ್ಣವ ಪಾರಿಜಾತಕುಜದೇಶೀಯಂ ಜಿನೇಂದ್ರಕ್ರಮಾಂ
 ಬುಜ ಚಂಚನ್ನವಚಂಚರೀಕ ಯುವಲೀಲೋದ್ವಾಮನೈದಂ ಯುಗೀ |
 ನ ಜನೋದಾಹರಣಪ್ರಸಾಧಿತ ಧರಿಶ್ರೀಮಂಡಲಂ ಸತ್ಯವಿ
 ವ್ರಜ ಚೂಡಾಮಣಿ ನಾಗವರ್ಮನಿದನುರ್ವೀಸಂಸ್ತುತಂ ಮಾಡಿದಂ ||

In this work Nāgavarma quotes from the works of previous authors and there are several important historical allusions to :

- Jayasimha (Jagadēkamalla II).
- Rājiga (Rājendra or Vira Rājendra).
- Bhuvanaika Rāma (Kṛṣṇa III ?)
- Gaṇḍa Mārtāṇḍa (Kṛṣṇa III ?)
- Vādirāja (Jaina Scholar, c. 1010 A.D.)
- Taila (Taila II) who fought at Toragale, Raṭṭahalli, Ājiragōla with the Bēḍas, Būtuga, Biruga and Gova.
- Kāmada.
- Vikramāṅka (Vikrama V ?)
- Kongulivarma
- Nṛpatunga (Amōghavarsha)
- Mahēndrāntaka (Eṇṇayappa)
- Kīrtinārāyaṇa (Gōvinḍa III ?)
- Polekēśi who celebrated the Aśvamedha (Pulakēśin I ?)
- Barma
- Raṭṭara Mēru (Singanadēva ś. 981.) E.C., X.I., cd. 78)
- Vīramārtāṇḍa (Vishṇuvardhana Vijayāditya ?).

LXXXVIII. CHANDRAPRABHA CHARITA
OF VIRANANDIN

बभूव भव्याम्बुज पद्मबन्धुः
 पतिर्मुनीनां गणभृत्समानः
 सदग्रणी देशगणाग्रगण्यो
 गुणाकरः श्री गुणनन्दि नामा ।
 गुणग्रामाम्बोधेः सुकृत वसतेः मित्रमहसां
 असाध्यं यस्यासी ज किमपि महीशासितुरिव ।
 स तच्छिष्यो ज्येष्ठः शिशिर कर सौम्यः सुमभवत्
 प्रविख्यातो नाम्ना विबुध गुणनन्दीति ॥
 मुनि जननुत पादः प्रास्त मिथ्या प्रवादः ।
 सकल गुण समृद्धः तस्यशिष्य प्रसिद्धः ।
 अभवदभयनन्दी जैनधर्माभिनन्दी ।
 स्वमहिमजितसिन्धुः भव्यलोकैकबन्धुः ॥
 भव्याम्बोज विबोधनोद्यतमते भान्वत्समानत्विषः ।
 शिष्यस्तस्य गुणाकरस्य सुधियः श्रीवीरनन्दीत्यभूत् ।
 स्वार्थानाखिल वाङ्मयस्य भुवनप्रख्यातकर्तैः सतां ।
 संसत्सुव्यजयन्त यस्य जयिनो वाचः कुतर्काकुशः ॥
 शब्दार्थ सुंदरं तेनरचितं चारु चेतसा ।
 श्रीजिनेन्द्र प्रभु(?)स्येदं चरितं रचनोज्ज्वलम् ॥
 यः श्रीवर्मनृपो बभूव विबुधः सौधर्मकल्पे ततः ।
 तस्माच्चाजितेन चक्रभृदभूत् यश्चाच्युतैर्द्रस्ततः ।
 यश्चाजायत पद्मनाभ नृपतिः योवैजयन्तेश्वरो ।
 यः स्यात्तार्थकरः स सप्तमभवे चंद्रप्रभः पातुवः ॥

Viranandi was the disciple of Abhaynandi the disciple of Guṇanandi of Deśigaṇa. He is earlier than Vādirāja (1025 A.D.) who refers to him in his *Pārśvanātha Charita*.

LXXXIX. LŌKOPAKĀRA OF CHĀVUNḌA RĀYA

ಸಮದಾರಾತಿಗಜೇಂದ್ರಗಂಧ ಗಜಕುಂಭಾಸ್ಥಾನಾಭೀಶ ವಿ
 ಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ಜಯಸಿಂಹಚಕ್ರ ದಯೆಯಿಂಕೈಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಧಿಕಾ
 ರಮನಿತ್ತಬ್ಬಿಟಿಗಳೆಯ್ದ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊರೆದಂ ತಾನೆಂದೊಡಾರಾಯ್ತು ನೋ
 ಡೆ ಮಹೀಭಾಗದೊಳುನ್ನುತಿಕ್ಕೆವಡೆದಂ ಚಾವುಂಡನೇಂ ಧನ್ಯನೋ॥
 ಸಕಲೋರ್ವಿಪತಿ ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಳಾಂಬರತಿಗ್ಮರೋಚಿ ಜಯಸಿಂಹಂ ಕೂ |
 ತುರ್ಕೊಡೆ ಮಹಾಬಳಿಯ ಗ್ರಾಹಕತನಮಂ ಪಡೆದನಭಿನುತಂ
 ಚಾಮುಂಡಂ ॥

ಇದು ಮುನಿವೇಷಾಂತ ಶಕಾಬ್ದದ ಕ್ರೋಧನ ಸಂವತ್ಸರದ
 ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಂ |
 ಬಿದಿಗೆ ಗುರುಪುಷ್ಪದೊಳುದಯಿಸಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಮೆಸೆದುದು
 ಜಗದೊಳ್ ॥
 ಜನನಾಥಂ ಜಯಕೇಶಿ ದೇವನೆಸವೇಕಚ್ಚತ್ರದಿಂದಾಲ್ಗಿ ಮೇ |
 ದಿನಿಯಂ ನಿರ್ಮಳಮಾಲೆ ಕೊಳ್ಗೆ ಯಿಳೆಗಾಯುಂ ಶ್ರೀಯು
 ಮಾರೋಗ್ಯಮುಂ |
 ಧನಮುಂ ಧಾನ್ಯಮುಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಜಗಕೀಲೋಕೋಪಕಾರಂಚತು |
 ವರ್ನಧಿ ಪ್ರಾವೃತ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ವರಗಿಳಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ॥
 ಇದು ಸಮಸ್ತ ಭುವನಜನವಿನುತ ಹರವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನ ವಾಗಿವಿಳಾಸಂ
 ಶ್ರೀಮತ್ಪವಿತಾವಿಳಾಸತನೂಜಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾಮುಂಡರಾಜ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ಲೋಕೋಪಕಾರಂ

Chāmunḍa Rāya the author of *Lōkōpakāra*, was the son of Kavitāvilāsa, son of Bhaṭṭapārya who was the son of Śankara Bhaṭṭa of Panguṇḍe (Pāyagunḍe ?) family. Chāvunḍa Rāya was a *Sarvādhikārin* under Jayasimha II the Chālukya emperor of Kalyāṇi, and completed this work in Ś. 947 Krōdhana Mārgasīra 2, Thursday, Pushyā (16th December 1025 A.D.). In the last verse he mentions Jayakēśi as ruling the earth. This is probably Jayakēśi of Maṇalūr who along with Mārasimha was in charge (nāḍagāvuṇḍas) of Puligere 300. Later in the days of Sōmēśvara I, between 1045-63, Chāmunḍa was in charge of Balagāmve and his subordinate Nāgavarma caused several temples to be erected (*Shikarpur*, 11, 14, 151, E.C., VII).

XC. *NYĀYAVINIŚCHAYA VIVARAṆA* OF
VĀDIRĀJA

श्रीमर्स्तिहमहीपतेः परिषदि प्रख्यात वादोक्ततिः ।
तर्कन्यायतमो पद्मोक्तगिरिः सारस्वत श्रीनिधिः ॥
शिष्यः श्रीमत्तिसागरस्य विदुषां पद्म्युतपः श्रीमृतां ।
भर्तुः सिंहपुरेश्वरो विजयते स्याद्वाद विद्यापतिः ॥

इत्याचार्यवर्य स्याद्वाद विद्यापति विरचितायां न्यायविनिश्चय तात्पर्यावद्योतिन्यां
व्याख्यान रत्नमालायाम्—

The *Nyāyaviniśchaya Vivaraṇa* or *Tātparya Vidyōtini Vyākhyānaratnamāla* is a commentary on the *Nyāyaviniśchaya* of Akalaṃka. Vādirāja was the disciple of Matisāgara and famous in the court of Jayasimha. Madhvāchārya is said to have been the contemporary of a Jayasimha and vanquished two Jaina scholars Vādirāja and Buddhisāgara (Matisāgara). But c. 1040 A.D. is too early a date for Madhvāchārya.

XCI. *YASŌDHARA CHARITRA* OF VĀDIRĀJA

व्यातन्वन् जयसिंहतां रणमुखे दीर्घं ददौ धारिणीम् ॥ III

रणमुखे जयसिंहो राज्यलक्ष्मीं बभार । IV

श्री पार्श्वनाथ काकुस्थ चरितं येन कीर्तितम् ।

तेन श्री वादिराजेन दृढेया यशोधरीकथा ॥

Vādirāja casually alludes to Jayasimha as having obtained his kingdom in battle.

XCII. *ĒKĪBHĀVA STŌTRA* OF VĀDIRĀJA

वादिराज मनुशाब्दिक लोको

वादिराजमनु तार्किक सिंहः ।

वादिराज मनु काव्य कृतस्ते

वादिराजमनु भव्य सहायः ॥

XCIII. PĀRŚVANĀTHA CHARITA OF VĀDIRĀJA

अनुच्छ गुण संपातं गृध्रापिच्छं नतोस्मितम् ।
 पक्षीकुर्वन्ति यं भव्या निर्वाणायोत्पत्तिष्णवः ॥
 स्वामि निश्चरितं तस्य कस्यनो विस्मयावहम् ।
 देवागमेन सर्वज्ञो येनाद्या प्रदर्यते ॥
 अचिंत्य महिमादेवः सोऽभिवक्ष्यो हितैषिणा ।
 शब्दाश्च येन सिध्यन्ति साधुर्त्वं प्रतिलंभिताः ॥
 त्यागी स एव योगीन्द्रो येनाक्षय्यसुखावहः ।
 अर्थिनेभ्यः सार्थाय दिष्टोरत्नकरंडकः ॥
 तर्क भूबलभोदेवः स जयत्यकळंक धीः ।
 जगद्द्रव्य मुषेयेन दण्डिताः शाक्य दस्यवः ॥
 स्याद्वाद गिरिमाश्रित्य वादिसिंहस्य गर्जिते ।
 दिङ्मागस्य मदध्वंसे कीर्तिभंगो नदुर्घटः ॥
 नमः सन्मतये तस्मै भवकूप निपातिनाम् ।
 सन्मतिर्विभृतायेन सुखधाम प्रवेशिनी ॥
 जिनसेनमुनेस्तस्य माहात्म्यं केन कथ्येत ।
 शलाकाः पुरुषास्सर्वे यद्वशो वच वार्तिनः ॥
 आत्मनैवाद्वितीयेन जीवसिद्धिं निबध्नता ।
 अनंतकीर्तिनामुक्तिरात्रिमार्गे व लक्ष्यते ॥
 कृतस्य तस्य सा शक्तिः पात्यकीर्तिर्महोजसः ।
 श्रीपद श्रवणं यस्य शाब्दिकान् कुरुते जनान् ॥
 अनेक भेद संधानाः खनन्तो हृदये मुहुः ।
 बाणा धनंजयोन्मुक्ताः कर्णस्येव प्रियाः कथम् ॥
 वंदे यानंतवोर्याब्दं यद्वागमृत वृष्टिभिः ।
 जगज्जिधत्सन्निर्वाणः शून्यवाद हुताशनः ॥
 ऋजुसूत्रं स्फुरद्भ्रं विद्यानंदस्य विस्मयः ।
 श्रुष्वतामप्यलंकारं दीप्तिरंगेषु रिंगति ॥
 विशेषवादि गीर्तुं भ्रवणाबद्ध बुद्धयः ।
 अक्लेशादधिगच्छन्ति विशेषाभ्युदयं बुधाः ॥
 चंद्रप्रभाभि संबद्धास्सपुष्टा मनः प्रियम् ।
 कुमुदतीव नीधत्ते भारती वीरनंदिनः ॥

प्रशस्ति :—

श्री जैन सारस्वत पुण्यतीर्थे
निख्यावगाहामल बुद्धि सत्त्वैः ।
प्रसिद्धभागी सुनि पुंगवैः
श्री नन्दि संघोस्ति निरर्हिताहः ॥

तास्मिन्नभूयद्यत संयमः श्रीः
त्रैविद्य विद्याधर गीतकीर्तिः ।
सूरिः स्वयं सिंहपुरैक मुख्यः
श्रीपालदेवो नयवर्त्मशाली ॥

तस्याभवद्भूय पथोरुहाणां
तमोपहो नित्य महोदय श्रीः ।
निषेध दुर्मार्ग नयप्रभावः
शिष्योत्तमः श्री मतिसागराख्यः ॥

तत्पाद पद्मभ्रमरेण भूम्ना
निः श्रेयस श्रीरति लोलुपेन ।
श्रीवादिराजेन कथा निबद्धा
जैनी खलुद्धयेयम निर्दयापि ॥

शाकाब्दे नगवाधिरंध्र गणने संवत्सरे क्रोधने ॥
मासे कार्तिकनाम्नि बुद्धिमहिते शुद्धे तृतीयादिने- ।
सिंहे पाति जयादिके वसुमती जैनी कथेयं मया ।
निष्पत्तिं गमिता सती भवतुवः कल्याण निष्पत्तये ॥

लक्ष्मीवासे वसति कटके कट्टगा तीर भूर्मा ।
कामा वाति प्रमद सुभगे सिंहचक्रेश्वरस्य ।
निष्पत्तोयं नवरससुधा स्यंदि सिंधुप्रबंधो ।
जीयादुधैर्जिन पतिभव प्रकर्मैकान्तपुण्यः ॥

अन्य श्री जिनदेव जन्म विभव व्यावर्णनाहरिणः ।
श्रोता यः प्रसरत्प्रमोद सुभंगो व्याख्यानकारीचयः ।
सोयं मुक्तिवधूनेसर्ग सुभगो जायेत किंचैकशः ।
सर्गात्तेऽप्युपयाति वाह्मय लसल्लक्ष्मी पद्मश्रीपदम् ॥

In this work Vādirāja alludes to Jaina scholars : Gr̥ddhṛa Pichha, Samantabhadra, Dēva, Akalaṃka, Vādisimha, the author of *Sanmati*, Jinasēna, Anantakīrti of *Jīvasiddhi*,

Pālya Kīrti, Dhananjaya, Anantavīrya, Vidyānanda, Viranandin of *Chandraprabha Charitā*.

In the *Prasasti*, Vādirāja says that in the Nandisaṃgha there was Śrīpāla Traividya of Śrīpura. His disciple was Matisāgara, the guru of Vādirāja. This work was completed in 1025 A.D. when Jayasīṃha was on the banks of Gāṭtagā (Ghaṭaprabhā).

XCIV. GADYA CHINTĀMAṆI OF VĀDĪBHASIMHA

सरस्वती खैर विहार भूमयः

समंतभद्र प्रमुखा मुनीश्वराः ।

जयंतु वाग्वाज निपातपाटित

प्रतापराद्धान्त महीध्रकोटयः ॥ ८

श्रीपुष्पसेन मुनि नाथ इति प्रतीतो

दिव्योमुनिर्मम सदाहृदि सन्निदध्यात् ।

यच्छक्तिः प्रकृतिमूढमतिर्जनेऽपि

वादीभसिंह मुनिपुंगवतामुपैति ॥

इत्येवं गणनायकेनकथितं पुण्यास्त्रवं श्रुण्वताम् ।

तज्जीवंधरवृत्तमत्र जगति प्रख्यापितं सूरिभिः ।

विद्यास्कूर्ति विधायि धर्मजननी वाणी गुणाभ्यर्थिनां ।

वक्ष्ये गद्यमयेन वाङ्मय सुधावर्षेण वाक्सिद्धये ॥

श्रीमद्वादीभसिंहेन गद्यचिंतामणिः कृतः ।

स्थेयदोडयदेवेन चिरादास्थान भूषणः ॥

स्थेयादोडयदेवेन वादीभहारिणा कृता ।

गद्यचिंतामणिर्लोके चिंतामणिरिवापरः ॥

Vādibhasimha was the disciple of Pushpaśēna. He was also known as Oḍeyadēva.

XCV. *KSHATRA CHŪḌĀMAṆI* OF VĀDĪBHASIMHA

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरि विरचिते क्षत्र चूडामणि काव्ये मुक्तिश्रीलंभो नाम
एकादशोऽंभः ॥

In the commentary of *Śruta Sāgara* on *Yasastilaka Champu* Vādibhasimha and Vādirāja are called the disciples of Sōma-dēvāchārya, the author of the *Champu* (959 A.D.).

स वादिराजोऽपि श्री सोमदेवाचार्यस्य शिष्यः “वादीभसिंहोऽपि मदीय शिष्यः ।
श्री वादिराजोऽपि मदीय शिष्यः” —इत्युक्तत्वाच्च ॥

XCVI. ' PARĪKSHĀMUKHA SŪTRA LAGHUVṚTTI
OF ANANTAVĪRYA.

अकलंक वचनांभोधेरुद्ग्रे येन धीमता ।
न्याय विद्यामृतं तस्मै नमो माणिक्य नंदिने ॥
प्रभेन्दु वचनोदार चन्द्रिका प्रसरे सति ।
मादृशाः क्तु गण्यन्ते ज्योतिरिगण सन्निभाः ।
तथापि यद्वचोपूर्वं रचना रुचिरं सताम् ।
चेतो हरं मृतं यद्वन्नय नवघटे जलम् ॥
वैजेय प्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधतः ।
शांतिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुख पंजिका ॥
.. .. .

अकलंक शशांकैर्यत् प्रकटीकृतमखिल मान निभनिकरम् ।
तत्संक्षिप्तं सूरिभिरुरुमतिभिः व्यक्तमेतेन ॥
.. .. .

श्रीमद्वैजेय नामाऽभूदग्रणीगुणशालिनाम् ।
वदरीपाल वंशाळि व्योमद्युमणिरुजितः ॥
तदीयपत्नी भुवि विश्रुतासीत्
णाणां नामा गुणशालिर्धामा ।
यं रेवतीति प्रथिताम्बिकेति
प्रभावतीति प्रवदंति सन्तः ॥
तस्यामभूद्विश्वजनीव वृत्तेः
दानांशु बाहो भुवि हीरपाख्यः ।
खगोत्र विस्तार नभोऽशुमाली
सम्यक्त्व रत्नाभरणार्चितांगः ॥
तस्योपरोध विशतो विशदोरु कीर्तिः ।
माणिक्य नंदिकृत शास्त्रमगाध बोधम् ।
स्पष्टीकृतं कतिपयैः वचनैरुदारैः ।
बाल प्रबोधकर मेतदनंत कीर्त्यैः ॥

इति प्रमेय रत्नमालापर नामधेय परीक्षामुखवृत्तिस्समाप्तिः ॥

Anantavīrya wrote this *Vṛtti* on Mānikyanandin's *Parikṣā-mukha Sūtras*, for the sake of Hirapa, son of Vaijēya and Naṇāmba, of Badaripāla vamsa, at the request of Śāntisēna. Anantavīrya has been alluded to by Vādirāja (c. 1020 A.D.). He seems to have belonged to Aruṅgulānvaya of the Drāvida Saṅgha and was the contemporary of Prabhāchandra of Krāṇūrgaṇa (Nagar, 35, *E.C.*, VIII).

XCVII. *ALAMKĀRA CHINTĀMAṆI* OF JINASĒNA

श्रीमत्समंतभद्रादि कविकुञ्जरसंचयम् ।
 मुनिवन्द्यं जनानंदं नमामि वचनश्रिये ॥
 अलंकारमलंकार चिंतामणि समाह्वयम् ।
 इष्टालंकारदं सूरि चेतोरंजनदं ब्रुवे ॥ (I. 3—4).

... ..
 जहाति कीदृशीकान्तं वधू संबुध्यतां रिपुः ।
 एनेदु करिवं नाथं कान्तेयं संबुभुक्षयिम् ॥ 118
 (ಎನೆದು ಕರಿವಂ ನಾಥಂ ಕಾಂತೇಯಂ ಸಂಬುಭುಕ್ಷಯಿಮಂ)
 नीरतोर (ನೀರ ತಾರೆ)

रताञ्जिकान्ता नीरता अरे संस्कृत कर्णौट जातिः ॥

(अस्य संस्कृतं यथा—कथमाहूतवान् नाथः कांतां वै संबुभुक्षितः अस्य प्रश्नस्यो-
 त्तरं कर्णौटभाषायाम्—नीर तारे इति ; तदर्थः जलमानय इति)

... ..
 श्रीमत्समंतभद्रार्थं जिनसेनादिभाषितम् ।
 लक्ष्यमात्रं लिखामि स्वनामसूचितं लक्षणम् ॥

 इत्यलंकार चिंतामणौ रसादिनिरूपणो नाम पंचभपारिच्छेदः ॥

This work is sometimes attributed to Ajitasēna. Jinasēna and Ajitasēna were the *paramagurus* of Mallishēna and the gurus of Kanakasēna. Therefore this work may be dated c. 980 A.D. Ajitasena is probably the author of *Srutabōdha* also. Jinasēna gives several interesting examples of a composition in two languages Kannada and Samskṛt.

The Muluguṇḍa inscription dated Friday 24th December 1053 A.D. (*E.I.*, XVI) mentions the following gurus of Mulā-
 guṇḍa :—

Ajitasēnabhaṭṭāraka

Kanakasēna

Narēndrasēna

Nayasēna (a grammarian : 1053 A.D.)

He is evidently different from the author of *Dharmāmṛta* in Kannada (1112 A.D.).

XCVIII. UDAYASUNDARĪ KATHĀ OF SŌDHAJA

कोंकण भुवो....स्थानकं नाम राजधानी नगरमागत्यावस्थितः, कोंकण महीभुजो जाह्नवेय मुनयोरेवसरस्वती श्रियोर्वेणीसंगमेन संवर्गितः छित्तराजेन संभूषितो नागार्जुनेन सम्मानितो मुम्मुणि नरेश्वरेणेति सोदरेण क्रमोपभुक्त राज्यसंपदा राज्यत्रयेण प्रतिपद्यमानः कवीन्द्र सदैसि प्रतिष्ठामाससाद ॥ (p. 12).

अशोकवीतीति कथानिबंधस्य कर्ता महाकविश्चंद्रनाचार्य नामा श्वेतांबरः सूरिः । श्वेतांबरसूरिरन्यश्चाशुकवितया परमं प्रकर्षमापन्नः खड्ग काव्य परितुष्टेन महीभुजा नागार्जुन राजेन खड्गनाचार्य इति प्रदत्तापर नामधेयो विजयसिंहाचार्यः कविः । कविरपरश्च सकल लोकोपरंजकानामास्पदमशेषतो गुणानामभिनवो वयसा साक्षाद्विबमष्टापदोपरचितः जैनेन्द्रमनुहरन्त्या मनोहरमूर्त्या दिगंबरानाचार्यो भाषात्रय विपंचकश्च नात्रा महाकीर्तिः । इन्द्र नामा च रत्नमञ्जरीति चंपूकथास्रष्ट सर्वहितालाप शालिभिः गुणैरग्रणीश्चसतां सत्कविरित्यादिभिर्मित्रैर्धौमद्विराजैः बन्धुनिश्चानवरतमापृच्छ्यमान वृत्तांतो विलोक्यमान प्रबधः प्रशस्यमान गुणश्च विश्राम्यन् कियंत्येव यावदास्ते दिनानि तावदेक हेलयैव भूपाल सुभटस्य कविकुंजर दलैक संग्रहश्चैराक्रान्त धरा विरोधिनखरायुधस्य ; कोंकण महीभुजो मुम्मुणि राजस्यातिक्तादाजगाम कविः पाठकश्च भाषात्रयस्य त्यागी वचस्वीच परमं परमं मित्रामाशैशवादवनीश्वरस्य तस्य च कवेर्वधुरिव मधुरा साहारनामा सौजन्य गुणास्पदं भटम् ॥

Sōdhaḷa, the son of Sūra and Pampāvati, was honoured by the rulers of Konkana at their capital Sthānakā. Chittarāja Nāgārjuna and Mummuni made him the chief poet of their court. Sōdhaḷa mentions the following scholars: Svētāmbara Chandanāchārya, the author of *Aśōkarīti*; Vijayasimha who obtained the title *Khadgāchārya* from Nāgārjuna, the Digambara Mahākīrti; Indra the author of *Ratnamanjarī*.

The dates of the Northern Śilāhāra kings Chitta Rāja Nāgārjuna and Mummuni are 1026 A.D. and 1059-60 A.D.

XCIX. MAHĀPURĀṆA OF MALLISHĒNA

वाराणस्यां चतुष्खंडो येन साक्षात्कृतः स्तुतेः ।

जीयस्समंतभद्रोसौ जिनधर्मवियच्छशी ॥

जीयाच्छ्रीपूज्यपादोपि येनाकारिचलक्षणम् ।

.. .. .

शिष्यः श्री वीरसेनस्य जिनसेनो मुनीश्वरः ।

महापुराण राद्धान्त कर्तासौ जयतश्चिरम् ॥

यज्ञाम ग्रहणाज्ज्ञाः सदर्पा वादि कुंजराः ।

जीयाद्देवोऽकळकोसौ पर वादीभ केसरी ॥

अनंतवीर्यदेवोपि विद्यानंदादयस्तथा ।

जयन्तु कुमतध्वान्त प्रणाशन खरांशवः ॥

कवित्वादि गुणोपेता वाग्बधूः वरदामम ।

मल्लिवेण मुनीन्द्रस्य भूयाद् भूयादहर्निशम् ॥

(I. 21-26)

.. .. .

श्रीमूलसंधेऽजितसेन सूरि जिनेन्द्र धर्माम्बर चारु चन्द्रः ।

राजिन्द्रमौलि प्रविचुंबिताग्निः जीयादशेषागम पारदश्वः ॥

शिष्योऽग्रजः कनकसेन मुनिस्तदीयश्चारित्र संयम तपो....मूर्तिः ।

दूरीकृतस्मर शरावलि मोहपाशः जातः कषाय तिमिर द्युमणिमुनीन्द्रः ॥

शिष्यस्तदीयो जिनसेन सूरिः बभूव भव्याम्बुज चंडरोचिः ।

ध्वस्तांगजोपास्त समस्तसंगो जिनोक्तमार्गाचरणैक निष्ठः ॥

तस्यानुजः सकलशास्त्रपुराण वेदी

निश्चेष्ट कर्म निचयैधन दाहदक्षः ।

आसीत्समस्त विबुधाग्रगणिः नृलोके

विख्यातवानिह मुनीन्द्र नरेंद्रसेनः ॥

श्री जिनसेन सूरि तनुजेन कृष्टिमतप्रभेदिना ।

गारुडमन्त्रवाद सकलागमलक्षण तर्कवेदिना ।

तेन महापुराणमुदितं भुवनत्रय वर्ति कीर्तिना ।

प्राकृत संस्कृतोभय कवित्व धृता कविचक्रवर्तिना ॥

तीर्थे श्री मुळुगुंद नाग्ननगरे श्री जैनधर्मालये ।

स्थित्वा श्री कविचक्रवर्ति यतिपः श्रीमल्लिवेणाह्वयः ।

संक्षेपात्प्रथमानुयोग कथनं व्याख्यान्वितं शुष्कतां ।

भव्यानां दुरितापहं रचितवाग्निशेष विद्याबुधिः ॥

वर्षैकत्रिंशताद्दीने सहस्रोशकभूभुजः ।
 सर्वजिह्वस्त्रेज्येष्ठे स शुक्ले पंचमीदिने ॥
 अनादितस्समाप्तं तु पुराणं दुरितापहम् ।
 जीयादाचन्द्रतारार्कं विदग्ध जन चेतासि ॥

इत्युभयभाषा कविचक्रवर्ती श्रीमल्लिषेणसूरि विरचित त्रिषष्टिलक्षण महापुराण
 संग्रहं समाप्तम् ॥

C. NĀGAKUMĀRA CHARITA OF MALLISHĒṆA

जित कषाय रिपुर्गुणवारिधिः नियत चारु चरित्र तपोनिधिः ।

जयतुभूपति किरीटविघटित कमयुगो जिनसेनमुनीश्वरः ॥

अजनि तस्यमुनेर्वर दीक्षितो विगत मान मनो दुरितांतकः ।

कनकसेनमुनिर्मुनिपुंगवो वर चरित्र महाव्रत पालकः ॥

जित मदोऽजनितस्य महामुनेः प्रथित बाग् जिनसेनमुनीश्वरः

.. .. .

तस्यानुजः चारु चरित्र श्रुतिः प्रख्यात कीर्तिर्भुविपुण्यमूर्तिः ॥

नरेन्द्रसेनो जित वादिसेनो विज्ञात तत्त्वो जित कामसूत्रः ।

तच्छिष्यो विबुधाप्रणिर्गुणनिधिः श्रीमल्लिखेणाह्वयः ।

संजातः सकलागमेषु निपुणो वाग्देवतालंकृतः ।

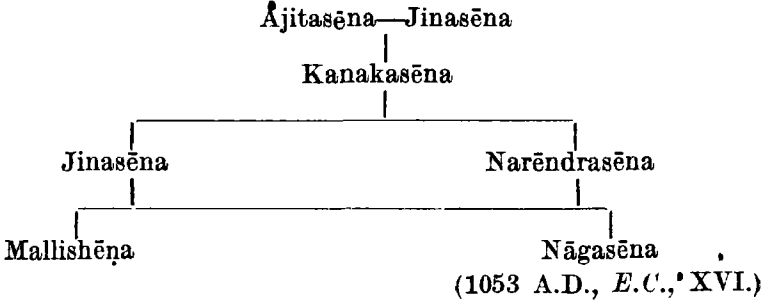
तेनैषा कवि चक्रिणा विरचिता श्रीपंचमी सत्कथा ।

भव्यानामदुरितौघ छेदन करी संसारविच्छेदिनी ॥

CI. *SAJJANA CHITTA VALLABHA* OF *MALLISHĒṆA*

वृत्ते विंशतिभिश्चतुर्भिरधिकैः सल्लक्षणेनान्वितैः ।
 ग्रन्थं सज्जनचित्तबल्लभमिदं श्री मल्लिषेणोदितम् ।
 श्रुत्वात्मेन्द्रिय कुंजरान् समटतोरुन्धन्ति ते दुर्जयाम् ।
 विद्वांसो विषयाटवीषु सततं संसार विच्छिन्नये ॥

Mallishēṇa wrote the *Mahāpurāṇa* in Ś. 969 (2nd May Saturday, 1047 A.D.) at Muḷugunda. He had the title *Ubhayabhāshā Chakravartī*. In the *Nāgakumāra Charita* and *Mahāpurāṇa*, he gives the following *guruparampara* :

CII. CHANDRA CHŪDĀMAṆI ŚATAKA
OF NĀGAVARMA

ಉದಯಾದಿತ್ಯನ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಲಲಾಮಂ ನಾಗವರ್ಮಂ ಸಮಂ
ತುದಯಾದಿತ್ಯನ ರಾಯಭಾರಿಯೆನಿಸಿದಾತ್ಮಾಗ್ರಜಂ ಭಾಸ್ಕರಂ
ಮೊದಲಾದೀಶ್ವರ ಭಕ್ತರಪ್ಪಿವರ್ಗೇ ಪೇಟ್ಟೀ ಜ್ಞಾನಸಾರಂ ಸುಖಾ
ಸ್ವದಮೊಲೊಂದುಗೆ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಫಲನುಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಚೂಡಾಮಣೀ ||

This Nāgavarma was the *sandhivigrahin* of Udayāditya and his elder brother Bhāskara was an ambassador (*Rāya-bhāri*). Udayāditya is probably the Ganga subordinate of Somēśvara II Bhuvanaikamalla, ruling Belligāve in 1071 A.D.

CIII. JĀTAKA TILAKA OF ŚRĪDHARĀCHĀRYA

ಶ್ರೀಮದನಂತ ಚತುಷ್ಟಯದಾಮಂ ಜಿತದುರಿತ....ಲ |
 ಕ್ಷೇಮಹಿತಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸ್ವಾಮಿ....ಮಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಶಾಶ್ವತಪದಮಂ ||
 ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯ....ಘನಂ ನಿರತಿಶಯೋಜ್ಜ್ವಲಯಶಃಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ |
 ಕರಣ ಮೆನಿಸಿ ನೆಗಲ್ಲುನಂ ಕರಣರತಮೆಂಬುದು ಜಗಜ್ಜನಂ ||
 ಬರೆಪಂ ಚಿತ್ತಿತ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಮೃದುರೇಖಾನುಂಡನಾಡಂಬರಂ
 ಸ್ಫುರಿತಂಬಾಜನೆ ಸಂನ್ನೆಗರ್ದಜ (?) ಮಹೀಭೃತ್ಪ್ರೇನೆಯೋಳ್ ಸಾಂ
 ದರ ಮುದ್ಯತ್ಯವಿತಾ ಗುಣಂ ಗಣಿಕೆಯೋಳ್ ಭಾವಾದ್ಯಲಂಕಾರ ಬಂ
 ಧುರಮೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ಜಗಕ್ಕೆ ನೆಗಲ್ಲುಂ ವಾಕ್ಕ್ಪೀಧರಂ ಶ್ರೀಧರಂ ||
 ಮುನ್ನಾರುಂ ಜಾತಕಮುಂ ಕನ್ನಡದಿಂ ವೃತ್ತಮಾಗೆ ಪೇಳ್ವನಿತರ |
 ಲ್ಲೆನ್ನಂ ಪೇಳ್ವವರೊಳುತ್ಪನ್ನಂ ಶ್ರೀಧರನೆ ಪೇಟ್ಟು ಮೆಂದಾದರದಿಂ ||
 ಸುಭಗವಚಂ ಕಾವ್ಯಕವಿತ್ವಭೂಷಣಂ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತಂ ಚಂದ್ರ |
 ಪ್ರಭಚರಿತಂ ಶಾಸ್ತ್ರಕವಿತ್ವಭೂಷಣಂ ಧರೆಗೆ ನೆಗಲ್ಲು ಜಾತಕತಿಲಕಂ ||

.. .. .

ಧರಣಿಗಿರಿನಿಧಿ ಶಕಾಬ್ದಂ ವಿರೋಧಿ ವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗತಿರದ ಶುಕ್ಲೇ |
 ತರ ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸದ ಗುರು ಪುಷ್ಯದೊಳೆಸೆದುದಿಳಿಗೆ ಜಾತಕತಿಲಕಂ || .
 ಸ್ವಕಲ ಮಹೀತಳಂ ಬೆಳಗೆ ಧಾತ್ರಿಯನಾಹಮಮಲ್ಲ ಭೂಮಿಪಾ
 ಳಕನೊಸೆದಾಳ್ಗೆ ಸಾಲೆಮಳೆನಲ್ಲ ರಿದನೋದುವ ಕೇಲ್ವಕಲ್ಪ ಭ |
 ಕ್ತಿಕ ಜನಕಾಗಳುಂ ಸ್ಥಮನಿಸಿರ್ಕೆ ಮನೋರಥ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಜಾ |
 ತಕತಿಲಕಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಪರ್ವದಿರ್ಕೆ (?) ದಿನೇಶ ಶಶಾಂಕರುಳ್ಳಿನಂ ||

This work was completed on 16th November 1049 A.D.
 in the reign of Āhavamalla Sōmēśvara I. Śrīdhara was also
 the author of a *Chandraprabha Charita*.

CIV. MITĀKSHARA OF VIJÑĀNĒŚVARA

उत्तमापपदस्येयं शिष्यस्य कृतिरात्मनः ।
 धर्मं शास्त्रस्य विवृतिः विज्ञानेश्वर योगिनः ।
 इति माङ्गवल्क्य मुनि शास्त्रगताविवृतिर्नेकस्य विहिता विदुषः ।
 प्रमितक्षरापि विपुलार्थवती परिषिञ्चति श्रवणयोरमृतम् ॥
 गम्भीराभिः प्रसन्नाभिः वाग्भिर्भयस्ता मिताक्षरा ।
 अनल्पार्थाभिरर्थाभिः विवृतिर्विहिता मया ॥
 नासीदस्ति भविष्यति क्षितितले कस्याण कल्पं पुरं ।
 नोऽदृष्टः श्रुतएव वा क्षितिपतिः श्रीविक्रमाकौपमः ।
 विज्ञानेश्वर पण्डितो न भजते किञ्चान्यदन्योपम ।
 श्वाकल्पं स्थिरमस्तु कल्प लतिका कल्पं तदेतत्प्रयम् ॥
 स्रष्टा वाचां मधुर वपुषां विद्वदाश्चर्यं सीमां ।
 दातार्थानामतिशय जुषामर्थं सार्थार्थनायाः ।
 ध्यातामूर्तेः सुरवजयिनो जीवितादार्कचन्द्रम् ।
 जेतारीणां तनुसहभुवां तत्त्वविज्ञान नाथः ॥
 आसेतिः कीर्तिराशेः रघुकुलतिलकस्या च शैलाधिराजा ।
 दा च प्रत्यक्पयोधेः चटुल तिमि कुलोत्तुंग रिंगत्तरंगात् ।
 आ च प्राचस्समुद्रात् नत नृपतिशिरो रत्नभा भासुराग्निः ।
 पायादाचन्द्रतारं जगदिदमखिलं विक्रमादित्य देवः ॥

अन्तर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं
 नांतर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं ।
 अन्तर्बहिर्हृदि हरिश्च तपस्ततः किं
 नान्तर्बहिर्हृदि हरिश्च तपस्ततः किम् ॥

इति श्रीमद्भारद्वाज पद्मनाभभट्टोपाध्यायात्मजस्य श्रीमत्परमहंस परिव्राजक
 विज्ञानेश्वर भट्टारकस्य कृतौ ऋजुमिताक्षरायाम् ।

This famous commentary on *Yājñavalkya Smṛti* was
 written by the *Paramahansa Parivrājaka Vijñānēśvara*, the
 son of *Padmanābhabhāṭṭa*, in the reign of *Vikramāditya VI*,
 of *Kalyāṇi*.

OV. VIKRAMĀMKA CHARITA OF BILHAṆA

- पुरंदरेण प्रतिपाद्यमानमेवं समाकर्ण्य वचो विरिञ्चिः ।
 सन्ध्यांशुपूर्णं शुद्धके सुमोच ध्यानानुविद्धानि विलोचनानि ॥ I-46 ॥
- हिमाचलस्यैव कृतःशिलाभिरुदार जांबूनद चारुदेहः ।
 अथाविरीसीत्सुभटञ्जिलोक ऋणप्रवीणश्शुद्धकाद्विधातः ॥ 55 ॥
- विपक्ष वीराद्भुत कीर्तिहारी हारीति इत्यादि पुमांस यत्र ।
 मानव्य नामा च बभूवमानी मानव्ययं यःकृतवानरीणाम् ॥ 58 ॥
- जिगीषवः केपि विजित्यविश्वं विलासदीक्षा रसिकाक्रमेण ॥ 64 ॥
- चक्रुः पदं नागरखण्डं चुंबि पूगद्रुमायां दिशि दक्षिणस्याम् ।
 तदुद्भवैर्भूपतिभिस्सलीलं चोळी रहस्ताक्षिणि दक्षिणाब्धेः ।
 करारं दंतांकुरलेखिनीभिरलेखिकूले विजय प्रशस्तिः ॥ 65 ॥
- श्रीतैल्लपो नाम नृपः प्रतापी क्रमेण तद्वंश विशेषकोऽभूत् ।
 क्षणेन यः शोषित पंकशेषं संख्येद्विषा वीररसंचकार ॥ 68 ॥
- विश्वंभरा कण्टक राष्ट्रकूट समूल निर्मूलन कौविदस्य ।
 सुखेन यस्यातिकमाजगाम चालुक्य चंद्रस्य नरेन्द्रलक्ष्मीः ॥ 69 ॥
- चालुक्य वंशमल मौक्तिक श्री सत्याश्रयोभूदथ भूमिपालः ।
 खड्गेन यस्य भृकुटी कृधेव द्विषां कपालान्यपि चूर्णितानि ॥ 74 ॥
- प्राप्तस्ततः श्री जयसिंहदेवः चालुक्यसिंहासन मण्डनत्वम् ।
 यस्य व्यराजंत गजाह्वेषु सुक्ताफलानीव महायशसि ॥ 79 ॥
- तस्मादभूदाहवमल्लदेवः त्रैलोक्यमल्लापरनामधेयः ॥ 87 ॥
- कौक्षेयकः क्षमातिलकस्य यस्य पीत्वातिमात्रं द्विषतां प्रतापं ।
 आलोच्य बाष्पांबुभिराचचाम चोळी कपोलस्थल चंदनानि ॥ 90 ॥
- दीप्त प्रतापानल सन्निधानात् भिन्नतिपासासामिव यत्कृपाणः ।
 प्रमार पृथ्वीपति कीर्ति धारां धारामुदारां कबळी चकार ॥ 91 ॥
- अगाध पानीय निमग्नभूरि भूभृत्कुटुंबोपि यदीयखड्गः ।
 भाग्यक्षयान्माळवभर्तुरासीदेकां नधारां परिहर्तृमीशः ॥ 92 ॥
- भोजक्षमापाल विमुक्त धारा निपातमात्रेण रणेषु यस्य ।
 कल्पांत कालानल चण्डमूर्तिः चित्रं प्रकोमाभिरवापशांतिम् ॥ 94 ॥
- चिंतामणिर्यस्य पुरोवराकस्तथाहि वार्ताजन विश्रुतेयम् ।
 यत्तत्र सौवर्ण तुलाधिरूढे चक्रेस्व पाषाण तुलाधिरूढम् ॥ 98 ॥
- विशीर्ष कर्णा कलहेन यस्य पृथ्वीभुजंगस्य निरर्गळेन ।
 संगच्छतेऽद्यापि न ङाह्य श्रीः कर्पूर ताटंक नखैर्यशोभिः ॥ 102 ॥

उत्थंभयामास पयोनिधेर्यः तीरे जयस्तम्भमदंभवीरः ।	
असूयितं खैर विहार शीलैरालानभीत्या जलवारणेन्द्रैः	॥ 111 ॥
दोर्दण्डदर्पाद्भुविड प्रकाण्डं यः सम्मुखं धावितमेकवीरं ।	
आभाजनं वीररसस्य चक्रे बाणोत्करछिद्र परंपराभिः	॥ 114 ॥
पृथ्वीभुजंगः परिकल्पितांशी यशः पटोल्लुठन केळिकारः ।	
आभाजनं वीर रसस्य चक्रे बाणोत्करछिद्र परंपराभिः	॥ 115 ॥
चकार कल्याणमिति क्रमादसौ पुरं परार्थं पृथिवीपुरंदरः ॥	II-1
.. .. .	
सविक्रमेणाद्भुत तेजसाच चेष्टाविशेषानुमितेन बालः ।	
श्रीविक्रमादित्य इति क्षितींदोरवापविख्यातगुणः समाख्यम् ॥	III-1
अत्रांतरेभूजयसिंह नामा पुत्रस्तृतीयोपि नराधिपस्य ।	
स्वप्नेपि संवाद यज्ञोदरिद्रश्चंद्रार्धं चूडस्य न हि प्रसादः	॥ 25 ॥
सर्वासु विद्यासु किमप्यकुण्ठमुत्कंठमानं समरोत्सवेभ्यः ।	
श्रीविक्रमादित्यमथावलोक्य संक्षिप्तयामास रिपुः कदाचित्	॥ 26 ॥
भलंकरोल्यद्भुत साहसांकः सिंहासनं चेदयमेकवीरः ।	
एतस्य सिंहीमिवराजलक्ष्मीमंकस्थितां कः क्षमतेभियोक्तम्	॥ 27 ॥
करोमितावद्युवराजमेनमत्यक्तसाम्राज्य भरस्तनूजम्	॥ 28 ॥

The extract from Bilhaṇa's *Vikramāṅkadēva Charita* refers to events only up to the coronation of Vikramāditya VI. From the *Chuluka* of Brahma sprang up the Chalukya family. There was Tailapa who destroyed the Rāshtrakūṭas. His son was Satyāśraya. His son Jayasimha distinguished himself in elephant fights. His son was Āhavamalla Trailōkyamalla. He defeated the Chōḷas, took Dhārā from the Pramāra of Māḷava. Bhōjā had to abandon Dhārā. Āhavamalla performed *tulāpuruṣa dāna*. Karna of Dāhaḷa was vanquished and a pillar of victory was set up near the sea. The Draviḍa also was repulsed. He made the city of Kalyāṇa. His three sons were Sōmēśvara, Vikramāditya and Jayasimha. The old king desired to crown Vikramāditya as Yuvarāja. Sōmēśvara I committed suicide by drowning himself in the Tungabhadra after declaring his faith in Śiva.

CVI. NĪLGUNDA GRANT OF VIKRAMĀDITYA VI

स्वास्ति समस्त भुवन संस्तूयमान मानव्यसगोत्राणां हारितीपुत्राणां कोशिकी
वरप्रसादलब्ध श्वेतातपत्र राज्यचिह्नानां सप्तमातृका परिरक्षितानां कार्तिकेय वरप्रसाद-
लब्ध मयूरपिच्छ कुन्तध्वजानां भगवन्नारायणासादित वर बराहलाञ्छनैक्षण क्षण-
वशीकृताराति राजमण्डलानां समस्तभुवनाश्रय सर्वलोकाश्रय विष्णुवर्धन विजयादित्यादि
विशेषनाम्नां राजरत्नानामुद्भवभूमिः ।

कवलित नललक्ष्मीः दुर्जयोजित्य हारी

•विहित पृथु कदंबाडंबरो मौर्यनिर्जित् ।

निजभुजबल भूभ्रोत्पाटयन्नाष्टकूटान्

खिलित कलचुरि श्रीरस्ति चालुक्यवंशः ॥

तज्जेषु राज्यमनुपाल्य गतेषु राज

खेकाक्षषष्टिगणनेषु पुरादयोध्यात् ।

तद्वंशजास्तदनु षोडश भूमिपालाः

क्षमां दक्षिणपथजुषां विभरां बभूव ॥

दृष्टावष्टब्धायां कतिपयपुरुषांतरितायां चालुक्य कुल संपदि भूयः चालुक्य वंश एव ।

कंदः कीर्त्तिं लतांकुरस्य कमलं लक्ष्मी विलासास्पदं ।

वज्रं वैरिमहीभृतां प्रतिनिधिदैवस्य दैत्यद्रुहः ।

राजासीज्यसिंह बल्लभ इति ख्यातश्चरित्रैर्निजैः ।

येरेजे चिरमादिराज्य चरितोत्कण्ठाः प्रजानां हरन् ॥

योर्राष्ट्रकूट कुलमिद्व इति प्रसिद्धं कृष्णाह्वयस्य सुत मष्टशतेभसैन्यं ।

निर्जित्य दग्धनृप पंचशतोबभार भूयश्चालुक्य कुल वल्लभ राज्यलक्ष्मीं ॥

चटुल रिपुतुरग पटुभट करटिषटा कोटि घटित रणतरागः सुकृत हर चरणरागः
विजयीभूतस्यरणरागः । तत्तनयः पुलकेशि केशिनिषूदन समोभवद्राजा वातापिपुरपति
रकलित कलिकलंक कलः ।

वयमपि पुलकेशिक्षमापतिं वर्णयन्तः

पुलक कलितदेहः पश्यत्यद्यापिसंतः ।

सहि तुरग गजेंद्र ग्रामसारं सहस्र

द्वयपरिगतं ऋत्विक् सौचकाराश्वमेधम् ॥

तत्तनयः

नलनलय वललोपी ढौर्ये नलर्याण हेतुः ।

प्रथलत पृथुकदंब स्तंभभेदी कुठारः ।

भुवनभवन भागापूरणारंभ भार-

व्यवसलत सलत कीर्तलः कीर्तलभर्मानृपोऽभूत् ॥

तदनु तस्यानुज

सर्वद्वीपाक्रमण मनसा यस्य नौ सेतुबंधेः

उल्लंघ्याडिंघ व्यधलत पृतना रेवतीद्वीपलोपम् ।

राज्यश्रीमान्हयपतलरभूद्यस्य कालचतुरीणां

बभ्रे भूमलं सहस सकलोर्मंगळैर्मंगळीशः ॥

ज्येष्ठभ्रातुस्सतल सुतवरेष्वर्भकत्वादशक्तेः ।

यस्मलन्नातमन्यकृतहलधुरं मंगळीशः पृथलष्याः ॥

यस्मलन्प्रत्यर्पलपदथ महीं यूनलसत्याश्रयो सौ ।

चाळुक्यानां क इवहलपथो धर्मतः प्रच्यवेत ॥

जेतुर्दलशं वलजलत हर्ष महानृपस्य दातुर्मनोरथ शताधिकमर्थयद्भ्यः ।

सत्यादल सर्वगुणरत्नगणाकरस्य सत्याश्रयत्वमुपलक्षणमेव यस्य ॥

अडमरीकृतदलम्बल्योर्दलतल द्वलडमरी परलगीत मङ्गल्यशाः ।

मृडमरलष्टमलदं मनसोद्वहन् नलडुमरलः क्षलतलपोऽजल तत्सुतः ॥

तत्सुतोवलक्रमालदल्यो वलक्रमालक्रान्त भूतलः ।

ततोपल युद्धमललाल्यो युद्धे यमसमोनृपः ॥

तज्जन्म वलजयादल्यो वीरानैकांगसगरे ।

चतुर्णां मण्डलानामप्यजयत् वलजयोपमः ॥

तद्ववोवलक्रमालदल्यो कीर्तलवर्मा तदातमजः ।

येन चाळुक्यराज्य श्रीरंतरयन्याभूदुवल ॥

वलक्रमालदल्यभूपाल भ्राता भीमपराक्रमः ।

तदनु कीर्तलवर्मोभून्मृतप्रसलदलत दुर्जनः ॥

तैलभूपस्ततोजातो वलक्रमालदल्यभूपतलः ।

तत्सूनुरभवत्तस्मात् भीमराजोऽरल भीकरः ॥

अय्यणार्यस्ततो जज्ञे यद्वंशस्य श्रियंस्वकां ।

प्रापयन्नलव वंशस्वं सवत्रे कृष्ण नंदनाम् ॥

अभवत्सयोस्तनूजो विभव विभासि विरोधि विध्वंसी ।

तेजोविजितादित्यः सत्यधनो विक्रमादित्यः ॥

चेदीश वंशतिलकां लक्ष्मणराजस्य नन्दनां नुतशीलां ।

बोंथादेवीं विधिवत् परिणिष्ये विक्रमादित्यः ॥

सुतमिव वसुदेवाद्देवकी वासुदेवं गुहमिव गिरिजा मि(?)द्वैवमर्धेन्दुमौलिः ॥

अजनयदथ बोंथादेव्यतः तैलभूपं विभवविजितशक्रं विक्रमादित्य नाम्नः ॥

अरिकुंभि कुंभ भेदन रिपुदुर्ग कवाट भंजन प्रभृतिः ।

सहजबलस्य हरेरिव बालक्रीडा भवेद्यस्य ॥

और्जित्याच्चरणारवित्र प्रचलितं साक्षात्कुलेः कामतः ।

क्रूरौ बद्धशरीरकौ गुरुजनेद्रोह प्ररोहाविव ।

कालात्खण्डित राष्ट्रकूटक कुल श्री वल्लिजातांकुरं ।

लूनौ येन सुखेन कर्कररणस्तंभौ रणप्रांगणे ॥

इत्थं पुरादिति सुतैरिव भूत धात्रीं

योरारष्ट्रकूट कुटिलैर्गलितामधस्तात् ।

उद्धृत्य माधव इवादि वराह रूपो

बध्ने चक्षुक्यकुल वल्लभ राजलक्ष्मीम् ॥

भग्मह ऋषादभवद्रूपालाद् राष्ट्रकूटकुलतिलकात् ।

लक्ष्मरिव सलिलनिधेः श्री जाकब्बाहया कन्या ॥

चाक्षुक्यवंशांबर भानुमाली श्रीतैलभूपाल उपैतये मा ।

तयोश्चलोकाभ्युदयाय योगः स चंद्रिका चंद्रमसोरिवासीत् ॥

श्रीतैलभूपालात् श्रीजाकब्बासमजीजनत् ।

श्रीमत्सत्याश्रयं स्कंदमम्बिकात्र्यंबकादिव ॥

तस्यानुजः श्रीदशवर्मेनामा तद्रत्नभा भाग्यवतीच देवी ।

तयोरभूद्विक्रमशील शाली श्री विक्रमादित्यनृपस्तनूजः ॥

....तदनु तस्यानुजः

यस्याखिलव्यपि यशोवदातमकाण्डदुग्धाबुधि वृद्धिशंकां ।

करोति मुग्धामर सुंदरीणामभूत्सभूपो जगदेकमल्लः ॥

....विख्यातं कृष्णवर्णे तैलक्षेत्रोपलब्ध सरलत्वे ।

कुन्तलविषये नितरां विराजते मल्लिकामोदः ॥

ततः प्रतापज्वलन प्रभाव निर्मूल निर्दग्ध विरोधिवंशः ।

तस्यात्मजः पालयिता धरायः श्रीमानभूदाहवमल्लदेवः ॥

आत्मावस्थानहेतोरभिलषति सदा मंडपं माळवेशो ।

दोळताळी वनांतान्यनुसरति सरिजाथ कूलानि श्लोकः ॥

कन्याकुब्जाधिराजो भजति च तरसा कंदसस्ता हिमाद्रेः ।

उद्दामायत्प्रताप प्रसर भर भवोद्गीति विभ्रान्त चित्ताः ॥

तस्मादजायत जगज्जमित प्रमेद शृंगार वीर रसिकः कविलोक कांतः ।

कान्ताविलोल नयनोत्पल चारुचंद्रः चालुक्यवंशतिलको भुवनैकमल्लः ॥

यः पत्रं स्फुट पुष्कळाक्षर धरं पाणौ कृपाणाच्छलात्

आजन्म प्रतिपन्न दास्य विजय श्रीदत्तमुच्चैर्ददत् ।

साक्ष्यं प्राहयितुं दिशां परिवृढौ सर्वांनिवप्राहिणत् ।

प्रत्यासौ निजकीर्तिमश्रतटिनी स्पर्धानुबंधोद्यताम् ॥

तदनु तस्यानुजः

आसीत्तेजः कलित कमलोल्लासन प्रौढपाद ।

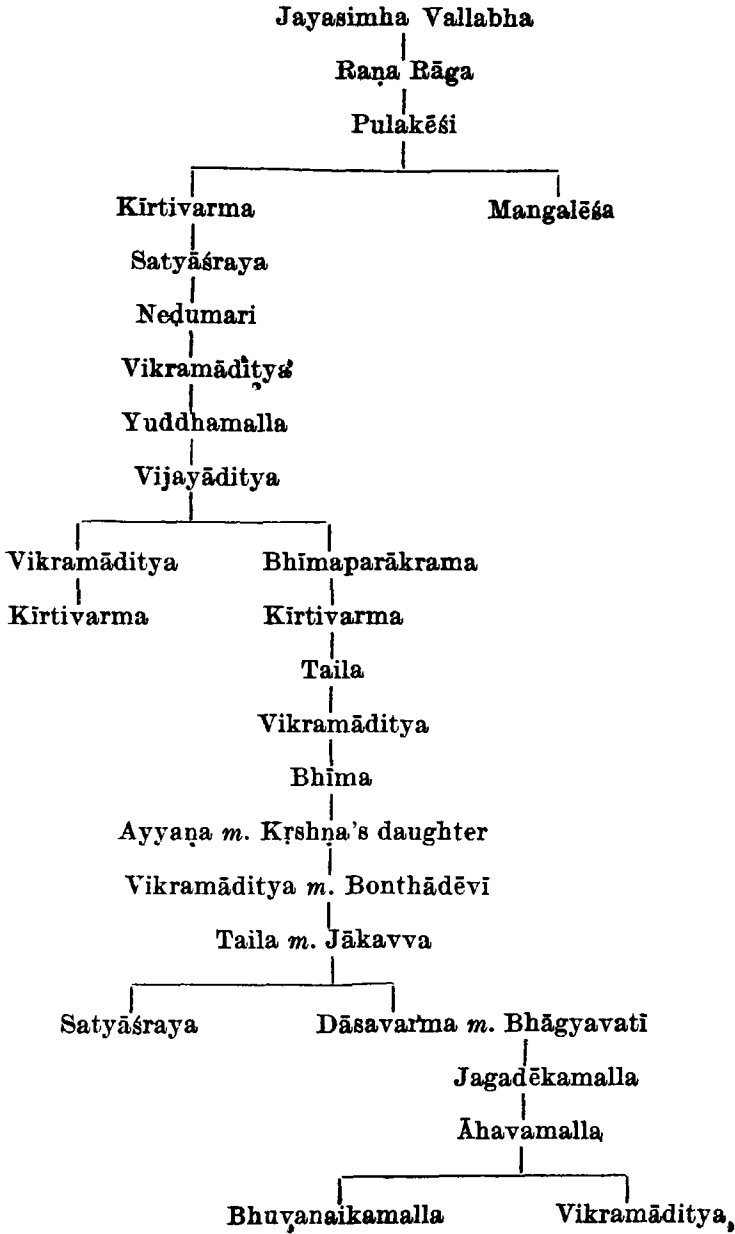
स्पर्शादुच्चैः श्रियमवनिभृच्छेखराणां दधानः ।

ध्वान्तभ्रांतं दहदिव दशोरंजनं वैरिवीर ।

स्मेराक्षीणां मुहुरपहरन् विक्रमादित्यदेवः ॥

. . . . सतु श्री पृथ्वीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर परम भट्टारक सत्याश्रय कुलतिलक चालुक्याभरण श्रीमत्त्रिभुवनमल्ल वल्लभ नरेंद्रदेवः कुशली यथास्माभिः चालुक्य विक्रमवर्षे द्वादशे प्रवर्तमानेकाले प्रथमसंवत्सरे पुष्य बहुल त्रयोदश्यां वज्रवारोत्तरायण संक्रान्तौ पलत पाण्ड्य विज्ञापनया द्रविडदेशागतेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो श्रीमत्त्रिभुवनमल्लदेवेन निर्गुदनामप्राप्तो . . . दत्तः ॥

This grant, dated Ch. Vik. year 12, Prabhava, Pushya bahula 13, Vaddavāra, Uttarāyana Samkrānti—shows that the later Chālukyas belonged to the older family of Bādāmi thus :

CVII. GŌVAIDYA OF KĪRTIVARMA

ಜನನಾಪ್ತಂ ಗುರು ದೇವಚಂದ್ರಮುನಿಪಂ ತೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲಾಧಿಪಂ ।
 ಜನಕಂ ಪಾಲಭವಂದ್ಯ... ಬೆಳಲದೇಂ ತಾಯೆಕಲಂವಾಕ್ಕ್ರೀವರಂ ವಿಕ್ರಮಾಂ :
 ಕ ನರೇಂದ್ರಂ ತನಗಗ್ರಜಾತನೆನಲಂತಾರ್ ನೋಂಪರೇ ಕೀರ್ತಿವ- ।
 ಮ್ ನರೇಂದ್ರಂ ಬರಮೆಂದು ಧಾತ್ರಿ ಪೊಗಟ್ಟುಂ ನಿಜ್ಜಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥
 ಅಧಿಕಂ ರಕ್ತಪ್ರಭಂ ಕಾಲಿಚನನಮದಿರೆ ಅಂತಸ್ತ ಸತ್ತ್ವಾ ।
 ಣದ ಜೀವಧನಂ ನೋಡಲ್ ಬಹಿಃ ಸ್ವಾಣಮಂ ನಡೆ ನಿದಾನಂ
 ಜಗಕ್ಕೆಂದು ಕಾವ್ಯಂ
 ಬುದೊ (?) ಸದ್ವೈದ್ಯರತ್ನಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸೆಯಲ್ ಪೇಟ್ಟುನುತ್ಸಾಹದಿಂ ಮಿ ।
 ತ ಧರಾವಿಕ್ಕದರ (?) ಪಾಲಭವಂದ್ಯಂ ಸಹಜಕವಿ ಜಿತ್ಕೋತ್ಸಾಹನಂ
 ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಂ (?)

The author Kirtivarma was the son of Trailōkyamalla and Beḷalā (?) and the younger brother of Vikramānka. He was the disciple of Dēvachandra and had the title Pālabhavanḍya (?)

CVIII. RĀJAMĀNASŌLLĀSA OF SŌMĒŚVARA

वन्दे भगलतः, बीजं लिंगरूपं महेश्वरम् । अव्यक्तमपि संव्यक्तं यस्यांतः स चराचरम् ॥	I-1
चालुक्य वंश तिलकः श्रीसोमेश्वरभूपतिः । कुरुते मानसोल्लासं शास्त्रं विश्वोपकारकम् ॥ शिक्षकं सर्वं वस्तूनां जगदाचार्यपुस्तकम् । अभ्यस्योऽयं प्रयत्नेन सोम भूपेन निर्मितः ॥	
षोडशाभिहिताष्टाष्टिः प्रभवाद्यब्दसंयुता । दावैरपि समायुक्ताः शकभूपोहितास्समाः ॥	II-62
एकपञ्चाशदधिके सहस्रे शरदांगते । शकस्य सोम भूपाले सति चालुक्यमण्डने ॥	63
समुद्र रशनामुर्वी शासति क्षतविद्विषि । सर्वशास्त्रार्थं सर्वस्व पाथोधिकलशोद्भवे ॥	64
सौम्य संवत्सरे चैत्र मासादौ शुक्रवासेरे । परिशोधित सिद्धान्त लब्धास्त्युः ध्रुवका इमे ॥	65
.. ..	
एक ग्रामं प्रभुं कुर्यात् दशग्रामप्रभुंतथा । ग्रामाणां विंशतेः कुर्यात् प्रभुं शतसहस्रयोः ॥	160
ग्रामदोषं समुत्पन्नमशक्तः शासितुं यदि । दशग्रामेशितुः शंसत् दशेशो विंशतीश्वरे ॥	161
विंशतीशः शतेशाय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ॥	162
ब्रूयाद्ग्रामशतस्वामी सहस्रस्वामिनेऽखिलम् । उत्पन्नास्तु तथा दोषान् ग्रामाधोशेनिवेदितान् ॥	163
ज्ञात्वा तत्रास्थितास्सर्वे कुर्युस्तेषां प्रतिक्रियाम् । पञ्चाशत्तम आदेशो भागः पशुहिरण्ययोः ॥	164
अष्टमो द्वादशोवापि षष्ठा वा धन्यतो नृपैः । फलक्षेत्रातुरूपेण गृह्णीयात्तत्करं नृपः ॥	165
स्वीकुर्यादथ षड्भागं पण्यमानं पूगसर्पिणाम् । रसगंधौषधीनांच मूलपुष्प फलस्य च ॥	166
तृणानां शाकपत्राणां कर्मणां चर्मणामपि । मृत्तिकाकृत भाण्डानां भाण्डस्याश्मभवस्य च ॥	167
आपस्थितोप्याददात श्रोत्रियाच्चकरं नृपः ॥	168
.. ..	

- द्वीपयूधं समागच्छे दार्द्रं ग्रामस्य लंपटम् ।
 प्रत्याहं दृश्यतेतत्र तदामार्गे निरुध्यते ॥
 क्रोशमात्रायतां भूमिं विस्तरेणच तत्समम् ।
 वृक्षैः परिख्यावापि समन्तात्परिवेष्टयेत् ।
 द्वारं तत्र प्रकुर्वीत निवर्तनं मही भित्तम् ।
 कुंजराणां प्रवेशार्थं वारिवन्धविचक्षणः ।
 प्रविष्टान् द्विरदांस्तत्र सम्यगालोक्य बुद्धिमान् ।
 वारिद्वारं निरुन्नीत वारि वृक्षैस्तिरस्कृतैः ।
 अंतस्थान् बन्धयेन्नागान् सर्वं लक्षणं संयुतान् ।
 ईदृग्बन्धास्तुयो बन्धो वारिवन्धस्स उच्यते ॥ 195
 मंजाडी प्रोच्यते गुंजा तास्तिस्त्रो रूपकं भवेत् । 459
 रूपकैर्दशभिः प्रोक्तः कळंजो नाम नामतः ।
 कांस्यपात्रद्वयं वृत्तं समानं रूपमानतः ॥ 460
 चतुर्दिग्द्रु समायुक्तं प्रत्येकं रज्जु यन्त्रितम् ।
 दण्डः काम्यस्यमयः श्लक्ष्णो द्वादशांगुलिं सम्मितः ॥
 पक्षद्वये समानश्च प्रान्तयोर्मुद्रिका युतः ।
 मध्ये तस्य प्रकर्तव्यः कण्डकः कांस्य निर्मितः ॥
 पंचांगुलायतं तस्य मूले छिद्रं प्रकल्पयेत् ।
 निवेश्य छिद्रेते तस्मिन् शालाकांगुलिमात्रका ॥
 शालाक्रा प्रान्तयोस्तस्याः कीलयेत्तोरणाकृतिम् ।
 तोरणस्य शिरोमध्ये कर्तव्या लघुकुण्डली ॥
 तत्र रज्जुं निबध्नीयात् तां धृत्वा तोलयेत्सुधीः ॥
 कळंज मानकं द्रव्यमेकदेशे निवेशयेत् ।
 अन्यतो जलं बिन्दून्स्तु तोलनार्थं विनिक्षिपेत् ॥ 466
- विप्रेस्सह महीपालो गुण दोषौ विचारयेत् ।
 विचारे यत्र तिष्ठन्ति विप्रा श्रुतिविदश्चयः ।
 पंचवा सप्तवा सास्यात् सप्तर्तुसमासभा ॥ 1249
- प्रागेव पृच्छतिप्रायो वाक्यं वादार्थमागते ।
 विचारयति यः सम्यक् प्राड्विवाकः स तु स्मृतः ॥ 1257
 मत्तो वा प्रमत्तो वा तथाप्येष न दुष्यति ।
 कुलीना परभार्यावा युवतोऽपि प्रसूतिका ॥ 1281

रजस्वला पक्षहीनानाह्वातव्या सभां प्रति । अर्थि प्रत्यर्थि वाक्यानि लेखयित्वा विचारयेत् ॥	1282
.. .. .	
चूष गेहानि वक्ष्यामि स्तम्भ संख्या प्रमाणतः । चतुष्क भेद शालाभिः चतुर्भद्रैर्मनोहरैः ॥	II-29
चत्वारो मध्यग स्तंभा यत्र तत्र चतुष्ककम् ॥	II-32
तस्माद्बृहिरळिदस्स्याच्छालास्यात्तदनंतरम् । अळिदं च पुनः शाला क्रमेणैवं प्रवर्धते ॥	II-33
.. .. .	
ततः स्वयं समारोहेद्द्वयं कामोज वाजिनं । धन्वतर त्रयादन्तर्द्वारयोस्तोरणद्वयम् । तोरण स्तंभयोर्मध्यं चतुर्थधन्वन्तरायतम् । कुर्यात्कंदुक निष्कासं ज्ञातुं जयपराजयौ । यैश्चकंदुक निष्कासः कृतस्तेषां जयो भवेत् । वक्र कुण्डलिताग्राः स्युर्वेत्रजः दृढबंधनाः । शोणेन चर्मणा नद्धा मुखे कृष्णेन गुण्ठिताः । पंचांगुल परीणाह गेडिकाश्चाद्गुमात्रिका । शोभिता हेमपट्टेन क्वचिद्रत्न विभूषिता । प्रगृह्य गेडिकास्तवे पक्षद्वितय साधिनः । आरोहेयुर्वरान् बाहान् स्वतोरण समीपगाः । सुवृत्तं कंदुकं क्लृप्तं पारिभद्रक दारुणा । चर्मणा बेष्टितं भर्भ्यं लोहितं दृष्टिरंजनम् । दुवाल्या प्रेरयन्तश्च गेडिकाग्रेण भूतले । कंदुकं चालयेदेकः परतोरण सम्मुखम् ॥ तत्पक्षाश्चानुगच्छेयुः प्रतिपक्षाश्च सम्मुखम् । आगच्छेत् ततस्त्वेकः कंदुकं ताडयन् बलात् । जवयुक्तेन बाहेन प्रतीपं कंदुकं नयेत् । प्रतिपक्षस्तथैवान्यः कंदुकं परिवर्तयेत् । एवमन्योन्य संघर्षाद्यातायातैश्च कंदुकम् । क्रीडन्तः प्रेरयेयुस्ते बहुधातैरनैकशः । पुरो घातेन तेष्वेकः पश्चाद्घातेन चापरः । तिर्यग्घातस्तथा चान्यो बहिर्घातस्तथेऽतरः । गगनस्थं परःसादी गेडिकाग्रेण धारयेत् । एवं संकुलं घातेन कंदुकं भुविचोर्धरे ।	

नयंतस्तोरणस्यांतः बहिर्निष्कास्य कंदुकम् ।

जयं लभंते तत्पक्षा स्तूर्यनाद विजृम्भितम् ।

विनोद्यकंदुकैर्नैव जयमासाद्यभूपतिः ।

तस्मादवतरेदश्चान्स्तूयमानश्च वंदिभिः ।

• • • • •

राज्ञः सप्तांगपूर्णस्य निःशेषीकृत वैरिणः ।

विंशतिप्राह भोगानां श्रीमत्सोमेश्वरो नृपः ।

कंदर्पोत्सवहेतुमद्भुत लसत्प्रोलास ललास्पदम् ।

विद्वन्मानुष रजिनीं जनतया संकीर्तितां प्रत्यहम् ।

साश्चर्यामुपभोग विंशतिमिमां सोमेश्वरोर्वापतिः ।

वाग्देवीकुलनंदनः कथितवान् सर्वार्थं संसिद्धये ॥

इति महाराजाधिराज सत्याश्रयकुलतिलक चालुक्याभरण श्रीमद्भूलोकमल्ल श्री सोमेश्वरदेव विरचितेऽभिलषितार्थचिंतामणौ राजमानसोल्लासे ।

This important encyclopædic work, written on Friday 22nd March 1129 A.D., throws valuable light on almost all aspects of Karnaṭaka culture, from cooking to Kingship. It is attributed to Sōmēśvara III, who had the title Sarvajña.

The local administration was in the hands of officers over 1, 10, 20, 100 and thousand villages, with correspondingly increasing power. The revenue from animals and gold was 1/25th, from grain 1/3th or 1/12th or 1/6th ; from areca nuts and ghee, *rasapadārīhas*, scents, medical herbs, flowers, fruits, grass, edible leaves, leather goods, earthen and stone ware, and fish, etc., 1/6th. No tax was to be levied from *Śrōtrīya* Brahmins.

Kheḍḍa operations for catching elephants are described.

Weights and measures are enumerated.

3 Manjaḍi or Gunjas = 1 Rūpaka

10 Rūpakas = 1 Kaḷanju

The Balance is described and also the process of weighing.

The king's advisors were five or seven. The method of adjudicating disputes, the qualifications for witnesses and the prescribed penalties are mentioned.

Some architectural details about the construction of palaces are given.

The game of polo comes in for a detailed description.

Abhilāshitārtha Chintāmaṇi, A. M.O.S.; *ibid.*, G.O.S.

CIX. DHARMĀMṚTA OF NAYASĒNA

ಪೊದವೀಶರ್ ಭುವನೈಕಮಲ್ಲ ನುತ ಪಾದಾಂಭೋಜರತ್ನಾರ್ಜಿತರ್ ।
 ದೃಢ ಚಿತ್ತರ್ ಗುಣಚಂದ್ರಪಂಡಿತರಿಳಾಲೋಕೈಕ ಪೂಜ್ಯರಾಮನಂ ।
 ಬಡೆ ತೈವಿದ್ಯಮಹಾಭಿಧಾನಮನ್ಮಥಂಕೂರ್ತಪ್ಪಿಱಾಂ ಕೊಟ್ಟರೆಂ ।
 ದೊಡೆ ತೈವಿದ್ಯ ನರೇಂದ್ರಸೇನ ಮುನಿಪೊಲ್ವಾಗ್ಗೀಶರಾರ್ ಲೋಕದೊಳ್ ॥

ಮೈಲಾಪುರದಿನಿಂದ ನೇಮಿಜನಪತಿಯಿಂದ, ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ
 ಪುರಜಿನಾಧಿಪನಿಂದ ।
 ಚೋಳಮಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನಿಂದ, ಲಲಿತಪುರದೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ।
 ಬಂದಣಿಕೆಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನಪತಿಯಿಂದ, ಶಾರಿಯೂರೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ।
 ಹಾನುಗಲ್ಲೊಳ್ಳಿಂದ ಮಲ್ಲಿನಾಥಜನನಿಂದ, ಪರಿವಳಿಯೊಳುನಿಂದ ಪುರುದೇವ
 ಜನನಿಂದ ।
 ಪುಲುಗೆಱಿಯೊಳುನಿಂದ ಶಂಭುಜನಪತಿಯಿಂದ, ಶ್ರೀಕೊಪಣದೊಳ್ಳುನಿಂದ
 ಶಶಿನಾಥಜನನಿಂದ ।
 ಮುಲುಗುಂದದೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಕ್ಷಜನನಿಂದ, ಪಟ್ಟಿಗೆಱಿಯೊಳುನಿಂದ
 ಚಂದ್ರಕ್ಷಜನನಿಂದ ।
 ಎಳವತ್ತಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಜನಪತಿಯಿಂದ, ಮಾಳವದಿ ನೆರೆನಿಂದ ಸಕ್ಕೇರ
 ಜನನಿಂದ ।
 ಅಶ್ರವದೊಳೊಪ್ಪಿದಸುವ್ರತೇಶ್ವರನಿಂದ, ಗಾಳಮಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಂಭುಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ।
 ತೇರಿಯೊಳ್ಳೆನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನಪತಿಯಿಂದ, ತವನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ।
 ಕಾಶಾಂಬಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪದ್ಮಪರಿವೃಥನಿಂದ ಅಹಿಚ್ಯುತದೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ॥

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟೆಂದು ತಾವಲುವುದಿದನೆಂದು....

ಗಿರಿಶಿಖರಾಯುರ್ಮಾರ್ಗ ಶಶಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಾವಗಮೊಂದುವರ್ತಿಸು
 ತ್ತಿರೆ ಶಕಕಾಲಮುನ್ನತಿಯ ನಂದನವತ್ಸರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಂ
 ಬೆರೆಸೆಸೆದರ್ಪ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದೊಳಗ್ಗದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದೊಳ್
 ನಿರುಪಮಮಪ್ಪ ಪಾಡಿನದೊಳೊಪ್ಪುವ ಹಸ್ತಯುತಾರ್ಕವಾರದೊಳ್ ॥
 ಧರಣೀಶ ಪೂಜ್ಯಂ ಭವ್ಯೋತ್ಕರವಂದ್ಯಂ ಕ್ರಾಂತ್ಯರತ್ನಮನಮಲಯಶಃ ಶ್ರೀ ।
 ಕರಮೆನಿಸಿದೀ ಗ್ರಂಥಂ ನಿರತಂ ನಿರ್ವಾಹಮಾಯು ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯಿಂ ॥

ಮುಳುಗುಂಪದೊಳಿದು ಮಹೋಜ್ವಲ ಧರ್ಮಾನ್ಯತ ಮನಟ್ಟಿಯಿಂದಂ
 ಭವ್ಯಾ-
 ವಳಿಗಱುಪಿದಂ ಧರ್ಮೀತಳಪೂಜ್ಯಂ ಸುಕವಿ ನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

The date of this work is give as S. 1037, *Nandana*, *Bhadrapada Suddha 1*, Sunday, *Hasanakshatra*. But the date is irregular and probably meant for S. 1034 (Sunday, 25th August, 1112 A.D.), the teachers mentioned by Nayasēna are :

Ajitasēna

Sōmadēvapaṇḍita (con. of Sōmēśvara I 1042-68 A.D).

Guṇachandra (con. of Bhuvanaikāṃalla).

Narēndrasēna Traividya.

Nayasēna.

Nayasēna mentions the holy places of Jainas—Mailāpura, Chōḷa, Lalitapura, Badaṇike, Śāriyūr, Hānugal, Paṇḍi, Pulugere, Kopana, Muḷugunḍa, Poṭṭagere, Elavatti, Tēre, Tavanidhi, etc.

CX. VIZAGPATAM GRANT OF ANANTAVARMA
CHŌḌA GANĠA

....आसीदेव सितातपत्रतिलकः क्षोणीमृदस्यात्मजो
वीर श्रीवनिता स्वयंवृतपतिः देवस्स कोलाहलः
निर्मायोजिति गंगवाधिविषये कोलाहलाख्यं पुरं
यश्चक्रेसुरसद्वर्षाक्षणरसः प्रत्यूहमक्ष्णां हरेः ॥
तत्सुतो धृतशरासनयष्टिः ग्रामरक्षदपवर्जितचौर्या ।
शासन प्रथित पाशविधेयां एकएव स विरोचन संज्ञः ॥
गते तत्र भरेन्द्रणां कोलाहल पुरीभुजां ।
एकाशीत्यं च तद्वंश्यो वीरसिंहोभवन्नृपः ॥
तस्य कामार्णवःसूनुः दानार्णव गुणार्णवौ ।
मारसिंह इतिख्यातो वज्रहस्ताख्य पंचमाः ॥
अथकामार्णवोदत्वा पितृव्याय निजां पुरीं ।
प्रायात्पृथ्वीं भुवं जेतुं महेन्द्रं भ्रातृभिर्गिरिम् ॥

तत्र च सकल सुरासुरसिद्धसाध्यकिरीट कोटि विघृष्टमसृणचरणपीठमाराध्य
गोकर्णस्वामिनमस्य प्रसादात्समासादित वरवृषभलालनः समुपलब्ध सकल साम्राज्य
चिह्नैरुपशोभमानः स नरेन्द्रो महेन्द्राचलशिखरादवतीर्य युधिष्ठिर इव चतुर्भिरनुजैरनु-
गम्यमानः समरनीरसिक बाळादित्यं निर्जित्य कामार्णवः कळिगमग्रहीत् ॥

This grant of 1118-19 A.D. gives an account of the origin of the Eastern Gangas of Kaṭiṅga. The son of Turvasu was a Gāṅgēya who gave his name to the family. In his line was Kōlāhala who built Kōlāhalapura in Gangavādi. After him ruled Virōchana and Virasimha. Virasimha had four sons Kāmārṇava, Dānārṇava, Mārasimha and Vajrahasta. Kāmārṇava gave away the kingdom to his uncle and accompanied by his brothers went to Mahēndragiri. Here, after worshipping Gōkarṇa Svāmi and obtaining the Bull insignia he overthrew Bālāditya and became the lord of Kaṭiṅga.

CXI. ŚRAVAṆA BEḤAGOḤA EPITAPH OF
MALLISHĒṆA

वर्ण्यः कथन्नु महिमा भणभद्रबाहोमोहोरुमल्लमदमर्दन वृत्तबाहोः ।
यच्छिष्यताप्त सुकृतेन स चन्द्रगुप्तः शुश्रूष्यतेस्म सुचिरं वनदेवताभिः ॥
वन्धो विभुर्भुवनकैरिह कौण्डकुन्दः कुन्दप्रभप्रणयिकीर्ति विभूषिताशाः ।
यश्चारुचारणकरांबुजचंचरीकः चक्रेश्रुतस्य भरते प्रयतः प्रतिष्ठाम् ॥
वन्धोभस्मकं भस्मसात्कृतिपटुः पद्मावती देवता ।
दत्तोदात्त पदस्वमन्त्रवचनव्याहृत चन्द्रप्रभः ।
आचार्यस्स समन्तभद्रगणभृद्येनेह कालेकलौ ।
जैनं वर्त्मसमन्तभद्रमभवद्भद्रसंमंतान्मुहुः ।

चूर्णम् । यस्यैवं विधा बादारंभ संरम्भ विजृम्भिताभिव्यक्तयस्सूक्तयः :—

पूर्वं पाटलिपुत्र मध्यनगरे भेरीमया ताडिता ।
पश्चान्मालव सिंधुठक्कविषये कांचीपुरे वैदिशे ।
प्राप्तोहं करहाटकं बहुभटैर्विद्योत्कटं संकटं ।
ज्ञादार्थी विचराम्यहं नरपतेः शर्दूल विक्रीडितम् ॥
अवर्टुं तटमटतिष्ठति स्फुटपटुवाचाट धूर्जेटरपि जिह्वा ।
वादिनि समन्तभद्रे स्थितवति तवसदसि भूप कास्थान्येषाम् ॥
योसौ घाति मलद्विषद्वलक्षिलास्तम्भावली खण्डन ।
ध्यानासिः पटुरर्हतो भगवतः सोऽस्य प्रसादीकृतः ।
छत्रस्यापि स सिंहनंदि मुनिना नोचेत्कथं वा शिला ।
स्थंभो राज्य रमागमाध्व परिधिः तेनासिखण्डो धनः ॥
वक्रग्रीव महामुनेर्दशशत ग्रीवोप्यर्हीद्रो यथा ।
जातंसोत्तुमलं वचोबलमसौ किंभग्न वाग्मिब्रजं ।
योसौ शासनदेवता बहुमतोह्नीवक्त वादिग्रह ।
ग्रीवोस्मिन्नथ शब्दवाच्यमवदन्मासान् समासेन षट् ॥
नवस्तोत्रं तत्र प्रसरति कवीन्द्राः कथमपि प्रणाममज्जादौ(?) रचयतचंदिनिमुनौ ।
नवस्तोत्रं येन व्यरचिसत्कलार्हत् प्रवचन प्रपंचांतर्भव प्रवणवर संदर्भ सुभगम् ॥
महिमा स पात्रकेसरिगुरोः परंभवति यस्यभक्त्यासीत् ।
पद्मावती सहाया त्रिलक्षण कदर्थनं कर्तुम् ॥
सुमति देवममुंस्तुतयत्येनवः सुमतिसप्तकव्याप्ततयाकृतं ।
परिहृतापथतत्त्वपथार्थिनां सुमति कोटिविवर्ति भवति हत् ॥
उदेत्यसम्यग्दिशिदक्षिणस्यां कुमारसेनो मुनिरस्तमपत् ।
तत्रैव चित्रं जगदेकमानोस्तिष्ठत्यसौ तस्य तथा प्रकाशः ॥

धर्मार्थं काम परिनिर्वृतिं चासुचिन्तयित्वा मणिः प्रतिनिकेतमकारि येन ।
 सस्तूयते सरस सौख्य भुजा सुजातः चिन्तामणिर्मुनिवृषानकथं जनन ॥
 चूडामणिः कवीनां चूडामणिं नाम सेव्य काव्य कविः ।
 श्रीवर्धदेव हि कृतपुण्य कीर्तिमाहर्तुम् ॥
 य एवमुपश्लोकितो दण्डिना ।
 जहोः कन्यां जटाग्रेण बभार परमेश्वरः ।
 श्रीवर्धदेव संदत्से जिह्वाग्रेण सरस्वतीम् ॥
 पुष्पास्त्रस्य जयोगणस्य चरणं भूभृच्छिखाघटनं ।
 पद्मधामस्तु महेश्वरस्तदपि न प्राप्तुं त्विळामीश्वरः ।
 यस्याखण्डकलाऽवतारो लोकसद्विपाल मौळिस्खलत् ।
 कीर्तिस्खस्सरितो महेश्वर इह स्तुत्यस्म कैस्स्यान्मुनिः ॥
 यस्सप्ततिमहावादान्जिगायान्यान्यथामितान् ।
 ब्रह्मरक्षोर्चितस्सोऽर्च्यो महेश्वर मुनीश्वरः ॥
 तारायेन विनिर्जिताघटकुटी गूढावतारा समं ।
 बौद्धैः योद्धृतपीठपीडित कुट्टकदेवात्तसेवांजलिः ।
 प्रायश्चित्तमिवांग्रि वारिज रजः स्नानं च यस्याचरत् ।
 दोषाणां सुगतस्तकस्य विषयो देवाकलंकः कृती ॥
 यत्प्रेममात्मनो नन्य सामान्य निरवयविद्या विभवापवर्णनमाकर्ण्यते ।
 राजन् ! साहसतुंग ! सन्ति बहवश्चेतातपत्रानृपाः ।
 किंतु त्वत्सदृशा रणे विजयिनः त्यागोन्नता दुर्लभाः ॥
 तद्वत्सन्ति बुधानसन्ति कवयो वादीश्वरो वाग्मिनो ।
 नानाशास्त्रविचार चातुर धियः काले कलौ मद्विधा ॥
 राजन् ! सर्वारिदर्पं प्रविदलनपटुस्त्वं यथात्र प्रसिद्धः ।
 तद्वत्क्यातोऽहमस्यां भुवि निखिलमदोत्पाटनः पण्डितानां ।
 नोचेदेषोऽहमेते तव सदसि सदा सन्ति संता महांता ।
 वक्तुं यस्यास्ति शक्तिः स वदतु विदिताशेष शास्त्रो यदि स्यात् ॥
 नाहंकार वशीकृतेन मनसा नद्वेषिणा कैवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य नश्यतिजने कारुण्य बुद्ध्या मया ।
 राज्ञः श्रीहिमालीतलस्य सदसि प्रायो विदग्धात्मनां ।
 बौद्धाद्यान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटितः ॥
 श्रीपुष्पसेनमुनिरेव पदं महिम्नो देवस्य यस्य समभूत्सभवान् सधर्मा ।
 श्रीविक्रमस्य भवनं ननु पद्ममेव पुष्पेषु मित्रमिहयस्य सहस्र धामा ॥
 विमलचन्द्रगुरोर्गुरुप्रशमिताऽखिल बादि मदपदं ।
 यदि यथावद् वैष्णवचण्डितैर्ननु तदान्वक्ष्येयत वाग्बिभोः ॥

पत्रंशत्रुभयंकरोरु भवनद्वारे सदा संचरन् ।
 नानाराज करीन्द्रवृन्दं तुरगं व्राताकुले स्थापितं ।
 शैवान् पाशुपतान् तथागतसुतान् कापालिकान् काषिकान् ।
 उद्दिश्योद्धृतं चेतसा विमलचंद्राशांबरेणादरात् ।
 दुरितग्रहनिग्रहाद्भयं यदि वोभूरिनरेन्द्रवंदिनं ।
 ननुते नहि भव्यं देहिनी भजत श्रीमुनिर्मिद्वन्द्विन् ॥
 घटवादि घटा कोविदः कोविदां प्रवाक् ।
 परवादि मल्लदेवो देव एव न संशयः ॥

येनेयमात्मनामधेय निरुक्तिरुक्ता नामपृष्टवंतं कृष्णराजं, प्रति :—
 गृहीतपक्षादितरः परस्स्याद् तद्वादिनस्ते परवादिनस्युः ।
 तेषां हि मल्लः परवादिमल्लः तन्नाम मल्लाम वदन्ति सन्तः ॥
 आचार्यवर्यो यतिरार्यदेवो राद्धान्तकर्ता ध्रियतां स मूर्ध्नि ।
 यस्स्वर्गयानोत्सव सीमन्नि कायोत्सर्गस्थितः कायमुदुत्ससर्ज ॥
 श्रवणकृततृणोसौ संयमं ज्ञातुकामैः शयनविहितवेला सुसल्लुप्तावधानः ।
 श्रुतिमरभसवृत्त्योन्मृज्यपिच्छेनशिश्ये (?) किलमृदुपरिवृत्त्या दत्ततत्कीटिवर्त्मा ॥
 विद्म्यः श्रुतबिदुनावररुधे भावं कुशाग्रीय या ।
 बुद्धयेवातिमहीयसा प्रवचसा बद्धं गणाधीश्वरैः ।
 शिष्यन् प्रत्यनुकंपया कृशमती नैदंयुगीनासुगीः ।
 तं वाचार्चत चन्द्रकीर्तिगणितं चंद्राभकीर्तिं बुधाः ॥
 सद्धर्मकर्म प्रकृतिं प्रणामायस्योग्रकर्म प्रकृति प्रमोक्षः ।
 तन्नामि कर्मप्रकृतिर्नमामो भट्टारकं दृष्टकृतांत पारम् ॥
 अपिखवाग्वस्त समस्तविद्यः त्रैविद्यशब्देऽप्यनुमन्यमानः ।
 श्रीपालदेवः प्रतिपालनीयः सतां यतस्तत्त्वविवेचनीधीः ।
 तीर्थं श्रीमत्तिसागरो गुरुरिळाचक्रं चकारस्फुर- ।
 ज्ज्योतिः पीततमः पयः प्रविततिः पूतं प्रभूताशयः ।
 यास्मद्भूरि परार्थ्य पावनगुण श्रीवर्धमानोल्लसद् ।
 रत्नोत्पत्तिरिळाधिपशिरः शृंगारकारिण्यभूत् ॥
 यत्राभियोक्तारि लघुर्लघु धामसोम साम्यांग भूत् स च भवत्यपि भूतिभूमिः ।
 विद्या धनंजयपदं विशदं दधानो जिष्णुस्स एव हि महामुनि हेमसेनः ॥
 यस्यायमवनिपति परिषदि निग्रहमहीनिपात भीति दुस्त्रदुर्गवर्षतारूढ प्रतिवादि

लोकः प्रतिज्ञा श्लोकः :—

तर्के व्याकरणे कृतश्रमतया धीमत्तयाप्युद्धतो ।
 मध्यस्थेषु मनीषिषु क्षिप्तमृतामग्रे मया स्पर्धयौ ।

यः कश्चित्प्रतिवर्तितस्य विदुषो वाग्मेय भंगपरं ।

कुर्वेद्व्यमिति प्रतीहिचपते हे हेमसेनं मतम् ॥

हितैषिणां यस्य नृणामुदात्त वाचानिबद्धाहित रूपासिद्धिः ।

बंधो दयापालमुनि स वाचास्सिद्धस्ततां मूर्धनियः प्रभावैः ॥

यस्य श्रीमत्तिसागरो गुरुरसौ चंचलशः चंद्रसूः ।

श्रीमान्यस्य स वादिराज गणभूत्सब्रह्मचारी विभोः ।

एकोतीव कृती स एव हि दयापाल व्रती यन्मना ।

स्यास्तामन्य परिग्रह ग्रहकथा स्वेविग्रहे विग्रहः ॥

त्रैलोक्य दीपिकावार्णा द्वभ्यामेवोदगादिह ।

जिनराजतयेकस्मादेकस्माद्वादिराजतः ॥

आरुद्धयांबरमिदुर्बिंब रचितौत्सुक्यं सदा यद्यश ।

च्छत्रं वाक्चमरीजराजि रुचयोभ्यर्णव यत्कर्णयोः ।

सेव्यः सिंह समर्च्य पीठविभवः सर्वप्रवादि प्रजा ।

दत्तोच्चैर्जय कारसारमहिमा श्रीवादिराजो विदाम् ॥

यदीय गुणगोचरोयं वचन विकासः प्रसरः कवीनाम् :—

श्रीमच्छालुक्य चक्रेश्वर जयकटके वाग्वधू जन्मभूमौ ।

निष्काण्डं डिडिमः पर्यटति पदुरटो वादिराजस्यजिष्णोः ।

जह्युद्यद्वाददर्पो जहिहि गमकता गर्वभूमाजहीहि ।

व्याहारेष्णो जहीहि स्फुटमृदुमधुरश्राव्य काव्यावलेपः ॥

पाताले व्याळराजो वसति सुविदितं यस्य जिह्वासहस्रं ।

निर्गन्ता स्वर्गतोसौ न भवति धिषणो वज्रभृद्यस्यशिष्यः ।

जीवेतां तावदेतौ निलय बलवशाद्वादिनः केऽत्र नान्ये ।

गर्वं निर्मुच्यसर्वं जयिनमिनसभे वादिराजं नमंति ॥

वाग्देवी सुचिर प्रयोग सुदृढ प्रमाणमप्यादरात् ।

आदत्ते मम पार्श्वतोऽयमधुना श्रीवादिराजोमुनिः ।

भोभो पश्यत पश्यतैष यमिनां किं धर्म्यं हस्त्युच्चकैः ।

अब्रह्मण्यपरा पुरातनमुनेः वाग्वृत्तयः पांतुवः ॥

गंगावनीश्वर शिरोमणि बद्धसंध्या रागोल्लसत्चारुणचारुनखेंदुलक्ष्मीः ।

श्रीशब्दपूर्वविजयांतविनूतनामा धीमानमानुषगुणोस्त तमः प्रमांशुः ॥

ततो हि सखवानेष श्रीवादिराजदेवेन—

यद्विद्या तपसो प्रशस्तमुभयं श्रीहेमसेनेमुनौ ।

प्रागासीत्सुचिराभिभोग बलतो नीतं परामुज्जति ।

प्रायः श्रीविजये तदेतदखिलं तत्पीठिकायां स्थिते ।

संक्रांतं कथमन्यथानतिचिराद्विद्येहणीदृशतः ॥

विद्योदयोस्ति नमदोस्ति तपोस्ति भास्वन्नोप्रत्वमस्ति बिभुतास्ति नचास्ति मानः ।

यस्याश्रये कमलभद्रमुनीश्वरं तं यः स्मृतिमापदिह शान्त्यदर्थैर्गुणैः ॥

स्मरणमात्रं पवित्रितं मनो भवति यस्य सतामिह तीर्थिनाम् ।

तमतिनिर्मलमात्मविशुद्धये कमलभद्रं सरोवरमाश्रये ॥

सर्वार्ग्यमिहालिलिङ्गं सुमहाभागं कलौ भारती ।

भास्वंतं गुणरत्नभूषणगुणैरप्यग्निसं योगिनां ।

तं संतस्तुवतामलंकृतं दयापाळाभिधानं महा ।

सूरिं भूरिधियोऽत्र पंडितपदं यत्रैव युक्तं स्मृताः ॥

विजितमदनं दर्पः श्रीदयापालदेवो विदित सकलशास्त्रो निर्जिताशेषवादी ।

विमलतरयशोभिर्व्यासदिक्चक्रवालो जयति नतमहीभृन्मौळिरत्नाङ्गाग्निः ॥

यस्योपास्यं पवित्रं पादकमलद्वंद्वं नृपः पोष्यलो ।

लक्ष्मीं सज्जिधमानयत्स विनयादित्यः कृताज्ञाभुवः ।

कस्तस्यार्हतिं शान्तिदेवयमिनः सामर्थ्यमित्थं तथे- ।

त्याख्यातुं विरळाः खलु स्फुरदुरुज्योतिर्दशास्तादृशाः ॥

“स्वामीति” पाण्ड्य पृथिवीपतिना निसृष्ट

नामाप्तदृष्टिविभवेन निजप्रसादात् ।

धन्यस्स एव मुनिराहवमल्लभूभुग्-

आस्थानिकाप्रथितशब्दचतुर्मुखाख्यः ॥

श्रीमल्लिकार्जुनविहङ्गसारवसुधा रत्नं सनाथो गुणे-

नाक्षणेन महीक्षितामुरुमहः पिण्डशिरोमंडनः ।

आराध्यो गुणसेन पंडितपतिः स स्वास्थ्यं कर्मजना ।

यत्सूक्तागदगंधतोऽपि गळितं ग्लानिं गतिं लंभिताः ॥

वंदेवंदितमादरादहरहः स्याद्वादविद्याविदां ।

स्वांतध्यातिवृत्तानधूननविधौ भास्वन्तमन्यं भुवि ।

भक्त्यात्वाजितसेनमानतिकृतां यत्सन्नियोगान्मनः ।

पद्मं सद्यभवेद्विकासविभवस्योन्मुक्तनिद्राभरम् ॥

.. .. .

यस्य च शिष्ययोः शान्तिनाथपद्मनाभपंडितयोरखण्डपाण्डित्यगुणोपवर्णन-
मिदमसंपूर्णम् :—

.. .. .

दीक्षा च शिक्षा च यतो यतीनां जैनं तपस्तापहरन्दधानात् ।

कुमारसेनोऽवतु यच्चरित्रं श्रेयःपथोदाहरणं पवित्रम् ।

.. .. .

तेन श्रीमद्वज्रितसेन पंडितदेव दिव्य श्रीपादकमलमधुकराभूतं भवैन श्री महानु-
भावेन जैमागमे प्रसिद्ध सल्लेखन विधि विस्तृत्यमानं देहेन.....

शाके शून्यशराबरावनिमित्ते संवत्सरे कीलके ।

मासे फाल्गुणके तृतीय दिवसे बारे सिते भास्करे ।

खातौ श्वेतसरोवरे सुरपुरं यत्तो यतीनांपतिः ।

मध्याह्ने दिवसत्रयानशनतः श्रीमल्लिखेणो मुनिः ॥

This inscription dated Ś. 1050, *Kūlaka*, *Phālguna Śuddha* 3, Sunday, Svātinakshatra (1128 A.D. 10th March), is a record of the Kuṇḍakuṇḍānyaya, Nandi saṁgha, Bhadrabāhu the Śruta Kēvalin was served by Chandragupta. Then in his lineage came :

Kuṇḍakuṇḍa.

Samantabhadra.

Sinhanandi.

Vakragrīva.

Vajranandin (author of *Navastōtra*).

Pātrakēsari.

Sumatidēva (author of *Sumati Saptaka*).

Kumārasēna.

Chintāmaṇi (the author of *Chintāmaṇi*).

Śrīvaradhadeva (the author of *Chūḍāmaṇi* and praised by Daṇḍin).

Mahēśvara.

Akaḷamka (the contemporary of a Sāhasatunga).

Pushpasēna.

Vimalachandra.

Indranandin.

Paravādimalla (the contemporary of Kṛṣṇa Rāja).

Āryadēva.

Chandrakīrti (the author of *Śrutabindu*).

Karma Prakṛti.

Śrīpāla Traividya..

Matisāgara.

HēmasēnaVidyāadhanamjaya.

Dayāpāla (the author of *Rūpasiddhi*).

Vādirāja (the contemporary of Jayasimha).

Śrīvijaya (worshipped by a Ganga).

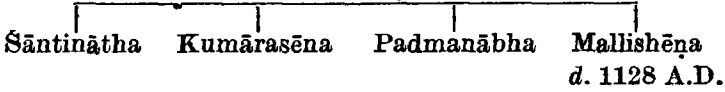
Kamalabhadra.

Dayāpāla Paṇḍita.

Śāntidēva (worshipped by Hoysaḷa Vinayāditya, had the title "*Svāmi*" from a Pāṇḍya and "*Śabda Chaturmukha*" from Āhavamalla).

Guṇasēna Paṇḍita of Maḷlūr.

Ajitasēna *

CXII. DĀVANAGERE INSCRIPTION OF BIJJAĀLA

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜಾವರಂ ಹರನದೊರ್ವಳಾಮರಪುತ್ರಿ ತನ್ನನಿಂ ।
 ತಾಗಳುಮೊಲ್ಲ ಪಾಸ್ತಿಸೆ ತದ್ವೃಥೆಯಿಷ್ಟಪಲಾರ್ಪಣಾರ್ಥದಿಂ ।
 ರಾಗದಿನಾಕೆಯಂ ಕನಸಿನೊಳ್ಳೆರೆಯಲ್ಲಮಸಂದ ತತ್ಸಮಾ ।
 ಯೋಗದಿನೀಶ್ವರಾಂತಮೆನೆ ನಿಂದುದು ಗರ್ಭವದಭ್ರವಿಭ್ರಮಂ ॥
 ಅತಿಶಯರೂಪಾನ್ವಿತನತರ್ಕ್ಯವಿಕ್ರಮನನೂನಶುಭಲಕ್ಷಣ ಸ್ಥಂ ।
 ಯುತನಖಿಸತೃಳಾವಿಶ್ರುತನುದಯಿಸಿದಂ ರಿಪುವ್ರಜೋಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥
 ಉದಯಿಸಿನಾಸಿತಕರ್ಮದಿನದೊರ್ವನ ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಿಯಂ ನೃಪನಂ ದು-
 ಮ್ಪದನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಜಗತ್ಪ್ರದಮಂ ಪಡೆದನಲ್ಲಿ ಕಾಳಂಜರದೊಳ್ ॥
 ಅಂತಾತನಂ ಕೃತಾಂತದಂತಾಂತವರ್ತಮಾಡಿ ತದೀಯಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಂ ಬಾಹಾವಳೇಪನದಿ ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನವಲಕ್ಷದಾಹಳ ಮಂಡಳ
 ಮನುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡಿ ಕಳಚುರಿ ಕುಲತಿಳಕಂ ಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲನರಸುಗೃದ
 ನಾತನನ್ನಯಜಾತರೋಳನೇಕ ಭೂಪಾಳಕ ಪ್ರವರ್ತನಾವೃತ್ತಿಕ್ರಮಣದೊಳ್-

ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ ನಿಜಾಕೃತಿ ವಿದಗ್ಧ ವಧೂಜನವಶ್ಯವಿದ್ಯೆಯೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನವ್ವು ಕೈಯೈ ನಿಜವಿಕ್ರಮಮುದ್ಧತನಾಶಹೇತುವೆಂ !
 ಬೆಸಕಮನವ್ವು ಕೈಯೈ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಸುಧಾಂಶುರೋಚಿಯೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನವ್ವು ಕೈಯೈ ಧರಣೀಪತಿ ಕನ್ನಮದೇವನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥

ತದ್ವಿಖ್ಯಾತಂಗಧಿಕಭೃಜದ್ವಯಮೆನೆಸಂದರಾಜ ಬಿಜ್ಜಳನೆಂಬರ್ ।
 ಸದ್ವಿದ್ಯಾರ್ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಹೃದ್ವಲ್ಲಭರಾದರೀರ್ವರುಂ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರರ್ ॥
 ಆವರೋಳಗಗ್ರಜಂ ನೆಗಟ್ಟ ಬಿಜ್ಜಳದೇವನನೂನಸಾಹಸೋ ।
 ಧ್ವವನಿಧಿ ಶತ್ರುಮಾಂಡಲಿಕಮಂಡಲಿಯಂ ನಿಜಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂ ।
 ದವನತ ವೃತ್ತಿಗಾಳ್ಳೆಸಕೆದಂದು ಜಗದ್ವಿಜಿಗೀಷು ಭೂ ।
 ಭವನದೊಳೆಕ್ಕಲಾವಣ (?) ನೃಪಂಗನೆ ನಿಂದನಿಳೇಜ್ಯ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥
 ಹರಿಗೆ ಚತುರ್ಭುಜಂ ದಿವಿಜದಂತಿಗೆ ದಂತಚತುಷ್ಯಮೊವ್ವುನಂ-
 ತಿರೆ ತದಿಳೇಶ್ವರಾನುಜ ಮಹೀಪತಿ ಗಮ್ಭುಗಿ ಶಂಖವರ್ಮನಾ ।
 ನರಪತಿ ಕನ್ನರಂ ನೆಗಟ್ಟ ಜೋಗಮನೆಂಬ ತನೂಜರಿಂತು ನಾ ।
 ಲ್ಪರುಮೆಸದಿದರಂತವರೋಳಗ್ರಜನಮ್ಮುಗಿಯಾಂತನುರ್ವಿಯಂ ॥

ಅಂತರಂ ತದನುಜಂ-

ಅಂತರನಂತ ಕಾನನದೊಳಟ್ಟು ಸಿ ಮತ್ತುಳಿದೋಡಿದನ್ಯ ಭೂ ।
 ಕಾಂತರನಂತು ಕಾನನದೊಳಟ್ಟು ಶಾಸಿಸಿಲೀಲೆಯಿಂ ಪದಾ ।
 ಕ್ರಾಂತರನಾದ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಸಮಂತು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಧಾತ್ರಿ ಬಣ್ಣೆಪಂ ।
 ತಂತಣ ಕಾಡಜೋಗಮನು ನೃಪಂ ಮೆರೆದಂ ನಿಜರಾಜನೀತಿಯಂ ॥

ತತ್ಪುತ್ರ-

ಅರಿಭೂಪಾಲರಮಾಸೆ ಭೋಂಕನೆ ಕರಿಂ ಕೇಳ್ವನ್ನೆಗಂ ತೇಜನಾ ।
ವರಿಸುತ್ತುವಿಯನಾಪದಾಬ್ಧಿವಿನಿಮಗ್ನೋನ್ನೈರಂದಾನ ದಾನವು ।
ದ್ವರಿಸುತ್ತುರ್ಧಿಜನಂಗಳಂ ಮನುಪವಿತ್ರಾಚಾರಮಂತಾಂ ತಿರ- ।
ಸ್ಕಂಸಿತ್ತಾತ್ಮಚರಿತ್ರಮೇನಧಿಕನೋ ಪೆರ್ನ್ಮಾಡಿ ಭೂಪಾಲಕಂ ॥

ಆ ನೃಪಗೆ—

ಉದಯಿಸಿದಂ ಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಬಿಜ್ಜಳದೇವಧರಾಧಿನಾಥನಿಂ- ।
ತುದಯಿಸಿ ಯಾವನೋದ್ಧತ ವಧೂತತಿಗುತ್ಯಳಿಕಾಪ್ರಪಂಚಮು ।
ಪ್ತುದಯಿಸಿ ದುರ್ಮದಾರಿ ಧರಣೀಶ್ವರಮಾಲೆಗೆ ನೂನಭೀತಿಮು ।
ಪ್ತುದಯಿಸೆ ಬಾಂಧವ ಕ್ಷೀತಿತಳೇಶ್ವರ ಸಂತತಿಗುತ್ಸನೋತ್ಸವಂ ॥

..... ಸ್ತಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ
ಕಾಳಂಜರಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಸುವರ್ಣವೃಷಭಧ್ವಜಂ ದಾರುಕತೂರ್ಯ-
ನಿರ್ಘೋಷಣಂ, ಕಳಾಚುರಿ ಕುಳಕಮಳಮಾರ್ತಾಂಡಂ, ಕದನ ಪ್ರಚಂಡಂ,
ಮಾನಕನಕಾಚಲಂ, ಸುಭಟರಾದಿತ್ಯಂ ಕಲಿಗಳಂಕುಶ ಗಜಸಾಮಂತ ಶರಣಾಗತ
ವಜ್ರಪಂಜಕ ಪ್ರತಾಪಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಪರನಾರೀ ಸಹೋದರಂ ಶನಿವಾರಸಿದ್ಧಿ ಗಿರಿ
ದುರ್ಗಮಲ್ಲಂ ಚಲದಂಕರಾಮಂ ಮೈರೀಭ ಕಂಠೀರವಂ ನಿಶ್ಯಂಕಮಲ್ಲನಾಮಾದಿ
ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಹಿತಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭುಜಬಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಬಿಜ್ಜಣದೇವರ
ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮುತ್ಪರೋತ್ತರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಚಂದ್ರತಾಥಂ ಸಲು
ತ್ತಮಿರೆ.

This inscription of Bijjala gives one version of the origin of the Kālachūryas/ Born to the God Śiva and a Brahmin girl, Kṛṣṇa killed a King of Kālanjara and became the ruler of Dāhala, nine lakhs. In his family was born Kannama. His two sons were Rāja and Bijjala. The elder son Bijjala ruled the kingdom. Rāja had four sons Ammugi, Śankhavarma, Kannara and Jōgama. After Ammugi his younger brother Jōgama became king. Jōgama's son was Permādi. Permādi's son was Bijjala, the Kālachūrya emperor. /

Another inscription (Śk. 236, E.C., VII), attributes the Kālachūrya origin to king Sōma who worshipped Bhava in Kailāsa with Kadamba flowers, along with Aśvatthāma.

CXIII. VACHANAS OF BASAVA

ಅಶನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ..... ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಬಸವಣ್ಣನೋಡುವ
ರೆಂಬುವರು ಭವಿಬಿಜ್ಜಳನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಓಲೈಸಿಹನೆಂದು
ನುಡಿವರಯ್ಯ ಪ್ರಮಥರು || (ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 184).

ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಪವಾಡವ ಮೆರೆದೊ ಹರಗಣ ಜೋಹದಂತಾಯಿತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ ||
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕ(ರ) ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರ ಎನ್ನಗೇಕಯ್ಯ
ಆ ನೀಬಿಜ್ಜಳಂಗಂಜುವೆನೆ ಆಯ್ಯ ||

ಅರಸು ವಿಚಾರ ಶಿರಿಯು ಶೃಂಗಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಮಾನವ ಕೆಟ್ಟತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ
ಹಾಳಾಯಿತ್ತು ನೋಡೆ ! ಜಬ್ಬ ಜಂಗಮದಭಿಮಾನದಿಂದ ಚಾಳೋಕ್ಯರಾಯನ
ಅಳಿಕೆ ತೆಗೆಯಿತ್ತು ಸಂದೆತ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಕವಳಿಗೆ ||

(ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 99).

Basavēśvara, the Virāṣaiva revivalist and reformer, in his sayings refers to certain allegations made against him—that he was subordinate to a heretic (Bhavi) Bijjaḷa and he alludes to the charge that there was some embezzlement of funds, in the treasury of Bijjaḷa. Basava also refers to the destruction of Kalyāṇa and the extinction of the rule of a Chālukyarāya because of offending a Jangama.

CXIV. *SIDDHANTAŚIRŌMAṆI* OF BHĀSKARĀCHĀRYA

आसीत्सहकुलाचलाश्रितपुरे त्रैविद्य विद्वज्जने ।
 नाना सज्जन धाम्नि बिज्जळ बिडेशाणिडल्यगोत्रोद्विजः ।
 श्रौतस्मार्त विचारसार चतुरो निःशेष विद्यानिधिः ।
 साधूनामवाधिर्महेश्वर कृती दैवज्ञचूडामणिः ॥
 तज्जस्तच्चरणारविंदयुगळ प्राप्तप्रसादः सुधीः ।
 सुगंधोद्बोधकरं विदग्धगणकप्रीतिप्रदं प्रस्फुटम् ।
 एतद्व्यक्त सदुक्ति युक्ति बहुलं हेलगम्यं विदाम् ।
 सिद्धान्त ग्रथनं कुबुद्धिमथनं चक्रे कविर्भास्करः ॥
 रसगुणपूर्णमहीसम
 शकनृपसमयेऽभवन्ममोत्पत्तिः ॥
 रसगुणवर्षेण मया
 सिद्धान्तशिरोमणी रचितः ॥

The celebrated astronomer Bhāskarāchārya was born in 1114 A.D. and wrote this work in his 36th year (1150 A.D.) at Bijjalaḥbiḍu. The Pātṇa inscription of 1207 A.D. (*E.I.*, I, p. 341) gives the following details about his family.

Trivikrama Kavichakravarti of Śāṇḍilyavamśa
 |
 Vidyāpati Bhāskarabhaṭṭa (patronised by Bhōjarāja)
 |
 Gōvinda Sarvajña
 |
 Prabhākara
 |
 Manōratha
 |
 Mahēśvara Kaviśvara
 |
 Bhāskara
 |
 Lakshmidhara (patronised by Jaitrapālayādava)
 |
 Chāṅgadēva (patronised by Simhaṇa)

CXV. RĀGHAVA PĀNDAVĪYAM OF KAVIRĀJA

श्रीमद्रामायणं गंगा भारतं सागरोमहान् ।

तत्संयोजनं कार्यज्ञौ कविराज भगीरथौ ॥

I-40.

सुबोधुर्बाणभट्टश्च कविराज इति त्रयः ।

वक्रोक्तिमार्गं निपुणाश्चतुर्थो विद्यतेनवा ॥

I-41.

इति श्रीहलधरणीप्रसूत कादंबकुलतिलक चक्रवर्ति वीर श्रीकामदेव प्रोत्साहित
कविराज पंडितविरचिते राघवपाण्डवीये महाकाव्ये कामदेवाके रावणदुर्योधनवध
श्रीरामयुधिष्ठिराभिषेकानामत्रयोदशस्सर्गः ॥

Kavirāja wrote this *dvyaṛtha* Kāvya, due to the encouragement given by the Kadamba chieftain Kāmadēva, born in Haḷadharanī (Hangal). Kāmadēva's dates range from 1181 to 1211 A.D. (Sb. 659, Sk. 179, E.C., VII).

CXVI. ABBALŪR GRANT TO ĒKĀNTADA RĀMAYYA

.....ಆ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರದ ದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವವರ್ತಿಯಪ್ಪ ಭರತವರುಷ
ದೊಳು ಕುಂತಳದೇಶವೆಂಬುದಧಿಕಶೋಭಿವೆತ್ತಿಸೆವುದಲ್ಲಿ —
ಸೊಗಯಿಪುದಳಂದೆಯೆಂಬುದುನಗರಂ ಚೆಲುವೆಸೆದುನಾಡುವೆಯಮರಾವತಿಗಂ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ವಿಬುಧಜನದಿಂದಗಣಿತ ಧನಧಾನ್ಯಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯನೆಂದುಂ ||

ಅವತರಿಸಿದ್ನಲ್ಲಿ ರಜತಾಚಲದಿಂದ ಗಿರಿಜಾಸಮೇತನು
ತ್ವನದೊಳೆ ಸೋಮನಾಥನಖಿಳಾಮರಮೌಳಿಸಿನದ್ಧರತ್ನಸಂ
ಭವ ಕಿರಣ ಪ್ರಭಾಪಟಲಪುಂಜ ಪರಾಗ ಪದಾಬ್ಜನೃತ್ಯಿಯಂ
ದವನತ ಭಾಕ್ತಿಕಾಭಿಮತ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲೋದಯ ಕಲ್ಪಭೂರುಹಂ ||

ಆ ಸೋಮನಾಥಪುರಸಂವಾಸಿತರೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಪುರಿಗಳೊಳ್ ವಿಪ್ರರೊಳಾ |
ವ್ಯಾಸ ಶುಕ ವಾಮದೇವ ಪರಾಶರ ಕಪಿಲಾದಿ ಸದೃಶನೋರ್ಬಂ ನೆಗಟ್ಟಿದಂ ||
ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರನುರ್ವೀನುತಂ ನಿಖಿಲ ವೇದವೇದಾಂಗವಿದಂ |
ಪಾವನಚರಿತ್ರ ಗುಣಸದ್ಭಾವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ

ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನಿಸಂ ||

ಆ ವಿಪ್ರನ ಸತಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಯಾ ಸತ್ಯತಪನ ಸತಿಗಂ ಗುಣಸ- |
ದ್ಭಾವದ ಪದ್ಮಾಂಬಿಕೆ ಸಲೆ ಪಾವನ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಪತಿಹಿತವ್ರತೆಯೆನಿಸಪಳ್ ||

ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಪಲಕಾಲವನಪತ್ಯರಾಗಿದುರ್ ಒಂದು ದೆವಸಂ “ನಾ ಪುತ್ರಸ್ಯ
ಲೋಕೋಸ್ತಿ” ಎಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯಮಂ ತಿಳಿದು —

ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ಯಪವಿತ್ರಾಚರಣಂ ನೆಗಟ್ಟ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾ |
ಪತ್ರಾಣನೀಶನೆಂದು ಕಳತ್ರಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಶಂಭುವಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ.....ಮಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಳಾಸಪರ್ವತದ ರಮ್ಯಭೂಮಿಯೊಳು
.... ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಮಿರೆ ನಾರದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಂತೆಂದಂ

ಓಹಿಲ ದಾಸಿ ಚೆನ್ನಸಿರಿಯಾಳ ಹಲಾಯುಧ ಬಾಣನುಡ್ಭಟರ್ |
ದೇಹದೊಳೊಂದಿ ಬಂದ ಮಳಯೇಶ್ವರ ಕೇಶವರಾಜರಾದಿಯಾ |
ಗೃಹಿಕಸೌಖ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟ ಸಂಖ್ಯಗಣಂ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಸ |
ದ್ವೇಹದೊಳಿಲ್ಲಿರಲ್ ಸಮಯಮುತ್ಕಟವಾದುದು ಜೈನ ಬೌದ್ಧರೊಳ್ ||

ಎಂಬುದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನಂ ನೀಂ
ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೊಳು ನಿನ್ನಂಶದೊಳೊರ್ವನಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪರಸಮಯಂಗಳಂ
ನಿಯಾಮಿಸೆಂಬುದಂ, ವೀರಭದ್ರನುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಭಟ್ಟರ್ಗೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು
ತಾಪಸರೂಪದಿಂದ ಬಂದು “ಪುತ್ರಂ ಪರಸಮಯನಿಯಾಮಕಂ ನಿಮಗೆ ಪುಟ್ಟು
ಗುಮೆ”ಂದು ಮತ್ತಮಂತೆಂದಂ

जैनशास्त्रे येयातौ बह्वो वक्षिष्याथे ।

ते कृषिताऽध्वन्सर्वे रामेण तव सूनुना ॥

ಎಂದು ಪರಮಪ್ರಸಾದಂ ಮಾಡಿಪೋದಂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಭಟ್ಟರು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು, ಮಗನಂಪಡೆದು, ಜಾತಿಕರ್ಮಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ದೇವತೋದ್ದೇಶಂ ರಾಮನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟರ್. ಆತನುಂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮಾನುರೂಪಮಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಸ್ಪೃಹವೃತ್ತಿಯಿಂ ಚರಿಯಿ ಸುತ್ತಂ

ಏಕಾಗ್ರಭಕ್ತಿಯೋಗದಿನೇಕಾಕಿ ಎನಲೈ ಸಂದು ಶಿವನಂ ಪಿರಿದ ।

ಪ್ರೇಕಾಂತದೊಳಾರಾಧಿಸಿ ಯೇಕಾಂತದರಾಮನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥

.....ಅಂತು ಬಂದು.....ಹುಲಿಗೇರೆಯ ಸೋಮನಾಥನಾರಾಧಿಸುತ್ತ ಮಿಪುರದಮಾಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ
(ಅತ್ರ ಶ್ಲೋಕದ್ವಯಂ)

अब्बलूरु वरप्राभं गत्वा राम ममाज्ञया ।

तत्रवासं कुरु स्वस्थं यज मां भक्तियोगतः ॥

जैनैस्सह विवादं शंकां हित्वा कुरुष्वथ ।

स्वशिरोपि पणं कृत्वा पुत्र त्वं विजयीभव ॥

ಎಂದು ಸೋಮನಾಥ ದೇವರು ಬೆಸಸಿದೊಡೇಕಾಂತರಾಮಯನಬ್ಬಲೂರ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರಸ್ಥಾನದೊಳು ನಿಸ್ಪೃಹ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರೆ—

ಉಳಿದಡ್ಡಿ ಬಂದು ಜೈನರ್ಪಲರಂತಾ ಸಂಕಗಾಂಡ ಸಹಿತಂ ಪಿರಿದುಂ ।

ಚಲದಿಂ ಕೈವಾರಿಸಿದರು ತೊಲಗದೆ ಜನದೇವನೆಂದು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೋಳ್ ॥

ಅದಂ ಕೇಳೈಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನತಿಕ್ರುದ್ದನಾಗಿ “ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳನ್ಯದೇವತಾ ಸ್ತವನಂ ಮಾಡಲಾಗದೆ”ದಡಂ ಮಾಣದೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಂತೆಂದಂ ।...

ಹರನಂತಿರೇವನೇ ನಿಮ್ಮರುಹಂಮುಂಕೊಟ್ಟಿದುವುದು ಮುನ್ನಂ ।

ಹರನೊಳ್ ಪಡೆದರನೇಕರ್ ವರಮಂ ಬಾಣದಿನಿಶಾಳ(?) ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ್ ॥

ಎನೆ ಜೈನರೆಂಗು ನೀಂ ಮುನ್ನಿನ ಹಿತರ ಹೇಳಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಿರವಂ ।

ಜನಮರಿಯಲರಿದು ಕೊಟ್ಟುತನೊಳಿಂ ಪಡೆ ನೀನೆಭಕ್ತನಾತನೆದೇವಂ ॥

ಎನಲೇಕಾಂತದರಾಮಂ ಮನಸಿಜರಿಪುಗಿತ್ತು ತಲೆಯ

ನಾಂ ಪಡೆದೊಡೆ ನೀ ।

ವೆನಗೀವ ಫಣಮದೇನೆನೆ ಮುನಿದೆಂದರ್ ಜನನಂ ಕಿತ್ತು

ಶಿವನಂನಿಲುಪೆವು ॥

ಎನೆ ಕುಡುವದೋಲೆಯಂ ನೀವೆನಗೆಂದಿತ್ತೋಲೆಗೊಂಡು

ಶಿರಮಂ ಭೋಂ |

ಕೆನಲರಿದು ಕುಡುವಪದದೊಳ್ ಶಿವನಂ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಾಡಿ ರಾಮಂ

ನಡೆಗುಂ

ಉಡುಧದೆ ಶಂಭು ನೀನೆ ಶರಣೆನ್ನದಡಂ ಮನಮನ್ಯಭಾವದೊಳ್
ಒಡರದೊಡಂ ಈ ಕೃಪಾಣ ಮುಖದಿಂ ತಲೆಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಲಿದಲ್ಲಿದಿ
ದೊಡೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನಡಿಗಿರುಳ್ಳಿ ನುತಂ ಕಲಿರಾಮನಾಬ್ದು ಕೈ
ಗಿಡದರಿದಕ್ಕಲಾರಯಿಸಿದಂ ಶಿರಮಂ ಶಿವನಂಸ್ಥಿಯುಗ್ಗದೊಳ್ ||

ಅರೆಗಯಿಗೊಂಡನೇ ಕಿತ್ತು ನೋಡಿದನೆ ಕೂರ್ಪಗಳ್ಳು ಮೈ |

ಗರೆದನೆ ಸೆರಗಂ ಪಾರ್ದನೆ ಬಾಬ್ಲಿ ಭಕ್ತರೆನುತಂ ಬಲ್ಲಾಳರಾಮಂ

ಪಡೆದಂ ||

ಬೆರಗಾಗಿ ಜೈನರೆಲ್ಲಂ ಮರುಗಿ ಜಿನಪ್ರಳಯಮೆಂಬುದುಂ ಮಾಡಿದೆನ್ನೆ |

ಡರಗಿ ಕಾಲ್ಪಿಡಿಯೆ ಮಾಡದೆ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆರಗಿ ಜಿನನ ತಲೆಯಂ

ಮುರಿದಂ ||

..

ಅದನೆಲ್ಲಂ ನೆರೆಪೋಗಿ ಬಿಜ್ಜಣ ಮಹೀಪಾಲಂಗೆ ಜೈನಕಳು

ಕವದಿಂ (?) ವೇಬ್ಬು ವಿರೋಧವಾಗೆ ಪಿರಿದುಂ ದೂರುತ್ತಿರಲ್ ಕೋಪದು

ಮದನಾ ಬಿಜ್ಜಣ ಭೂಭುಜಂ ಮುನಿಸಿನಿಂ ರಾಮಯ್ಯನಂ ಕಂಡು ನೀ

ನಿದನನ್ಯಾಯಮನೇಕೆಮಾಡಿದೆ ಯೆನಲ್ ಕೊಟ್ಟೋಲೆಯಂ ತೋರಿದಂ ||

ಅವರಿತ್ತೋಲೆ ಇದೆ ನೀನವಧರಿಸುವದಿಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಭಂಡಾರದೊಳಿ |

ನ್ನವರೊಡ್ಡ ವವಿರಲಿ ಯೆನ್ನೊಡ್ಡ ವದಾಪೋಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜಿನರಂ ಪಲರಂ ||

ಅಂತಪ್ಪಡೀತಲೆಯನಱಿದವರ ಕೈಯೊಡ್ಡ ವೆನವರಿದಂ ಸುಟ್ಟಿಂ ಬಳಿಕ್ಕಾಂ
ಪಡೆವೆನೆನಗಾನೆ ಸಜ್ಜೆಯ ಬಸದಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೆಂಟುನೂಲು ಬಸದಿ
ಜಿನರಂ ಪಲರನೊಡ್ಡವದೆನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ “ನಾವೀಕೌತುಕಮಂ
ನೋಡುವೆಂ”ದು ಬಸದಿಗಳ ಪಂಡಿತರುಮಂ ಜೈನರಂ ಕರೆದು “ನೀ ಮಾಪ್ಪಡೆ
ಬಸದಿಗಳಂ ಪಣಂ ಮಾಡಿ ಹಿಲೆಯಂ ಕುಡುವದೆಂ”ದವ “ರಾವೀ ಮುನ್ನೊಡೆದ
ಬಸದಿಯಂ ದೂರಲ್ ಬಂದೆವಲ್ಲರ್ದಿನೊಡ್ಡಿ ಜಿನಪ್ರಳಯಂ ಮಾಡಲು ಬಂದನ
ರಲ್ಲ”ವೆನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ ನಕ್ಕುಂ “ನೀವಿನ್ನುಸಿರದೆ ಪೋಗಿ ಸುಖದಿನಿರಿ”
ವೆಂದವರಂಕಳುಪಿ, ರಾಮಯ್ಯಂಗಳಿಗೆಲ್ಲರುಮರಿಯೆ ಜಯ ಪತ್ರಮಂ
ಕೊಟ್ಟರು ||

ಶ್ರೀಮತು ಬಿಜ್ಜಣದೇವಂ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಪರಮಸಾಹಸಕ್ಕಂ
ನಿರತಿಶಯಮಪ್ಪ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ
ದೇಗುಲದ ಮಾಟಕೂಟ ಪ್ರಾಕಾರ ಖಂಡಸ್ಪುಟಿತ ಜೇರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಂ ದೇವರಂಗ
ಭೋಗನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಂ ಬನವಸೆ ಪನ್ನಿಭಾಸಿರದ ಕಂಪಣಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರ
ಮನ್ನೆಯ ಚಟ್ಟಿರಸನು ಮಾ ಕುಂಪಣದಗ್ರಾಯಿತ (?) ಪ್ರಭುಗೌಂಡಂಗಳುಂ
ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮತ್ಪಿಜ್ಜಣದೇವಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರೊಳಗೆ ಮುಳುಗುಂದ
ದಿಂ ತೆಂಕಣ ಗೋಕಾವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಮಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೀಮಾಸಹಿತಂ ತ್ರಿಭೋಗ
ಮುಮಂ ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಧಾರಾಪೂರ್ವಕಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದಂ ||

ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ-ಆತನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಭಾವಮೆಂತಂದಣೆ-
ಕೋಡುಳ್ಳುಗ್ರಾಮದೇಭವೊಂದೆರಡೆನಲ್ಕೆಂಬತ್ತು ಪೊಡ್ಡಾಗಿರಲ್ .
ಕೋಡಿಟ್ಟುನದೆತ್ತರು ಕಾದಿ ಗೆಲಿದಂ ಕೋಡಿಲ್ಲದೊಂದಾನೆಯಿಂ .
ನಾಡಂ ಬೀಡ ನಿಭಂಗಳಂ ತುರುಗಮಂ ಸೋಮೇಶ್ವರಂ ಭಿಲ್ಲಮಂ .
ನೋಡಲ್ವಾ ಕಳಚೂರ್ಯ ವಂಶಮನದಂ ನಿರ್ಮೂಲನಂ ಮಾಡಿದಂ ||.

ಅಂತಾ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ ಸಕಲ ಚಮೂನಾಥ ಶಿರೋ
ಮಣಿಯುಂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನಪ್ಪ ಕ್ಕುಮಾರ ಬರ್ಮಯ್ಯನುಂ
ತಾನುಂ ಸೆಲೆಹಳ್ಳಿಯ ಕೊಪ್ಪದೊಳು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿದೊಂದು
ದೇವಸಂ ಧರ್ಮಗೋಷ್ಠಿಯೋಳ್ ಪುರಾತನ ನೂತನರಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ಗುಣ
ಸ್ತವನಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿದು ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳೆಬ್ಬಲೂರೊಳಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಜೈನರೆಲ್ಲರ ನೆರೆದು ಬಂದು ಮಹಾವಿನಾದಂ ಮಾಡಿ ನೀಂತಲೆಯನಜ್ಞದುಕೊಂಡು
ಶಿವನ ಕೈಯೊಳ್ ಪಡೆದೆಯಪ್ಪಡೆ ಜಿನನೊಡೆದು ಶಿವನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವೆಂದು
ಒಡ್ಡವನೊಡ್ಡಿ ಓಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟೊಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ
ತಲೆಯನಜ್ಞದುಕೊಂಡು ಶಿವಂಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ ತಲೆಯಂ ಏಳುದೆವಸಕೆ
ಮುನ್ನಿನಂತೆ ತಲೆಪೊಲೆವೀಳ್ವಂತು ಪಡೆದು ಬಿಜ್ಜಣ ದೇವನ ಕೈಯೊಳು ಜಯ
ಪತ್ರವಂ ಪೂಜೆ ಸಹಿತಂ ಕೊಂಡುದಂ ಜಿನನೊಡೆದು ಬಸದಿಯನಳಿದು ಬಿಸುಟು
ನೆಲನಂ ಖಂಡಿಸಿ ವೀರಸೋಮನಾಥ ದೇವರಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತ
ವಾಗಿ ಪರ್ವತದ ಪ್ರಮಾಣದ ದೇಗುಲಮಂ ತ್ರಿಕೂಟವಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದರ್—
ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು
ನೋಡುವರ್ಥಿಯಂ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಬರಿಸಿ ಯವರನಿದಿಗ್ಗೊಂಡು
ತನ್ನಮನೆಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಸುತ್ತಾರದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಕ್ರಮ
ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ ದೇಗುಲ(ಕ್ಕೆ).... ಬನವಸೆಪನ್ನಿಭಾಸಿರದ ಕಂಪಣ

ನಾಗರಖಂಡವೆಪ್ಪತ್ತರೊಳಗಣ ಅಬ್ಬಲೂರನಾದೇವರ್ಗಿ ಪೂರಾಗಲ್ಲೇಳ್ವ
ವೆಂದು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕಂಪಣದ ಮನ್ನೆಯ ಮಲ್ಲಿದೇವನಂ ಮುಂದಿ
ಟ್ಟಾಪೂರಮೇಲಾಳ್ವ ಮನ್ನೆಯ ಸುಂಕ ದಂಡದೋಷನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಹಿತವಾಗಿ
ಖಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ. . ಪರಮೇಶ್ವರ ವತ್ತಿಯಾಗಿ
ತಾಮ್ರಶಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟು ಆನೆಯ ಮೇಲೇರಿಗೆ ಮೆರೆಯಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಪರಿಪಾಲಿಸಿದಂ ||

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾ ಮಂಡಳೇಶ್ವರಂ ಬನವಾಸಿ
ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ, ಮಧುಕೇಶ್ವರ ದೇವ ಲಬ್ಧ ಪ್ರಸಾದಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನಾಹ್ಲಾದಂ
ಮಯೂರವರ್ಮ ಕುಲಭೂಷಣಂ ಕಾದಂಬ ಕಂಠೀರವಂ. . . . ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಕಾಮದೇವರಸರ್ ಪಾನುಂಗಲ್ ಐನೂರುಂ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯ
ಪ್ರತಿಪಾಲನದಿಂ ಆಳುತ್ತಮಿದುರ್ ಅಬ್ಬಲೂರ ವೀರ ಸೋಮನಾಥದೇವಂ
ಬಂದು ಕಂಡು. . ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಂ ವಿಸ್ತರಂ ಕೇಳ್ವ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಾನುಂಗಲ್ ನೆಲೆವೀಡಿನೋಳ್. . ಪಾನುಂಗಲ್ ಐನೂ
ರೊಳಗಣ ಕಂಪಣಂ ಹೊಸನಾಡೆಪ್ಪತ್ತರೊಳಗೆ ಮುಂಡಗೋಡದ ಸವಿಾಪದ
ಮಲ್ಲವಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಮಂ. . ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಧಾರಾ
ಪೂರ್ವಕಂ ಮಾಡಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಮಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಸಿದಂ ।

ಕೇಶವರಾಜ ಚಮೂಪಂ ಶಾಸನವಂ ಪೇಲ್ವಿನಂತದಂ ತಿದಿನಿರಾ ।

ಯಾಸದೆ ಬರೆದನೀಶನ ದಾಸಂ ಶಿವಚರಣಕಮಲ ಶರಣಂ ಸರಣಂ ||

This inscription of c. 1180 A.D. throws light on the religi-
ous conditions in the twelfth century in Karnāṭaka. It deals
with the exploits of Ēkāntada Rāmayya, the son of a Brahmin
of Alanda Purushōttama and his wife Sitādevī. Rāma
came to Abbalūr where the Jainas under the leadership of
Śankara Gounda challenged him to prove the superiority of
Śaivism over Jainism. Ēkāntada Rāma accepted the chal-
lenge and having cut off his own head, obtained it back from
Śiva. He began the destruction of the Jaina temples and the
Jainas complained to the emperor Bijjala. Bijjala held an
impartial enquiry and having pacified the Jainas honoured
Ēkāntada Rāma by giving him a certificate of victory.

Ēkāntada Rāmayya built a temple at Abbalūr and was
residing there when the Western Chālukya Emperor Sōmēśvara

IV, who was at Seḷehaḷḷiya Koppa, invited the Śaiva saint to his court and granted the village of Abbalūr in Nāgarakhaṇḍa 70 to Rāmayya.

Next, Mahāmaṇḍalēśvara Kāmadēva the Kadamba chieftain worshipped the feet of Ēkāntada Rāmayya and granted the village Mallavaḷḷi in Hosanāḍu 70, in the province of Pānumgal 500.

The inscription was composed by Kēśavarāja Chamūpa and engraved by Saraṇa.

CXVII. ŚRĪKARA BHĀṢHYA OF ŚRĪPATI

यत्संवीक्षणमात्रं जर्जरितं भक्तानीकपुन्यश्रुतम् ।
 द्वैताद्वैतं विशिष्टं बौद्धमतं मत्तेभेन्द्रं कण्ठीरवम् ।
 शैवाद्वैतं विवेकसारं विलसत्सिद्धांतं पक्षप्रदम् ।
 संभो त्वच्चरणं भवाब्धितरणं मन्ये जगत्पोषणम् ॥ 2 ॥

श्रीमःसर्वकलासु कोविदतमः प्रलियशैलात्मजा ।
 जानेः पूर्णकृपाविशेषनिचयं प्रज्ञानं धीर्यो बभौ ।
 सम्यग्प्रेवणं देशिकेन्द्रं धृतं षष्टिगावधानोज्ज्वलम् ।
 सिद्धार्थं मरुत्प्रभुं बुधनुतं तं नमन्हे श्रेयसे ॥ 8 ॥

एको रामाख्यासिद्धं प्रथितं गुणगणागण्यं पुण्योदयश्रीः ।
 सम्यक् संसेव्यमानं बुधनुतं चरितं द्वापराचार्यवर्यम् ।
 उद्यद्वेदांतशास्त्रोभयगतं विलसच्छैव संस्थापनाढ्यम् ।
 पूर्वाचार्यं प्रशिष्यं शरणमहमिमं देशिकेन्द्रं प्रपद्ये ॥ 9 ॥

वात्सलांतमं कामिकादि शिवशास्त्रज्ञानं प्राप्तातुरः ।
 मीमांसाद्वयतत्त्वं बोधकं वचस्संभर्णांभोजजः ।
 तर्कव्याकरणादि शास्त्रं निचये साक्षाद्भवानीपतिः ।
 तस्मैश्री गुरुमूर्तये शिवमताचार्याय तुभ्यं नमः ॥ 10 ॥

श्रीमद्दण्डशिखोपवीतं विलसत्कंधाजिनालंकृतः ।
 काषायांबरं कुण्डिकां प्रणवपात्रं छत्रं मौजीधरः ।
 वेदान्तोभयं वाक्यबोधितलसच्छ्रीभस्मं घुंटीयुतो ।
 एकोराम यतींद्रशेखरं शिवाचार्यस्सदा पातुनः ॥ 11 ॥

श्री वैश्यासिकं ब्रह्मसूत्रं पदं मुख्यार्थं शिवांनुग्रहात् ।
 भाष्यं श्रीकरनामकं भवहरं दुर्वादिगर्वापहम् ।
 श्रीमच्छ्रीपतिं पंडितेन्द्रं यतिना व्याचक्षते सांप्रतं ।
 सर्वानर्थविनाशकं बुधनुतं तत्त्वार्थं बोधाकरम् ॥ 12 ॥

अशेषोपनिषत्सारविशेषाद्वैतं मण्डनम् ।
 शिवज्ञानप्रदं सूत्रं भाष्यं जयतु सर्वदा ॥ 13 ॥

वेदागमार्थं तत्त्वज्ञं शैवानां मोक्षं काक्षिणाम् ।
 वैदिकानाम् विशुद्धानामेतद्भाष्यं हि कल्पितम् ॥ 14 ॥

श्रुत्यैकदेशप्रामाण्यं द्वैताद्वैतं मतादिषु ।
 द्वैताद्वैतमतेषुदे विशेषाद्वैतसंज्ञके ॥ 15 ॥

वीरशैवैक सिद्धान्ते सर्व श्रुतिसमन्वयः ।	
विशब्देनोच्यते शंभुः द्वासुपर्णेति मंत्रतः ॥	॥ 16 ॥
शेष शब्देन शारीरो यथामेरिति मंत्रतः ।	
अद्वैतेन भवेद्योगो यथा नद्यादिभिस्सदा ॥	॥ 17 ॥
अगस्त्यमुनि चंद्रेण कृतवैय्यासिकां शुभां ।	
सूत्रवृत्तिं समालोक्य कृतं भाष्यं शिवंकरम् ॥	॥ 18 ॥
.. .. .	

इति श्रीमन्निराभार^१ वीरशैव यति ब्रज परिवृद्ध श्रीपतिपंडित भगवत्पादानाथ^२
कृत द्वैताद्वैताभिधान विशेषाद्वैतसिद्धान्तस्थापक वैय्यामिक ब्रह्मीमांसासूत्रार्थप्रकाशके
श्रीकरभाष्ये ।

This is an important Śaiva commentary on the Brahma-sūtras in support of Dvaitādvaita or Viśeṣhādvaita. Śrīpati salutes Rēvaṇa Dēśika, Maruḷa prabhu, and Ekōrāma Siddha who was his guru. Śrīpati follows the Brahma Sūtra Vṛtti of Agastya. Śrīpati is also the author of a work called Śiva Dīpikā.

Among the authors cited by Śrīpati are Manchaṇa Paṇḍita, Śivārādhya Bhaṭṭāraka (author of *Kaivalya Prakāśa* and *Śiva Jñānachandrōdaya*), Nilakaṇṭha Bhagavatpāda, Śrikaṇṭha Śiva, Bhaṭṭa Bhāskara, Ghaṇṭānāda, Jyōtirnāda, Chaturvēda Vēdānta Bhāshyakāra Haradatta.

Śrīpati was the younger contemporary of Manchaṇa Paṇḍita and older than Mallikārjuna Paṇḍita who refers to the miracles performed by Śrīpati at Vijayavāda at the court of Anantapāla Daṇḍanāyaka (cf. *Śivatattvasāramū*). This same miracle is also alluded to in an inscription of Mahāmaṇḍalēśvara Pallakēta under the Vengi Chāḷukyas (*E.I.*, 1910, *M.E.R.*, 536 of 1900). Anantapāla and his brother Gōvinda were Viceroys of Vengi 1400 between 1118-1124 A.D. (*M.E.R.* 819 of 1922). Therefore Śrīpati's date is c. 1120 A.D. Unless the genuineness of Śrīpati's authorship is questioned, this work cannot be assigned to a later date than the twelfth century. The mention of Madhva and of Vijñānēśvara throws some doubt on the authorship.

CXVIII. *BASAVĒŚA VIJAYA* OF ŚANKARA

आनयित्वा हठाद्विष्णुं काश्यां विश्वेश सन्निधिम् ।

बभञ्ज विद्विषो यस्तं मन्ये मञ्चण पडितम् ॥

प्रसादः पावन इति प्रतिज्ञायामिमंशुने ।

बाध्वा बबन्ध यशस्यां जीयाच्छीपति पण्डितः ॥

येनरुद्धेतरावभावासीद्विजय बाटिका ।

हव्य कव्य क्रियादूरा द्विजालिः सप्तवासरम् ॥

श्रीमल्लिकार्जुनाराध्य देवायांजलिरप्यते ।

अवाप्तोर्ध्वदशो रुद्राद्विद्रावित विरोधिने ॥

CXIX. ŚIVATATTVAŚĀRAMU OF,
MALLIKĀRJUNA PANDITA

- శ్వపచుండెనను శివభక్తి పరుండగు నేని నతడుఁ ద్విజసయుఁడా ।
శ్వపచునకు కీడుశివభక్తి పరాబ్రుఖుడెనట్టి ద్విజుఁడును హేశా ॥ 194
- ధృవముగ నవప్రాణములనవశ్యమీజేయుకుండునది హింసమదికా ।
శివనిందకులగు పాపుల నవిచారవృత్తిజంపునగు నీశానా ॥ 275
- శివనిందావిషయంబగు నపమానము పెప్పునట్టి యప్పునైకముల్ ।
అవిచారంబున కల్పంగనవు జెప్పెడివాని జంపునగు నీశానా ॥ 276
- శివనిందారతు జెంపిన జనమీటి తత్కారణమున జచ్చిన నీరెం ।
దు విధంబుల నీకార్యణ్య పశంబున ముక్తిబొందు నరుఁడేశానా ॥ 277
- ఒక్కడె దైవము శివుడని నిక్కము నేయుటకు మొడిచె నిప్పులుచీరక ।
స్రక్కక శ్రీపతిపండితు డక్కజముగ విజయవాడనల జమ్మిశివా ॥ 406
- అమేక్షణ శివభక్తుండ సమ్రేక్షణుడని పలుకి యన్యులతోడకా ।
బొసపోరై బండారిపు బసవుఁడు వినమెత్తి త్రావి బ్రతుకడ రుద్రా ॥ 427
- కుసుమశరావీ ! శివలింగ సమేతులఁ దక్కబొందగాఁచిని నిమాకా ।
అన్యఖంబని బండారిపు బసవన పెసమెత్తి త్రావి బ్రదుకడ రుద్రా ॥ 433
- కడుగడు రొద్రింబున జతపడు మదికరఁజంపి యపుడె పరియాడె భువిను ।
క్కడఁగియు బిజలు డడుగడు మడిచుల మాచయ భక్తి మహిలో గలదే ॥ 439

The author of this Viraśaiva work Mallikārjuna Paṇḍita was the contemporary of Basava and is said to have died a few days after the death of Basava (c. 1160 A.D.). He is probably the same as Jangama Mallikārjuna, the guru of Nanne Chōḍa who refers to him as "*Śivātattvāmāla matī prakāśuḍu*" in his Telugu work *Kumārasambhavam*.

Mallikārjuna is said to have been the contemporary of a Velanāṭi Chōḍa (1163-1181) and of Pāṅgal Udayāditya and Buddha Rāja. He refers to the miracles performed by Śrīpati Paṇḍita, Basava, Maḍivāḷa Mācha, Sakalēśa Mādarasa, Moraṭada Venkayya, etc.

Some inscriptions at Śrīśailam (*M.E.R.*, 169 of 1913 ; 418 and 419 of 1926) refer to one Vibhūti Gourayya of Māchirājapalli in Orugallu, the house servant of Mallikārjuna Paṇḍita.

Ed. by K. V. Lakshmana Rao ; cf. *Kākatīya Saṅchika*, p. 136 ; *J.An.H.R.S.*, V, pt. 2.

CXX. PAKSHIKA PRATIKRAMANA KRIYA

ध्रीमानशेष नरनायक वंदितान्निघ्नः

श्री गुप्ति गुप्त इति विश्रुत नामधेयः ।

यो भद्रबाहु मुनिपुंगव पट्टपद्म

सूर्यः स वो दिशतु निर्मलसंघ वृद्धम् ॥ 1 ॥

श्रीमूलसंघेऽजनि नंदिसंघः

तस्मिन् बलात्कार गणेतिरम्यः ।

तत्रा बभौ पूर्वपदांशवेदी

श्रीमाघनंदिनरदेव वन्द्यः ॥ 2 ॥

पट्टे तदीये मुनि मान्य वृत्तौ

जिनादि चंद्रं सममूढतंद्रः ।

ततोऽभवत्पंच सुनामधामा

श्रीपद्मनंदिर्मुनि चक्रवर्ती ॥ 3 ॥

आचार्यः कुण्डकुंदाख्यो वक्रग्रीवो महामतिः ।

एळाचार्यो गृध्रपिच्छः पद्मनंदीति तन्यते ॥ 4 ॥

तत्त्वार्थ सूत्र कर्तृत्वात् प्रकटीकृत सन्मतिः ।

उमास्वाति पदाचार्यो मिथ्यात्व तिमिरांशुमान् ॥ 5 ॥

लोहाचार्यस्ततोजाते जातरूप धरोऽमरैः ।

सेवनीयः समस्तार्थ विबोधनविशारदः ॥ 6 ॥

ततः पट्टद्वयोजाता प्राच्युदीच्युपलक्षणात् ।

तेषां यतीश्वराणां स्युः नामानीमानि तत्त्वतः ॥ 7 ॥

यशः कीर्तिर्यशोऽनंदी देवनंदि, महामतिः ।

पूज्यपादापराख्यो यो गुणनंदीगुणाकरः ॥ 8 ॥

वज्रनंदी वज्रवृत्तिः तार्किकाणां महेश्वरः ।

कुमारनंदी लोकेन्दुः प्रभाचंद्रो वचोनिधिः ॥ 9 ॥

नेमिचंद्रो भानुनंदी सिंहनंदी जटाधरः ।

वसुनंदी वीरनंदी रत्ननंदी रतीशमित् ॥ 10 ॥

माणिक्यनंदी मेघेन्दुः शान्तिकीर्तिर्महायशः ।

मेरुकीर्तिर्महाकीर्तिः विष्णुनंदी विदांवरः ॥ 11 ॥

- श्रीभूषणः शीलचन्द्रः श्रीनंदी देशभूषणः ।
 अनंतकीर्तिर्धर्मादि नंदीनंदितशासनः ॥ 12 ॥
- विद्यानंदी रामचंद्रो रामकीर्तिरनिघवाक् ।
 अभयेन्दुर्नरचंद्रो नागचंद्रः स्थिरव्रतः ॥ 13 ॥
- नयनंदी हरचंद्रो महीचंद्रो मलोद्भिजनः ।
 माधवेन्दुर्लक्ष्मीचंद्रो गुणकीर्तिगुणाश्रयः ॥ 14 ॥
- गुणचंद्रो वासवेन्दुः लोकचंद्रो स्वतत्त्ववित् ।
 त्रैविध्यः श्रुतकीर्त्याख्यो वैय्याकरण प्रभास्कः ॥ 15 ॥
- भावचंद्रो महाचंद्रो माघचंद्रोक्रियाप्रणी ।
 ब्रह्मनंदी शिवनंदी विश्वचंद्रस्तपोधनः ॥ 16 ॥
- सैद्धान्तिको हरिनंदी भगवन्दी मुनीश्वरः ।
 सूरकीर्तिविद्याचंद्रः सूरचंद्रः श्रियांनिधिः ॥ 17 ॥
- माघनंदी ज्ञाननंदी गंगकीर्तिर्महत्तमः ।
 सिंहकीर्तिर्हेमकीर्तिः चारुनंदी मनोज्ञधीः ॥ 18 ॥
- नेमिनंदी नाभिकीर्तिः नरेन्द्रादियशः परम् ।
 श्रीचंद्रः पद्मकीर्तिश्च वर्धमान मुनीश्वरः ॥ 19 ॥
- अकलंकश्चंद्रगुरुः लालतकीर्तिरनुत्तमः ।
 त्रैविध्यः केशवश्चंद्रः चारुकीर्तिः सुधीमणिः ॥ 20 ॥
- सैद्धान्तिकोऽभयकीर्तिः वनवासी महातपाः ।
 वसेतकीर्तिर्व्याघ्राहिसेवितः शीलसागरः ॥ 21 ॥
- तस्यश्रीवनवासिनस्त्रिभुवन प्रख्यात कीर्तिरभूत् ।
 शिष्योऽनेकगुणालयः शमयम ध्यानापगासागरः ॥ 22 ॥
- वादीन्द्रः परवादि वारणगण प्रागल्भ्यविद्रावणे ।
 सिंहः श्रीमतिमंडपेति विदितस्त्रैविध्य विद्यास्पदम् ॥ 23 ॥
- विशालकीर्तिर्वरवृत्तमूर्तिः ततोमहात्मा शुभकीर्तिदेवः ।
 एकांतराज्युप्रतपोविधाता धाता च सन्मार्गविदोर्विधाने ॥ 24 ॥
- श्रीधर्मचंद्रोऽजनि तस्यपट्टे हम्मीर भूपालसमर्चनीयः ।
 सैद्धान्तिकः संयुभि सिंधुचंद्रः प्रख्यात माहात्म्य कृतावतारः ॥ 25 ॥

This work gives the names of the gurus of Balātkāragana Nandi Saṁgha :

1. Bhādrabāhu	36. Abhayēndu
2. Guptigupta	37. Narachandra
3. Māghanandi	38. Nāgachandra
4. Jinachandra	39. Nayanandi
5. Padmanandi	40. Harachandra
(Ḳoṇḍakunda)	41.* Mahīchandra
6. Umāsvāti	42. Mādhavēndu
7. Lōhācārya	43. Lakshmīchandra
	44. Guṇakīrti
	45. Guṇachandra
Eastēru	46. Vāsavēndu
Northern schools	47. Lōkaśchandra
8. Yaśahkīrti	48. Śrutakīrti Traividya
9. Yaśōnandi	49. Bhāvachandra
10. Dēvanandi (Pūjyapāda)	50. Mahāchandra
11. Guṇanandi	51. Māghachandra
12. Vajranandi	52. Brahmanandi
13. Kumāranandi	53. Śivanandi
14. Prabhāchandra	54. Viśvachandra
15. Nēmichandra	55. Harinandi Saiddhāntika
16. Simhanandi	56. Bhāvanandi
17. Jaṭādhara	57. Sūrakīrti
18. Vasunandi	58. Vidyāchandra
19. Viranandi	59. Sūrachandra
20. Ratnanandi	60. Māghanandi
21. Māṇikyanandi	61. Jñānanandi
22. Mēghachandra (Indu)	62. Gangakīrti
23. Śāntikīrti	63. Simhakīrti.
24. Mērukīrti	64. Hēmakīrti
25. Mahākīrti	65. Chārunandi
26. Viśṇunandi	66. Nēminandi
27. Śribhūṣaṇa	67. Nābhikīrti
28. Śilachandra	68. Narēndrayaśas
29. Śrīnandi	69. Śrīchandra
30. Dēśabhūṣaṇa	70. Padmakīrti
31. Anantakīrti	71. Vardhamāna
32. Dharmanandi	72. Akalamka
33. Vidyānandi	73. Chāndraguru
34. Rāmachandra	74. Lalitakīrti
35. Rāmakīrti	

75. Kēśavachandra
Traividya	81. Vādindra (disciple of
Vanavāsin)
76. Chārukīrti	82. Viśalakīrti
77. Abhayakīrti
Saiddhāntika	83. Śubhakīrti
78. Vanavāsi (?)	84. Dharmachandra
(con. of Haṃmīra)
79. Vasantakīrti	85. Sindhuchandra
Saiddhāntika
80. Śīlasāgara	

CXXI. *PUSHPADANTA PURĀṆA* OF
GUṆABHADRA II

ವದನಮತಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನಾಳ್ವದು ಶಾಂತಿಯನಾಂತುದಂತವೆ |
ಯ್ದಿದುವತಿಶಾಂತಿಯಂತನು ದಯಾರ್ಣವಮಂ ನೆಲೆವಿರ್ಚಿಸಿತ್ತು ನೋ |
ಡಿದೊಡೊಗೆತಂದ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕಳಾಕಳಿತಂ ವಚನಾಮೃತಂ ಮನೋ |
ಮುದಮನೋಡರ್ಚಿದತ್ತು ವಿಬುಧರ್ಗಿಳೆಯೊಳ್ ಮುನಿಚಂದ್ರ ಬೇವನಾ || I-32
ಭಾವಿಸೆ ಚಿತ್ರಮೆನ್ನಲ್ ವಿಬುಧಾವಳಿ ಗುಣವರ್ಮ ಬುಧನತಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕೂ |
ತೋವಿ ಮುನಿಚಂದ್ರ ಪಂಡಿತದೇವರ್ ಗುರುವಾಗೆ ಕವಿತೆಬಿರಿದುದು

ಚಿತ್ರಂ || 59

ಎಂದೋರಂತಿರೆ ವಜ್ರದೇವ ನರನಾಥಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಕೂರ್ತನ |
ಙ್ಗೈದಂ ಕೋವಿದರೆಯ್ದೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯಲ್ ಕೇಳ್ವಟ್ಟರಿಂ ಶಾಂತಿಮಾ
ಮಗಂ ದೀನಾನತವರ್ಮನಾದರಿಸಿ ನೀಂಪೇಟಿಂಬೊಡೀಗಳ್ ಮನಂ |
ದಂದೆಂ ಪಾಲ್ಗಡಮರ್ದೆನಲ್ ಜನಕಥಾವಿಸ್ತಾರಮಂಸಾರಮಂ ||

67

.. ..
ಜನಕಂ ವಿಶ್ರುತವಂದಿ ವೃಂದಜನಕಂ ಬಪ್ಪಂ ಲಸನ್ಮಾತೆ ಮಾ |
ನಿನಿ ಮಾದಾಂಬಿಕೆ ಭಾಮೆ ಭಾಮಲೆ ಜನೇಂದ್ರಂ ದೈವಮೃತ್ಮಕೇ |
ರ್ತಿನಿಧಾನಂ ನೃಪಕಾರ್ತೀವೀರ್ಯನಹಿತಕ್ಷಾಘ್ನೈಹದ್ವಜ್ರನಾ |
ಳ್ದನೆನಲ್ ನಾಲ್ವಿಭು ಶಾಂತಿವರ್ಮನನದಿನ್ನೇವಣ್ಣೆಪಂ ಬಣ್ಣೆಪಂ ||

CXXII. CHANDRĀNĀTHĀSHṬAKA OF
GUṆAVARMA II

ಬಹುವಿದ್ಯಾಮಂಡನಂ ಪಂಡಿತಮುನಿಪತಿ ಚಂದ್ರವ್ರತಿ ಶ್ರೀಪದಾಂಭೋ !
ರುಹ ಸೇವಾಸಂಗ ಭೃಂಗಂ ಕ್ಷಿತಿನುತ ಗುಣವರ್ಮಂ ವಚೋಮಾಲೆಯಿಂದ !
ನ್ಮಹಮಾದಂ ಪೂಜಿಸಲ್ ರಾಜಪ ವದನನಘಂ ಮಾಙ್ಗಿ ಭವ್ಯಗೈ ಸೌಖ್ಯಾ !
ನಹಮಂ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಶ್ರೀ ತಿಭುವನತಿಳಕಾಲಂಕೃತಂ ಚಂದ್ರನ್ಮಥಂ ||

Guṇavarma II wrote the *Pushpadanta Purāṇa* at the request of Śāntivarma, who heard of Guṇabhādra's fame in the court of Vajraṭa. Guṇavarma was the son of Bappa and Mādāmbikā. His suzerain was Kārtivīrya and patron was Nāḷprabhu Śāntivarma. His guru was Munichandra Paṇḍita.

Kārtivīrya IV was a Raṭṭa of Soundatti (c. 1202–1220 A.D.). In the inscriptions of his son Lakshmaṇa (*J.B.B.R.A.S.*, X, No. 8) Munichandra is called *Raṭṭapratishṭhāchārya*. Among his ministers, Śāntinātha, the son of Kāmarāja, is mentioned as a *Karaṇāgraṇi*. Vajra is probably the chieftain defeated by Bomma the general of Hoysāḷa Narasimha II in c. 1221 A.D. (*Hn.* 106, *E.C.*, VI).

CXXIII. SANGĪTA RATNĀKARA OF ŚĀRṅGADĒVA

अस्ति स्वस्तिगृहं वंशः श्रीमान् काश्मीर संभवः ।
 ऋषेर्वाग्निगणाज्जातः कीर्तिशालित दिङ्मुखः ॥
 यज्वभिर्धर्मभिर्धुर्यैः वेदसागर पारगैः ।
 योद्विजैर्द्वैरलं चक्रे ब्रह्माभिर्भूगर्तैरिव ॥
 तत्रैभूभास्कर प्रख्यो भास्करस्तेजसांनिधिः ।
 अलंकर्तुं दक्षिणाशां यश्चक्रे दक्षिणायनम् ॥
 तस्याभूत्तनयः प्रभूतविनयः श्री सोढळः प्रौढधीः ।
 येन श्रीकरण प्रवृद्धविभवं भूवल्लभं भिल्लमं ।
 आराध्याखिल लोक शोकशमनी कीर्तिस्समासादिता ।
 जैत्रे जैत्रपदं विधायि महती श्री सिंघण श्रीरपि ॥
 एकक्षमावलये क्षितीश्वरमिळन्मौळीं नीलाविळ-
 प्रोदं च्युति चित्रिकांघ्रि नखर श्रेणिर्नृपालाग्रणीः ।
 श्रीमान् सिंघण देवमेव विजयी यस्य प्रतापानलो ।
 विश्वव्याप्यपि दंदहीति हृदयान्ये विद्विषामुद्धराः ॥
 तं प्रसाद्य सुधी धुर्यो गुणिनं गुणरागिणम् ।
 गुणग्रामेण योविप्रान् उपकारैरतीतृपन् ॥
 शब्दौ न किं नकिं जज्ञौ नदधैकां च संपदम् ।
 किं धर्मं विदधां नैष न बभौ कर्तुणैरयम् ॥
 तस्माद्गंधांबुधेर्जातः शार्ङ्गदेवस्सुधाकरः ।
 उपर्युपरि सवान्याः सदोदारः स्फुटकरः ॥

 शाश्वताय च धर्माय कीर्त्यैः श्रेयसाय च ।
 आविष्करोति संगीत रत्नाकर मुदारश्रीः ॥

इति श्रीमदनवद्य विद्याविनोद श्रीकरणाधिपतिः श्री सोढळ नंदनः निःशंक
श्रीशार्ङ्गदेव विरचिते संगीतरत्नाकरे ।

The author of this standard work on Karnāṭaka music, Śārṅgadēva was the son of Sōḍhaḷa and the grandson of Bhāskara. Sōḍhaḷa was the Śrikaraṇa under Bhīllama, Jaitra, and Singhaṇa Yādava.

CXXIV. *LĒKHĀ PANCHĀŚIKA*

संवत् 1288 वर्षे वैशाख शुदि 15 सोमे येह श्रीमद्विजयवटके महाराजाधिराज श्रीमत्सिंहदेवस्य महामण्डलेश्वर राणक श्रीलावण्य प्रसादस्य च । संराजकुल सिंहण देवेन महामण्डलेश्वर राण श्री लावण्य प्रसादेन पूर्वरूढ्यात्मीय ऽ(आत्मीय) देशेषु रहणीयम् । केनापि कस्यापि भूमीनाक्रमणीया ॥

This is a treaty between the Vāghēla Lāvaṇya¹ Prasāda of Anahillapattana and Simhaṇa Yādava concluded in 1230 A.D. It asserts the suzerainty of Simhaṇa. Lāvaṇya¹ Prasāda agreed not to encroach on Yādava territory and to surrender fugitives from justice.

CXXV. SŪKTIMUKTĀVALI OF JALHAṆA

- तस्यान्वयोभूत्करिष्टदनाथो दादा सदा दान निदान भूतः ।
यस्येक्षणद्विज्जण भूपसैन्यं दैन्यं गतं संयतिविक्रमेण ॥ 5
- चत्वारस्तस्यसंजातस्तनया नयशालिनः ।
भुजा इव हरेशश्वत् विक्रम श्रीविभूषिताः ॥ 6
- चतुर्मुखं मुखोद्गीर्णं निगमा इव ते बभूवुः ।
ख्याता महीधरो जह्नुः साम्बो गंगाधरस्तथा । 7
- उपायैरिवतैःकाले चतुर्भिः सुप्रयोजितैः ।
मैलुगिशेणपालस्य राज्यजातं सदैवतम् ॥ 8
- विज्जणवलराशिं विमथ्य भुजमंदरेण यःकृतवान्
वीरश्रियमंकस्यां सनकस्य महीधरस्तुल्यः ॥ 9
-
विजित्य विज्जणं याते शूरलोकं महीधरे ।
निनाय भिल्लमं जह्नुः राजतं क्षयवर्जितम् ॥ 11
- गूर्जरं भूभृत्कटके कण्डके विषमेऽतिदुर्गमे येन ।
भगदत्तं कीर्तिभाजा दुष्टगजः स्वेच्छयाऽऽनीतः ॥ 12
- मल्लः पल्लवितोरुशीतिरभितः त्रस्यद्बलो मैलुगिः ।
मुंजः पण्डित विक्रमस्त्रिभुवनब्रह्मा किल ब्राह्मणः ।
अन्नोन्नपराक्रमो विधृतभू बभ्रूरणप्रांगणे ।
येनाकारि मुरारिविक्रमं मृता किंकिं न तस्योर्जितम् ॥ 13
- आसीद्गंगाधरस्तस्य भ्राता गंगाधरोपमः ।
एकान्बन्धयोव्याळान् मुमोचैकान् यदृच्छया ॥ 16
- तस्याभवत्सूनुनून सत्त्वो जनार्दनाहः करिवाहिनीशः ।
समुद्रवयो भुवने बभार सहश्रिया चित्रमशेषमेतत् ॥ 18
- सिंहोप्यध्यापितस्तेन गजशिक्षां तदद्भुतम् ।
यमार्जुनं लसत्पत्रं समूलमुदमूलयत् ॥ 20
- विश्वत्राणपरायणः स्फुरदुरु स्वर्णार्चितार्थि व्रजः ।
तस्मादद्भुत विक्रमः समभवत् श्रीलाक्ष्मिदेवः सुधीः ।
मन्त्रैर्निर्जित देव मन्त्रि विषर्णैः जाग्रन्नय प्रक्रमैः ।
राज्यं कृष्णमहीपतेरविकलं दत्त्वा स्थिरं योव्यधात् ॥ 21
- अगस्त्यइव यस्याशीन्यर्चित क्षितिभृद्भूमौ ।
चित्रं सोप्यकरोन्मृत्युत्कबन्धसमरार्णवम् ॥ 22

तस्यास्ते तनयो नयोदधिविधुर्मुद्या(?)नां सुधीः ।
साराचार विचारणासु चतुरः श्रीजह्णराख्यः क्षितौ ॥ • 26

मत्पित्रादत्तमस्मै प्रतिहित बलवद्वेषि सर्गोपसर्गम् ।
राज्यं प्राज्य प्रभाव प्रथितगुणभृता कृष्णराजाय भक्त्या
तन्निर्वाह्यमयेति द्विगुणित धिषणा शक्तिभक्तिर्विधत्ते ।
सर्वं यः स्वामिकार्यं हितमनयहृता भावुकैरनुजेन ॥ 27
ध्रुवं यस्यास्ति हस्ताब्जे मदाधा करिवाहिनी ।
दानादेकप्रवाहोत्र दृश्यते कथमन्यथा ॥ 28

श्रीकृष्णराजपतिस्तस्मात्परमेश्वरादजनि सन्तुः ।
यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेऽप्यभूद्भवेन ॥
तेनेयं क्रियते वीक्ष्य सत्सुभाषितसंग्रहान् ।
सूक्तिमुक्तावली कण्ठ कंदलीभूषणं सताम् ॥ 38

हरीशयोस्त्रयस्त्रिंशत् पद्धतीनामिदं शतम् ।
श्रीमता भगदत्तेन जह्णेन व्यरच्यत ॥

शाकंऽकाद्रीश्वर परिमिते वत्सरे पिंगळाख्ये ।
चैत्रेमासे प्रतिपदितथौ वासरे सप्त सप्तेः ।
पृथ्वीं शासत्यतुलमहमा यादवे कृष्णराजे ।
जह्णस्यार्थे विरच भिषजा भानुना सेयनिष्ठा ॥
शश्वत्कृष्णमहीप संपदुदधेः वृद्धौ निशाकारकः ।
कान्त्यंभोज विकास तिरमकिरणः चाणक्ये चातुर्यवान् ।
स्फूर्जत्तर्क . . . कर्कशमतिः साक्षात्कृतालंकृतिः ।
प्राग्भारोभिषजां वरो विजयते श्रीभास्कराख्यो सुधीः ॥
श्रीकंठीरु राजस्य धर्मवित्तिम्म मन्त्रिणः ।
सूक्ति मुक्तावली सेयं कुर्यात्कल्याण संततिम् ॥

इति श्रीमदारोहक भगदत्त जह्णदेव विरचिता सूक्तिमुक्तावली समाप्ता ।

This work—real author of which was Vaidyabhānu Paṇḍita Bhāskara, *was finished on Saturday 17th March 1257 A.D. in the reign of the Yādava Kṛṣṇa.

In the Yādava family was Dāda who defeated Bijjaṇa. His four sons were Mahīdhara, Jalha, Sāmba and Gangādhara. Mahīdhara died fighting with Bijjaṇa under Mailugi. Jalha captured Bhillāma, obtained the title Bhagadatta by capturing the elephants of the Gūrjaras, and defeated Malla Mailugi Munja and Anṇa. Gangādhara was the father of Janārdana, after whom Simha, Arjuna and Lakshmidēva served Kṛṣṇa. Lakshmidēva's son was Jalhana who was the commander of Kṛṣṇa's elephants.

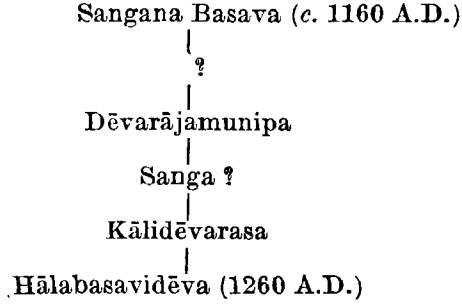
ವಂಗಳ ಕೀರ್ತಿಪುರಾತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗೈಕಭಕ್ತಿ ನಿರ್ಭರ ಲೀಲಾ ।
ಸಂಗಂ ಸಂಗನಬಸವಂ ಸಂಗತಿಯಂ ನಾಳ್ಳಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಗ್ಗನವರತಂ ॥
ಯಾದವ ಭೂಮಿಪಾಲರಿಳೆಯಂ ಚತುರಬ್ಧಿ ಸರೀತೆಯಂನಿಸ-
ಗೋದಯರಾಳ್ವರಂತವರೊಳಶ್ಚ ಜಮೂಜಯವಾರ್ಧಿ ಸಿಂಹಣಂ
ಕ್ಷಾದಯಿತಂ, ತದಗ್ರತನಯ ಪ್ರಭವಂ ನೃಪಕನ್ನರಂ ಸಮ
ಸ್ತೋದಧಿ ವೇಲೆಯುಂ ಪೊರೆಗೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯೊಳ್ಳೆಳಲಂ ನಿಮಿರ್ಚದಂ ॥
ಫಲೆ ಭೂದೇವಕೆಳ್ಳಿತ್ತಲಸದೆ ಗೋ ಭೂಮಿ ಹೇಮವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಂ ।
ಮಲೆವರಸುಗಳೊಳ್ಳೊಂಬಂ ಬಲವಂತಂ ಕನ್ನರಂ ಪ್ರತಾಪಸಹಾಯಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀ ಪೃಥಿವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕ ದ್ವಾರಾವತೀ ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ ಯಾದವಕುಲ
ಕಮಲಕಳಿಕಾವಿಕಾಸಭಾಸ್ವರ ಯರಿಯ ಜಗದ್ಗುಂಪ ಮಾಳವರಾಯ ಮದನ
ಪ್ರಣೇತ್ರ ಗೂರ್ಜರಾಯ ಭಯಂಕರ ತೆಲುಂಗರಾಯ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ
ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಾವಳಿ ಸಮಾಲಂಕೃತ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಥಮ್ಯಪ್ರತಾಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಶ್ರೀಕನ್ನರ ದೇವಂ ದೇವಗಿರಿಯನೆಲೆವೀಡಿನೊಳು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ
ರಾಜ್ಯಂಗಿಯುತ್ತಮಿರೆ. . . .

ಸಂಗನ ಬಸವನ....ಗೃಹಂ....ದೇವರಾಜಮುನಿವನ ತನಯಂ ।
ಜಂಗಮಪರಸಂ....ದ ಸಂಗಂ ಪ್ರಿಯಸುತನೆನಿಷ್ಟ ಕಲಿದೇವರಸಂ ॥
ಕಲಿದೇವಮುನಿಪನಾತ್ಮಜ ಸಲೆಮೂಜಗದೊಳಗೆ ಮೆಚುವಮಾನವದೇವಂ ।
ಗೌಡಂ ಅಸನಚೆಸನವ ಭಲರಧಿಕಂ ಹಾಲಬಸವಿದೇವ ಮುನೀಶಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಳಾಸಪುರವ
ರಾಧೀಶ್ವರರುಂ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ ತೇಸ್ಮಿ ಪುರಾತನ ಪಾದಾರ್ಚಕರುಂ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದ ನಿಯತರುಂ ಸಮಯ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನ ಶ್ರೀಬಸವರಾಜನನ್ನ
ಯರುಮಪ್ಪ ತಪಶ್ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರವ್ರತಿ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಆ ಮಹಾ
ಪ್ರಧಾನಂ (ಚಾವುಂಡಂ) ಟಿಟ್ಟರಾಜ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನುಮಪ್ಪ ನಾಗರಸರು
ಶಕವರುಷಂ ಸಾಸಿರದನೂಟಿಂಬತ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ
ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಸೋಮವಾರ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗೆಟಿಯ
ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಚೌಡಿಸೆಟ್ಟಿಯರು... ನಾಗರಸರು
ಯತಿರಾಯ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಪೂರ್ವದತ್ತವೆಂದು ಧಾರಾ ಪೂರ್ವಕಂ
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ||

This inscription edited by me (*E.I.*, XXI, p. 9), is dated Monday, 12th April, 1260 A.D. Chāvuṇḍarāya and Nāgarasa gave a grant to Hālabasavidēva a descendant of Basavēśvara. The mutilated genealogy is as follows :

CXXVII. *KALPATARU* OF AMALĀNANDA

स्वयंप्रभसुखं ब्रह्म दयारचित विग्रहम् ।
यथार्थानुभवानन्द पदगीतं गुरुं नमः ॥

विद्या प्रश्रय संयमाः शुभफला यत्सन्निधिस्थानतः ।
पुंसां हस्तगतां भवन्ति सहसा कारुण्य वीक्षा वशात् ।
आनन्दोऽयम् यतीश्वरं तमनिशं वन्दे गुरुणांगुरुं ।
लब्धं यत्पदपद्मयुग्म मनघं पुण्यैरनन्तैर्मया ॥

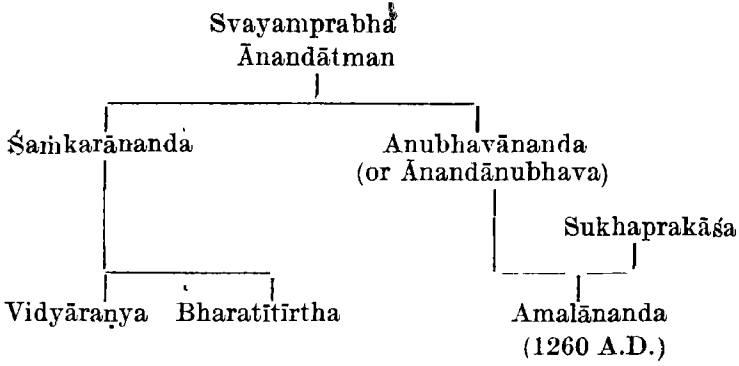
ग्रन्थः ग्रन्थभिर्धुस्फुटन्ति सुकुलः यस्योदयेकौ मुदा ।
व्याकुर्वत्यपि यत्र मोहतिमिरं लोकस्य संशाम्यति ।
प्रोद्यत्तारक दिव्य दीप्ति परमं व्योमपि नीराज्यते ।
गोभिर्यस्य सुखप्रकाश शशिनं तं नौमि विद्यागुरुम् ॥

वैदिक मार्गं वाचस्पतिरपि सम्यक्सुरक्षितं चक्रे ।
नयविजित वादिदैत्यः सजयति विबुधेश्वराचार्यः ॥

रूढोऽयं वेदकाण्डान्नयमयविटपो भूरिशास्त्राविचाराः ।
सद्वर्णानन्तपर्णः समुदित परमब्रह्म बोधप्रसूनः ।
साक्षद्वस्तावचेयं दददमृतफलं जीवविश्वेशवीन्द्राः ।
संसारकौत्स्य ताप प्रमथन निपुणः तन्यते कल्पवृक्षः ॥

कीर्त्या यादव वंशमुन्नमयति श्रीजैत्रदेवात्मजे
कृष्णेक्ष्माभृति भूतलं सह महादेवेन संविभ्रति
भोगीन्द्रे परिमुंचति क्षितिभिरप्रोद्धूत दीर्घश्रमं
वेदान्तोपवनस्य मण्डनकरं प्रस्तौमि कल्पद्रुमम् ॥

The *Kalpataru* of Amalānanda is gloss on the *Bhāmati** of Vāchaspati. Amalānanda was the disciple of Anubhavānanda or Ānandānubhava the author of a commentary on the *Ishtasiddhi* of Vimuktātman and *Nyāyaratna Dipāvalī*. Amalānanda's teacher's teacher was Ānandātman and his *Vidyāguru* was *Sukhaprakāśa*. This Ānandātman was also the guru of *Śaṅkarānanda*, who was the guru of the great Vidyāraṇya.

Amalānanda wrote this work when the Yādava emperor Kṛṣṇa, the son of Jaitradēva, was ruling along with his brother Mahādēva (c. 1260 A.D.).

CXXVIII. VRATAKHAṆḌA PRAŚASTI OF HĒMĀDRI

वृन्दार वृन्दारक वृन्द मौलिमंदारमाला सुरभीकृतांग्रिः ।
 आसीदमुष्मादसुरावतार भारापहाराय पुरा सुरारिः ॥
 बभूव प्रद्युम्नः किल कुसुम धन्वा मधुरिपोः ।
 त्रिलोक वीरोसौ तनयमनिरुद्धं प्रसुषुवे ॥
 ततोभूसृत्पक्षक्षपण निपुणेनैव महसा ।
 परिस्फूर्जद्वज्रः शतमखसखः प्रादुरभवत् ॥
 वज्रस्य सूनुः प्रति बाहुरासीत् दासीकृतक्षमापति चक्रवाळः ।
 ततोऽपि सम्राडभवत्सुबाहुः प्रसूत सोऽयं चतुरस्तनूजान् ॥
 तेनतेसार्वभौमेन तनया विनयान्विताः ।
 विभज्य वसुधाचक्रं चकिरे पृथिवीश्वरः ॥
 यथाविभागं वसुधामशेषां तदापालयतां चतुर्णाम् ।
 दृढप्रहारी दिशिदक्षिणस्यां प्रभुर्बभूव प्रथमात्कनीयान् ॥
 सर्वेऽपिपूर्वं मधुराधिनाथाः कृष्णोदितो द्वारवतीश्वरास्ते ।
 सुबाहु सूनोरनु दक्षिणाशा प्रशासितो यादव वंशवीराः ॥
 ततः सराजा निजराजधानीमधिष्ठितः श्रीनगरं गरीयः ।
 लेभे सुप्तं सेउण चंद्रसंज्ञं यत्संज्ञया सेउणदेशमाहुः ॥
 अथ धडियसो महीपतिस्तनयस्तस्य बभूव भिल्लमः ।
 अजनिष्ठ ततोऽपि राजुगि स्तदनु प्रादुरभूत्स बाहुगिः ॥
 जज्ञे धडियमस्ततः प्रतिभटक्षमापाल कालानलः ।
 तस्मादाविरभूत्प्रभूत विभवो भर्ता भुवो भिल्लमः ।
 एतस्मान्महसां महानिधि रभो श्रीवेसुगिर्जम्भवान् ।
 हन्ता भीमभुजोऽसामसुहृदां तस्मादभूदर्जुनः ॥
 अजस्रमाविष्कृतदानवीरः प्रभूतहस्तार्चित दानवारिः ।
 ततः स राजा विरराज राजश्रियोविलासैर्जितराजराजैः ॥
 आसीद्विलासी नृपतेरमुष्यात्सभिल्लमः पल्लवितोरुकीर्तिः ।
 स बाहुगिः स्वाहुगिरां कवीनां स्तोत्रैक पात्रं भवतिस्म तस्मात् ॥
 ततोमहीं महींपालो पालयामास वेसुगिः ।
 संहत प्रोद्यदुद्दाम धाम सामंत संततिः ॥
 ततोऽपि नृपभिल्लमः समरसीम भीमक्रिया ।
 निरर्गळ भुजार्गळा युगळ काल लीलालयः ॥
 ततः समदमेकिनी पति पतंग भंग व्रतः ।
 प्रतापशिखिं लंघित त्रिजगदंगणः सेउणः ॥

परम्म देवः सततोबभूव द्विषदधुनेत्र घनालुवृष्टौ ।
 परमदेनेव रुचां चयेन यस्य प्रतापेन चिरव्यराजि ॥
 समद्रुतो येन महाभुजेन द्विषां विमर्दो परमर्दिदेवः ।
 आस्थापि चालुक्य कुलप्रदीपः कल्याण राज्येऽपि स एव एन ॥
 तस्मादनंतरमनंत भुजप्रतापः क्षोणीपतिः समभवत्सहसिंहराजः ।
 तस्यानुजस्तदनु भूवलयं बलीयान्स्त्रायितस्त्रिजगती विजयी सराजः ॥
 लंजीपुरात्समानिय कर्पूरतिलकं गजम् ।
 स कर्पूर व्रतं पूर्णमकरोत्परमर्दिनः ॥
 तस्मादप्रतिमल्लोऽभून्मल्लुगिर्वल्लभः क्षितेः ।
 अदजृम्भत जम्भारि दोर्दण्ड चण्डिमा ॥
 आसाद्य सद्यः स्वनिवास हेतोः श्रीपर्णखेटं नगरं रिपुभ्यः ।
 आहारि येनोत्कळ भूमिपालादुत्तुंग मातंग घटा हठेन ॥
 तस्मादमर गांगेयो संबभूव भुवः पतिः ।
 अथाविदित गोविंद राजः साम्राज्य संपदम् ॥
 ततो मल्लुगि पुत्रोऽभूत् भूपालोऽमर मल्लुगिः ।
 अथ काळीय बल्लाळः पालयामास मेदिनीम् ॥
 महीपतेस्तस्य विहाय पुत्रान् गुणानुरक्ता यदुवंश लक्ष्मीः ।
 श्री भिल्लमं तस्य ततः पितृव्यमव्याजराजद्भुजमाजगाम ॥
 यः श्रीवर्धनमाससाद नगरं क्षोणीपतेरंतकात् ।
 यः प्रत्यंडक भूभृतं च समरे दृष्टं व्यज्रेष्ट क्षणात् ॥
 यो वा मंगळ वेष्टकं क्षितिपतिं श्री बिल्लुणं जप्तिवान् ।
 कल्याण श्रियमप्यवाप्य विदधे यो होसळेसं व्यसुम् ॥
 स दंडिकामंडलमंडयत्रीमकंपसंपत्प्रभवैर्विलासैः ।
 चक्रे पुरं देवगिरिं गिरीश प्रसाद संपादित दिव्यशक्तिः ॥
 तदनु मदन मूर्तिः कीर्तिको चन्द्र सांद्रः ।
 द्युति विशद यशोभिः शोभितस्सावकाशः ।
 अभवदवनिपालो जैत्रपालः कराळः ।
 प्रहरण रणरंगतुंगदुत्तुंगखङ्गः ॥
 दीक्षित्वा रणरंग देव यजने प्रोदस्त शस्त्रसुवः ।
 श्रोणीभिर्जगती पतीन् हुतवता येन प्रतापानले ।
 तिल्लिगाधिपतेः पशोर्विशमनम् रौद्रस्य रौद्राकृतैः ।
 कृत्वा पूरुषमेधयज्ञ विधिना लब्धस्त्रिलोकीजयः ॥

तस्माद्भूदभिनव स्मरचारुमूर्तिः ।

कीर्तिः पदं सकिल सिंघणदेवभूपः ।

उड्ढण्ड दोर्युगळ गर्वित वैरिवीर ।

सीमंतिनी वदन कैरव चण्डभानुः ॥

येनानीयतमत्र वारण घटा जज्जलभूमीभृतः ।

कक्कोलादवनीपतेरपहृता येनाधिराज्याश्रियः ।

येनक्षोणिमृदजुनोऽपि बलिना नीतिः कथाशेषतां ।

येनोदामभुजेन भोजनृपतिः काराकुटुंबीकृतः ॥

यद्रंभागिणि केसरीव निहते लक्ष्मीधरक्षमापतिः ।

यद्वाहावलिभिः प्रसह्यरुधे धाराधराधीश्वरः ।

बल्लाळक्षितिपाल पालितभुवां सर्वापहारश्वयः ।

श्रीसिंहस्य महापतेर्विजयते यद्वाललीलायितम् ॥

कृष्णो महादेव इति प्रतीतां जातौसिंहनृपस्य पुत्रौ ।

तयोस्तु पूर्वप्रभवः पुरस्तात् कृष्णेति विख्यातमतिर्नृपोऽभूत् ॥

येनाकारि विशाल, वीसल चमू संहार कालानले ।

हेलोन्मूलित मूल राजसमेरे निर्वािसुर्वातलं ।

येनानेक महत्फल क्रतुकृतां संवर्धयसानोनिशम् ।

कृष्णः काल्पशात्पुनस्तरुणतां धर्मोपि संप्रापितः ॥

ततः कृष्णैराजन्यमराजन्यमरतरुणी चामर मरु ।

त्तरंगैरुतुंगं दिवि किमपि तेजः श्रितवति ।

परित्राताभूमेः समजनि जगज्जित्वरमहा ।

महादेवः सेवारसक सकल क्षमाभृतनुतः ॥

तिष्ठिग क्षितिपालतूल निचय प्रक्षेप चण्डानिलो ।

गर्जद्गूर्जर गर्व पर्वतभिदा दम्भोळि दोर्विक्रमः ।

हेलोन्मूलित कोंकणक्षितिपतिः कर्णाटलाटोद्भूट ।

क्षोणीपालविडम्बनः सहि मल्लदेवः कथं वर्ण्यते ॥

यो भोजदेवान्तरपतेः प्रतापी जग्राह बाहं मदमंदसत्त्वात् ।

सार्धं जनन्या सह जीवितेन सोमेश्वरस्यापि जहार राज्यम् ॥

यदीय गंधद्विपमंडपाळी निष्ठयूत दानांबुतरंगिणीषु ।

सोम, समुद्रप्लव पेशलोऽपि ममज्जसैन्यैः सह कोंकणेशः ॥

सोमोल्लघनमेव पथस्य जगतां संहार इत्युच्यते ।

कुद्धो वज्रधरोऽपि यः क्षितिभृतं मैनाकमात्रायतं ।

स्मारं स्मारममुष्य दुस्सहमहः संदोह दावानलं ।
 तेनांभेनिधिनापि कौकणपतिः नारक्षिकुक्षिस्थितः ॥
 बाहानामधियस्य वैरिविषयेष्वातन्वतां धन्विनां ।
 आतिक्लिग्ग नृपांगणादनुदिनं बाह्यादि लोलाऽभवत् ।
 यस्तस्यैव रणे जहार करिणः तत्पंच शब्दादिकम् ।
 यस्तत्याज वधूवधादुपरतः तद्भुजां रुद्रमाम् ॥

अयं शिशुस्त्री शरणागतानां हन्ता महादेव नृपो न जातु ।
 इत्थं विनिश्चित्य ततोऽति भीतैरधैः पुरन्ध्री निहिता नृपत्वे ॥
 अत एव हि माळवेश्वरः शिशुमेव स्वपदे निवेशयत् ।
 स्वयमाशु विहाय संपदः कपटेनैव चिरं तपस्यति ॥
 विषम समरकर्तुः शात्रवो यस्य पाणौ ।
 प्रळय दहन धूमश्याम धामाति भीमम् ।
 पृथुतरकरवाळ व्याळमालोक्यतो ।
 भव शरणमितीमं मन्त्रमुच्चारयन्ति ॥

आस्ते मण्डितं दण्डिका परिसरः श्रीसेउणाख्यः परं ।
 देशः पेशल वेशभूषण वचो माधुर्य धुर्याकृतिः ।
 तस्मिन्देवगिरी पुरी विजयते त्रैलोक्य सारश्रियां
 विश्रान्तः सुरशालि रौलशिखर स्फुर्धिष्णु सौधावळिः ॥
 जगन्नयी गीतगुणप्रशस्तिः शास्ता समस्तावनिमण्डलस्य ।
 श्रीमानिमामन्वय राजधानी सोयं महादेव नृपो बिभर्ति ॥
 कुर्वन्विभूति विस्तारैरिळावृत्तसमाश्रियम् ।
 अधितिष्ठति हेमाद्रिरीमां विबुध बांधवः ॥
 सासंपत्तदिदं यशोबलमिदं सोयं प्रतापो महान् ।
 एकैकं पृथिवीभृतो भुवि महादेवस्य लोकोत्तरम् ।
 यस्य श्रीकरणाधिपः स्वयमयं हेमाद्रिसूरिः पुरः ।
 प्रौढ प्रातिभवर्ण्यमान विलसद्वंशोभृशं शोभते ॥

(Hēmādrī traces the genealogy of the Yādavas of Dēvāgiri from Yadu.) In his lineage there was Subāhu. One of the four sons of Subāhu, Ṛḍḍhaprahāra conquered the South and made Śrīnagara his capital. His son Sēuṇa I gave his name to Sēuṇadēśa. His discendents were :

```

graph TD
    S1[Sēuṇa I] --> D1[Daḍiga I]
    D1 --> B1[Bhillama I]
    B1 --> R1[Rājiga I]
    R1 --> B2[Bādugi I]
    B2 --> D2[Dhaḍiga II]
    D2 --> B3[Bhillama II]
    B3 --> V1[Vēsugi I]
    V1 --> A1[Arjuna]
    A1 --> R2[Rājiga II]
    R2 --> B4[Bhillama III]
    B4 --> V2[Vādugi II]
    V2 --> V3[Vēsugi II]
    V3 --> B5[Bhillama IV]
    B5 --> S2[Sēuṇa II]
    S2 --> P[Paramardi]
    P --> S3[Simhaṇa I]
    S3 --> M1[Mallugi I]
    M1 --> A[Amara Gāṅgēya]
    A --> G[Gōvinda]
    G --> M2[Mallugi II]
    G --> B6[Bhillama V]
    M2 --> K[Kāliya Ballāḷa]
    B6 --> T["(killed Billāṇa of Mangaḷa Vāṣh-  
ṭaka, defeated the Hoysaḷas  
and took Śrīvardhanagara,  
built Dēvagiri)"]
    T --> J[Jaitrapāla I]
    J --> T2["(defeated Telungas)"]
    T2 --> S4[Simhaṇa II]
    S4 --> T3["(defeated Kakkula, Jajjalas  
Bhōja of Dhāra, Lakshmidhara  
and Ballāḷa)"]
    T3 --> K2[Krṣṇa]
    T3 --> M3[Mahādēva]

```


Kṛṣṇa defeated Visala and Mūlarāja. Mahādēva conquered Tēlinga, Gūjjara, Konkaṇa and Karnāṭaka. The kings Bhōja, Sōmēśvara and Pratāpa Rudra were defeated and killed. For fear of Mahādēva, the Āndhras placed a woman on the throne and the Māṣāvas crowned a child.

* Hēmaḍri besides the *Chaturvaṅga Chintāmaṇi* also wrote *Āyurvēda Rasāyana* and a commentary as Boppadēva's *Muktāphala*.

CXXIX. VIJÑĀNĒSVARI OF JÑĀNADĒYA

ऐसे युगीं परिकळीं आणिमहाराष्ट्र मंडळीं ।
 श्री गोदावरीच्याकळीं दक्षिणळीं ॥
 त्रिभुवनैकपवित्र अनादि पंचक्रोशक्षेत्र ।
 जेथ जगचें जीवनसूत्र श्री महालया आसे ।
 तेथ यदुवंशविलास जो सकल कला निवास ।
 न्यायाते पोषीं क्षितीश श्रीरामचन्द्र ।
 तेथ महेशान्वय संभूतें श्रीनिवृत्तिनाथ सुते ।
 केले ज्ञान देवें गीते देशीकारलेणें ॥

Jñānadēya wrote this work in the reign of Yādava Rāmā-
 chandra, in the Pancha Krōśa Kshētra near the Gōdāvarī.

CXXX. BHĀNU VIJAYA

जीर करा वारण कंदन
 हेमाद्रि तुर्का लागले पण
 दिल्लीश्वरों देवो निधन
 मन्त्री पावश्युकेला
 भानुगणी असाहणें पणें
 अहिताप्रेरिलें दुर्जनें
 तुर्का कांई असे अंगवणें
 हेमाद्रिये ची बंधाविलें ॥

Bhānu Vijaya deals with the history of the Mahānubhāva sect. It is alleged that Hēmādri Paṇḍita made an alliance with the Muhammadans and placed in prison Bhānubhaṭṭa known as Bhāskara Kavivyaśa, a leader of the Mahānubhāva sect.

The Mahānubhāva sect was founded by Guṇṭama the son of a Kāṇva Brahmin Anantanāyaka and Nēmāmbikā. Guṇḍama or Kaivalyapati was born in 1125 A.D. at Rāḍhapuri in Vidarbha.

CXXXI. *VRSHĀDHIPA ŚĀTAKAMU OF*
PĀLKURIKE SŌMANA

భీష్మగజంబు డీకొనిన బిట్టర బంపుడు విజ్జలేండుడు ।
ద్వామతద్రక్కి మ్రొక్కుకొయుండల్కరి నెత్తిన విక్రమార్థతుల ।
డా నుడియాశమాచునకు సగ్గలయైన మహానుభావ నా ।
నామివి నీనె దిక్కు బసవా బసవా బసవా పృథాధిపా ॥ 83
దండితవాదియై శివుడై దైవముగాకని కన్నులిచ్చి తా ।
నిండు మనంబుతోడ నెడిరిద్దఱుగన్నులు దాల్చిపొల్పు మా ।
పండిత మల్లికార్జునుడు ప్రస్తుతీనేయగ నేమక నిన్ను నె ।
వృండు నుతింప నేమక ॥
అకుటిల లింగజంగమ సమగ్ర దయా కలీత ప్రసాది పా ।
లుకుటికి సోమనాథుడో తాల్పమునన్ బసవన్న దండ్ల నా ।
యకునకు కొప్పు నీ శతక మహాణ చేసెదరన్ బరించు వా ।
రికి వినువారికిన్ గలుగు శ్రేయము నాయువు భుక్తియు క్రియున్ ॥

Pālkurike Somanatha is also the author of the Telugu *Basava Purāṇamu*. He was the son of Viṣṇu Rāmi and Śrīyādēvi. His gurus were Karasthaḷi Viśvanātha and a Belidēva Vēma's grandson. In his *Panditārādhya Charita* he says that he learnt the history of Mallikārjuna Paṇḍita from tradition. He was born at Pālukrike in Orugal and died at Kaḷike near Śivaganga (Bangalore District). He was the contemporary of Pratāparudra (probably the second, c. 1292–1323 A.D.). In his *Basava Purāṇamu* he refers to Śrīpati as the contemporary of Anantapāla.

శ్రీపతిపండితుడీశుధక్తిని కెలగోటి బ్రాహ్మణులైన నెనయన్న
నాలుకనే గోసినైతుననుచు ననంతపాలుని సభాసలిని ।
నెక్కొనగాఁ బండ్రనిప్పులు గానె చక్కన పొత్తి పచ్చడమున ముడిచె । VII

In his *Panditārādhya Charita* also Śrīpati is referred to
కడునద్దియుత్పత్తికథను బ్రహ్మచడి బ్రహ్మమను బ్రహ్మవాదుల ద్రుంచి ।
హరుధక్తి యుత్పత్తికథిపతిగాగ బరగెదాదొల్లి శ్రీపతిపండితయ్య ॥

Similarly his *Śivabhakti Vijaya* also refers to the miracle performed by Śrīpati (*Kākatīya Sanchika*, p. 135).

Pāṅkurīke Sōma is mentioned by Sōma Rāja, the author of *Udbhaṭa Kāvya* assigned to Ś. 1144. But this date is defective and hence Sōmanātha should be placed in the 13th century.

CXXXII. JINĒNDRAKĀLYANĀBHYUDAYA
OF HASTIMALLA

श्रीमान्पाण्ड्यमहीश्वरे निजमुजादण्डावलंबेकृते ।
 कर्णाटावनिमण्डलं पदनतानेकावनीशेऽवति ।
 तत्प्रीत्यानुसरन् स्वबंधुनिवहैर्विद्वद्विरासैस्समम् ।
 जैनागारसमेन संतरनमे(?) श्री हस्तिमल्लोऽवसत् ॥
 सम्यक्त्वं सुपरीक्षितं मदगजोन्मुक्ते सरण्णापुरे ।
 चास्मिन् पाण्ड्य महीश्वरेण कपटाद्धुं स्वमभ्यागते ।
 शैलुषां जिह्ममुद्धारिणमपास्यासौ मदध्वंसिना ।
 श्लोकैनापि मदेभमल्ल इति यः प्रख्यातवान् सूरिभिः ॥
 सोऽयं समस्त जगदूर्जित चारुकीर्तिः ।
 स्याद्वाद शासन रमाश्रित शुद्ध कीर्तिः ।
 जीयादशेष कविराजक चक्रवर्तिः ।
 श्रीहस्ति मल्ल इति विश्रुत पुण्यमूर्तिः ॥

.. . . .

CXXXIII. VIKRĀNTA KAURAVA OF HASTIMALLA

सूत्रधरः—अस्ति किल सरस्वती स्वयंवर वल्लभेन भट्टार गोविंदस्वामि सूनुना
हस्तिमल्ल नाम्ना महाकवितल्लजेन विरचित विक्रान्त कौरवं नाम रूपक्ष
मिति—

“
श्रीवत्स गोत्र जन भूषण गोप भट्ट
प्रेमैक धाय तनुजो भुवि हस्तिमुद्रात् ।
नाना कलांबुनिधि पाण्ड्य महीश्वरेण
श्लोकैश्शतैस्सदसि सत्कृतवान् बभूव ॥

इति श्री गोविंद भट्ट स्वामिनः सूनुना श्री कुमार सत्यवाक्य देवर वल्लभोदा
भूषणानामार्यमिश्राणामनुजेन कवेर्वर्धमानस्याग्रजेन कविना हस्तिमल्लेन विरचितः
विक्रान्त कौरवः समाप्तः ॥

प्रशस्तिः—

गोविंद भट्ट इत्यामीत् विद्वान् मिथ्यात्वं वर्जितः ।
देवागम सूत्रस्य श्रुत्यासद्दर्शनान्वितः ॥
अनेकान्तं मतं तत्त्वं बहुमेने विदां वरः ।
नन्दनास्तस्य संजाता वर्धिताखिल कोविदाः ॥
दाक्षिणात्या जयन्त्यत्र स्वर्णयक्षी प्रसादतः ।
श्री कुमार कविस्सत्यवाक्यो देवरवल्लभः ॥
उद्यद्भूषणनामाच हस्तिमल्लमभिधानकः
वर्धमानकविश्चेति पङ्भवान् कवीश्वराः ॥
श्रीमद्वीपांगुडीशः कुशलवरचितःस्थानपूज्यो वृषेशः ।
स्याद्वादन्याय चक्रेश्वर गजवशकृष्णस्तिमल्लाह्वयेन ॥
गद्यैः पद्यैः प्रबन्धैः नवरसभरितैरादृतोयं जिनेशः ।
पायान्न पादपीठस्थलविकटलसत्पाण्ड्यमौलि प्रभाषः ॥

Hastimalla was the son of Gōvindabhaṭṭa and his brothers were Kumāra Satyavākya, Dēvaravallabha, Udayabhūṣaṇa and Vardhamāna. He obtained the title Hastimalla from a Pāṇḍya for having vanquished an elephant.

Dēvachandra in his Rājāvalīkathē makes Hastimalla the disciple of Guṇabhadra and says that his son was Pārśva-paṇḍita and his pupil a Lōkapāla.

The Pāṇḍya chief may have belonged to the Baḷachi line (M.A.R., 14 of 1929) or, to Ucchangi.

